

Centrul Pentru Perfecționare În Educație
TeachIT

WWW.TEACHIT.RO

Revista Educațională TeachIT

NUMĂRUL 7 VOLUMUL 3

ISSN 2971-8619

ISSN-L 2971-8619

CENTRUL PENTRU
PERFECTIONARE
TEACHIT

VALEA ARGOVEI 2023

Simpozionul Național

„DE LA STANDARDE LA EXCELENȚĂ: Modelarea educației”

Volumul 3

**Evaluarea Performanțelor și Îmbunătățirea
Continuă**

Cuprins

Albert Eva	6
Badea Marian	9
Baltag Aliona	12
Baltaretu Constanta Carmen	16
Blaj Daniela	20
Bolbotina Mirela	23
Bradau Liana	28
Bratu Teodor Cosmin	30
Butiurca Adela	33
Carpusor Crina- Gabriela	38
Chiriachez Aurelia	44
Chirila Florentina	46
Ciorba Pavel	47
Ciupitu Aldea Simona	51
Clinciu Madalina	57
Cobzaru Mihaela	74
Cojocarui Laura	76
Damian Nuti	79
David Emil	81
Dehelean Crina	102
Diaconescu Liliana	106
Dinu- Patrascu Madalina Aurora Elena	127
Dogaru Nicuta Aura	131
Drambu Steluta	133
Dumbravescu Nicolae	136
Farcas Lorena	153
Flore Aurica- Maria	156
Gavrila Roxana	157
Gutes Catalina	163
Hateg Ioana	168
Hotnogu Alexandra Elena	176
Huiu Veronica	179
Iancu Claudia	186
Ienei Csilla	189
Indreacan Mihaiela-Emilia	192

Ioan Laura	196
Iordache Maria Ecaterina	199
Lapusneanu Luminita	201
Macovei Claudia.....	204
Malanca Mihaela.....	209
Marc Aurica	212
Marguta Elena	214
Marinescu Nicoleta Eugenia	223
Matara Maria	225
Matei Gabriel	226
Mitu Bertina	229
Mocanu Stefania Madalina	235
Moncea Elena	238
Morariu Mihaela	242
Muscalu Daniela Manuela	248
Neagoe Raluca Madalina	251
Neagu Marina	252
Nechita Monica	271
Nedelcu Mihaela	273
Nicon Rodica, Buzenchi Lucica	275
Oanca Carmen.....	279
Opruta Speranta Sultana.....	282
Paraschiv Viorica	302
Petrescu Oana-Catalina.....	304
Piele Elena-Roxana	309
Popa Daniela	317
Popescu Camelia	319
Popescu Irina.....	321
Popescu Olimpia Mariana	324
Preda Tudorita.....	332
Rasca Delia Ionica.....	334
Roman Maria.....	336
Rotaru Terteleac Nicoleta.....	338
Savu Elena	344
Simon Maria-Magdolna	350
Stamate Aurora-Maria	353
Stancu Stela.....	360

Stefan Valentina	365
Stefanescu Manuela.....	370
Susanu Gabriela	374
Szabo Iudit.....	380
Taicutu Rodica	383
Tiron Cristina- Mihaela.....	386
Trepadusi Maria	399
Tuta Camelia-Elena	402
Vacarus Anca	406
Vasile Elena	408
Vermesan Danuta.....	411
Zaharia Raluca	414
Zolancovschi Sabina	418

Fișa de lucru experimentală

Prof. Albert Éva

Liceul Tehnologic Joannes Kájoni, Miercurea Ciuc

Chimie, clasa a IX-a

Experiment: Electroliza soluției de NaCl:

Materiale necesare: Tub din sticlă, în formă de U (sau pahar Griffin)

Soluție de saramură

Fire conductoare

Electrozi din cărbune

Suport electrozi

Sursă de alimentare

Înterupător

Cerneală

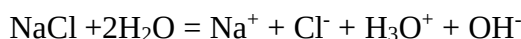
Fenolftaleină

Mod de lucru:

- Fixăm electrozii din cărbune în suport.
- Preparăm soluția de saramură.

Observație: Sarea se în apă.

Are loc procesul de electrolitică, conform reacției:

- Așezăm suportul pe tubul din sticlă, umplut în prealabil cu soluție de saramură.
- Realizăm un circuit serie al sursei de alimentare cu electrozii din cărbune și cu întrerupătorul.
- Asigurăm tensiunea de lucru la 6 V cc și închidem circuitul.

Observație:

❖

Concluzie:

- Turnăm câteva picături de cerneală în soluția din ramura tubului în care se găsește anodul și câteva picături de soluție de fenolftaleină în soluția din ramura în care se găsește catodul.

- Închidem din nou circuitul.

Observații:

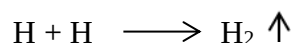
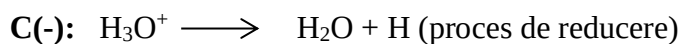
- ❖ La anod:.....
- ❖ La catod:.....

Concluzii:

- ✓ În prezența curentului electric, ionii din soluția de electrolit se orientează spre
- ✓ La electrozi are loc procesul de neutralizare a

La catodul..... vin ionii (cationii) din soluție. Aceștia vor..... electroni și se vor transforma în atomi.

- ✓ Procesul ce are loc la catod este:

La anodul vin ionii (anionii) din soluție. Aceștia vor electroni și se vor transforma în

- ✓ La anod.....

- ✓ Ionii rămași în soluție, ionii Na^+ și OH^- , formează, o soluție, pusă în evidență prin înroșirea fenolftaleinei.

- ✓ Procesul ce are loc în soluție: $\text{Na}^+ + \text{OH}^- \longrightarrow \text{NaOH}$

- ✓ Reacția totală a electrolizei este: $2\text{NaCl} + 2\text{H}_2\text{O} \xrightarrow{\text{electroliză}} \text{Cl}_2 \uparrow + \text{H}_2 \uparrow + 2\text{NaOH}$

Reține!

Trecerea curentului electric prin electroliți produce transformări chimice numite **efecte electrochimice**.

- ✓ Aplicații: **electrochimia**: - galvanotehnica (galvanostegia, galvanoplastia);
- electrometalurgia;
- obținerea și purificarea metalelor

Temă: Realizați un referat, sau o prezentare ppt, despre aplicațiile electrolizei.

- Referatul va avea minim trei pagini (sau 15 slid-uri) și va conține obligatoriu, pe prima pagină, numele și prenumele elevului, clasa, disciplina la care s-a realizat referatul, precum și bibliografia.

Bibliografie:

Elena Alexandrescu, Viorica Zaharia, Manuale scolare, Clasa a IX-a, Niveluri educationale, 2004

NECESITATEA INTEGRĂRII ACTIVITĂȚII DIDACTICE DIFERENȚIATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Pr. Prof. Badea Marian
Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”

Educația nu este un simplu mecanism prin care indivizii acumulează o gamă limitată de cunoștințe și deprinderi de bază, ci un factor crucial al dezvoltării personale și sociale. Perspectiva viitorului o reprezintă „reîntoarcerea” individului ca actor în spațiul social și o resurrecție a elevului ca actor în spațiul educațional. Educația devine centrată pe copil, pe elev în calitate de persoană, cu caracteristicile sale specifice, diferențiatore, ce trebuie valorizate maximal.

Din acest punct de vedere se impune utilizarea unor strategii didactice active, în centrul cărora să se situeze elevul, rolul cadrului didactic fiind acela al unui moderator. Strategia didactică atrage în jurul unei „metode de bază” – impusă datorită capacității sale de activizare maximă a comunicării, de stimulare maximă a cunoașterii euristice, de angajare maximă a creativității pedagogice – și alte metode care amplifică procedura operațională a deciziilor luate în condiții de schimbare continuă a raporturilor dintre învățător și elev, la niveluri de organizare frontală, pe grupe, individuală a activității de instruire/educație.

În condițiile unui colectiv eterogen, unde există copii cu posibilități intelectuale diferite, se impune tot mai mult respectarea particularităților de vârstă și individuale, ceea ce se realizează prin diferențierea și chiar individualizarea instruirii. O astfel de activitate respectă ritmul individual al copilului, valorifică experiența lui anterioară, îl obișnuiește cu responsabilitatea față de sarcinile asumate sau încredințate, valorifică întregul potențial al copilului, acordându-i încredere în forțele proprii.

Din experiența la catedră am constatat că pentru organizarea unor activități diferențiate/individualizate eficiente este absolut necesară proiectarea diferențiată bazată pe o evaluare atentă a competențelor, comportamentelor și atitudinilor elevului. Astfel, am evaluat aspecte ce țin de limbaj și comunicare, de domeniul cognitiv, emoțional, comportamental și, în urma problemelor constatate, am întocmit Planuri Educaționale de Intervenție Individualizată pentru elevii care prezintă dificultăți în învățare, în domeniul în care acesta a manifestat o anumită problemă. Au fost și situații când pentru un elev s-a intervenit pe mai multe planuri, în același timp. Acțiunile proiectate au fost integrate în cadrul lecțiilor, al activităților extrașcolare. Diferențierea sarcinilor de învățare s-a realizat în diverse moduri: sarcini identice, timp diferit; sarcini diferite, dar în același timp; sarcini diferite, timp diferit; fișe identice cu sarcini progresive - ceea ce se realizează pe grupuri de nivel, fie prin formularea unor cerințe individuale (activ – individualizată sau personalizată).

În ansamblul strategiei vizând îmbunătățirea rezultatelor școlare un rol important îl are promovarea competiției și a colaborării. Un mijloc eficient prin care elevii sunt puși în situația de a colabora este acela al organizării grupale a activității, cu grupe eterogene. Astfel elevii cu posibilități intelectuale mai mici au

prilejul de a învăța de la cei cu posibilități intelectuale mai mari, totodată fiind stimulați pentru a se ridica la nivelul acestora din urmă. O condiție esențială pentru asigurarea eficienței activității grupale o constituie corecta organizare și monitorizare a ei. Această condiție presupune parcurgerea următorilor pași: explicarea sarcinii de învățare și precizarea timpului de lucru, realizarea sarcinii de către fiecare elev, în mod individual, discuții în grupuri mici în scopul definitivării produsului activității și evaluarea activității de grup, care se poate realiza fie prin prezentarea produsului activității în fața grupului mare, fie prin expunerea și compararea produselor realizate de către fiecare grup. Evident, această acțiune este urmată de aprecieri și recomandări făcute de către elevi și profesor, în funcție de care produsele pot fi îmbunătățite.

Cât timp elevii lucrează, cadrul didactic îi revine sarcina de a urmări activitatea, de a-i ajuta pe copii atunci când este cazul și de a-i încuraja. În practica didactică, un rol esențial în creșterea eficienței învățării îl are realizarea proiectării curriculare diferențiate și desfășurarea activității didactice conform acestei proiectări. Astfel, în centrul atenției sunt obiectivele activității de instrucție și educație, urmărindu-se optimizarea raporturilor de corespondență pedagogică între elementele componente (competențe - conținuturi - metodologie - evaluare), între acțiunile de predare – învățare – evaluare. Eficiența fiecărei lecții se bazează pe selectarea corectă a unor competențe specifice din programa școlară, operaționalizarea lor astfel încât să indice nivelul minim de performanță, stabilirea pentru fiecare competență a uneia sau mai multor sarcini de învățare diferențiate în funcție de particularitățile individuale ale elevilor, care să contribuie la realizarea acestora cel puțin la nivel minimal, de către fiecare elev și, bineînțeles, evaluarea formativă, prin stabilirea a câte unui item corespunzător fiecărei competențe. În funcție de informațiile oferite de către testul formativ se lămuresc eventualele erori apărute și se recomandă tema pentru acasă, care este bine să fie una stimulativă, să contribuie fie la lămurirea unor probleme ale elevilor semnalate de testul formativ, fie la dezvoltarea lor. Astfel, se impune nu numai diferențierea activităților didactice, dar și diferențierea temelor pentru acasă.

Strategiile de proiectare, de organizare și realizare a activităților didactice în școală au rolul cel mai important în promovarea reușitei școlare și în înlăturarea insucceselor. Precizarea competențelor la fiecare unitate de învățare și lecție, folosirea metodelor activ – participative, organizarea pe baze moderne a procesului de predare – învățare – evaluare, interesul cadrului didactic pentru randamentul școlar al elevilor, stilul didactic integrat, înlăturarea factorilor stresanți, studierea permanentă a cauzelor rămânerii în urmă a unor elevi și colaborarea cu familia sunt doar câteva din modalitățile de creștere a eficienței procesului didactic.

Ca profesori lucrăm adesea în echipă și urmărim să-i motivăm pe copii, să-i valorizăm și să-i punem permanent în situația de a obține noile achiziții prin efort personal. Totul se bazează pe o puternică colaborare. Elevii lucrează în echipă pentru că cei cu dificultăți pot învăța de la cei care au posibilități intelectuale mai mari, îi au ca model și pot primi ajutor de la aceștia. Strategii eficiente sunt:

1. Predarea în echipă. Am lucrat în grupuri constituite din elevi cu abilități asemănătoare sau chiar comune. Sarcinile de învățare au fost diferențiate, deși nu păreau. Copiii nu sesizează diferența. Fiecare grup lucrează altceva, în funcție de abilitățile pe care le au, apoi își împărtășesc achizițiile. Noile achiziții nu sunt oferite, ci ei le descoperă prin efort personal. Am utilizat strategii diferite, deoarece copiilor le place să facă ceva nou și puțin diferit, îi motivează, dar și pentru că fiecare resursă le solicită abilități diferite.

Strategia adoptată oferă copiilor șansa de a face ceva așa cum le place și cum pot ei mai bine (unii scriu - alții reprezintă prin desen, unii citesc - alții ascultă, alții citesc și ascultă în același timp), ceea ce îi face să fie competenți și autoorganizați (știu cum este mai bine pentru ei, stabilesc singuri unde au nevoie de ajutor și unde de testare, care sunt abilitățile pe care vor să le dezvolte), respectându-se în același timp zona proximei dezvoltări și ritmul de lucru al fiecăruia.

2. Sprijin prin activități planificate. În acest caz copiii sunt la niveluri diferite de lucru. De la început am urmărit să cunosc ce poate face fiecare copil. De aceea, am aplicat un chestionar în care copiii au marcat abilitățile pe care le au sau pe care cred că le au. A urmat testarea acestor abilități. Pe baza informațiilor obținute am pregătit material suplimentar pentru copiii care nu reușesc să rezolve o anumită sarcină (material de sprijin) și pentru copiii care au rezolvat mai repede (activitate de dezvoltare).

În acest fel se respectă ritmul de lucru al fiecărui copil. Se are în vedere și ceea ce dorește să facă fiecare copil.

3. Partenerul de studiu și sprijin colegial. Metoda este utilizată pentru colectivele unde există copii care au probleme de comportament, probleme emoționale sau chiar comportament agresiv.

Abordarea diferențiată a actului didactic promovează principiile toleranței și echității, răspunzând unei game largi de calități, stiluri de învățare, nevoi și personalități ale copiilor dintr-o clasă, se asigură corelarea intereselor copiilor cu obiectivele curriculare.

De asemenea, se accentuează caracterul formativ al învățământului prin formarea deprinderilor de muncă independentă, stimularea originalității și creativității elevilor, participarea elevilor la evaluarea propriei lor munci, toate acestea contribuind la pregătirea pentru educația permanentă, pentru viață.

„Iubirea este o artă care se poate învăța”. Părintele C. Galeriu spunea: *„Să iubești înseamnă să trăiești viața celuilalt”.* Noi, dascălii, trăim viața elevilor noștri, încercăm zilnic să aflăm ce gândesc, ce simt, intervenim în a îndruma pe fiecare de câte ori este necesar.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale*, Asociația Reninco România, Rețeaua Națională de Informare și Cooperare pentru Integrarea în Comunitate a Copiilor cu Cerințe Educative Speciale, Editura MarLink, București, 2000
2. *Instruirea diferențiată – aplicației ale teoriei inteligențelor multiple*, Ministerul Educației și Cercetării – Consiliul național pentru pregătirea profesorilor, Seria „Calitate în formare”, București 2001
3. *Standarde profesionale pentru profesia didactică*, Ministerul Educației și Cercetării – Consiliul național pentru pregătirea profesorilor, București, 2002

FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE LECTURĂ LA PRIMA VIZITĂ ÎN CADRUL LECȚIILOR DE PIAN

Baltag Aliona, profesor de pian
și discipline de profil
Colegiul de Muzică și Pedagogie din Bălți,
Republica Moldova

„Cel mai bun mod de a învăța să citești rapid este să citești cât mai mult posibil.”

I. Hoffman

Lucrarea de față ***Formarea și dezvoltarea abilităților de lectură la prima vizită*** conține recomandări pentru soluționarea unei dintre cele mai actuale probleme de formare ale pianistului - dezvoltarea aptitudinii de lectură și formarea abilității motorii necesare pentru aptitudinea dată. Scopul lucrării constă în creșterea eficienței procesului educațional și asigurarea dezvoltării profesionale a instrumentistului pianist.

Dacă lectura este o percepere, atunci lectura la prima vizită, în cazul nostru, poate fi considerată ca o primă percepere a muzicii, a intenției compozitorului. În așa mod, lectura la prima vedere poate fi posibilă în oricare alt domeniu al artei. De exemplu, în pictură lectura la prima vedere este similară cu înțelegerea elementelor de bază a diferitor stiluri care duce, prin urmare, la o înțelegere mai rapidă și ușoară a intenției pictorului. Astfel „citirea de pe foaie”, în sensul larg al cuvântului, reprezintă prima impresie și prima percepție a unui oarecare obiect.

Cuvinte-cheie: *aptitudine, lectură la prima vedere, digitație, exerciții digitaționale, pian*

Disciplina **S.01.O.024 „Lectura la prima vizită”** este partea componentei de specialitate din cadrul Planurilor de învățământ pentru instituțiile de învățământ profesional tehnic postsecundar, profil Muzică, din Republica Moldova. Lectura la prima vizită, constituie una dintre cele mai actuale probleme de instruire a tinerilor pianiști, fiind un factor important în dezvoltarea interpretării pianistice.

Este bine cunoscut faptul că, capacitatea de citire a notelor la prima vedere nu este înnăscută, ea poate fi dobândită fiind exersată metodic, prin aplicarea cunoștințelor teoretice și practice ale pianistului. Formarea și dezvoltarea ulterioară a acestei abilități servește drept bază esențială a instruirii muzicale profesionale.

În timpul lecturii la prima vedere, toate acțiunile efectuate de către interpret se unesc într-un proces dinamic ce decurge foarte intens. Este imposibil să devii un muzician profesionist fără a poseda o asemenea aptitudine. Având în posesie o asemenea capacitate, devine posibilă cunoașterea mai multor procedee de interpretare, care va îmbogăți și va extinde repertoriul interpretativ.

Anume din aceste considerente lucrul asupra formării și dezvoltării deprinderii date se urmărește pe parcursul întregii perioade de instruire. Profesorul are obligativitatea să cunoască principiile și metodele de formare a deprinderilor de lectură la prima vistă. În așa fel, educarea deprinderilor de descifrare și de lectură la prima vedere trebuie să fie mereu în atenția profesorului. Pentru formarea și dezvoltarea continuă a deprinderii date e nevoie de o muncă permanentă, sistematică pe parcursul întregii perioade de formare în devenire a unui muzician.

Lectura la prima vizită este o activitate nervoasă, complicată ale cărei elemente constitutive trebuie din timp studiate compartimentat. Pentru realizarea acestui proces complex, se presupune nu numai prezența aptitudinilor muzicale și posedarea elementelor de tehnică muzicală, ci și, în special, ușurința formării legăturilor asociative necesare dintre diferiți centri și atenția distributivă: prezența relațiilor intersenzoriale formate din elementul vizual, auditiv și motoric în diferitele lor aspecte.

Actul de interpretare la prima vedere reprezintă o recreare, prin intermediul mijloacelor instrumentale, a unei imagini sonore care apare în mintea muzicianului atunci când percepe cu ochii textul muzical. Continuitatea acestui act, fără de care nu poate exista o interpretare expresivă și coerentă pe note, este posibilă doar dacă interpretul în prealabil, aproximativ, își închipuie textul ce urmează. Capacitatea de a prevedea textul muzical, de a simți dezvoltarea lui, depinde de volumul și puterea memoriei vizuale, auditive și motorii ale interpretului, precum și de abilitatea de percepere a textului muzical nu fragmentar, ci pe structuri mari. Un element important în lectura la prima vedere este, de asemenea, și deprinderea de a se orienta liber pe claviatură fără a privi la ea, alegând cea mai convenabilă digitație, precum și deprinderea de citire rapidă a notației muzicale. Abilitatea examinată în această lucrare, de regulă,

apare doar datorită unui impact pedagogic bazat pe o metodologie bine structurată. Cele mai bune rezultate se vor obține doar cu condiția că baza acestei abilități se va pune de la începutul instruirii muzicale, înainte de a se forma deprinderea de a descifra textul muzical „pe silabe”, care ulterior va putea deveni o piedică enormă în procesul de studiu.

Principiile esențiale ale formării deprinderii de citire la prima vedere pot fi reduse la următoarele:

- Dezvoltarea permanentă a reprezentărilor auditive la elev, în special la debutul studiilor muzicale, trebuie să anticipeze studierea notelor. Elementele ritmice, armonice și melodice noi elevii începători trebuie să le studieze mai întâi cu auzul, și abia apoi prin notație grafică. Prin urmare, va apărea necesitatea unei etape pregătitoare, precum și studierea separată a notației muzicale;
- Formarea percepției complexe a textului muzical. În acest scop notația ritmică și înălțimea sunetelor vor fi prezentate elevului în forme simple;
- Studierea rapidă a notației muzicale, a tehnicii digitaționale, precum și orientarea mâinilor pe claviatură fără control vizual prin intermediul mișcărilor și exercițiilor auxiliare speciale;
- Acumularea treptată și constantă în memoria auditivă, vizuală și motorie a elevului a diverselor formule ritmice, melodice, facturale etc. caracteristice diferitor stiluri a muzicii pianistice;
- Depășirea stereotipurilor și pregătirea pentru situații muzicale noi, imprevizibile, prin orientarea elevului spre asimilarea unor formule tipice textului pianistic.

Rezumând cele expuse mai sus, putem remarca că citirea la prima vedere este una dintre cele mai scurte, mai promițătoare căi care duc spre o dezvoltare muzicală generală a elevului. Abilitatea de a citi la prima vedere constituie o bază esențială pentru însușirea rapidă a materialului muzical și, astfel, eliberează timp pentru alte sarcini care duc la îmbunătățirea interpretării, procesul dat fiind extrem de necesar pe parcursul întregii perioade de studii, începând cu ciclul gimnazial, liceal, preuniversitar și terminând cu cel universitar.

Bibliografie:

1. BĂLAN, Th. *Principii de pianistică*. București, 1966.
2. BENTOIU, P. *Gândirea muzicală*. București: Editura Muzicală, 1975.
3. BUGHICI, D. *Forme și genuri muzicale*. București: Editura Muzicală, 1980.
4. CERNOVODEANU, M. *Metoda de pian*. București: Editura Muzicală, 1989.
5. KOGAN, G. M. *La porțile măiestriei*. București: Editura Muzicală, 1963.
6. LEAHU, Al. *Maiestrii claviaturii*. București: Editura Muzicală, 1976.
7. NEUHAUS, G. *Despre arta pianistică*. București: Editura Muzicală, 1960.
8. PITIȘ, A., MINEI, I. *Tratat de artă pianistică*. București: Editura Muzicală, 1982.
9. АЛЕКСЕЕВ, А.Д. *Из истории фортепианной педагогики*. Киев, 1974.
10. Веселова, Е.Л. *Развитие концертмейстерского мастерства в процессе подготовки пианистов: учебно-методическое пособие*. – Ялта: РИО ГПА КФУ, 2019.

Harta conceptuală - metodă modernă de evaluare

Prof. Înv. primar Băltărețu Constanța Carmen

Școala Gimnazială Săulești, Săulești, Gorj

Harta conceptuală (organizatorul grafic) este o tehnică de reprezentare vizuală a conceptelor și a legăturilor dintre ele.

Conceperea hărților conceptuale se bazează pe temeiul : „*învățarea temeinică a noilor concepte depinde de conceptele deja existente în mintea elevului și de relațiile care se stabilesc între acestea*” (Teoria lui Ausubel). Esența cunoașterii constă în modul cum se structurează cunoștințele. Important este nu cât cunoști, ci relațiile care se stabilesc între cunoștințele asimilate.

Hărțile conceptuale (conceptual maps) sau hărțile cognitive (cognitive maps) se definesc astfel ca fiind o imagine a modului de gândire, simțire și înțelegere ale elevului care le elaborează, la început simplist, apoi tot mai complete, devenind o procedură de lucru la diferite discipline, dar și inter și transdisciplinar.. Ele se pot utiliza atât în predare- învățare, cât și în evaluare, la toate nivelurile și toate disciplinele. Aceste instrumente de evaluare presupun operații de analiză, identificare a semnificației conceptelor (prin procedura de ierarhizare), comparații, clasificări și raționamente. Hărțile conceptuale sau „formularele de argumentare” pun accentul pe relațiile care se stabilesc între cunoștințele pe care le are elevul, pe modul în care fiecare elev își organizează experiența, ideile, dar și modul de aplicare al acestora. Această metodă îi face pe elevi să devină activi în propriul proces de învățare, să asimileze cunoștințe, priceperi și deprinderi având la bază cunoștințe, priceperi și deprinderi deja existente.

În procesul de instruire constructivistă, hărțile conceptuale sunt mai des folosite ca instrumente de instruire decât ca procedeu de estimare. Conceptele sunt redactate în spații delimitate (cercuri, dreptunghiuri etc.), iar relațiile dintre concepte sunt indicate prin linii/săgeți de legătură.

O hartă conceptuală prezintă următoarele *caracteristici*:

- ⊙ Este o reprezentare grafică a componentelor unui proces sau concept, precum și a relațiilor dintre ele .
- ⊙ Informațiile dintr-o lecție sau un text se organizează în jurul unor termeni-cheie, tema principală este plasată în centrul organizatorului;

- ⊙ Subtemele sunt plasate în jurul temei principale, însoțite de caracteristici. Prezentarea schematizată a cunoștințelor ajută la o mai bună structurare a lor, precum și la o consolidare mult mai eficientă a acestora.
- ⊙ O hartă conceptuală conține cel puțin 10-15 subteme secundare, terțiare etc.
- ⊙ Se folosesc forme de ciorchine pentru reprezentare, căsuțe sau cercuri, într-o modalitate ierarhizată.
- ⊙ Săgețile dintre căsuțe sunt utilizate frecvent pentru a indica tipul de relație existentă între componente (determinare, relaționare etc.) .

Avantajele acestei metode de evaluare se reflectă prin:

- ☒ Utilizarea ei facilitează memorarea mai rapidă și mai eficientă a informației.
- ☒ Facilitează dezvoltarea gândirii logice și a abilităților de învățare.
- ☒ Poate fi folosită pentru orice disciplină, dar și pentru a rezolva situații- problemă reale din viața de zi cu zi .
- ☒ Este un mod de lucru ordonat și construit cu imaginație și simț artistic.

HARTA CONCEPTUALĂ

Probă de evaluare curentă

(Exemplu de evaluare prin aplicarea unei hărți conceptuale)

Clasa: a II-a

Data:

OBIECTUL: Limba și literatura română

Învățător:

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Prietenia

TEXTUL STUDIAT: „Furnica și porumbița”, după Lev Tolstoi

OBIECTIVUL DE REFERINȚĂ	OBIECTIVUL OPERAȚIONAL	ITEMI	DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ		
			SUFICIENT	BINE	FOARTE BINE
3.1 să identifice elemente de bază ale organizării textului în pagină	O1. să noteze titlul, autorul și sinonime din text pentru cuvinte date	Completează casele: <u>Titlul</u> , <u>Autorul</u> , <u>Cuvinte cu același sens</u> : se împrieteniră, zbură, a păcăli.	Completează corect primele două case și găsește 1 sinonim din 3.	Completează corect primele două case și găsește 2 sinonime din 3.	Completează corect cele trei case.
3.2 să desprindă informații esențiale dintr-un text citit	O2. să identifice personajele textului	Completează casele: <u>Personaje</u> .	Identifică 1 personaj.	Identifică 2 personaje.	Identifică cele 3 personaje.
	O3. să enumere însușiri potrivite pentru fiecare personaj	Completează casele: <u>Însușiri</u> .	Enumeră câte 1 însușire pentru fiecare personaj sau doar pentru 2 personaje.	Enumeră câte 2 însușiri pentru fiecare personaj.	Enumeră câte 3 însușiri pentru fiecare personaj.

	O4. să enumere acțiuni realizate de personaje	Completează casetele: <u>Acțiuni.</u>	Enumeră câte 1 acțiune pentru fiecare personaj.	Enumeră câte 3 acțiuni pentru fiecare personaj.	Enumeră câte 3 acțiuni pentru fiecare personaj.
	O5. să ordoneze, într-o succesiune logică, enunțurile date	Completează caseta : <u>Ordonează.</u>	Numerotează corect un singur enunț.	Ordonează corect 2 enunțuri din 4.	Ordonează corect cele 4 enunțuri date.
	O6. să ilustreze prin desen textul studiat	Completează caseta : <u>Desen.</u>	Realizează un desen sărac în detalii cu elemente nepotrivite întâmplării relatate în povestire.	Realizează un desen sărac în detalii, dar potrivite celor din text.	Realizează un desen bogat în detalii conforme cu firul povestirii, îngrijit și original.
4.2 să redacteze texte scurte pe baza unui suport vizual și a unui șir de întrebări	O7. să găsească trei proverbe potrivite mesajului povestirii	Completează caseta : <u>Scrie trei proverbe potrivite.</u>	Scrie 1 proverb potrivit despre prietenie și adaugă proverb/proverbe pe altă temă.	Scrie 2 proverbe potrivite despre prietenie.	Scrie 3 proverbe potrivite despre prietenie.
				DATA:	

NUMELE:

CUVINTE CU ACELAȘI SENS:
se împrieteniră =

zbură =

a păcăli =

ÎNSUSIRI

ACȚIUNI

ACȚIUNI

ACȚIUNI

ÎNSUȘIRI

ÎNSUȘIRI

TITLUL

ORDONEAZĂ:

- ☐ Furnica a fost salvată de porumbiță.
- ☐ O furnică era să se înece.
- ☐ Furnica a salvat porumbița de vânător.
- ☐ Furnică și porumbița s-au întovărășit.

AUTORUL

DESEN

AM ÎNVĂȚAT:

SCRIE TREI PROVERBE POTRIVITE:

PĂREREA MEA DESPRE ACEASTĂ ÎNTÂMPLERE:

1. Stoica, A., (1999- 2000) *Metodologia elaborării testelor de progres școlar*, Colegiul Universitar Credis, București.
2. Stoica, A., (2000) *Metode și instrumente de evaluare*, București.
3. Conf. univ. dr. Nicu, A., *Curs de pedagogie*, [dppd.ulbsibiu.ro/ro/cadre_didactice/adriana_nicu/cursuri/Pedagogie_2_curs_3_Metode si mijloace...](http://dppd.ulbsibiu.ro/ro/cadre_didactice/adriana_nicu/cursuri/Pedagogie_2_curs_3_Metode_si_mijloace...) - -
4. <http://www.suntparinte.ro/index.php>

Ședință dirijată de către elev

(Student-led conference)

O ședință dirijată de către un elev este o întâlnire care înlocuiește tradiționala ședință în care părintele se întâlnește cu profesorul, printr-o ședință în care elevul își asumă responsabilitatea pentru performanțele sale academice. Elevul este pus în situația în care trebuie să își prezinte munca depusă și să se autoevalueze, menționând punctele forte, punctele slabe și progresul său în concordanță cu țelurile sale.

Elevul participă în totalitate la această ședință, conducând ședința și primind feedback constant din partea părinților și a profesorului, astfel încât să îl ajute să își îmbunătățească performanțele sale academice.

Aceste ședințe au un mare beneficiu în rândul elevilor, părinților și al profesorilor. Elevul devine conștient de învățarea sa, părinții sunt implicați activ în procesul educațional, iar profesorii reușesc să dezvolte o strânsă relație profesională cu educabilii și părinții acestora.

Care este rolul elevului în cadru ședințelor?

Înainte de începerea unei ședințe, elevul se pregătește temeinic, pregătind materiale pe care să le prezinte și un mic discurs despre eficiența ședinței, totul sub supravegherea atentă a cadrului didactic.

În timpul conferinței, elevii prezintă materialele pregătite (la clase mai mari, se pot folosi prezentări PPT realizate de către elevi) în vederea transmiterii unui feedback, din perspectiva autoevaluării. Totodată ei vor comunica obiectivele pe termen scurt și pe termen lung, pe care și le-au propus și pe care și le-au însușit, astfel încât să poată fi determinați următorii pași în progresul academic. Elevul este cel care propune o următoare întâlnire, pentru a comunica progresul său și dificultățile întâlnite pe drum.

În încheiere se apreciază efortul depus de către elev și se stabilesc următorii pași pentru îmbunătățirea rezultatelor academice.

Care este rolul părinților în cadrul ședințelor?

Înainte de planificarea și de participarea la această ședință, părinții au ca responsabilitate să susțină elevii în progresul lor academic, din toate punctele de

vedere. Nu ezită să se familiarizeze cu procesul de realizare a acestor ședințe, pentru a putea susține elevul în realizarea feedback-ului. De asemenea părinții își pregătesc o serie de întrebări, pe care să le adreseze atât elevului în cadrul ședinței.

În timpul conferinței, părinții vor susține elevul, îl vor încuraja și îi vor întări afirmațiile elevului, asistând la identificarea punctelor tari ale acestuia, cât și identificarea obiectivelor pe termen scurt sau lung.

După încheierea ședinței, părinții participă la o evaluare a acesteia, tratând subiecte precum obiectivele pe termen lung și angajamentele elevului în învățare. De asemenea, vor continua să se implice activ în procesul educațional al elevului.

Care este rolul profesorului în cadrul ședințelor?

Profesorul este cel care ajută elevul în pregătirea ședinței, prin ghidarea acestora în a prezenta rezultatele sale comparativ cu obiectivele propuse. Profesorul este cel care se asigură că elevul știe ce are de făcut și că părinții au înțeles care este rolul acestor ședințe. Tot el organizează și crează un mediu propice pentru desfășurarea acestor întâlniri.

În timpul conferinței, profesorul oferă sprijin și susține elvul în prezentarea sa, urmând ca împreună cu elevul și părinții să identifice și să seteze noi obiective pe termen scurt și lung.

După finalizarea ședinței, profesorul oferă un feedback elevului, dar și părinților, pe baza ședinței.

Cu siguranță se justifică faptul că sunt avantaje și dezavantaje în desfășurarea ședințelor dirijate de către elevi, dar la o scurtă analiză, avantajele cântăresc mai greu și aduc valoare rezultatelor acestor ședințe.

Resurse:

- http://www.educationworld.com/a_admin/admin/admin112.shtml
- <http://www.edutopia.org/practice/student-led-conferences-empowerment-and-ownership>
- <https://www.wps.k12.va.us/Page/10975>
- <http://www.nytimes.com/roomfordebate/2016/06/01/should-students-lead-parent-teacher-conferences/let-the-students-lead-the-parent-teacher-conference>
- <https://www.nwea.org/blog/2016/new-twist-family-meetings-student-led-conferences/>

Test de evaluare sumativă

la finalul clasei I
după modelul evaluării naționale
de la clasa II-a

Test de evaluare sumativă

Ne pregătim pentru terminarea clasei I, să ne amintim principalele momente ale anului școlar și să rezolvăm exerciții de matematică.

I. În prima zi din clasa I, 15 septembrie, au venit la școală toți elevii clasei însoțiți de părinți. Au fost prezenți: doamna învățătoare -1, băieți - 11, fete - 9 și părinți - 31.

1. Alege varianta corectă.

Prima zi de școală este în **cincisprezece/cinci spre zece** septembrie, în anotimpul **toamna/iarna**, care începe în luna septembrie și durează **trei/patru** luni.

2. Identifică numărul de persoane prezente la festivitate și **ordonează crescător** aceste numere. **Compară** numerele:

*doamna învățătoare -.....

*părinți -

*fete -

*băieți -.....

.....

1.....11

11.....9

11.....31

31.....31

3. La ce oră a început festivitatea?

a) 9:00

b) 10:00

c) 11:00

II. Am pregătit cu mare atenție serbarea și cadourile pentru ZIUA MAMEI.

1. Am cântat 5 cântece și am recitat 16 poezii. Câte materiale am prezentat?

Identifică operația și rezolvă, verifică-te schimbând locul termenilor.

Da/ Nu $16 - 5 = \dots$

Da/ Nu $16 + 5 = \dots$

2. Pentru mămici am cumpărat 25 de lalele, 34 de zambile și 15 frezii.

Încercuiește varianta cea mai ușoară de grupare a termenilor, pentru a calcula numărul florilor cumpărate și calculează.

$25+15+34$

$25 + 34$ + 15

$34 + 15$ + 25

3. Fiecare floare costă 1 leu.

.....

.....

.....

.....

.....

Marchează bancnota pe care o putem folosi pentru cumpărarea florilor.

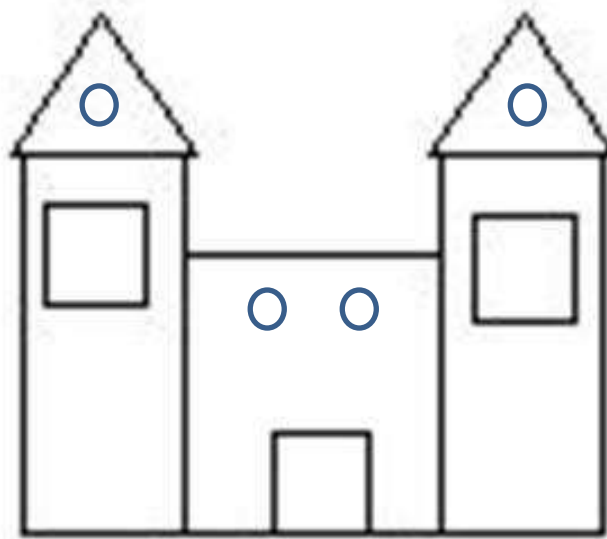
Calculează restul primit.

.....

III. 1 Iunie - Mult așteptata excursie.

1. Colorează cercurile din castelul desenat de noi, după ce l-am vizitat în excursie.

2. Spune câte figuri geometrice de fiecare fel s-au folosit la realizarea castelului:

.....

.....

.....

.....

3. Am băut apă și ceai pentru a ne hidrata.

Notează cu A (adevărat) sau F (fals).

Am cumpărat 10 litri de apă și am pus gheață pentru a fi rece.

.....

Am cumpărat 5 centimetri de apă.

.....

Din ceaiul fierbinte ieșeau aburi.

.....

Descriptori de performanță

Nr.crt		Foarte bine	Bine	Suficient
I1	1.	- alege 3 variante corecte;	- alege 2 variante corecte;	- alege o variantă corectă;
	2.	- identifică numerele și compară corect numerele în 8 situații;	- identifică numerele și compară corect numerele în 6 situații;	- identifică numerele și compară corect numerele în 3 situații;
	3.	- precizează corect ora;	- precizează ora, dar nu și minutele;	-
I2	1.	- identifică operația corectă, rezolvă operația și se verifică prin aceeași operație;	- identifică operația corectă, rezolvă operația;	- identifică operația corectă;
	2.	- grupează corect termeni și rezolvă operația;	- rezolvă corect;	- grupează corect;
	3.	- marchează bancnota necesară și calculează corect restul;	- folosește alte bancnote pentru cumpărarea produselor și calculează corect restul;	- marchează bancnota necesară, dar nu calculează corect restul;
I3	1.	- identifică figura geometrică - cerc și colorează toate cercurile;	- identifică figura geometrică - cerc și colorează 3 cercuri;	- identifică figura geometrică cerc și colorează un cerc;
	2.	- recunoaște cele patru figuri geometrice și numără 12 figuri geometrice;	- recunoaște cele patru figuri geometrice și numără 9 figuri geometrice;	- recunoaște cele patru figuri geometrice și numără 3 figuri geometrice;
	3.	- completează corect 3 enunțuri;	- completează corect 2 enunțuri;	- completează corect un enunț;

EVALUAREA PERFORMANTELOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

BRĂDĂU LIANA MIHAELA-L.T. NR. 1 BRATCA/G.P.N. NR. 6 DAMIȘ

Evaluarea nivelului de pregătire a copilului are un rol esențial deoarece ea constituie o modalitate obiectivă de punere în evidență a randamentului obținut și reprezintă un mijloc important de învățare cât și a celui de instruire, furnizând totodată informația necesară pentru adaptarea pe baze științifice a unor măsuri de ameliorare a acestei activități.

Evaluarea nu trebuie să-i inhibe pe copii, să-i demotiveze ci dimpotrivă să-i stimuleze să învețe cât mai bine.

Evaluarea are mai multe funcții: diagnostică, prognostică, de selecție și motivațională. Prin evaluare avem un feedback asupra cunoștințelor și putem lua măsuri de ameliorare care să ajute copilașii să asimileze cât mai ușor cunoștințele.

În grădiniță avem trei tipuri de evaluare: inițială, continuă și sumativă. Evaluarea inițială la grupa combinată la care îmi desfășor activitatea a vizat, în primul rând, observarea capacității de integrare în grup și de relaționare cu educatoarea și cu ceilalți copii precum și observarea comportamentului copiilor la primul contact cu educatoarea, colegii, sala de grupă.

Obiectivele stabilite pentru evaluarea inițială au urmărit nivelul la care se află copiii la intrarea în grădiniță, în ceea ce privește dezvoltarea intelectuală, dezvoltarea limbajului, dezvoltarea fizică, dezvoltarea artistică și dezvoltarea socio-emoțională.

Instrumentele evaluării utilizate au fost diverse și au fost selectate ținând cont de vârsta preșcolară și de faptul că grupa este formată din copii aparținând celor trei grupe.

Am aplicat probe orale, practice, observarea comportamentului în timpul activității, dialogul cu copii și mai puțin utilizate au fost probele scrise.

Aceste date mi-au oferit un punct de plecare în desfășurarea activităților pe parcursul anului școlar.

În învățământul preșcolar actul de evaluare păstrează caracteristicile evaluării activității didactice, având drept scop măsurarea și aprecierea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobândite de copii în cadrul actului educațional. În același timp, evaluarea urmărește și aspectele

formative ale muncii educatoarei, concretizată în atitudinile și comportamentele dobândite de copilul preșcolar prin procesul de învățământ.

Prin evaluare se realizează o măsurare cantitativă prin intermediul unor instrumente speciale, apoi o apreciere calitativă pe baza unui set de criterii de interpretare și în final o decizie cu valoare de prognoză pedagogică.

Prin urmare, evaluarea înseamnă măsurarea, interpretarea, aprecierea și adoptarea deciziei .

Evaluarea pentru ciclul preșcolar păstrează caracteristicile evaluării unei activități didactice dar cu note specifice, determinate de treapta de învățământ și de natura conținutului de evaluat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Mihaela Păiși Lăzărescu, Liliana Ezechil „ Laborator preșcolar”, București , editura Miniped, 2021
2. Cucoș C „Pedagogie”, Iași, editura Polirom, 1996

CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII , FACTOR DE ÎMBUNĂTĂȚIRE CONTINUĂ A PERFORMANTELOR ȘCOLARE

profesor Bratu Teodor Cosmin

Școala Gimnazială nr. 82, sector 3, București

Din punct de vedere al politicii educaționale a unității noastre școlare, prin curriculumul la decizia unității școlare se stimulează promovarea acelor valori și practici sociale care să asigure individualizarea personalității instituției la nivel local dar și să asigure succesul absolvenților săi, inclusiv a celor din medii dezavantajate socio-economic.

Școala noastră a propus ca proiect în ultimii trei ani școlari, în sprijinul elevilor aflați în risc, activități în cadrul programului ȘDS (Școală după școală), cuprinzând atât activități remediale cât și de aprofundare la clasele primare, puternic afectate școala on-line

În demersul în care am pornit am ținut cont de **analiza SWOT a unității din aria de curriculum:**

Puncte tari	Puncte slabe
1. Respectarea planului cadru; 2. Programe CDS elaborate de cadrele didactice ale școlii; 3. Existența unor scheme orare conforme legislației în vigoare; 4. Pregătirea suplimentară a elevilor pentru evaluarea națională, olimpiade și concursuri școlare; 5. Material curricular (planuri de învățământ și programe școlare, auxiliare curriculare - manuale, caiete de lucru, ghiduri de aplicare, culegeri de probleme, îndrumatoare, softuri educaționale).	1. Folosirea insuficientă a echipamentelor moderne; 2. Insuficienta implicare a profesorilor în programe și proiecte interne și internaționale; 3. Oferta școlii nu satisface nevoile tuturor elevilor, opțiunile se fac în funcție de decizia majorității elevilor clasei sau în funcție de încadrarea profesorilor titulari;

Oportunități	Amenințări
1. Creșterea gradului de autonomie a școlii pe probleme de CDȘ; 2. Oferta de formare continuă și perfecționare în colaborare cu CCD și Univ. București	- Insuficiența diversificare și adecvare a CDȘ-ului la cerințele și solicitările elevilor poate scădea motivația pentru învățare precum și interesul pentru această unitate de învățământ; - Unii dintre elevi provin dintr-un mediu defavorizat; - Disponibilitate scăzută a unor părinți pentru problemele propriilor copii, ei refuzând colaborarea cu profesorul psihopedagog.

Profitând de faptul că școala activează într-un singur schimb, aproape toate clasele de învățământ primar au implementat ȘDS în colaborare cu autoritățile locale, ONG-uri, cluburi sportive, părinți. Efectele proiectului ȘDS se pot măsura pe termen scurt, creșterea cu până la 20 % a performanțelor școlare și a satisfacției beneficiarilor direcți și indirecti, dar și pe termen mediu și lung, prin atingerea ȋintelor strategice propuse de 100% promovabilitate atât la ciclul primar cât și la cel gimnazial.

O a doua activitate propusă și implementată de unitatea noastră școlară în ultimii trei ani școlari, în sprijinul elevilor din medii sociale dezavantajate, este CDȘ la disciplina limba engleză. Propus pentru clasele de gimnaziu, CDȘ-ul vine în întâmpinarea familiilor cu resurse financiare limitate pentru a putea susține pregătire suplimentară în vederea dezvoltării competenței lingvistice într-o limbă străină. În cadrul orelor de opțional participă parteneri educaȋionali nativi englezi și se desfășoară activități interactive de stimulare a creativității, rezultatele măsurându-se într-o participare substanțială și cu succes a elevilor la certificarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internaȋională, precum și admiterea elevilor de clasa a VIII-a la clasele de liceu cu profil bilingv sau intensiv limba engleză.

ȚINTE ȘI OPȚIUNI STRATEGICE 2023-2024

ȚINTE STRATEGICE	OPȚIUNI STRATEGICE
1. Asigurarea creșterii calității în educație pentru toate domeniile și toți indicatorii din standardele de acreditare și evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar	Opțiunea curriculară: - Asigurarea cadrului instituțional pentru calitate în educație. - Optimizarea sistemului de evaluare, prin utilizarea criteriilor de calitate și a descriptorilor de performanță.
2. Prevenirea eșecului școlar și creșterea performanței elevilor prin reforma și personalizarea procesului instructiv – educativ	Opțiunea curriculară: Dezvoltarea și proiectarea ofertei curriculare în raport cu particularitățile individuale ale elevilor, cu cerințele pieței forței de muncă și dezideratele comunității
3. Asigurarea finalităților educaționale	Opțiunea curriculară: Abordarea unei politici educaționale pentru cultivarea expresivității și a sensibilității, în scopul împlinirii personale și a promovării unei vieți de calitate
4. Dezvoltarea personală și profesională a cadrelor didactice	Opțiunea curriculară: Promovarea unei politici de personal care să asigure creșterea calității și eficiența activității.
5. Păstrarea și modernizarea bazei tehnico-materiale și generalizarea accesului la informația electronică	Opțiunea curriculară: Tematica orelor educative va cuprinde aspecte ce țin de păstrarea bazei materială a școlii.

METODA „TURUL GALERIEI”

prof. BUTIURCA ADELA

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Tg-Mureș

„Turul galeriei” este o metodă de învățare prin cooperare ce îi încurajează pe elevi să-și exprime opiniile proprii. Produsele realizate de copii sunt expuse ca într-o galerie, prezentate și susținute de secretarul grupului, urmând să fie evaluate și discutate de către toți elevii, indiferent de grupul din care fac parte. Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Pașii metodei:

- Elevii sunt împărțiți pe grupuri de câte 4-5 membri, în funcție de numărul elevilor din clasă;
- Cadrul didactic prezintă elevilor tema și sarcina de lucru .
- Fiecare grup va realiza un produs pe tema stabilită în prealabil.
- Produsele sunt expuse pe pereții clasei.
- Secretarul grupului prezintă în fața tuturor elevilor produsul realizat;
- Analizarea tuturor lucrărilor.
- După turul galeriei, grupurile își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte .

„Turul galeriei” urmărește exprimarea unor puncte de vedere personală referitoare la tema pusă în discuție. Elevii trebuie învățați să asculte, să înțeleagă și să accepte sau să respingă ideile celorlalți prin demonstrarea valabilității celor susținute. Prin utilizarea ei se stimulează creativitatea participanților, gândirea colectivă și individuală; se dezvoltă capacitățile sociale ale participanților, de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt.

Metoda prezintă numeroase avantaje , printre care:

- atrage și stârnește interesul elevilor, realizându-se interacțiuni între elevi ;
- promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente;
- stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare ;
- există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe ;

- dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;
- se reduce la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității;

Exemplu

Tema : Rezolvarea problemelor

Clasa : a IV-a

Colectivul unei clase de 20 de elevi poate fi împărțit în 4 grupe neomogene a câte 5 elevi, asigurându-se o ambianță stimulativă. Fiecare grupă își alege un secretar care va nota raționamentul de rezolvare al problemei, prezentându-l la sfârșitul activității, la evaluare.

La începutul activității, cadrul didactic prezintă elevilor sarcina de lucru: rezolvarea unei probleme aritmetice utilizând cât mai multe modalități de rezolvare : „Trei elevi rezolvă în două luni exerciții, astfel: primul elev rezolvă 250 de exerciții, al doilea elev cu 50 de exerciții mai mult, iar al treilea elev cu 35 de exerciții mai puține decât al doilea elev . Câte exerciții rezolvă cei trei elevi în două luni ? “

Pentru realizarea acestei sarcini , elevii vor parcurge mai multe etape :

1. Cunoașterea enunțului problemei

Elevii vor afla care sunt datele problemei, cum se leagă între ele, care este cerința problemei, elementul necunoscut al acesteia.

Se va citi problema de către învățător o dată apoi de către elevi , lecturarea făcându-se în liniște, fără a deranja celelalte grupe. Se va repeta problema de mai multe ori, fie în grup, fie individual, până la însușirea ei de către toți membrii grupului.

Textul problemei va fi citit expresiv, scoțând în evidență anumite date și legăturile dintre ele, precum și întrebarea problemei. Se vor scrie apoi pe fișele de lucru datele problemei :

3 elevi 2 luni exerciții

I elev 250 exerciții

al II- lea elev cu 50 de exerciții mai mult

al III- lea elev cu 35 de exerciții mai puțin decât al II- lea

Câte exerciții rezolvă elevii în 2 luni ?

2. Înțelegerea enunțului problemei

Elevii vor delimita clar datele problemei, relațiile dintre ele și vor depista întrebările ajutătoare care îi vor ajuta să găsească soluția finală a problemei. Vor fi desprinse foarte clar cele mai importante elemente ale problemei și e va deosebi ipoteza de concluzie prin citirea și recitirea textului problemei dar și prin discuții între toți membrii grupului.

a. Câte exerciții rezolvă al II- lea elev ?

b. Câte exerciții rezolvă al III- lea elev ?

c . Câte exerciții rezolvă elevii în 2 luni ?

3. Analiza problemei și întocmirea planului de rezolvare

În această etapă se elimină elementele ne semnificative din punct de vedere al cerinței matematice și se construiește drumul de legătură între datele problemei și necunoscuta ei. Elevii transpun problema în relații matematice prin exerciții de analiză a datelor, a semnificației lor, a relațiilor dintre ele, descoperind practic soluția problemei . Unele grupe ar putea analiza problema sintetic, altele analitic sau în ambele modalități.

Analiza sintetică a problemei:

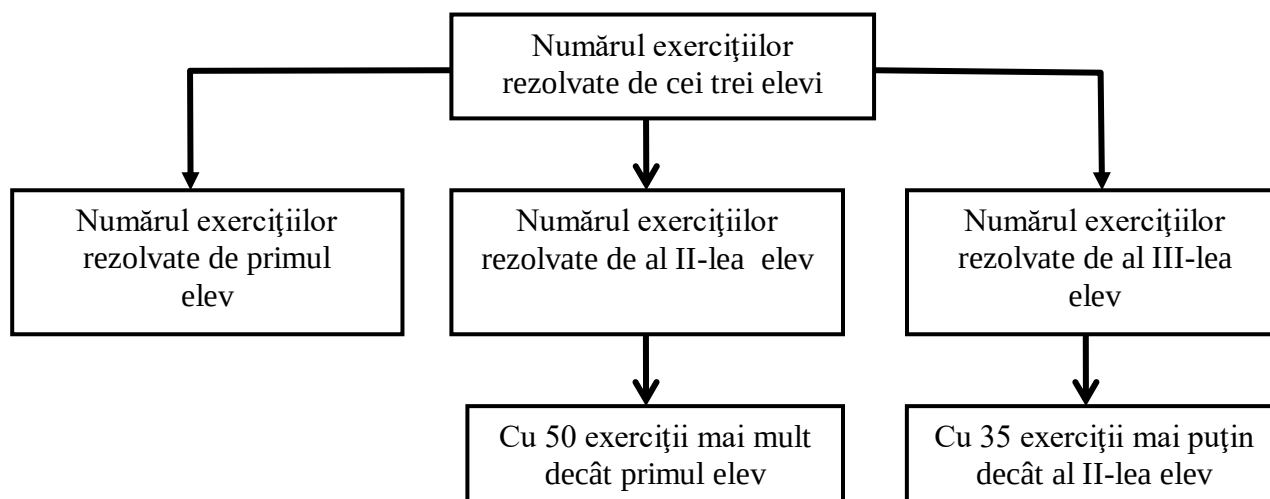
I elev 250 exerciții

al II- lea elev cu 50 de exerciții mai mult –se va folosi operația de adunare(numărul exercițiilor rezolvate de primul elev va fi adunat cu 50)

al III- lea elev cu 35 de exerciții mai puțin decât al II- lea- se va folosi operația de scădere(din numărul de exerciții rezolvate de al doilea elev se va scădea 35)

Câte exerciții rezolvă elevii în 2 luni ?- se va aduna numărul de exerciții rezolvate de cei trei elevi

Analiza analitică a problemei:

4. Alegerea și efectuarea operațiilor corespunzătoare succesiunii din planul de rezolvare

În această etapă elevii aleg și efectuează calculele din planul de rezolvare, conștientizează semnificația rezultatelor fiecărui calcul, realizează conexiunile necesare și ajung la rezultatul final . Datorită cerinței inițiale, elevii nu se vor opri la un singur mod de rezolvare, ci vor căuta în continuare cât mai multe posibilități de a ajunge la rezultatul final.

Rezolvare :

Primul mod :

1. Câte exerciții rezolvă al II- lea elev ?

$$250+50=300 \text{ (exerciții)}$$

2. Câte exerciții rezolvă al III- lea elev ?

$$300-35=265 \text{ (exerciții)}$$

3. Câte exerciții rezolvă elevii în 2 luni ?

$$250+300+265=815 \text{ (exerciții)}$$

Răspuns : 815 exerciții

Al doilea mod :

-se pot utiliza scheme figurative , modul de rezolvare fiind același:

I elev

al II-lea elev

al III-lea elev

Al treilea mod:

-problema se poate rezolva printr-un exercițiu:

$$\begin{aligned} 250+(250+50)+(250+50-35) &= 250+300+265= \\ &= 550+265= \\ &= 815(\text{exerciții}) \end{aligned}$$

5. În etapa următoare, de prezentare și evaluare a muncii, elevii vor expune pe un perete ceea ce au lucrat. Secretarii prezintă (într-un mod cât mai clar și mai concis) cadrului didactic și colegilor din celelalte grupuri produsul final al activității. Fiecare grup trece apoi, pe rând, pe la fiecare produs pentru a examina ideea colegilor. Își iau notițe și pot face comentarii pe hârtiile expuse(corecturi, sugestii, alte idei).

6. După turul galeriei, în etapa finală, grupurile își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte , citesc comentariile făcute pe produsul lor , corectează eventualele greșeli sau completează lucrarea cu alte modalități de rezolvare a problemei.

Ca punct final, cadrul didactic poate face referiri la modul de lucru al fiecărei grupe.

Această metodă stimulează gândirea și creativitatea elevilor. Ea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să facă reflecții critice și judecăți de valoare, să compare și să analizeze situații date și îi învață pe elevi să emită și să-și susțină propriile idei. În cadrul acestei metode, conversația, problematizarea, explicația, exercițiul, dobândesc statutul de procedeu didactic.

Metoda “Turul galeriei” este ușor de aplicat la orice vârstă și adaptabilă oricărui domeniu și obiect de învățământ.

Bibliografie:

1. Aron, I., Herescu, I. *Aritmetica pentru învățători*, Editura didactică și Pedagogică, București, (1977).
2. Bocoș, M. *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Ediția a II-a, revăzută, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, (2002).
3. Dăncilă, E., Dăncilă, I., *Matematică pentru bunul învățător*, Editura Erc. Press, București, (2002).
4. Dienes, Z. P., *Un studiu experimental asupra învățării matematicii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, (1973).

NOILE METODE DIDACTICE ȘI RESURSELE LOR EDUCATIVE
Prof. CĂRPUȘOR CRINA – GABRIELA
COLEGIUL TEHNIC "MIRON COSTIN" ROMAN

Mișcările pedagogice de la începutul secolului al XX-lea cunoscute sub denumirea de educația nouă, activă, pe măsură sunt cele care au criticat învățământul predominant expozitiv, pasiv, reproductiv declanșând experimentarea unor metode pedagogice active, participative, formative. În felul acesta elevul nu mai este considerat un obiect al educației, un depozit de cunoștințe ci o persoană vie, concretă cu aptitudini, capacități, interese și aspirații proprii în virtutea cărora selectează cunoștințele receptate, le prelucreează, le asimilează și le redă într-o modalitate mai mult sau mai puțin personală.

Dintre noile metode pedagogice cu resurse educative, amintim:

I. LUCRĂRI DE LABORATOR, ÎN CABINETE, ÎN ATELIERE ȘI FERME

Această metodă se subordonează principiului integrării învățământului cu cercetarea și practica, prin care se îmbină funcțiile cognitive, cu cele comportamentale și volitiv-caracteriale ale educației.

1. lucrările de laborator îndeplinesc funcții cognitive, formative și aplicative, se pot organiza frontal cu toată clasa, pe grupe, individual, atitudinea activ-participativă a elevilor fiind esențială.

2. cabinetele didactice sunt de două tipuri:

- a. *cabinete metodice* unde activitatea se poate desfășura pentru mai multe discipline de învățământ,
- b. *cabinete de specialitate*, pentru o anumită disciplină de învățământ.

3. lucrările în atelierele școlare se organizează pentru disciplinele tehnice, având caracter predominant aplicativ, de descoperire, experimentare, de formare de deprinderi și priceperi.

4. activitatea pe lotul școlar și în microferme este specifică unui anumit profil de școală, care se specializează pentru dezvoltarea priceperilor agricole, economice și administrative ale elevilor.

5. practica productivă atât ca activitate de sine stătătoare cât și în relație cu disciplinele teoretice dobândește o importanță din ce în ce mai mare. În prezent această metodă suferă transformări prin actualizarea ei la exigențele prezentului socio-economic și organizațional. Astfel se impune dezvoltarea spiritului de inițiativă, responsabilitate individuală și de grup, dezvoltarea capacității de organizare și conducere democratică.

II. ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE - este o metodă de tip euristic care angajează elevul în căutarea și dobândirea noilor cunoștințe.

În general descoperirile au fost clasificate în :

- 1. descoperiri spontane**- care se produc la orice vârstă , indiferent de pregătire și în mod întâmplător;
- 2. descoperiri științifice** -care se realizează de către cercetători sau specialiști într-un anumit domeniu de activitate;
- 3. descoperiri de tip didactic sau redescoperiri**, specifice procesului de învățământ.

Considerată drept metodă de sine stătătoare cât și ca tehnică în combinație cu mijloacele didactice și cu procedeele corespunzătoare descoperirea este activitatea didactică în care rolul principal în aflarea adevărului îl are elevul.

Cel care fundamentează învățarea prin descoperire este J. DEWEY. El preconizează asigurarea unor condiții organizatorice și metodologice care să favorizeze descoperirea.

Descoperirea didactică nu se poate realiza în orice condiții didactice ci atunci când elevii sunt pregătiți mental și antrenați pentru descoperire, au la dispoziție mijloacele didactice necesare descoperirii, cunosc obiectivele descoperirii, etapele, sursele materiale și financiare ale descoperirii.

În învățământ descoperirea dezvoltă spiritul de observație, procesele psihice de prelucrare a informației, stimulează voința elevilor, cultivă sentimentele de respect față de știință, cultură, tehnică, îl introduce pe elev în tehnica cercetării.

Descoperirea în învățământ are anumite **caracteristici**:

- a. este de scurtă durată;
- b. investițiile materiale și financiare sunt reduse,
- c. eficiența descoperirii depinde de calitatea îndrumării și conducerii profesorului,
- d. descoperirea utilizează inducția, deducția și analogia.

Ca urmare în învățământ se folosesc mai multe tipuri de descoperiri:

1. descoperirea inductivă care are la bază raționamentul inductiv -de la concret la abstract, de la particular la general. Acest tip de descoperire conduce la analize, clasificări, definiții, principii, legi. Descoperirea inductivă este la rândul ei de două feluri:

- a. *deschis-inductivă* care se întâlnește la preșcolari și școlarii mici. *De exemplu* elevii sunt lăsați să ordoneze anumite obiecte după cum vor ajungând în acest fel la anumite clase de obiecte. După ce s-au jucat cu mai multe feluri de mașini sunt ajutați să ajungă la concluzia că toate acestea fac parte dintr-o singură clasă de obiecte numită *mașina*.
- b. *structural-inductivă* care se întâlnește la elevii mari. *De exemplu* învățarea de noțiuni, pornind de la obiecte, fapte, exemple. La pedagogie studenții pornind de la situațiile concrete de educație în familie, școală, societate realizează un salt mental înțelegând noțiunea de educație.

2. descoperirea deductivă, de la general la particular -care poate fi și ea de mai multe tipuri.

- a. simplă-deductivă, când profesorul verifică datele utilizate de elevi;
- b. semi-deductivă, de exemplu înțelegerea noțiunilor. La pedagogie noțiunea de normativitate didactică poate fi înțeleasă prin aplicarea ei în situații educaționale diferite.
- c. ipotetico-deductivă, de tipul dacă-atunci. *De exemplu* raportul cauze-efecte (Învățarea mecanică ce efecte poate avea asupra dezvoltării personalității elevilor?)
- d. descoperirea transductivă sau prin analogie întâlnită în compuneri, referate, sau în activitatea de cercetare propriu-zisă.

III. MODELAREA DIDACTICĂ este metoda care transmite mesajul didactic cu ajutorul unui model.

Modelul reprezintă o reproducere simplificată a obiectelor, fenomenelor, sau proceselor realității.

În învățământ se folosesc mai multe procedee ale modelării:

- a. mărirea sau reducerea la scară, obținându-se machete, mulaje, stații-pilot;
- b. concretizarea sau redarea figurativă a unor date prin: imagini, desene, scheme.
- c. abstractizarea sau redarea prin formule a unor date;
- d. analogia, de exemplu imaginarea unui obiect nou sau aparat a cărui funcționare să fie concepută respectând structura sau funcțiile altui obiect sau aparat asemănător.

Ca urmare **MODELELE** pot fi ;

- **OBIECTUALE**(obiecte)
- **FIGURATIVE**(scheme, grafice)
- **SIMBOLICE**(logico-matematic)

IV. PROBLEMATIZAREA este o metodă activ-participativă complexă care constă în predarea - învățarea prin rezolvarea productivă de probleme.

PROBLEMA DIDACTICĂ este creată intenționat de profesor, prin inducerea în mintea elevului a unei stări conflictuale între vechile și noile cunoștințe, între rezolvarea teoretică și cea practică a unei anumite situații. Astfel starea mentală de dezacord, contradicție îl mobilizează pe elev să aleagă răspunsul optim în urma unui proces de prelucrare a informației. De exemplu predarea-învățarea

unei teme care se referă la noile educații se poate realiza prin metoda problematizării, imaginându-se scenarii diferite cu privire la raportul dintre dezvoltarea societății și apariția noilor educații: pentru mediu, pentru familie, pentru schimbare, pentru pace, pentru timpul liber.

PROBLEMATIZAREA impune existența unui fond apercceptiv de cunoștințe, în memoria elevului, dozarea dificultăților de către profesor, asigurarea unei anumite omogenități, evitarea supraîncărcării programei. Ca și alte metode activ-participative problematizarea poate fi deosebit de eficientă numai atunci când se îndeplinesc anumite condiții: programa analitică nu este încărcată, elevii sunt antrenați pentru problematizare, clasa este suficient de omogenă.

V.ALGORITMIZAREA este o metodă de predare-învățare ce constă în folosirea algoritmilor pentru transmiterea, asimilarea, prelucrarea și redarea cunoștințelor.

ALGORITMUL este o suită de operații, realizată într-o ordine constantă, prin intermediul căreia se rezolvă anumite tipuri de probleme. Algoritmul se folosește în faza de început a studiului unei materii sau atunci când se trece de la deprindere la pricepere, aplicându-se cunoștințele în condiții variabile.

Cercetarea științifică a identificat mai multe **tipuri de algoritmi de învățare**:

1. *algoritmi de percepere*, înțelegere, generalizare și sistematizare a cunoștințelor așa cum sunt conceptele, judecățile, formulele.
2. *algoritmi de recunoaștere* cum sunt regulile de stabilire a unui anumit tip de probleme: de calcul, de proiectare, de investigație, aplicative.
3. *algoritmi de rezolvare*, de exemplu regulile de scoatere a rădăcinii pătrate, prescripțiile de folosire a unor aparate, mașini-
4. *algoritmi de repetare* cum sunt regulile de transformare a acțiunilor în deprinderi sau chiar obișnuințe, intelectuale și practice.
5. *algoritmi de creație*, folosiți în învățarea euristică, în cercetarea și proiectarea inovatoare, bazată pe gândirea divergentă.

VI.STUDIUL DE CAZ este o metodă de analiză a unei situații particulare:

- a.reală sau ipotetică;
- b.modelată sau simulată,
- c.care există sau poate să existe, a unui fenomen sau sistem de orice natură tipic pentru clasa lui de fenomene, în vederea studierii sau rezolvării lui.

Studiul de caz are o dinamica proprie care parcurge mai multe **etape**:

- a.identificarea cazului;
- b.modelarea sau simularea lui,
- c.studiul analitic (cauze, relații, funcții);
- d.reorganizarea informațiilor;
- e.stabilirea variantelor de rezolvare și alegerea soluțiilor optime;
- f.verificarea experimentală a variantei alese înainte de generalizare.

În procesul educațional cazurile pot fi absenteismul, motivația scăzută, fumatul, consumul de droguri ca situații tipice dar și un elev cu anumite tulburări de comportament: indisciplină, agresivitate, violență.

VII DEZBATEREA este o metodă complexă care constă în confruntarea opiniilor și clarificarea informațiilor obținute prin studiul individual.

În învățământ au fost identificate mai multe tipuri de dezbateri:

- 1.DEZBATEREA DE ÎNVĂȚARE;
- 2.DEZBATEREA DE ORIENTARE ȘI ATITUDINE,
- 3.DEZBATEREA TEORETICO-EPISTEMICĂ
- 4.DEZBATEREA POLEMICĂ,
- 5.DEZBATEREA OARBA.

Dezbateri de învățare își propune ca în diferite segmente ale lecției să realizeze un anumit progres în învățare prin discuția în contradictoriu.

Dezbateri de orientare și atitudine are ca obiective dezvoltarea unor atitudini noi în procesul educațional, orientarea subiecților educaționali către o școală, meserie, profesiune.

Dezbateră teoretico-epistemică are ca scop lămurirea conceptelor, a problematicii științifice de pe poziții teoretice diferite, prin discuție și confruntare ideatică.

Dezbateră polemică are un grad mai mare de contradicție, se desfășoară pe un ton mai accentuat, cu expresii puternic colorate, dar cu același scop de clarificare a cunoștințelor de aflare a adevărului.

Dezbateră oarbă se desfășoară mai mult la întâmplare, încălcându-se condițiile de eficiență și organizare a unei discuții.

Dezbateră are în mod normal un plan după care se desfășoară, presupune abordarea unei anumite teme, stabilirea unor anumite condiții de desfășurare și formularea unor concluzii.

VIII.BRAINSTORMING-ul este o metodă de stimulare a creativității tehnice de grup, preluată din filozofia orientală și dezvoltată de psihologul american A.Osborn. Din punct de vedere etimologic brainstorming înseamnă furtuna în creier, asalt de idei.

Grupul brainstorming este alcătuit din trei până la doisprezece membri având un optim structural de opt membri. Membrii grupului brainstorming sunt specialiști din diferite domenii de activitate, sunt antrenati în brainstorming, se cunosc și se simpatizează reciproc.

Activitatea grupului brainstorming se desfășoară în felul următor: se dă tema de cercetare cu două săptămâni înainte de întâlnirea propriu-zisă, timp în care membrii grupului meditează asupra acestei teme, antrenând nivelul inconștient al psihicului. Întâlnirea propriu-zisă are loc într-un spațiu adecvat, plăcut, membrii grupului așezându-se în semicerc.

PRINCIPIUL BRAINSTORMING-ULUI ESTE INTERZICEREA CRITICII.

Nimeni nu are voie să formuleze critici sau observații în aceasta fază de desfășurare a brainstormingului deoarece critica este inhibitivă, blocând procesul de elaborare a ideilor.

Fiecare membru al grupului poate să spună tot ce-i vine în minte, cu privire la tema pusă în discuție, poate să preia ideile colegilor, să le dezvolte, valorificându-le până la capăt.

În timpul unei ședințe brainstorming care durează 45 de minute până la 1 oră se elaborează aproximativ 100 de idei. Această etapă a brainstorming-ului are scopuri predominant cantitative, care constau în elaborarea unui număr cât mai mare de idei, soluții cu privire la tema pusă în discuție.

Dacă numărul de membri ai grupului este mai mare se alege un observator care va avea rolul de a observa procesul de elaborare a ideilor și de a nota fiecare idee în dreptul autorului ei. De asemenea se poate alege un secretar care va înregistra într-un fel sau altul ideile elaborate, uneori chiar filmând ședința respectivă. Ședința brainstorming este condusă de un psiholog, cu experiență în acest tip de activitate creativă.

La sfârșitul ședinței intervin specialiștii în domeniul respectiv de cercetare care vor selecta cele mai bune idei pentru a le pune în practică.

În procesul de învățământ brainstorming-ul are anumite particularități: membrii grupului nu sunt specialiști în diferite domenii de activitate, ci elevi, grupul poate avea și un număr mai mare de membri, cercetarea nu își propune să realizeze descoperiri propriu-zise ci redescoperiri. Brainstorming-ul stimulează imaginația, gândirea divergent –euristică, comunicarea, dezvoltă relațiile de colaborare, capacitatea de a lucra într-o stare de relaxare, atitudinile de receptivitate, deschidere, fluiditate și flexibilitate.

Metoda de stimulare a creativității înrudită cu brainstorming-ul este sinectica. Această metodă prezintă anumite particularități:

- a. grupul sinectică este mai mic decât grupul brainstorming (6 membri),
- b. procedeele folosite sunt mai fanteziste de exemplu cercetătorul se situează mintal în locul obiectului de cercetat și își imaginează cum s-ar comporta acesta, c. se folosesc procedee ca transformarea familiarului în străin și a străinului în familiar.

IX SIMULAREA mai este cunoscută sub denumirea de joc de rol, dramatizare, psihodramă didactică.

SIMULAREA este modalitatea de predare-învățare prin intermediul unor acțiuni, roluri sau mijloace similare, în condiții asemănătoare cu cele originale. Se pot simula activități de conducere, de organizare, activitatea productivă, procesul de învățământ. Simularea este o metodă care se

realizează în mai multe etape:

- a. alegerea rolurilor;
- b. cunoașterea obiectivelor;
- c. îndeplinirea rolurilor;
- d. omologarea rezultatelor.

Simularea este o modalitate de predare-învățare mai economică , care evită accidentele, eliminând adaptarea la scara reală.

X.LUCRUL CU CARTEA, CU MANUALUL reprezintă o modalitate complexă de învățare independentă, sub coordonarea profesorului. Profesorul este cel care stabilește împreună cu elevii tema și subiectele ce pot fi abordate prin această metodă. Se recomandă bibliografia necesară, se indică obiectivele urmărite, se stabilesc etapele necesare pentru a fi parcurse.

Această metodă contribuie la:

- a. dezvoltarea la elevi a capacității de selectare a datelor;
- b. antrenarea elevilor pentru îmbinarea datelor cunoscute cu cele necunoscute;
- c. creșterea stabilității psihice a elevilor în urmărirea scopului și a obiectivelor stabilite,
- d. formarea pasiunii de a citi .

XI.EXERCITIUL reprezintă modalitatea de efectuare repetată a acțiunilor de învățare teoretică și practică în vederea fixării și consolidării cunoștințelor. Cu ajutorul acestei metode se formează stereotipurile, automatismele care duc la un randament sporit al învățării. Au fost diferențiate mai multe tipuri de exerciții:

- a. de acomodare;
- b. de fixare și consolidare;
- c. de formare a priceperilor și deprinderilor,
- d. de recapitulare.

Pentru a fi eficiente exercițiile trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- a.să fie efectuate conștient,
- b. să fie gradate progresiv;
- c.să se realizeze într-un număr rațional;
- d.să conțină elemente noi , practice, e. să fie verificate de profesor.

În concluzie metodele despre care am discutat pot fi clasificate în categorii diferite în funcție de criterii diferite, eficiența didactică a acestora constând în îmbinarea de metode.Astfel cele mai uzuale categorii didactice sunt:

- 1.METODELE CLASICE: -expunerea –conversația –demonstrația -lectura;
- 2.METODELE MODERNE -descoperirea- problematizarea –modelarea -simularea cooperarea- asaltul de idei _studiul de caz.
- 3.METODE DE PREDARE pot fi .-expunerea –demonstrația -conversația,
- 4.METODE DE ÎNVĂȚARE sunt -studiul cu cartea –descoperirea -exercițiul- studiul individual,
- 5.METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE cum sunt .-EXPERIMENTUL -EXERCITIUL ASALTUL DE IDEI- SIMULAREA,
- 6.METODELE ACTIVE –conversația euristică –problematizarea -exercițiul experimentul,
- 7.METODELE DE CUNOAȘTERE : observația –experimentul -studiul de caz demonstrația-modelarea- simularea;
- 8.METODELE DE EVALUARE.-probe scrise-probe orale-probe practice-teste de cunoștințe

STRATEGIA DIDACTICĂ reprezintă modalitatea de alegere, îmbinare și aplicare a metodelor, tehnicilor, procedeele didactice în moduri de organizare diferite ale procesului educațional în funcție de situațiile diferite de învățare, de particularitățile de vârstă și individuale ale subiecților educaționali.

Cele mai eficiente strategii didactice sunt cele diferențiate și personalizate în funcție de nivelul școlar, de tipul de școală, de forma de specializare, de clasă, de profesorii și elevii care vor pune în practică aceste strategii. De exemplu pentru studenții unei facultăți tehnice care au optat pentru a doua

specializare -cea pedagogică strategiile didactice pe baza unor metode cum sunt conversația euristică, brainstorming-ul, jocul de rol, sunt eficiente deoarece conduc atât la înțelegerea cunoștințelor teoretice cât și la dezvoltarea capacităților, competențelor didactice și educaționale. Dar strategia didactică nu poate fi privită în afara contextului ei firesc care se referă la unitatea dintre obiective, conținuturi și strategia educațională. Numai această unitate asigură eficiența reală a procesului de predare-învățare-evaluare. De asemenea punerea în practică a strategiei didactice depinde de partenerii educaționali.

Cu cât mai multe condiții dintre cele prezentate sunt îndeplinite cu atât eficiența procesului educațional crește.

BIBLIOGRAFIE

- 1.R.Gagne, 1985, Condițiile învățării, E.D.P., București
- 2.E.Tiron 2005, Introducere în pedagogie, Curs în formă electronică pentru studenți, Iași
- 3.M.Carcea, E.Tiron, 2002, Fundamente Pedagogice, Ed.Gh.Asachi, Iași 4.C.Cucoș, 2002, Pedagogie, Polirom, Iași.

EVALUAREA PERFORMANTELOR ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ ÎN EDUCAȚIE

Aurelia Chiriachez , Școala Gimnazială Finta

În contextul complex al învățământului modern, evaluarea performanțelor elevilor și îmbunătățirea continuă a practicii didactice reprezintă două elemente fundamentale care se intersectează pentru a asigura un proces educativ eficient și relevant. Evaluările și feedback-ul corespunzător sunt cheia pentru a înțelege progresul elevilor și pentru a adapta strategiile didactice în vederea maximizării învățării.

Într-o societate în continuă schimbare, în care cerințele de competențe evoluează rapid, procesul de evaluare și îmbunătățire continuă a practicii didactice devine un motor esențial pentru pregătirea elevilor nu doar cu cunoștințe academice, ci și cu abilități relevante pentru succesul în lumea reală.

Un aspect crucial al acestui proces este abordarea metodelor eficiente de evaluare a progresului elevilor. În loc să se concentreze doar pe testele sumative care oferă o imagine statică a cunoștințelor, cadrele didactice adoptă o abordare holistică, folosind diverse metode de evaluare. Proiecte, prezentări, portofolii și discuții în clasă devin instrumente valoroase pentru a evalua competențele și înțelegerea elevilor în contexte reale de învățare.

Feedback-ul acurat și specific reprezintă o piesă esențială în această ecuație. Profesorii oferă nu doar o notă, ci și informații detaliate privind punctele forte și punctele care necesită îmbunătățire. Acest tip de feedback nu numai că ghidază elevii către înțelegerea mai profundă a subiectului, dar îi și încurajează să își asume responsabilitatea pentru propria învățare.

Utilizarea eficientă a feedback-ului nu se oprește doar la nivelul elevilor; înseamnă, de asemenea, o îmbunătățire continuă a practicii didactice. Profesorii analizează feedback-ul primit de la elevi și, în mod similar, primesc feedback de la colegi sau prin autoevaluare. Această reflexie constantă duce la ajustarea strategiilor didactice, îmbunătățind astfel calitatea predării și învățării.

Un exemplu ilustrativ este modelul de evaluare formativă propus de Sadler (1989), care subliniază importanța feedback-ului pentru îmbunătățirea continuă a performanțelor. În acest cadru, evaluarea nu este doar un mijloc de atribuire a notelor, ci și un instrument de ghidare pentru viitoarele eforturi de învățare.

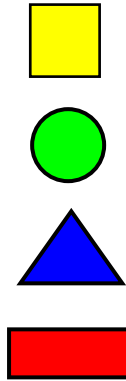
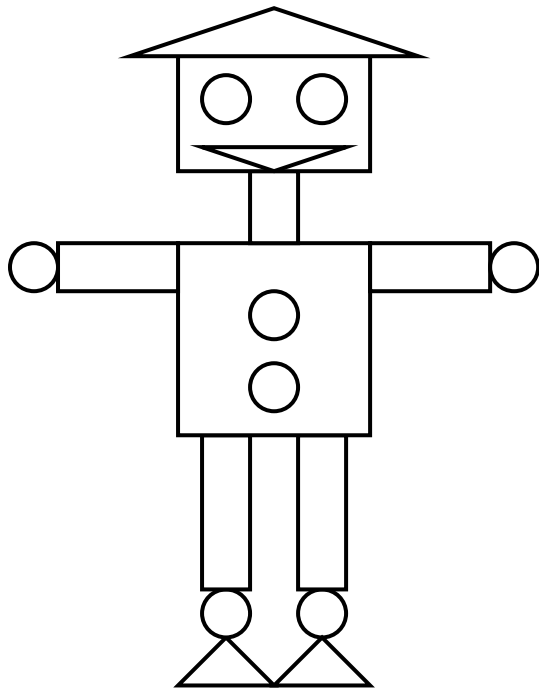
În concluzie, evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă sunt interconectate în procesul educațional. Abordarea metodelor eficiente de evaluare, împreună cu un feedback conștient și bine orientat, nu doar că evidențiază progresul elevilor, ci și contribuie la evoluția continuă a practicii didactice. Este prin această sinergie că educația devine nu doar o experiență de evaluare, ci un proces dinamic de învățare și dezvoltare.

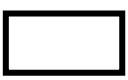
Bibliografie:

1. Tudorel Andrei, Dorina Costin: "Managementul performanței în învățământul preuniversitar" Editura Polirom, Iași, 2014
2. Mihai Popescu: "Feedback în educație: instrument de evaluare și îmbunătățire continuă" Editura Didactică și Pedagogică, București, 2019
3. Valentin Dincă, Mircea Miclea: "Evaluarea formativă: instrument de dezvoltare a performanțelor în învățământ" Editura Trei, București, 2017
4. Sadler, D. R. (1989). "Formative assessment and the design of instructional systems." Instructional Science, 18(2), 119-144.

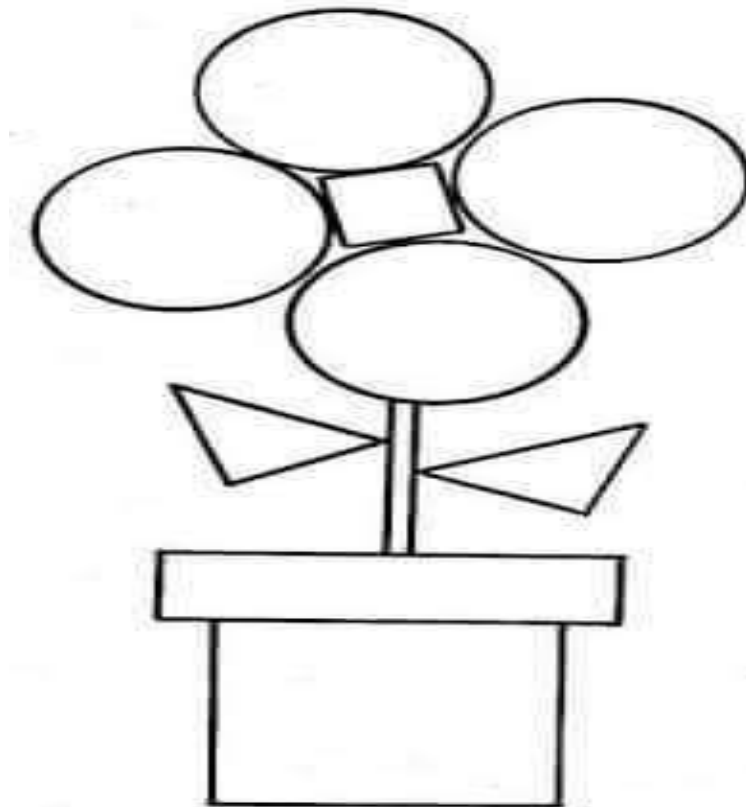
Fișă de evaluare finală

1. Colorează potrivit legendei.
2. Desenează în tabel atâtea buline câte figuri geometrice de fiecare fel sunt:

3. Lipește figurile geometrice .

PORTOFOLIUL ELEVULUI – METODĂ EFICIENTĂ DE EVALUARE A PROGRESULUI ELEVILOR

Prof. Pavel Ciorbă

Liceul Tehnologic „Victor Frunză” Râmnicu Sărat

Portofoliul elevului este o colecție organizată de materiale care reflectă progresul, realizările și competențele elevului în diferite domenii de învățare. Acesta poate include o varietate de elemente, cum ar fi lucrări scrise, proiecte, prezentări, evaluări ale competențelor, fotografii, înregistrări audio sau video și alte dovezi ale performanței elevului în timp.

Portofoliul are scopul de a oferi o imagine holistică a capacităților și evoluției elevului pe o perioadă mai lungă de timp, în loc să se bazeze doar pe rezultatele unor teste sau examene punctuale. Acesta evidențiază abilitățile academice, dar și cele non-cognitive, cum ar fi gândirea critică, creativitatea, comunicarea și colaborarea.

Un portofoliu al elevului poate include următoarele elemente:

- **Lucrări scrise:** Eseuri, compuneri, jurnale de lectură sau orice alt tip de material scris care reflectă abilitățile de exprimare și analiză ale elevului.
- **Proiecte și prezentări:** Informații despre proiecte la care elevul a lucrat, inclusiv rezultatele finale, prezentările sau documentele asociate acestora.
- **Evaluări ale competențelor:** Rezultate ale evaluărilor care acoperă abilitățile specifice sau competențele relevante pentru diferite domenii de învățare.
- **Materiale artistice:** Desene, picturi, colaje sau alte forme de exprimare artistică care reflectă creativitatea și abilitățile artistice ale elevului.
- **Proiecte multimedia:** Înregistrări audio sau video, prezentări digitale sau alte proiecte multimedia care ilustrează abilitățile tehnologice și de prezentare ale elevului.
- **Scrisori de recomandare:** Scrisori de la profesori sau alți adulți care pot oferi perspective suplimentare asupra realizărilor și abilităților elevului.
- **Reflectări și autoevaluări:** Comentarii scrise de către elev despre propriile sale progrese și realizări, inclusiv obiective viitoare și modalități de îmbunătățire.
- **Dovezi ale participării extracurriculare:** Informații despre activitățile extracurriculare, cum ar fi participarea la cluburi școlare, competiții sau evenimente sociale.

Portofoliul elevului poate fi folosit ca instrument de evaluare în cadrul procesului de învățare și poate servi drept bază pentru discuții între elev, părinți și profesori despre progresul școlar și dezvoltarea personală. Este important ca portofoliul să fie gestionat în mod organizat și să fie actualizat periodic pentru a reflecta corect evoluția elevului în timp.

Portofoliul elevului este considerat o metodă eficientă de evaluare a progresului școlar, deoarece oferă o perspectivă holistică asupra abilităților și cunoștințelor elevului pe o perioadă mai lungă de timp.

Motive pentru care portofoliul este considerat o modalitate utilă și eficientă de evaluare:

- **Diversitatea evaluării:** Portofoliul poate cuprinde o varietate de materiale, cum ar fi eseuri, proiecte, prezentări, lucrări artistice și altele. Această diversitate oferă o imagine mai cuprinzătoare a capacităților și intereselor elevului decât un test standardizat.

- **Evaluarea continuă:** Portofoliul permite evaluarea continuă a progresului pe parcursul timpului, comparativ cu metodele de evaluare care se bazează pe examene punctuale. Acest aspect este important pentru a înțelege evoluția elevului și pentru a identifica punctele tari și cele care necesită îmbunătățiri.
- **Reflectarea și autoevaluarea:** Portofoliul oferă elevului ocazia de a reflecta asupra propriei învățări și de a se autoevalua. Această abordare încurajează gândirea critică și conștientizarea procesului de învățare.
- **Individualizarea evaluării:** Portofoliul poate fi adaptat pentru a se potrivi nevoilor și stilului de învățare al fiecărui elev. Acest aspect contribuie la evaluarea mai justă și personalizată.
- **Monitorizarea dezvoltării abilităților non-cognitive:** Pe lângă evaluarea abilităților academice, portofoliul poate evidenția și dezvoltarea abilităților non-cognitive, cum ar fi abilitățile de comunicare, gândirea critică, creativitatea și colaborarea.
- **Implicarea părinților:** Portofoliul oferă părinților o imagine mai detaliată și completă a progresului copilului lor în comparație cu notele sau rapoartele de final de semestru. Acest aspect poate facilita comunicarea și colaborarea între părinți și cadrele didactice.
- **Evaluarea bazată pe performanță:** Portofoliul se concentrează pe rezultatele concrete și demonstrațiile de învățare, aducând astfel o dimensiune practică și aplicată evaluării.
- **Sprijinirea dezvoltării continue:** Analizând portofoliul, profesorii pot identifica zonele în care elevii pot avea nevoie de sprijin suplimentar și pot adapta metodele de predare pentru a răspunde nevoilor individuale.

Cu toate acestea, este important să se ia în considerare și provocările asociate cu utilizarea portofoliului, cum ar fi timpul necesar pentru evaluare și gestionarea cantității de informații. Cu toate acestea, avantajele în ceea ce privește înțelegerea holistică a progresului elevului fac din portofoliu o opțiune atractivă în contextul evaluării educaționale.

Descrierea metodei de evaluare: Portofoliul elevului

Portofoliul elevului este o metodă de evaluare care implică colectarea, selectarea și prezentarea unor mostre relevante și semnificative ale muncii și realizărilor unui elev într-o anumită perioadă de timp. Această metodă oferă o perspectivă holistică asupra progresului și abilităților elevului, inclusiv aspecte academice, sociale și comportamentale. Iată câteva aspecte importante ale metodei de evaluare a portofoliului elevului:

- **Colecționarea diversificată a lucrărilor:** Portofoliul poate include o varietate de lucrări, cum ar fi eseuri, proiecte, teste, desene, lucrări artistice, fișe de lucru, prezentări și alte dovezi relevante pentru procesul de învățare.
- **Organizarea și structurarea portofoliului:** Elevii organizează materialele într-un mod coerent și structurat. Portofoliul poate fi organizat pe domenii de competență sau pe bază de timp, pentru a evidenția evoluția învățării de-a lungul unui an școlar sau a unui ciclu de învățare mai lung.
- **Reflectarea progresului:** Elevul poate să-și reflecte propria evoluție și să includă comentarii personale cu privire la procesul de învățare, dificultățile întâmpinate și modul în care a depășit aceste provocări.
- **Includerea feedback-ului:** Portofoliul poate conține, de asemenea, feedback-ul primit de la profesori sau colegi, oferind o perspectivă externă asupra performanței elevului.
- **Demonstrarea abilităților transversale:** Pe lângă realizările academice, portofoliul poate evidenția și dezvoltarea abilităților transversale, cum ar fi gândirea critică, creativitatea, rezolvarea problemelor, abilitățile de comunicare și colaborare.

- **Evaluarea continuă:** Portofoliul poate fi construit și evaluat pe parcursul întregului an școlar, oferind o imagine mai cuprinzătoare și detaliată a progresului și abilităților elevului în comparație cu o examinare tradițională la sfârșitul semestrului sau anului.

- **Flexibilitate:** Metoda portofoliului oferă o abordare mai flexibilă în comparație cu evaluările tradiționale standardizate, permițând profesorilor să ia în considerare stilurile de învățare individuale ale elevilor și să adapteze evaluarea în funcție de specificul clasei sau materiei.

- **Implicarea părinților:** Portofoliul poate fi un instrument eficient pentru a implica părinții în procesul de învățare al copilului, oferindu-le o perspectivă detaliată asupra progresului și realizărilor acestuia.

Metoda de evaluare a portofoliului încurajează un cadru mai comprehensiv și individualizat pentru evaluarea progresului elevilor, contribuind la o înțelegere mai detaliată a capacităților și a procesului de învățare al fiecărui elev.

Este important să menționăm că succesul metodei de evaluare a portofoliului depinde în mare măsură de planificarea atentă, claritatea obiectivelor și colaborarea între elevi și profesori. De asemenea, feedback-ul continuu și adaptarea portofoliului în funcție de evoluția elevilor contribuie la eficacitatea acestei metode de evaluare.

Beneficiile metodei de evaluare - portofoliul elevului:

- **Evaluare holistică:** Portofoliul permite o evaluare mai cuprinzătoare și echilibrată a progresului și a abilităților elevilor, comparativ cu metodele de evaluare tradiționale, care se concentrează adesea exclusiv pe cunoștințe.

- **Individualizare a învățării:** Promovarea portofoliului încurajează adaptarea evaluării la nevoile și stilurile de învățare individuale ale elevilor, contribuind la o abordare mai personalizată și echitabilă a evaluării.

- **Dezvoltarea abilităților transversale:** Portofoliul evidențiază și dezvoltă abilități precum gândirea critică, creativitatea, comunicarea și colaborarea, esențiale pentru succesul în viață și pe piața muncii.

- **Implicarea activă a elevilor:** Utilizarea portofoliului încurajează implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, dezvoltându-le abilități de autoevaluare și responsabilitate pentru propriul progress.

- **Feedback specific și constructiv:** Portofoliul oferă un cadru adecvat pentru furnizarea de feedback specific și constructiv, ceea ce poate contribui la îmbunătățirea continuă a performanței elevilor.

- **Evaluare continuă și progresivă:** Prin promovarea portofoliului, se susține o abordare de evaluare continuă și progresivă, care urmărește evoluția pe termen lung a elevilor și nu doar rezultatele punctuale.

- **Motivare și implicare crescută:** Posibilitatea de a-și prezenta propriile realizări într-un portofoliu poate crește motivația și implicarea elevilor în procesul de învățare.

- **Transparență și colaborare:** Portofoliul poate servi ca instrument de comunicare transparentă între elevi, profesori și părinți, facilitând colaborarea și înțelegerea comună a progresului elevilor.

- **Demonstrarea progresului:** Elevii pot vedea propria lor evoluție în timp prin intermediul portofoliului. Acest lucru poate fi motivant și poate spori încrederea în sine.

- **Încurajarea creativității și a autoexprimării:** Elevii au libertatea de a-și alege lucrările și proiectele pe care le includ în portofoliu, ceea ce poate încuraja creativitatea și autoexprimarea.

- **Înțelegerea profundă a elevilor:** Portofoliul oferă profesorilor o perspectivă mai profundă asupra forțelor și nevoilor individuale ale elevilor, facilitând adaptarea practicilor de învățare și de predare.

- **Păstrarea unor dovezi tangibile:** Elevii pot păstra dovezi tangibile ale realizărilor lor, care pot fi utile în viitor pentru aplicații la colegii, locuri de muncă sau alte oportunități educaționale și profesionale.

Prin urmare, promovarea metodei de evaluare a portofoliului elevului reprezintă o modalitate de a îmbunătăți calitatea procesului de învățare și de a contribui la dezvoltarea elevilor într-un mod mai complet și adaptat la cerințele societății contemporane.

Bibliografie:

- Cerghit - Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii, Editura Aramis, București, 2003
- D. Potolea, M. Manolescu - Teoria și practica evaluării educaționale, Editura Meteor Press, București, 2005
- I.T. Radu - Evaluarea în procesul didactic, Ediția a-III-a, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2008
- A. Stoian - Impactul metodelor complementare de evaluare asupra nivelului performanțelor școlare ale elevilor în învățământul preuniversitar, Editura Universitară, București, 2006
- S. Cristea - Evaluarea instruirii în cadrul procesului de învățământ, Editura Didactica Publishing House, București, 2019
- <https://eduform.snsh.ro/sesiuni-online/portofoliul-elevului-metoda-alternativa-de-evaluare>

METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE UTILIZATE LA CLASĂ

*profesor CIUPITU-ALDEA SIMONA
Colegiul Tehnic Danubiana Roman*

Într-o societate modernă, aflată în plină evoluție, caracterizată prin mobilitate economică, politică și culturală, avem nevoie de o educație dinamică, formativă. Din acest motiv, este vizibilă necesitatea unei reforme a mișcării pedagogice teoretice și a praxisului educațional.

Metodele moderne de învățământ coexistă cu cele tradiționale și se străduiesc să ia locul celor impuse de nevoile educaționale ale secolului trecut, în speranța ca, în acest mod, educația va reuși să răspundă cerințelor societății.

Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă legătură cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor. De aceea, opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice. Sub raportul structurării, metoda este un ansamblu organizat de operații, de procedee.

În anumite situații, o metodă poate deveni procedeu în cadrul altei metode (ex. problematizarea poate fi inclusă într-o demonstrație).

Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern. Acestea pot evolua spre modernitate în măsura în care secvențele procedurale care le compun permit restructurări inedite sau când circumstanțele de aplicare a acelei metode sunt cu totul noi.

În școala modernă, procesul de învățământ se dorește a fi unul axat pe modelul interactiv, ce presupune corelația și interacțiunea reciprocă predare-învățare-evaluare.

Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă, cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l activa cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru predare-învățare.

Predarea și învățarea nu pot fi privite separat, ci ca un tot unitar la care se adaugă evaluarea, cele trei acțiuni fiind complementare și surprinzând astfel întreaga activitate cognitivă și formativă.

Didactica modernă insistă asupra perfecționării relației predare-învățare-evaluare deoarece numai în acest mod relația obiective-conținuturi-metodologie-rezultate-reglare devine logică, unitară și perfectibilă.

Profesorul Ioan Cerghit definea predarea ca pe „un ansamblu complex de acțiuni și comportamente didactice specifice, destinate învățării”.

Profesorul modern lucrează împreună cu elevii săi, cooperând în vederea reușitei învățării. Rolurile sunt bine stabilite: profesorul stimulează căutarea și descoperirea, iar elevii se vor ocupa de activitățile de căutare și descoperire, ei participând activ și conștient la asimilarea cunoștințelor și formarea personalității.

Astfel, se creează un parteneriat în vederea atingerii obiectivelor propuse, a unui standard cât mai înalt în educație.

„A instrui pe cineva într-o disciplină nu înseamnă a-l face să înmagazineze în minte asemenea rezultate, ci a-l învăța să participe la procesul care face posibilă crearea de cunoștințe”.

Lucrând împreună cu elevii săi, profesorul poate regla și ameliora activitatea pe parcursul desfășurării procesului de predare-învățare și, nu în ultimul rând, poate aprecia just valoarea eforturilor de învățare depuse de către elevi pe parcursul activităților desfășurate.

Evaluarea este cea care furnizează atât cadrelor didactice, cât și elevilor, informațiile necesare desfășurării optime a procesului de predare-învățare și se constituie ca parte integrantă a acestui proces.

Prin evaluare inițială, evaluarea continuă și evaluarea sumativă, acțiunea de evaluare este integrată celor de predare și învățare.

Din perspectiva profesorului, metoda se constituie într-un instrument didactic de motivare și stimulare a elevilor de a asimila activ noi cunoștințe și forme comportamentale.

Viziunea școlii moderne, adaugă noi accepțiuni termenului de metodă, astfel putând însemnând calea prin care profesorul își propune să-i determine pe elevii săi să descopere singuri adevărurile, să găsească soluții la problemele cu care se confruntă în procesul instructiv-educativ.

„Într-o școală modernă, predarea se sprijină, în mare măsură, pe activitatea independentă și productiv-creativă a elevilor. Aceștia sunt îndrumați să întreprindă propriile căutări și să elaboreze idei, astfel de acțiuni constituind o sursă puternică de continuă dezvoltare a competențelor”.

Într-o școală modernă, predarea se sprijină, în mare măsură, pe activitatea independentă și productiv-creativă a elevilor. Aceștia sunt îndrumați să întreprindă propriile căutări și să elaboreze idei, astfel de acțiuni constituind o sursă puternică de continuă dezvoltare a competențelor”

Pentru reușita demersului instructiv-educativ, profesorul trebuie, mai întâi, să plaseze în centrul preocupărilor beneficiarul acțiunilor sale, adică elevul, iar apoi să aibă în vedere câteva aspecte:

- posibilitățile intelectuale ale elevilor;
- nivelul învățării anterioare;
- posibilitățile de angajare în activități ale elevilor;
- înclinațiile acestora (vezi teoria inteligențelor multiple, H.Gardner);
- formele de activare a elevilor;
- tipul de lecție

- raportarea la celelalte elemente ale instruirii.

Nu doar alegerea metodelor constituie un punct nodal al strategiei didactice, ci și utilizarea lor în activitatea la clasă, deoarece metodele alese trebuie să unifice, să coreleze și să regleze sarcinile corespunzătoare obiectivelor propuse, conținuturile vehiculate, formele de organizare, dar și resursele.

Întrucât curriculum actual are obiective ce se axează pe formarea și dezvoltarea elevilor, este evident faptul că metodele predării, învățării și evaluării „se vor centra pe prezentarea, exersarea de experiențe, situații, acțiuni corespunzătoare acestor obiective, în orice componentă a educației.

În lucrarea de față, mi-am propus să privesc proiectul și portofoliul prin prisma relației de interdependență predare-învățare-evaluare.

Proiectul se constituie atât într-o metoda de învățare prin acțiune practică cu o finalitate reală, aplicativă, cât și într-o metodă alternativă de evaluare.

Spre deosebire de alte metode, metoda proiectului presupune anticiparea mentală a unei acțiuni, precum și executarea ei, prin cercetare concretă.

Elevul sau grupul de elevi este plasat în centrul acțiunii, oferindu-i-se posibilitatea să-și afirme independența în gândire și acțiune, dar și să însușească direct tehnicile de cercetare, prin efort, cooperare, autocontrol, după îndrumarea inițială.

Proiectul începe în clasă, prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, eventual și prin începerea rezolvării acesteia, se continuă acasă pe parcursul a câtorva zile sau săptămâni, timp în care elevul are permanente consultări cu profesorul și se încheie tot în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a unui raport asupra rezultatelor obținute și dacă este cazul, a produsului realizat

Proiectul este o metodă activ-participativă ce presupune transfer de cunoștințe, dezvoltare de deprinderi și capacități, abordare interdisciplinară, precum și consolidarea unor abilități sociale ale elevilor.

Prin această metodă, profesorul estompează limita dintre teorie și practică prin caracterul activ elevii putând să asimileze cunoștințe prin propriile lor experiențe de viață, să acționeze și să rezolve sarcini, autotestându-și capacitățile cognitive, sociale și practice.

Confruntându-se cu situații veridice, elevul este pus în situația să caute, să cerceteze, să emită ipoteze, să găsească soluții, toate acestea ducând la întărirea spiritului de răspundere proprie, la maturizarea gândirii, la o pregătire pentru depășirea situațiilor complexe din viața reală.

Proiectul se constituie și într-o metodă alternativă de evaluare deoarece elevii au posibilitatea de a demonstra nu doar ceea ce știu, și, mai ales, ceea ce știu să facă, punându-și în valoare deprinderile, priceperile și abilitățile, el putând lua forma unui proiect individual sau de grup.

Portofoliul este considerat o metoda alternativa de evaluare, care ocupa un loc important in practica scolara curenta ca o alternativa viabila la modalitatile traditionale de evaluare.

Este considerat o metoda de evaluare flexibilă, complexă, integratoare deoarece include rezultate obținute și prin alte metode de evaluare, mă refer aici la probe orale, probe scrise, practice, observare sistematică a activității și comportamentului elevului, proiect, autoevaluare. La toate cele amintite, se adaugă și rezultatele obținute prin sarcini specifice disciplinei respective.

Datorită faptului că portofoliul furnizează o bogată și complexă informație, referitoare la activitatea elevului de-a lungul timpului, el se poate constitui în parte integrantă a evaluării sumative.

Portofoliul reprezintă “cartea de vizită” a elevului, urmărindu-i progresul la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval mai lung de timp (un semestru sau un an școlar).

Astfel, se constată că scopul portofoliului este acela de a confirma că elevii sunt capabili să facă ceea ce este cuprins în obiectivele învățării.

Scopul poate fi unul imediat prin care se urmărește oferirea de date profesorului și elevului despre capacitățile formate și despre atitudinile asumate de elev însuși în cadrul unității de învățare/temei/capitolului sau unul de perspectivă ce vizează furnizarea de informații părinților sau comunității despre ceea ce elevul știe sau este capabil să facă.

În funcție de tipul scopului, portofoliul poate cuprinde momente relevante ale progresului elevului, el fiind destinat evaluării profesorului sau autoevaluării elevului, dar poate cuprinde și o selecție a celor mai bune produse sau a celor mai bine realizate activități ale elevului, în acest caz, destinatarul portofoliului constituindu-se din părinți, comunitate, instituții etc.

Contextul este un alt element esențial al portofoliului și are în vedere: particularitățile de vârstă ale elevilor, nevoile, interesele și abilitățile elevilor, specificul disciplinei.

Dându-le posibilitatea elevilor de a participa la deciziile cu privire la conținutul și utilizarea portofoliului, la selectarea eșantioanelor pe care le atașează, la negocierea modului și ponderii evaluării portofoliului în media finală, profesorul stimulează creativitatea și implicarea personală a elevilor în activitatea de învățare, dezvoltă motivația intrinsecă și responsabilitatea acestora față de propria lor instruire.

Este evident faptul că portofoliul ca metodă complementară de evaluare nu se caracterizează prin aceeași rigurozitate, specifică metodelor tradiționale de evaluare și personalizează evaluarea fiecărui elev.

Pentru evaluarea portofoliului, criteriile vor fi negociate împreună cu elevii, înainte de începerea proiectării portofoliului, astfel elevii vor înțelege și accepta criteriile de evaluare și va spori motivația lor pentru realizarea de activități de calitate, manifestându-ți responsabilitatea față de propria instruire.

Încă din denumirea lor metode alternative de evaluare reiese faptul că acestea se constituie într-o alternativă la metodele tradiționale de evaluare, care încă domina în practica școlară a zilelor noastre. Metoda proiectului oferă tuturor elevilor spațiu de afirmare, în funcție de interesele, aspirațiile și capacitățile fiecăruia, prin sarcini diferențiate.

Un asemenea demers favorizează învățarea integrată, înlătură granițele rigide dintre discipline și domenii, permite dezvoltarea gândirii integrativ-sistemice și dă elevilor posibilitatea să descopere complementaritatea cunoștințelor.

Metoda proiectului ca metodă alternativă de evaluare oferă șansa de a analiza în ce măsură elevul folosește adecvat cunoștințele, instrumentele, materialele disponibile în atingerea finalităților propuse, scoate elevii și cadrul didactic din rutina zilnică, pune elevii în situația de a acționa și a rezolva sarcini în mod individual sau în grup, autotestându-și capacitățile cognitive, sociale și practice.

Această metodă se constituie într-o formă de evaluare motivantă pentru elevi, în ciuda faptului că presupune un volum de muncă sporit și necesită cercetare continuă.

În ceea ce privește portofoliul, acesta permite aprecierea și includerea în actul evaluării a unor produse ale activității elevului care, în mod obișnuit, nu sunt avute în vedere, fapt care conduce la încurajarea exprimării personale a elevului, la angajarea lui în activități de învățare mai complexe și mai creative și la o diversificare a cunoștințelor, deprinderilor și abilităților exersate.

Această metodă oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile altor metode tradiționale de evaluare cu caracter de sondaj în materie și între elevi.

Metodele alternative de evaluare sunt eliberate, în mare parte, de tensiunile și tonusul afectiv negativ care însoțesc formele tradiționale de evaluare, evaluarea devenind motivantă și nu stresantă pentru elevi.

Referitor la metoda proiectului și portofoliului, se poate observa cu ușurință că prin statutul profesorului, acela de consilier, se reduce factorul stres, iar evaluarea are ca prim scop îmbunătățirea activității și stimularea elevului și nu sancționarea cu orice preț, lucru posibil datorită faptului că activitățile de evaluare cuprind materiale elaborate de-a lungul unui interval mai mare de timp.

Este cunoscut faptul că elevii noștri de cele mai multe ori învață pentru notă. Prin aceste metode sunt descurajate speculațiile și învățarea pentru notă, elevii devenind mai conștienți de responsabilitatea pe care și-o asumă în rezolvarea sarcinilor în care sunt implicați activ.

În cadrul unor astfel de metode, elevul este implicat activ atât în realizarea unor materiale, acțiuni prin care își dezvăluie personalitatea, cât și în propria evaluare, acesta dezvoltându-și capacitatea de autoevaluare prin apelarea la autoreflexivitate asupra propriei munci și asupra progreselor înregistrate.

Asa cum s-a putut constata, metoda proiectului și a portofoliului trebuie privite prin prisma interacțiunii predare-învățare-evaluare, întrucât ele nu pot fi catalogate la modul exclusiv drept metode de evaluare sau de predare-învățare.

Aceste metode asigură un demers interactiv al actelor de predare-învățare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea elevilor.

Prin apelul la metodele alternative de evaluare se asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în diverse contexte și situații, iar cunoștințele asimilate sunt ușor integrate și operaționalizate.

Bibliografie

1. Bocos M. - Instruire interactivă, Cluj Napoca, Ed. PUC, 2002
2. Leonte Rodica; Stanciu Mihai – Strategii activ – participative de predare
3. Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
4. Marcu V. , Filimon L., Psihopedagogie pentru formarea profesorilor, Editura Universității din Oradea, 2003
5. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, E.D.P., București, 1980
6. Stanciu, Mihai, Didactica postmodernă. Fundamente teoretice, Editura Universității Suceava, 2003

Evaluarea performantelor angajatilor

Evaluarea performantelor consta in aprecierea gradului in care angajatii isi indeplinesc responsabilitatile de serviciu. Cel mai simplu process de evaluare poate fi descries sub forma diagramei prezentate mai jos:

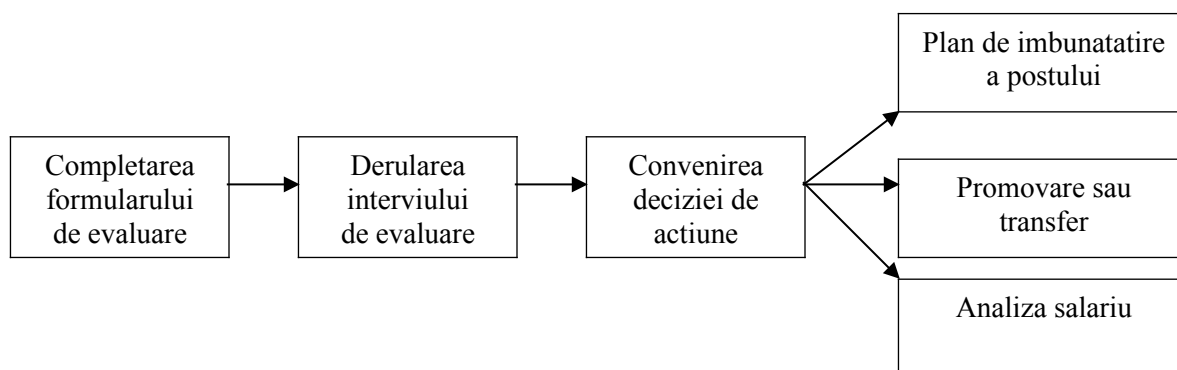

Figura 1. Procesul de evaluare

Orice abordare sistematica a evaluarii performantei va incepe cu completarea unui formular adecvat. Aceasta etapa pregatitoare va fi urmata de un interviu, in care managerul si angajatul supus evaluarii discuta posibilitatile de imbunatatire a performantei. Interviul se finalizeaza printr-o decizie de actiune concreta, pe care urmeaza s-o execute angajatul fie de unul singur, fie impreuna cu managerul sau. In general, aceasta actiune se materializeaza sub forma unui plan de imbunatatire a postului, promovarea pe alt post sau o majorare salariala, de exemplu.

FACTORII care influenteaza evaluarea performantelor sunt:

- Istoria si cultura organizatiei: evaluarea este dependenta de istoria firmei si sitemul sau de valori
- Marimea firmei si domeniul de activitate
- Orientarile strategice determina alegerea acelor criterii de performanta care sunt in concordanta cu misiunile, obiectivele si strategiile organizationale
- Practicile folosite la angajarea, salarizarea si promovarea personalului. Modul de angajare are un impact deosebit asupra procedurilor de evaluare.

Notiunea de “evaluare a performantei “ se refera de obicei la evaluarea activitatii cadrelor sau a managerilor, nu la cea depusa de muncitori. Exista doua mari categorii de evaluare:

- **Evaluare neconventionala sau informala**- este evaluarea continua a performantei unui angajat, facuta de managerul sau in cursul activitatii obisnuite. Acest tip de evaluare este ad hoc, bazandu-se in aceeasi masura pe intuitie, cat si pe dovezi

concrete ale rezultatelor obtinute; este un produs secundar al relatiei cotidiene intre manager si subordonatul sau.

- **Evaluarea conventionala sau formala-** este mult mai rationala si ordonata decat cea neconventionala. Mai departe ma voi referi la evaluarea conventionala atunci cand ma voi referi la evaluarea performantei, adica numai la evaluarea performantei angajatului intr-un mod sistematic si planificat.

De ce este necesara evaluarea? Exista mai multe motive:

- pentru a identifica nivelul performantei in munca a unui angajat;
- pentru a afla care sunt punctele tari si punctele slabe ale unui angajat;
- pentru a permite angajatilor sa-si imbunatateasca performanta;
- pentru a asigura o baza pentru sistemul de recompensare a angajatilor in functie de contributia adusa de ei la indeplinirea obiectivelor organizatiei;
- pentru a-i motiva pe angajati la nivel individual;
- pentru a le afla necesitatile de instruire si perfectionare profesionale;
- pentru a afla care este potentialul de performanta;
- pentru a obtine informatiile necesare in planificarea succesiunii etc.

Motivul cel mai bun pentru care se adopta un sistem de evaluare a personalului este de a se atrage atentia asupra performantei angajatilor, avand ca scop: recompensarea echitabila a acestora si identificarea celor cu potential de promovare sau transfer.

“Evaluarea performantelor subordonatilor face parte din sarcinile oricarui manager. Realitatea e ca, atunci cand nu face aceasta evaluare, nu se poate achita el insusi corespunzator de responsabilitatea de a-l indruma si invata pe angajat.” (Drucker, 1945) Optica lui Drucker, in intregul ei , considera ca managerii sunt raspunzatori pentru obtinerea rezultatelor dorite. Aceste rezultate se obtin prin administrarea resurselor umane, materiale si financiare, care cu toatele trebuie monitorizate (luarea masurilor necesare pentru imbunatatirea performantei prin mijloace de instruire si de asistenta, adica prin dezvoltare manageriala).

Diferentele intampinate in materie de acuratete si echitate in evaluarea personalului:

- documentatia de evaluare
- stilul in abordarea evaluarii
- cultura organizatiei

Cultura (sistemul de valori al organizatiei) actioneaza ca factor determinant major atat in sistemul de evaluare adoptat, cat si in mediul in care se aplica. Exemplu: In organizatiile, institutiile unde se incurajeaza atitudinea deschisa si participative, orice sistem este discutat mai intai cu cei implicati, avand drept rezultat posibil o rezolvare in comun a problemelor, si mai putin “o chemare la ordine” in fata superiorului direct.

FORMULARE DE EVALUARE

Exista multe si variate modalitati prin care se poate alcatui un formular de evaluare. Aspectele importante, insa , sunt:

- *Centrul de atentie al evaluarii*, adica postul sau persoana care-l detine
- *Criteriile de performanta* alese

- *Sistemul de notare a performantei*

In cazul in care in centrul atentie se afla *postul* si nu persoana care-l ocupa, formularul de evaluare cere de obicei evaluatorului sa observe gradul de reusita in realizarea obiectivelor postului si nu attributele personale pe care le detine ocupantul postului. Dar cand in centrul atentie se afla *persoana*, si mai putin postul, evaluatorul are ca sarcina sa prezinte mai degraba o situatie a calitatilor si atitudinilor detinatorului postului. Deci, subiectul central al evaluarii determina tipul de criterii pe baza carora este judecata performanta, precum si sistemul de notare ce urmeaza a fi folosit. In figura 2 este prezentat un exemplu de formular care solicita informatii despre persoana, in principal, si mai putin despre performantele acesteia pe post.

<i>Atribute personale</i>	
Calitati de conducator	1. intotdeauna aflat in centrul atentiei 2. capabil sa conduca grupuri mici 3. fara calitati reale de conducator
Initiativa	1. actioneaza intotdeauna din propria initiativa 2. dispus sa actioneze numai in chestiuni minore 3. nu face decat ceea ce ise spune sa faca
Discernamant	1. evalueaza situatia cu calm si discernamant 2. uneori incurcat de contraargumente solide, dar in general face aprecieri pertinente 3. ii lipsesc cu desavarsire orice facultati critice
Capacitatea de a lua decizii	1. ia decizii judicioase in orice imprejurare 2. nu reuseste intotdeauna sa prevada dinainte rezultatul deciziilor sale 3. ia deciziile pe ghicite
Atitudinea fata de clienti	1. constient de exigentele in materie de calitate, promptitudine si pret 2. partial constient de importanta clientilor, pe parcursul zilei de munca 3. considera ca nevoile sale sunt mai importante decat nevoile clientilor
Autodisciplina	1. are o atitudine echilibrata fata de munca si distractie 2. se concentreaza asupra activitatilor pe care le prefera 3. are nevoie permanenta de supraveghere si dirijare

<i>Atribute tehnice</i>	
Cunostinte tehnice	1. vaste cunostinte tehnice despre produsele companiei, cu specializare in privinta catorva dintre ele 2. cunostinte tehnice limitate, dar cu competenta practica pertinenta 3. foarte putine cunostinte tehnice in domeniu
Calitatea muncii	1. intotdeauna atent, nu face decat rareori greseli 2. uneori mai face si greseli 3. neatent si nepasator in ceea ce face
Sarguinta	1. munceste consecvent si in ritm sustinut

	2. uneori trebuie sa I se aduca aminte sa nu piarda timpul 3. nu face prea mari eforturi cand munceste
Atentia la costuri	1. se gandeste, in oarecare masura, si la costuri 2. pe deplin constient de importanta aspectelor de cost 3. inclinat spre risipa, nu se gandeste decat rareori la costuri

Figura 2. Formular de evaluare cu accent pe calitatile individuale

Prima dificultate intampinata in cadrul unei astfel de metodologii este cea de *cuantificare*. De exemplu, cum poate un manager sa aprecieze corect calitatile de conducator sau de gandire judicioasa ale unui subordonat? Cea de-a doua dificultate rezida in *gradul de relevanta*. Exemplu: cat de importanta este, pentru reusita in activitate, sarguinta? O a treia dificultate consta in aceea ca managerii care completeaza formularul trebuie sa se bazeze pe *impresii subiective*, in loc de date concrete. Desigur, metodologia descrisa mai sus nu asigura o baza solida pentru deciziile privitoare la retribuire si promovare, de exemplu.

De aceea, pentru multe organizatii, cea mai buna cale de a ajunge la realitate este prin plasarea in centrul activitatii de evaluare a sarcinilor si responsabilitatilor aferente posturilor. In cadrul acestei metodologii, accentual se pune pe rezultate, prin comparatie cu normele prestabilite si dupa luarea in calcul a imprejurarilor in care s-au realizat. Printre metodele orientate spre rezultate se numara si practica, din ce in ce mai utilizata, de evaluare a angajatilor in baza unui "contract" incheiat pe o perioada de un an/6 luni, care stipuleaza anumite obiective precise, convenite intre angajat si managerul sau. In figura 3 este prezentat un astfel de formular de evaluare orientata spre rezultate:

<u>Compania:</u> Defacere Aparatura de Birou				
<u>Functia:</u> Director executiv				
Domenii cheie de obtinere a rezultatelor	Obiectivul stabilit pentru perioada de evaluare	Realizat	Baza justificativa	Observatii
Profitabilitate	Cresterea raportului profit:vanzari cu 5%	Da	Situatii contabile anuale	
Cota de plata	Pastrarea cotei curente de piata la 15%	Nu(13%)	Statistici pe ramura	Toti concurentii si-au redus preturile
Desfacere	Realizarea unui venit brut din vanzari de 150 mil. lire sterline	Nu(148 mil.)	Situatii contabile anuale	
Livrare	Reducerea timpului mediu de livrare la 4 saptamani	Da	Evidenta operatiunilor curente cu clientii	

clienti intr-o maniera politicoasa si eficienta” si terminand cu cea mai proasta: “aproape nepoliticos fata de clienti si total ineficient”

- C. **Set de rezultate**, obiective impuse, ca in figura 3
- D. **Rapoarte libere redactate**, fara a fi necesara respectarea unui tipar impus, unde evaluatorii raspund la intrebarile din formularul de evaluare sub forma unui material de tip eseu.
Trebuie stiut ca cel mai des utilizate in practica sunt cele liniare. Un alt tip de abordare este
- E. **Autoevaluarea**, unde angajatii in cauza fie redacteaza un “raport annual” cu privire la activitate depusa, fie raspund la intrebarile formulate intr-un document de evaluare.

INTERVIUL DE EVALUARE

Interviul de evaluare este intalnirea oficiala, fata-n fata, dintre detinatorul postului si managerul sau, in cursul careia sunt discutate datele din formularul de evaluare si-n urma caruia se iau anumite decizii importante in legatura cu salariul, promovarea in functie si instruirea profesionala- spre exemplu.

Maniera in care managerul abordeaza un interviu de evaluare va fi puternic influentata de viziunea proprie asupra scopului urmarit prin interviu . Interviurile de evaluare pot urmari mai multe scopuri:

1. sa evalueze performanta recenta a angajatului;
2. sa defineasca idei de imbunatatire a activitatii pe post;
3. sa identifice problemele si/sau sa examineze posibilele ocazii aferente postului;
4. sa amelioreze comunicarea intre superior si subordonatii sai;
5. sa furnizeze angajatului feedback in legatura cu performanta sa pe post;
6. sa asigure argumentatia necesara pentru revizuirea salariilor;
7. sa identifice potentialul de performanta/posibilitatile de promovare sau transfer;
8. sa identifice necesarul de instruire si perfectionare profesionala.

STILURI DE EVALUARE

Maier (1958) este de parere ca exista trei mari categorii de abordare metodologica a interviului de evaluare, dupa cum urmeaza:

- abordare tip SPUNE si CONVINGE (“Tell and Sell”), in care managerul ii spune subalternului cum se descurca in ceea ce face, si incearca sa-l convinga sa accepte ceea ce s-a hotarat pentru el, din punct de vedere al imbunatatirii performantei.
- abordare tip SPUNE si ASCULTA (“Tell and Listen”), in care managerul ii spune subalternului cum se descurca in ceea ce face, dupa care tace si asculta atent punctul de vedere al acestuia, atat in legatura cu evaluarea in sine, cat si cu masurile de imbunatatire considerate necesare.
- abordare tip REZOLVAREA PROBLEMEI (“Problem-solving”), in care managerul impreuna cu subalternul reflecta asupra cailor de progres si dezbat reciproc masurile care se impun.

Maier a definit o scala continua a comportamentului unui intervievator , care incepe de la un stil relativ autocratic si se termina cu stilul complet participativ. (vezi figura 4)

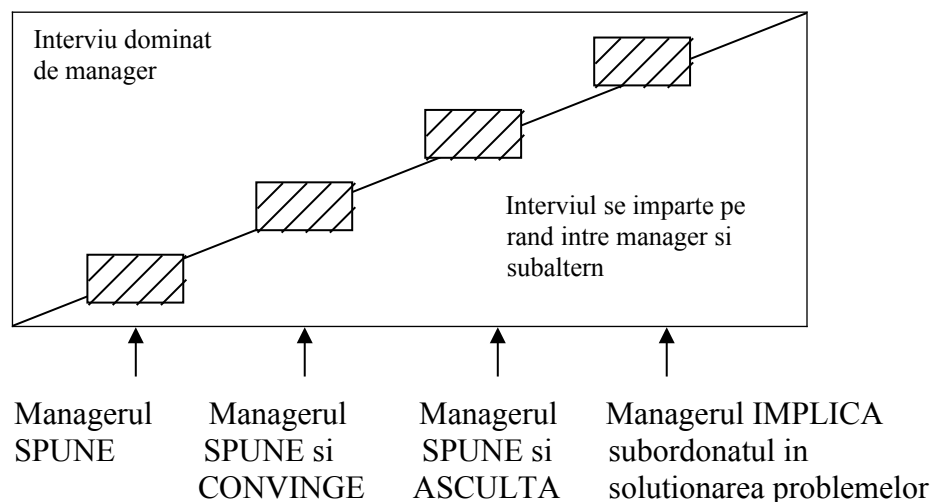

Figura 4. Scala continua a stilurilor in abordarea interviului de evaluare (Maier)

- abordarea “SPUNE” se poate dovedi contraproductiva. Opiniile critice exercita un impact negativ asupra realizarilor ulterioare. Totusi, acest tip de abordare ofera posibilitatea angajatului sa-si faca o idee in legatura cu evolutia sa.
- metoda “SPUNE si CONVINGE”, cu exceptia cazului in care managerul este o persoana foarte convingatoare, exista putine sanse ca angajatul sa accepte versiunea acestuia in legatura cu ceea ce trebuie facut ulterior.
- metoda “SPUNE si ASCULTA” are realul avantaj de a-i prezenta angajatului modul in care evolueaza , pentru ca apoi sa-l implice in procesul de decizie cu privire la masurile ce se impun , ceea ce determina o reactie pozitiva.
- metoda “IMPLICA” este considerata o baza ideala de evaluare, datorita abordarii de tip “solutionarea problemei”, in cadrul careia managerul si subalternii sai colaboreaza mai mult sau mai putin pe picior de egalitate. Aceasta abordare se apropie de mentorat.

Evaluarea performantei angajatilor reprezinta un mijloc fundamental prin care managerii si subordonatii lor pot discuta de o maniera sistematica probleme de munca importante. In general, daca procesul poate fi abordat in stil participativ, sub forma unui exercitiu conjugat de solutionare a problemelor, rezultatele vor fi de obicei mai productive decat in cazul celorlalte metodologii.

SURSE GENERATOARE DE ERORI in procesul de evaluare:

- Standardele variabile de la un salariu la altul - managerul trebuie sa evite folosirea unor standarde diferite persoanelor cu functii similare.
- Evaluarea de moment - in aprecierea globala a salariatului, cel care evalueaza trebuie sa realizeze un echilibru in ceea ce priveste ponderea evenimentelor recente si a celor mai vechi. De regula, evenimentele recente au o influenta mai mare in aprecierea finala, ele avand un impact mai puternic.
- Subiectivismul evaluatorului datorat sistemului de valori si prejudecatilor celui care evalueaza. Varsta, etnia, religia, vechimea, sexul, aspectul si altele pot fi cauze ale unor evaluari deformatate.
- Severitatea evaluatorului - erorile de severitate se pot concretiza in supraevaluarea sau subevaluarea salariatilor.
- Efectul de halou - acest efect apare atunci cand managerul isi coteaza un subordonat ca fiind bun sau necorespunzator prin luarea in considerare numai a unuiu dintre criteriile de evaluare, ignorandu-le pe toate celelalte. Exemplu: un muncitor care nu are absente poate fi bine cotate in toate domeniile, inclusiv in ceea ce priveste cantitatea si calitatea productiei.
- Eroarea de contrast - evaluarea se face pe baza unor standarde stabilite inainte de evaluarea propriu-zisa. Eroarea de contrast rezulta din compararea persoanelor intre ele si nu cu standardele de performanta. Persoanele cele mai slab cotate intr-un grup bun pot fi mai performante decat cele mai bune dintr-un grup slab. Pentru a obtine rezultate concludente, compararea si ierarhizarea persoanelor trebuie sa se realizeze prin raportarea performantelor obtinute la cerintele postului.

Feedback-ul de 360 grade este un alt instrument de evaluare, cunoscut si sub denumirea de “instrument de ierarhizare multipla” sau de “evaluare prin surse multiple”. Evaluarea se realizeaza, in principiu, de catre toate persoanele interesate de activitatea unui angajat. Acestea au posibilitatea de a comenta si de a oferi feedback. Informatia este colectata cu ajutorul unor chestionare (pe hartie sau calculator).

Avantaje:

- fiecare aspect al activitatii angajatului respectiv este pus in evidenta si comparat cu autoevaluarea sa si evaluarea facuta de ceilalti.

Trebuie avut grija sa se evite accentul negativ. Pentru obtinerea unui feedback de calitate se recomanda respectarea urmatoarelor principii:

- pregatirea feed-backului
- intalnirea în particular, fara participarea si a altor persoane
- utilizarea termenilor simpli, a exemplelor concrete
- referirea la faptele sau la problemele în cauza si nu la persoana
- descrierea faptelor fara a le evalua sau interpreta
- folosirea lui “eu”

Feedback-ul pozitiv este foarte motivant. Organizatia trebuie sa sprijine angajatul in dezvoltarea sa sugerata de feedback.

O astfel de metodă de evaluare presupune evaluarea unui angajat de către șeful său, de către colegul său, de către subalternul său, iar acestea sunt comparate cu autoevaluările realizate.

a) Autoevaluarea

Prin intermediul acestei metode, angajatii sunt pusi sa-si identifice punctele tari si slabe, gasind singuri modalitatile de imbunatatire a performantelor. In general, testul de autoevaluare, pe o scala de la 1 la 5 de exemplu, poate urmări:

Personalitatea:

- nervozitatea;
- agresivitatea;
- starea de multumire;
- sociabilitatea;
- capacitatea de control/stapanire.

Creativitatea:

- bogatia de idei;
- vocabularul;
- convergenta gândirii;
- puterea de asociere.

Rationalitatea:

- puterea de control;
- discernamintul;
- dependenta fata de imaginea opiniei publice;
- nevoia de ajutor;
- orientarea spre perfectionare.

Increderea in sine:

- capacitatea de a comunica;
- capacitatea de a critica;
- exigenta;
- obiectivitatea;
- siguranta comportamentului etc.

Sistemul este insa mult afectat de subiectivismul, de inteles, al angajatului care se autoapreciaza (eroare de indulgenta).

b)Evaluare de catre cei egali (pe posturi echivalente)

Studiile arata ca acest tip de evaluare este cel mai corespunzator pentru stabilirea performantei angajatului. Sunt mult mai stabile in timp si se axeaza mai mult pe efortul desarcina. Nu si in cazul in care se utilizeaza formula de evaluare in cadrul grupului deschis, cand realtiile de munca se pot deteriora substantial in timp.

Pentru a evita inconvenientele, de obicei se utilizeaza o fisa de evaluare in care sunt trecute criteriile de evaluare, iar aprecierile sunt facute deopotriva de seful ierarhic si de coleg

Exemplu: Fisa de evaluare- sef ierarhic si coleg

Nume si prenume.....
Compartimentul.....Postul.....
Data.....
Numele si postul sefului ierarhic.....
Numele si postul colegului care evalueaza.....

I. Aprecierea prin raportare la misiune, obiective, rezultate

Criterii de evaluare	Aprecierea									
	Seful ierarhic					Colegul				
	fb	b	m	s	fs	fb	b	m	s	fs
1.										
2.										
3.										
4. etc										

Comentarii

Seful ierarhic.....

Colegul.....

II. Apreciere generala

Seful ierarhic					Colegul				
FB	B	M	S	FS	FB	B	M	S	FS

Comentarii

Seful ierarhic.....

Colegul.....

III. Oportunitatea mentinerii pe post/schimbarii pe altul

Comentarii

Seful ierarhic.....

Colegul.....

Semnături

Seful ierarhic	Colegul
----------------	---------

c)Evaluarea facuta de subordonati

Este un sistem frecvent folosit in universitatile americane. Atunci cind se pastreaza anonimatul informatiei, metoda este deosebit de buna pentru ca angajatii cunosc, de obicei, cat procedeaza de bine un sef ierarhic, cu privire la conducere, organizare, planificare, delegare si comunicare. Procedeul este valoros pentru ca permite evidentierea situatiilor conflictuale dintre manageri si subordonati, cat si a managerilor incompetenti. Folosirea metodei obliga managerii sa acorde mai mare atentie relatiilor cu subordonatii. Exista insa si riscul excesului de bunavointa din partea acestora pentru a nu-si atrage critici prea multe din partea subordonatilor. La polul opus se situeaza managerii care reactioneaza negativ la ideea de a fi evaluati de catre subalterni. Metoda se bucura de succes in mediul universitar, unde studentii fac evaluarea cursului si a profesorului. Pentru aplicarea ei in organizatii este nevoie de o pregatire prealabila a tuturor oamenilor pentru intelegerea corecta si acceptarea ca atare.

Exemplu: Formular de evaluare a sefului ierarhic

Numele sefului ierarhic.....					
Postul.....					
Data.....					
Criterii de evaluare	Nicio data	Uneori	Rar	Frecvent	Totdeauna
1. Imi ofera informatiile de care am nevoie pentru a-mi indeplini corespunzator activitatea					
2. Imi asigura echipamentele necesare in munca					
3. Este clar si precis in sarcinile pe care mi le da					
4. Ma face sa inteleg obiectivele si orientarea strategica a intreprinderii					
5. Creaza un cadru de comunicare favorabil					
6. Depune efort pentru inlaturarea barierelor care reduc eficienta in activitate					
7. Ma ajuta in rezolvarea problemelor legate direct de activitate					
8. Asigura conditiile necesare dezvoltarii pe post					
9. Urmareste permanent gradul de indeplinire a obiectivelor stabilite					
10. Imi acorda libertate de actiune pentru a duce la indeplinire sarcinile asumate					
11. Ma incurajeaza sa lucrez in echipa					
12. Incurajeaza cooperarea intre echipe					
13. Incurajeaza asigurarea unui climat de incredere si respect reciproc					
14. Este un exemplu de corectitudine					
15. Depune eforturi pentru imbunatatirea cadrului si rezultatelor muncii					

d)Evaluarea facuta de sefi ierarhici

De baza in intreprinderi este in continuare insa metoda aprecierii angajatilor de catre manageri! Pentru a diminua rezistenta angajatilor, este recomandabil ca introducerea unui sistem de evaluare sa se faca treptat si cu implicarea directa la elaborarea instrumentelor specifice acelor supusi procesului alaturi de manageri.

Prima etapa consta in elaborarea fisei postului intr-o maniera care sa permita evaluarea performantelor. Aceasta va cuprinde:

1) Competentele cerute pentru postul respectiv:

- cunostinte profesionale;
- calitatea muncii;
- solutionarea problemelor;
- relatii cu oamenii (comunicarea);
- adaptabilitatea/flexibilitatea/capacitatea de inovare etc.;
- spirit de echipa (colaborare);
- modul de administrare a resurselor (planificare, executare, organizare);
- preocupare pentru perfectionarea activitatii.

2) Activitati si standarde de performanta:

- lista va cuprinde cele mai importante activitati pentru postul respectiv;
- timpul solicitat (necesar) pentru fiecare (in procente) si modul de masurare a performantelor

(ce trebuie facut si cat mai bine): cantitate, calitate, cost, folosirea resurselor, modalitate de realizare.

Standardele trebuie stabilite inainte de inceperea activitatii, astfel incat cel implicat sa stie ce se asteapta de la el.

In etapa urmatoare, fisa postului va fi completata cu actiuni necesare pentru imbunatatirea performantelor si se va elabora un program complet pentru pregatirea salariatului in vederea atingerii noilor standarde.

Fisa de evaluare va cuprinde , in ultima parte, responsabilitatile viitoare si actiunile ce vor fi intreprinse (planul acestora) pentru pregatirea salariatului in vederea promovarii pe un nou post.

Exemplu: Formular de evaluare a personalului

Nume.....					
Prenume.....					
Post.....Compartiment.....Unitate.....					
Data.....					
Partea I			EXPERIENTA IN MUNCA		
Denumirea postului			Perioada		
1.					
2. etc					
Partea II			PERFORMANTA PREZENTA		
Scurta descriere a pozitiei ocupate.....					
.....					
.....					
Nivelul performantei realizate in perioada.....					
Criterii de performanta				Nivelul performantei	
				F B	B M S F B S
I. REZULTATE					
Operatiuni: nivelul de performanta a rezultatelor					
Costuri: eficienta in controlul costurilor					
Responsabilitate: eficacitate si siguranta					
Total					
II. CUNOSTINTE					
Cunostinte de baza necesare indeplinirii activitatii					
Cunostinte in alte domenii inrudite, utile pentru obtinerea performantei					
Capacitate de aplicare in practica a cunostintelor					
Total					
III. SOLUTIONAREA PROBLEMELOR					

Abilitatea de recunoastere a problemelor					
Capacitatea de analiza					
Puterea de judecata					
Creativitate si originalitate					
Total					
IV. RELATII CU OAMENII					
Realatii cu subordonatii					
Relatii cu alte persoane din firma					
Relatii cu exteriorul					
Total					
V.CONDUCERE					
Planificare					
Organizare					
Executie					
Comunicare					
Total					
RATA PERFORMANTEI TOTALE					
Actiuni necesare pentru imbunatatirea performantelor actuale					
Denumirea actiunilor	Actiunile vor fi intreprinse de				
	Manager		Titular		
1.					
2. etc.					
Partea III EVOLUTIA IN CARIERA					
Urmatorul post					
Modul de ocupare					
Data probabila la care ar putea fi ocupat					
Experienta, calificarea si conditiile necesare ocuparii viitorului post	Gradul de indeplinire				
	Da	Parti al	Nu		
1.					
2. etc					
Actiuni ce vor fi intreprinse pentru pregatirea angajatului pentru promovare					
Denumirea actiunilor	Actiunile vor fi intreprinse de:				
	Manager		Titularul postului		
1.					
2. etc					
Data la care angajatul va fi pregatit pentru promovare	Imediat	6 luni	12 luni	1-2 ani	

e) Interviu de evaluare a rezultatelor finale

Este instrumentul folosit nu numai pentru discutarea (analiza) performanțelor, dar și pentru comunicarea unor decizii administrative (salarii, recompense etc.) și planificarea scopurilor muncii viitoare, a planurilor legate de cariera.

Pentru buna desfășurare a întrevederii finale trebuie avute în vedere următoarele caracteristici:

- un nivel de participare ridicat din partea subalternului, care sporește acceptarea evaluării și coeficientul de satisfacție
- susținerea și încrederea șefului în subaltern pentru a mari gradul de deschidere al întrevederii și al acceptării de către subaltern a evaluării și a evaluatorului;
- discutarea deschisă a problemelor pe care le implică un bun randament și soluționarea acestor probleme ;
- formularea de obiective specifice și lansarea de provocări către subaltern, dându-i astfel posibilitatea mării randamentului;
- includerea unui feed-back efectiv fără a fi considerat o critică.

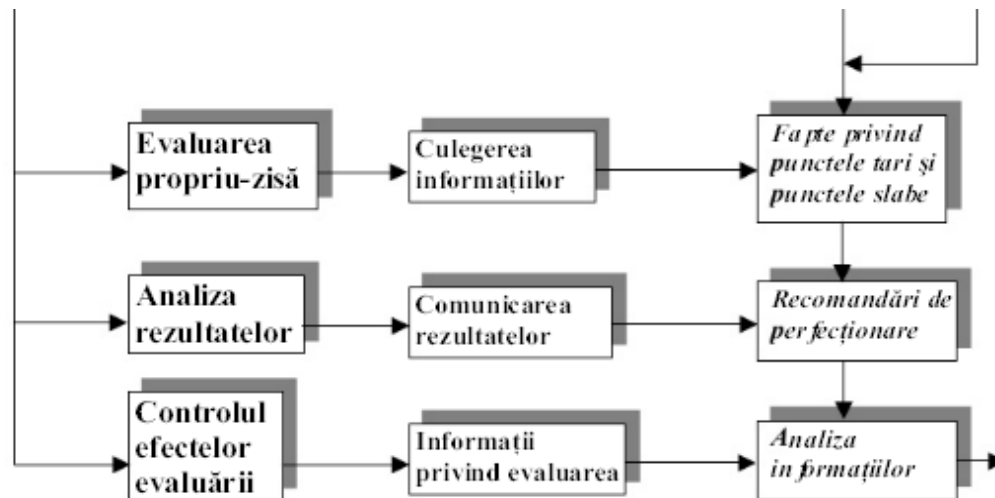
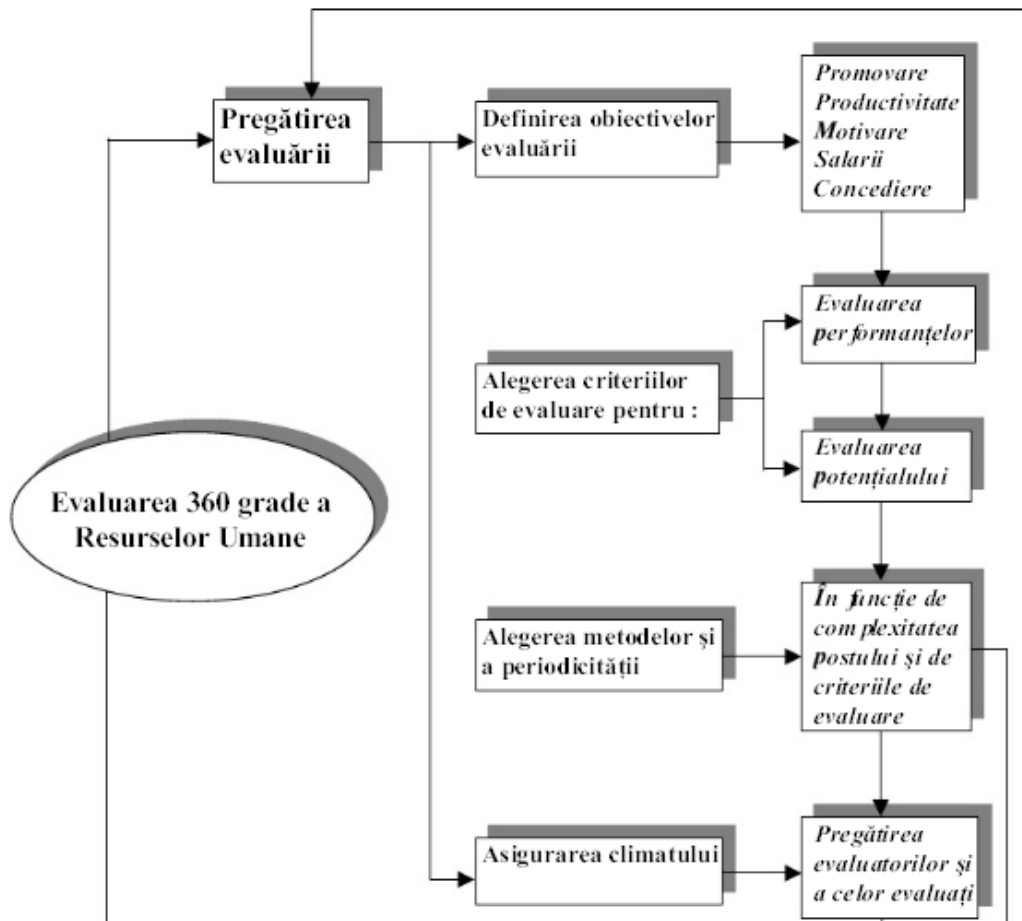
Acest interviu se poate desfășura în mai multe moduri:

1. vorbește șeful ierarhic și angajatul ascultă; se folosește, de obicei, în cazul angajaților noi;
2. vorbește angajatul și șeful ascultă; concluzia aparține însă șefului;
3. rezolvarea problemei; angajații evaluează propriile performanțe și stabilesc scopurile pentru performanțele viitoare.

De obicei, pentru a se evita dezavantajele fiecărui tip de interviu în parte, în practică se utilizează o formulă mixtă, care îmbină cele trei înterviuri.

Reprezentarea grafică a evaluării tip 360 grade este prezentată în *figura nr. 8*.

Figura nr.8. Etapele evaluării 360 grad.

Evaluarea performanței și perfecționarea continuă a cadrelor didactice

Prof. Mihaela Cobzaru

Liceul Economic „Virgil Madgearu” Constanța

Educația reprezintă fundamentul dezvoltării societății, iar calitatea acesteia depinde în mod direct de performanța și angajamentul cadrelor didactice. Evaluarea performanței acestora și perfecționarea continuă sunt aspecte cruciale pentru asigurarea unui sistem educațional eficient și adaptat la nevoile dinamice ale elevilor și ale societății.

Evaluarea performanței și perfecționarea continuă a cadrelor didactice

Evaluarea performanței cadrelor didactice este un proces complex ce implică multiple dimensiuni ale activității lor. Într-o societate în continuă schimbare, cadrul didactic trebuie să își actualizeze și să își adapteze constant abordările. Un criteriu important în evaluarea performanței îl reprezintă abilitățile de predare. Acestea includ nu doar transmisia eficientă a informațiilor, ci și capacitatea de a stimula gândirea critică și creativă a elevilor.

Comunicarea este, de asemenea, un aspect esențial. Un cadru didactic eficient trebuie să fie capabil să comunice clar și deschis cu elevii, colegii și părinții. O comunicare eficientă creează un mediu propice în clasă și facilitează colaborarea între membrii comunității educaționale.

Gestionarea clasei și a diversității reprezintă alte două componente critice. Abilitatea de a gestiona eficient comportamentul elevilor și de a adapta metodele de predare la nevoile diferite ale acestora sunt markeri importanți în evaluarea performanței cadrelor didactice.

Feedback-ul, ca parte a procesului de evaluare, este esențial. Atât feedback-ul primit de la colegi și conducerea școlii, cât și autoevaluarea, oferă cadrelor didactice oportunități de creștere și dezvoltare continuă. Prin conștientizarea punctelor tari și a celor slabe, aceștia pot identifica strategii pentru îmbunătățire.

Perfecționarea continuă a cadrelor didactice

Perfecționarea continuă a cadrelor didactice nu trebuie să fie privită ca o obligație, ci ca o oportunitate de a contribui la dezvoltarea personală și la evoluția sistemului educațional. Programele de formare profesională ar trebui să acopere o gamă largă de subiecte, inclusiv inovații în pedagogie, tehnologii educaționale, diversitate culturală și abordări psihopedagogice moderne.

Participarea la ateliere, conferințe și proiecte de cercetare sunt modalități eficiente de a intra în contact cu cele mai recente tendințe în domeniul educației. Colaborarea cu alți profesioniști din domeniu nu numai că extinde orizonturile, dar și încurajează schimbul de idei și bune practici.

Rolul tehnologiei în perfecționarea continuă este din ce în ce mai important. Cursurile online, platformele de e-learning și instrumentele digitale facilitează accesul la informații și oferă posibilitatea de a explora noi tehnici de predare. Integrarea tehnologiei în procesul de perfecționare continuă oferă cadrelor didactice oportunități inovatoare de dezvoltare.

Concluzie

Evaluarea performanței și perfecționarea continuă a cadrelor didactice sunt piloni esențiali ai unui sistem educațional în continuă evoluție. Abordarea acestor aspecte nu numai că asigură calitatea educației, ci și contribuie la formarea unei generații pregătite pentru provocările viitorului. Investiția în dezvoltarea personală și profesională a cadrelor didactice este, în esență, investiția în viitorul societății.

Bibliografie

1. E. Lazăr, Evaluarea competențelor și performanțelor cadrelor didactice, Editura Universitară, 2019.
2. M. Mion Pop, Evaluarea performanțelor profesionale ale cadrelor didactice, un posibil model experimental, Editura ProUniversitaria, 2022.

Puterea feedback-ului constructiv

LauraCojocar, prof. învă. Primar

Școala Gimnazială Nr. 1 Biliștești, jud. Vrancea

Evaluarea are de cele mai multe ori o conotație negativă. Este văzută ca acea perioadă de la final de semestru sau de an în care se încheie medii și situații, fără vreun beneficiu major pentru învățare. Pentru elevi, este perioada cea mai stresantă, în care trebuie să demonstreze ce știu, în comparație cu alți colegi, iar teama de a greși împreună cu presiunea unei testări le pot afecta performanța. Însă evaluarea nu trebuie să arate așa. Până la urmă, orice progres în învățare depinde de o evaluare corectă și un feedback constructiv. Ce înseamnă, în practică, evaluarea cu sens? Mai jos am sumarizat ce spun cele mai relevante studii despre evaluare și ideile aplicabile prin care orice profesor poate ajuta elevii să descopere puterea evaluării pentru învățare.

Feedback-ul: ce (nu) funcționează?

Feedback-ul este asemenea unui cadou: poate fi oferit sau primit cu o anumită ocazie, este așteptat, ar putea să-ți placă sau nu, nu-l poți da înapoi dacă nu-ți place, tu decizi ce faci cu el mai departe. Simplu definit, este o modalitate de a obține informații despre noi înșine de la ceilalți. **În educație, feedback-ul este unul dintre cele mai puternice instrumente care influențează învățarea și performanța școlară**, atât în sens pozitiv, cât și negativ. Studiile arată că tipul de feedback și modul în care este oferit determină natura efectului pe care acesta îl va crea.

Ce funcționează este **feedback-ul constructiv** care răspunde elevilor la următoarele trei întrebări:

- **UNDE VREAU SĂ AJUNG?** (Care este scopul sarcinei în care sunt implicat? Care sunt criteriile de succes și obiectivele finale ale acestui proces?)
- **UNDE SUNT ACUM?** (Care este nivelul actual de performanță față de obiectiv? Ce am făcut corect și ce mai am de îmbunătățit?)
- **CE AM DE FĂCUT?** (Ce pot face concret pentru a atinge obiectivul? Ce tip de exercițiu mă ajută?)

În primul rând, feedback-ul corect clarifică și informează, în loc să critice sau să rănească. Dacă este **bine intenționat, aplicabil, realist**, atunci elevii îl vor cere cu mai multă îndrăzneală.

Momentul potrivit pentru feedback este întotdeauna după ce se execută o sarcină, nu înainte și nici după prea mult timp. Dacă trece prea mult timp între acțiune și feedback, atunci acesta poate deveni deformat, interpretat greșit sau derutant. Feedback-ul presupune o responsabilitate împărțită între profesor și elev.

✓ **Cum faci ca elevii să-și dorească feedback-ul?**

- ✓ În primul rând, explică-le ce este feedback-ul, de ce îl oferi, de ce îl ceri și care este scopul lui mai departe, subliniind mereu care sunt beneficiile pentru ei. Și repetă asta des.
- ✓ Fă-ți gândirea vizibilă și explică mereu de ce alegi anumite activități, de ce testezi la un anumit moment.
- ✓ Arată-le exemple de îmbunătățiri în urma feedback-ului și comparați împreună lucrări mai vechi cu cea actuală, pentru a vedea progresul.
- ✓ Asigură-te că ai creat un mediu sigur, în care greșelile nu sunt condamnate, ci privite mai degrabă ca oportunități de învățare. Elevul trebuie să se simtă încrezător că ceea ce va spune va fi respectat, nu va fi ridiculizat și nu se va întoarce împotriva lui.
- ✓ Feedback-ul este dorit când reușești să creezi o cultură formativă a clasei, în care să stimulezi discuțiile libere și dezbaterile, pentru că ele pot deveni adevărate ferestre către gândirea elevilor.

- ✓ Scopul **dialogului intenționat** este ca profesorul să afle ceea ce elevii cunosc, știu greșit sau parțial, și apoi să folosească aceste dovezi pentru a decide pașii următori.
- ✓ **Lasă timp de gândire suficient!**
- ✓ De multe ori, din cauza presiunii timpului, profesorii pun întrebări la care ajung să răspundă ei înșiși. Acesta e un dialog ratat. Dialogul intenționat pune accentul pe **mărirea timpului dintre momentul când pui o întrebare și momentul când confirmi răspunsul corect**. Lasă 30 de secunde de gândire după ce adresezi întrebarea.
- ✓ **Nu te grăbi să corectezi greșelile!**
- ✓ Vocea profesorului este dominantă și riscă să înfrâneze discuțiile, așa că nu te grăbi să intervii sau să corectezi o idee greșită imediat ce o auzi. Scopul este să afli mai multe păreri greșite, pentru a-ți da seama cum gândește fiecare. Iar elevii au ocazia să dezbată între ei, să schimbe idei și să-și aducă argumente unii altora, în tot acest timp dezvăluindu-ți ceea ce au înțeles cu adevărat.
- ✓ **Elevii au ocazia să formuleze răspunsuri mai complexe.**
- ✓ Amânarea intervenției profesorului conferă și alte avantaje, cum ar fi faptul că elevii au timp să formuleze, în propoziții, răspunsuri mai complexe, în loc să răspundă scurt, cu un singur cuvânt. De asemenea, ei pot chiar să ajungă, prin dezbateri, la răspunsul corect, într-un mod în care facilitează învățarea prin procesare activă.
- ✓ Stimularea unui astfel de dialog intenționat se poate face folosind diferite **tipuri de întrebări: deschise, provocatoare, diferențiate și care cresc în dificultate**.

Gândește, discută, împărtășește

Pentru a antrena elevii și a le dezvolta abilitățile de participare la discuții de grup, profesorul poate începe treptat: mai întâi adresează o întrebare la care elevii să se gândească individual și eventual să-și noteze niște idei, apoi sunt grupați în perechi pentru a-și discuta ideile între ei înainte de a se hotărî la un răspuns. În pasul următor pot fi grupați în câte 4 pentru a discuta, iar mai apoi în câte 8. După mai multe astfel de exerciții, ar trebui să poți purta discuții deschise cu toată clasa în care cât mai mulți elevi să participe și cât mai puțini să rămână neimplicați.

Iată câteva **exemple de întrebări potrivite pentru dialogul intenționat**, menite să dezvăluie ce trasee logice parcurg elevii și cum se leagă ideile lor pentru a ajunge la un răspuns:

- *Cu care dintre următoarele fraze sunteți de acord?*
 1. Nu toate plantele au rădăcină, aceasta nu este mereu necesară.
 2. Scopul rădăcinii este să susțină planta în pământ.
 3. Plantele obțin cu ajutorul rădăcinii tot ceea ce au nevoie pentru a crește.
 4. Plantele absorb apă și minerale prin rădăcină.
- *Care dintre următoarele fraze este/sunt adevărată/adevărata despre existența anotimpurilor pe Pământ și despre de ce este vara mai caldă și iarna mai rece?*
 1. Pământul este mai aproape de Soare vara și mai departe iarna.
 2. Vara sunt mai multe ore de lumină decât iarna.
 3. Axa Pământului este înclinată.
 4. Razele Soarelui sunt mai concentrate vara și mai dispersate iarna peste o anumită suprafață a Pământului.
- *O portocală de 200g și o portocală de 300g cad în același timp dintr-un copac. Care dintre următoarele propoziții este/sunt corectă/corecte?*
 1. Portocala mai grea cade cu o viteză mai mare.
 2. Portocala mai grea are mai multă energie cinetică.
 3. Portocala mai grea atinge prima pământul.
 4. Ambele portocale ating pământul în același timp.
- *Care dintre următoarele propoziții despre Lună este/sunt corectă/corecte?*

1. Reflectă lumina.
2. Orbitează în jurul Pământului.
3. Nu poate fi văzută ziua, deoarece este prea multă lumină.
4. Nu are gravitație.

• *Care dintre acestea sunt caracteristici ale enzimelor?*

1. Sunt proteine.
2. Au rol în dizolvarea hranei.
3. Pot fi adesea refolosite în procese de reacție.
4. Sunt produse în animale, dar nu și în plante.

5. Cum arată evaluarea în clasa ta?

Sfaturile validate de cercetare te invită să reflectezi la cum folosești evaluarea la clasă. Crezi că ai creat o cultură de evaluare formativă în clasa ta? Au elevii tăi curaj să pună întrebări și să exprime opinii? Pregătești des întrebări-diagnostic sau întrebări deschise înainte de predare? Ce ai putea îmbunătăți de anul școlar viitor în evaluarea elevilor tăi?

1. **Rămâi cât mai descriptiv/ă și specific/ă atunci când oferi feedback.** În loc să oferi o judecată de evaluare, oferă detalii și recomandări concrete, nu generalizări (de ex. „am observat că pe parcursul prezentării ai făcut mai multe pauze în vorbire și ai repetat același cuvânt de multe ori”). Nu e de ajuns să spui „Ar trebui să-ți îmbunătățești verbele neregulate”, ci să menționezi exact care sunt verbele la care elevul încă greșește.
2. **Când oferi recomandări, concentrează-te pe ce ar putea să facă mai bine elevul, în loc de ce a greșit.** Modul cum reușești să te concentrezi pe ce trebuie îmbunătățit, în loc de greșeli, face diferența. Una e să-i spui: „Iar ai greșit la un exercițiu simplu - propoziția subordonată! Atenție!” și cu totul alta „Când identifici propozițiile subordonate, ca să nu greșești, e important să cauți marcatorii - virgulele, adverbele...”. Chiar dacă greșeala elevului rămâne aceeași, în loc să atragi atenția asupra ei, te concentrezi pe modul cât mai specific cum o poate corecta în viitor.
3. **Creează cât mai multe oportunități de a verifica înțelegerea, fără a pune note.** De exemplu, când dai teme sau teste, returnează lucrările marcate doar cu comentarii, fără note. Așa ghidezi elevul spre cum să progreseze și îl obișnuiești să se verifice constant, în loc să se concentreze pe nota finală.
4. **Programează testele în timpul predării,** nu la final, pentru a avea timp să corectezi înțelegerile greșite. Nu rata învățarea de dragul evaluării.
5. **Încurajează elevii să se autoevalueze și să-și evalueze colegii:** învață-i să folosească baremul de corectare pentru a-și evalua propria muncă și pe a celorlalți. Ușurează-ți munca folosind abilitățile de evaluare ale elevilor tăi, care vor trebui să învețe să își aprecieze singuri progresul.

Bibliografie:

1. Neacșu, I.; Potolea, D.; Radu, I.T. – Reforma evaluării în învățământ – concepții și strategii, Ministerul Învățământului, București 1996
2. Stan Panțuru, Doina Cornelia Păcurar – Curs de pedagogie, partea a II-a, Universitatea Transilvania Brașov, Brașov 1997
3. Stoica, A. – Evaluarea curentă și examenele – Ghid pentru profesori, Editura PRO GNOSIS, București 2001

FORMAREA CAPACITĂȚII DE AUTOEVALUARE LA ELEVI

Autor: NUȚI DAMIAN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.128, BUCUREȘTI

Pentru un elev, indiferent de vârsta pe care o are , feed-back-ul oferit prin acțiunea de evaluare s-a dovedit a avea o deosebită însemnătate educativă, în sensul stimulării capacității de autocunoaștere și autoevaluare , a dorinței de a se depăși , de a progresa .

Pentru cadrul didactic , aspectele concrete relevate prin evaluarea continuă constituie sursa principală de cunoaștere a particularităților intelectuale ale elevilor, manifestate în acțiunea de învățare, precum și a dinamicii rezultatelor obținute. Pe această bază ,el poate organiza și desfășura mai eficient procesul de învățământ . Totodată , urmărind pregătirea elevilor și dezvoltarea diferitelor laturi ale personalității lor, cadrul didactic va putea trage concluzii asupra propriei sale munci , asupra eficienței metodelor , tehnicilor și formelor de activitate pe care le-a folosit .

Îmbinarea judicioasă a celor mai variate metode de verificare orală și în scris asigură o evidențiere mai completă a nivelului real de pregătire a elevilor. Practica didactică dovedește că pregătirea elevilor nu poate fi pusă în evidență în toată complexitatea ei decât prin modalități variate și corelate în mod corespunzător. Combinarea diverselor forme și metode de verificare trebuie să se facă , de la caz la caz , în funcție de obiectivele urmărite, de specificul disciplinei , de trebuințele colectivului clasei , competența și tactul pedagogic fiind hotărâtoare în acest sens .

Înșușindu-și cunoștințe și deprinderi în procesul de învățământ , elevul primește în mod sistematic informații cu privire la rezultatele și calitatea muncii sale . Aceste informații școlarul le primește de la învățători sub forma aprecierilor verbale și a notelor ,respectiv calificative . Calitatea de școlar atrage după sine evaluarea continuă a prestațiilor școlare , a deprinderilor înșușite și a faptelor săvârșite . Ca urmare , elevul înțelege foarte repede că este important nu numai ceea ce face el în școală , dar și ceea ce gândesc alții și în primul rând profesorii și părinții despre randamentul și conduita sa .Evaluarea rezultatelor și a conduitei elevului reprezintă un factor important al vieții școlare .

Dezvoltarea intelectuală și morală a elevilor se realizează în școală nu numai prin intermediul obiectelor de învățământ și a metodelor de predare , ci și prin intermediul aprecierii școlare .Ea are un dublu aspect : pe de o parte , influențează asupra dezvoltării intelectuale , contribuind la conștientizarea nivelului pe care îl are elevul , iar pe de altă parte influențează sfera volitiv- afectivă , prin intermediul trăirii nemijlocite a succesului și eșecului.

În felul acesta aprecierea pedagogică contribuie la formarea aspirațiilor , intereselor și atitudinilor școlarului .Sub influența aprecierii școlare are loc accelerarea sau încetinirea tempoului activității intelectuale a elevului , schimbarea procedeeleor de muncă , formarea și transformarea mecanismelor intelectuale .Aprecierea este un instrument de modelare a personalității școlarului .Ea călăuzeste pașii elevilor , îi ajută să se integreze cât mai bine în activitate , le întărește încrederea în ei și în cei din jur ,oferindu-le satisfacții morale pentru eforturile depuse.

Aprecierea făcută de profesor se răsfrânge în sfera relațiilor interpersonale , precum și în opiniile grupului școlar

Aprecierea făcută de profesor constituie un mod specific de comunicare , un „mesaj pe care elevul îl recepționează , și în funcție de semnificația lui își reglează activitatea. Elevul, la rândul lui, exprimă un nou „mesaj”format de cele mai multe ori din reacții emoționale ,atitudini ,gesturi.

Se apreciază ca elevul care are formația necesară, care știe să se autoaprecieze și autonoteze, va avea în medie rezultate mai bune decât în caz contrar.

Reacțiile emoționale ale elevului fata de aprecieri si notă , prin conținutul lor au un important rol informativ pentru profesor .Ele pot fi fapte indicatoare prin care aceștia pot să cunoască nivelul de aspirație al elevului , măsura în care el acceptă sau respinge aprecierea făcută .

Autoevaluarea este o metodă de evaluare care dă rezultate din ce în ce mai bune. Explicându-le elevilor criteriile de autoevaluare, oferindu-le modele și cerându-le să se autoevalueze, crește gradul de conștientizare de către aceștia a țelurilor către care trebuie să tindă. S-a demonstrat că autoevaluarea dublează cunoștințele dobândite, dacă este folosită frecvent. Ea încurajează obișnuința de autoanaliză, ceea ce este esențial pentru perfecționare, asigură faptul că elevii preiau responsabilitatea învățării, concentrează atenția asupra efortului și stăruinței.

Autoevaluarea are drept scop să-i ajute pe elevi să-și dezvolte capacitățile de autocunoaștere și de autoevaluare, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învățării și de standardele educaționale, să-și dezvolte un program propriu de învățare, să-și autoevalueze și valorizeze atitudini și comportamente.

Se pot folosi următoarele forme de autoevaluare:

- *Autocorectarea sau corectarea reciprocă.* Este un prim exercițiu pe calea dobândirii autonomiei în evaluare. Elevul este solicitat să-și depisteze operativ unele erori, scăderi, în momentul realizării unor sarcini de învățare. În același timp, pot exista cazuri de corectare a lucrărilor colegilor. Depistarea lacunelor proprii sau pe cele ale colegilor, chiar dacă nu sunt apreciate prin note, constituie un prim pas pe drumul conștientizării în mod independent a rezultatelor obținute în procesul de învățare.
- *Autonotarea controlată.* În cadrul unei verificări, elevul este solicitat să-și acorde o notă, care este negociată, apoi, cu profesorul sau împreună cu colegii. Învățătorul are datoria să argumenteze și să evidențieze corectitudinea sau incorectitudinea aprecierilor propuse.
- *Notarea reciprocă.* Elevii sunt puși în situația de a se nota reciproc, fie la lucrări scrise, fie la răspunsurile orale. Aceste exerciții nu trebuie neapărat să se concretizeze în notare efectivă.
- *Metoda de apreciere obiectivă a personalității.* Constă în antrenarea întregului colectiv al clasei, în vederea evidențierii rezultatelor obținute de elevi prin utilizarea a cât mai multe informații și aprecieri – eventual, prin confruntare – în vederea formării unor reprezentări complete despre posibilitățile fiecărui elev în parte și ale tuturor la un loc.

Bibliografie :

- „Atitudinea elevilor fata de aprecierea școlara „, E. D. P. ,București , 1975 ,V. Dumitru
- „Perfecționarea procesului instructiv educativ în ciclul primar „ – culegere metodică , București , 1997
- „Modernizarea învățământului primar „, V. Filipescu , București , 1981

APLICAȚIE PENTRU FACILITAREA EVALUĂRII COMPEȚENȚELOR ESENȚIALE ALE ELEVILOR

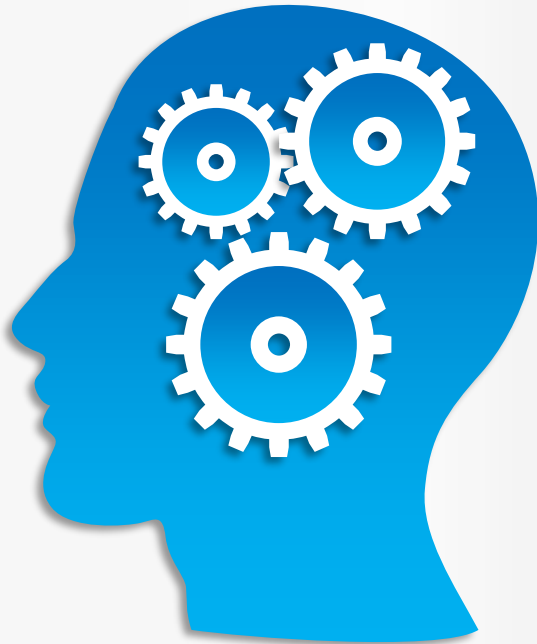
EVALUARE CONFORM PROGRAMEI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SPECIAL 2023-2024
APLICATIE MOBIL (ANDROID)

PROF. PSIHOPELAGOG - Emil DAVID

PSIHOEDUCAȚIE

Active Minds Education

Fundamentul programului recuperator-compensator, pentru copiii care au diferite grade de dizabilitate (C.E.S.), este reprezentat de către resursele instrumentale ale acestora: operațiile gândirii, autoreglarea emoțională, autonomie, limbaj și comunicare, abilități de scris-citit și calcul etc.. Pentru a elabora un program eficient de intervenție terapeutică este esențială realizarea unei evaluări complexe, detaliate, aprofundate și cât mai precise a nivelului general de dezvoltare, pe diferite arii, precum și a competențelor și nevoilor curente ale copilului.

CUPRINS

ABORDĂRI

APLICAȚIE

FIȘĂ PROGRES

REZUTATE

CONCLUZII

PARTEA 01

Abordări

REPERE ÎN EVALUAREA COMPETENȚELOR

PROGRAMA ÎNV. SPECIAL – ORDIN
3.702/2021
ARIA CURRICULARĂ – TERAPII
SPECIFICE ȘI DE COMPENSARE

P-IV - DMS

1

V-X - DMS

2

Competențe generale vizate în programă, reflectate în obiectivele și conținuturile proiectelor didactice/PIP

1. Receptarea și transmiterea de mesaje simple orale în contexte familiare
2. Receptarea și formularea de cuvinte și mesaje simple scrise în contexte familiare
3. Utilizarea mijloacelor alternative de comunicare pentru receptare și transmiterea de mesaje simple
4. Explorarea proprietăților obiectelor și fenomenelor din mediul familiar prin intermediul experiențelor senzoriale
5. Utilizarea unor tehnici simple de autocontrol comportamental în contexte familiare

Competențe generale vizate în programă, reflectate în obiectivele și conținuturile proiectelor didactice/PIP

1. Receptarea și utilizarea adecvată de mesaje orale în diverse situații de comunicare
2. Receptarea și elaborarea de mesaje scrise în diverse situații de comunicare
3. Utilizarea adecvată a mijloacelor alternative de comunicare în diferite contexte sociale
4. Operarea cu proprietățile obiectelor și fenomenelor din mediul înconjurător prin intermediul experiențelor senzoriale și a proceselor cognitive
5. Utilizarea tehnicilor de autocontrol comportamental și de exprimare adecvată a emoțiilor în contexte diverse

REPERE ÎN EVALUAREA COMPETENȚELOR

PROGRAMA ÎNV. SPECIAL – ORDIN
3.702/2021
ARIA CURRICULARĂ – TERAPII
SPECIFICE ȘI DE COMPENSARE

Competențe generale vizate în programă, reflectate în obiectivele și conținuturile proiectelor didactice/PIP

1. Formarea capacității de interacțiune, explorare și cunoaștere a mediului extern
2. Formarea capacității de abilitare motorie generală și de organizare a conduitelor și structurilor perceptiv-motrice
3. Formarea abilităților de receptare, structurare și emitere a mesajului oral
4. Formarea, exersarea abilităților în plan lexico-grafic
5. Formarea capacităților intelectuale prin exersarea proceselor psihice
6. Formarea capacității de intercunoaștere și interrelaționare în viața cotidiană

P-IV – DMM
ȘI DMU

3

Competențe generale vizate în programă, reflectate în obiectivele și conținuturile proiectelor didactice și PIP

1. Dezvoltarea capacității de interacțiune, explorare și cunoaștere a mediului extern
2. Dezvoltarea capacității de abilitare motorie generală și de organizare a conduitelor și structurilor perceptiv-motrice
3. Dezvoltarea abilităților de emisie-recepție a mesajului oral
4. Dezvoltarea abilităților în plan lexico-grafic
5. Dezvoltarea capacităților intelectuale prin exersarea proceselor psihice
6. Dezvoltarea capacității de intercunoaștere și interrelaționare în medii variate de viață

V-VIII – DMM
ȘI DMU

4

PARTEA 02

Aplicație

Instrument digital

4 chestionare digitalizate înv. special
Listare și salvare în format PDF

01

Rezultate calculate instant

0 pct. comp. absent, 1 pct. comp. în
lucru, 2 pct. comp. însușit

02

Fișă de progres

Evaluarea este formativă, putând fi
urmărit progresul realizat în timp

03

**Scanați codul QR
pentru descărcarea
aplicației**

Evaluare competențe elevi cu CES - apk

Cuprinde 4 chestionare digitalizate de completat în urma probelor/testelor aplicate, structurate pe comportamentele vizate în programa învățământului special, toate ciclurile și gradele de dizabilitate (înv. primar, gimnazial și liceal; dizabilități nivel sever, mediu și ușor).

Chestionar digital – Fișă de progres

Având ca reper evaluarea inițială aplicată elevului (cu punctajul înregistrat inițial), următoarele chestionare completate vor indica instant progresul, stagnarea sau regresul pe diferite arii vizate – abilități generale, operațiile gândirii, psihomotricitate, limbaj oral sau scris-citit, emoții.

Comportamentele inexistente sunt notate cu zero, cele în curs de însușire cu 1 punct, iar cele consolidate cu 2 puncte.

Abilități generale, capacități cognitive, explorarea mediului, autocontrol

Identificarea și reacția la stimuli, sinteza informației, operațiile gândirii, adecvare emoții, socializare etc..

Psihomotricitate, structuri perceptive

Schema corporală, lateralitatea, conduita perceptiv motrică privind culorile/spațiul/timpul, orientare etc..

Abilități de comunicare orală

Capacitate fono-articulatorie, respirație nonverbală, respirație verbală, auz fonematic, pronunție, vocabular, formulare de propoziții (oral) etc..

Abilități de comunicare în scris-citit

Motricitatea generală și fină, acuitate vizuală, grafie, lexie, gramatică, abilități generale lexico-grafice etc..

Aplicația reprezintă: 1. *instrument de evaluare comprehensiv* (pe baza testelor/probelor aplicate, anamnezei și interviurilor cu părinții/profesorii etc.); 2. *grafic de progres* - relevând situația și nivelul de dezvoltare ale ariilor investigate (competențele absente și cele însușite); 3. *ghid curricular* pentru elaborarea/optimizarea programelor de intervenție.

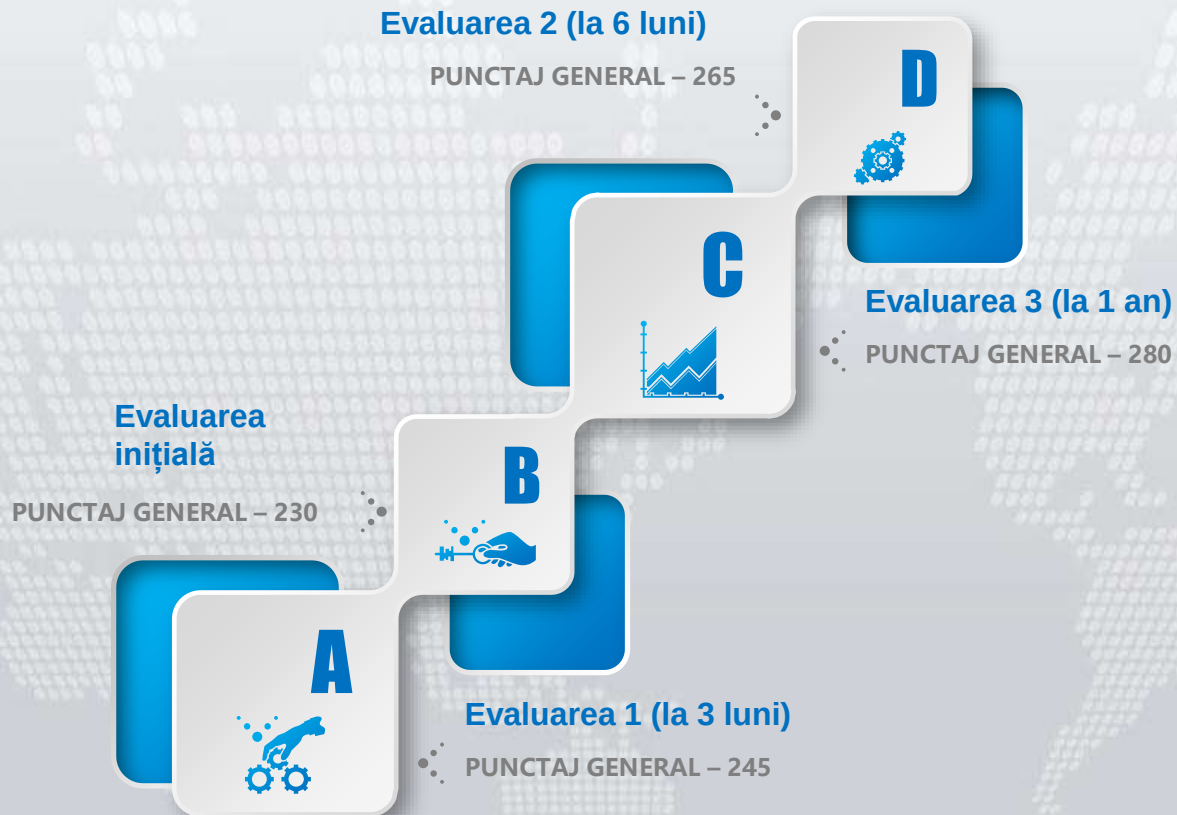

PARTEA 03

Fișă de progres

EVALUARE FORMATIVĂ

FIȘĂ DE PROGRES

Evaluarea inițială

Punctaj general - 230

Evaluarea 1

Punctaj general - 245

Evaluarea 2

Punctaj general - 265

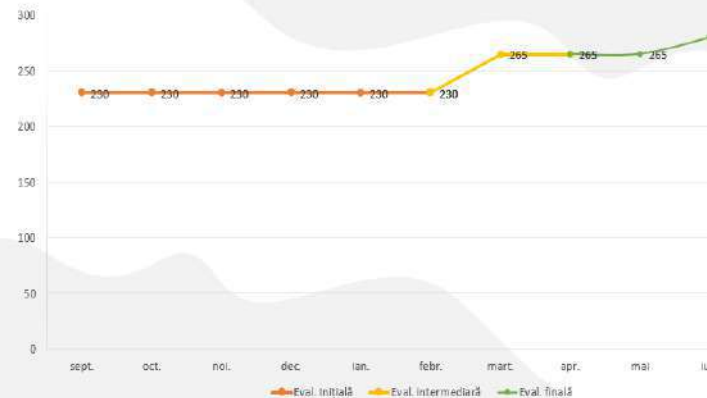
Evaluarea 3

Punctaj general - 280

GRAFIC PROGRES

PROGRES DE LA EV. ÎNȚIALĂ (PROCENT) = 13%

AN ȘCOLAR: 2022-2023

ELEV:
NĂSCUT:
CLASA:
DIAGN. LOGOPEDIC:
NIVEL DIZABILITATE: USOR/V

PARTEA 03

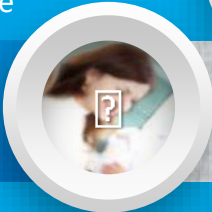
Rezultate

CHESTIONARE DIGITALE

- toate ciclurile șc.
- toate nivelurile de dizabilitate

Aria 1 Abilit. generale, nivel dezvoltare	0	Senzații, percepții, reprezentări, explorarea mediului, psihomotricitate, emoții, socializare și procese cognitive	
Aria 2 Comunicare orală	0	Recunoaștere/emitere sunete, recunoaștere/emitere mesaj, pronunție, vocabular, dialog	
Aria 3 Comunicare scrisă	0	Rec. imagini, litere (recun, scriere), înțelegere și scriere cuvinte, scris, punct., mesaje	
Aria 4 Autocontrol comp.	0	Recun. emoții, adaptare comportam. la situații variate, reguli sociale, mesaje altern.	

Inventariere: abilități generale, psihomotricitate, capacități cognitive, explorarea mediului, autocontrol comportamental, limbaj oral și scris, emoții, socializare

PAGINA REZULTATELOR – sunt calculate instant punctele în urma completării chestionarului digital

NOTARE

0 puncte comportamente absente, 1 punct comportamente în curs de formare, 2 puncte comportamente consolidate

Evaluare formativă - 4 chestionare care corespund ciclurilor de învățământ, conform programei școlare, precum și nivelurile de dizabilitate (sever, mediu și ușor): itemii vizează competențele reprezentative cuprinse în programa înv. special; înregistrând și comparând ulterior rezultatele, se poate urmări, în timp, progresul, stagnarea sau chiar regresul elevului; un reper obiectiv și unitar pentru realizarea planificărilor și optimizarea PIP-ului

Aplicația reprezintă: **1.** instrument de evaluare comprehensiv (pe baza testelor/probelor aplicate, anamnezei și interviurilor cu părinții/profesorii etc.); **2.** grafic de progres - relevând situația și nivelul de dezvoltare ale ariilor investigate (competențele absente și cele însușite); **3.** ghid curricular pentru elaborarea/optimizarea programelor de intervenție.

4 CHESTIONARE DIGITALE

P-IV – DMS: 5 ARII, 126 ITEMI

V-X – DMS: 5 ARII, 130 ITEMI

P-IV – DMM ȘI DMU : 6 ARII,
232 ITEMI

V-VIII – DMM ȘI DMU: 6 ARII,
170 ITEMI

65

I Senzații, percepții, reprez., cogniție

85

II Comunicare orală

90

III Comunicare scrisă

95

IV Autocontrol comportamental

70

V Comunicare alternativă

NOTARE

0 puncte comportamente absente, 1 punct comportamente în curs de formare, 2 puncte comportamente consolidate

Evaluare formativă – arii și competențe evaluate:

I - analizatori recunoaștere stimuli, struct. perceptiv-motrice, schema corp., lateralitate, coord.

II - recunoaștere/emitere sunete, recunoaștere/emitere mesaj, pronunție, dialog simplu

III - recun. imagini, litere (recun, scriere), înțelegere cuvinte scrise, scris, semne punct. mesaje

IV - recun. emoții, adaptare comportam. la situații variate, reguli sociale

V – mesaje prin limbaj corporal, înțelegere mesaj prin imagini, recun./emitere mesaje alternative

PARTEA 04

Concluzii

AVANTAJE

Facilitarea evaluării competențelor școlare printr-un chestionar digital ușor de aplicat, direct de pe telefon/tabletă

Salvarea în format digital PDF a chestionarelor completate și a rezultatelor

// rapid

// precis

// facil

// unitar

Rezultatele (scorul) privind deficiențele constatate, precum și progresul/stagnarea/regresul sunt calculate instant, fără erori

Un instrument de evaluare digital elaborat pe baza conținuturilor și obiectivelor din programele școlare ce vizează nivelul general de dezvoltare, precum și abilitățile și cunoștințele însușite

Aplicatie ușor de instalat și utilizat

Un instrument digital util care relevă starea actuală a nivelului de însușire a competențelor reprezentative/importante ale elevilor

Rezultate calculate instant și precis

Salvarea chestionarului digital completat și a rezultatelor în format PDF, fiind ușor de accesat ulterior

Evaluare formativă – fișă de progres

Prin înregistrarea și salvarea rezultatelor, se poate evalua permanent progresul, stagnarea sau regresul în cadrul procesului recuperator-compensator – util pentru optimizarea P.I.P.-ului

SEPTEMBRIE 2023

MULȚUMESC

EVALUAREA COMPETENȚELOR ELEVILOR CU C.E.S.

APLICAȚIE PENTRU MOBIL – TELEFON/TABLETĂ (ANDROID)

EFICACITATE ȘI CALITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Autor,

DEHELEAN MARIANA CRINA

Colegiul Tehnic”Alesandru Papiu Ilarian”

Calitatea în educație înseamnă asigurarea pentru fiecare educabil a condițiilor pentru cea mai bună, completă și utilă dezvoltare. Calitatea este dependentă de valorile societății în care funcționează sistemul respectiv de educație. Valorile calității în educație ar putea fi: democrația, umanismul, echitatea, autonomia morală și intelectuală, calitatea relațiilor interpersonale, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, etc. Lucrarea de față își propune o evaluare, o analiză și o strategie de îmbunătățire a managementului calității în învățământ.

Tinerii din ziua de astăzi au acces facil și rapid la diverse surse de informare, devenind astfel tot mai bine informați și, în același timp, mai exigenți în privința actului educațional. Din aceasta cauza managerii școlari trebuie să acorde o atenție deosebită calitatii procesului educațional în toate etapele sale. Ei trebuie să știe cum să obțină calitatea educațională, să o poată evalua și să o îmbunătățească.

Toate aceste competențe impun managerului școlar, responsabilului Comisiei pentru Evaluarea și Asigurarea Calității și echipei ce formează această comisie, o bună pregătire în domeniul managementului calității educaționale, fără de care calitatea rămâne doar un deziderat la nivel declarativ.

Calitatea este un concept nou pe care elevii nu îl pot înțelege cu ușurință, mai ales pentru că privesc cu reticență aceste schimbări în sistemul de educație. Avem de a face cu o abordare foarte novativă a conceptului de calitate prin aceea că se încearcă aducerea acestei noțiuni, deseori abstractă și generică, la nivelul de înțelegere al copiilor din învățământul școlar. Acest lucru este o premieră chiar și pentru Uniunea Europeană, unde nu există încă un studiu

sistematizat al aspectelor legate de calitatea vieții și a mediului la vârste atât de fragede cum se încearcă în România.

Calitatea unei instituții de învățământ este determinată de calitatea proceselor și de calitatea serviciilor educaționale oferite.

Este important de precizat că, pentru procesul de învățământ, calitatea nu este produsă și definită exclusiv de școală ca ofertant de servicii educaționale, ci de beneficiarii și clienții educației. Aceștia trebuie permanent consultați, iar satisfacția lor să fie un motiv permanent de preocupare pentru instituțiile de educație în așa fel încât să se genereze un sistem concurențial.

Managerul și corpul profesoral trebuie să constientizeze că școala are misiunea de a asigura elevilor o pregătire științifică, profesională și morală, astfel încât, ei să fie capabili de a utiliza informațiile cu succes în timpul studiilor sau după integrarea socio - economică.

Din aceasta cauză, obiectivul principal al școlii trebuie să fie calitatea actului educațional, care se regăsește în personalitățile puternice, bine ancorate în realitatea moral-comunitară a elevilor. La realizarea calității educaționale trebuie să contribuie personalul didactic, auxiliar și personalul administrativ (nedidactic), în funcție de competențele și responsabilitățile ce revin fiecăruia prin fișa postului.

Prin urmare, pentru a se crea un sistem de asigurare a calității, trebuie în prealabil introdus un sistem de management al calității. Este o sarcină complexă, care presupune în primul rând schimbarea mentalității și percepției pe care o au pe de o parte cadrele didactice din învățământul preuniversitar și universitar și pe altă parte masele largi, beneficiarii direcți ai sistemului de reformă.

Cheia spre calitatea învățământului preuniversitar constă în termenul de “adaptare”: o adaptare la vârsta elevilor, la stilurile lor de învățare, la valorile societății românești, la nevoile elevilor, la perspectivele lor de viitor, etc. Un învățământ preuniversitar de calitate presupune integrarea valorilor și principiilor democratice, a drepturilor și obligațiilor partenerilor, fiind conceput într-un spirit de transparență, responsabilizare și implicare, atât a școlii ca furnizor de educație, cât și a familiei – elev și părinte – ca beneficiar al serviciului educațional.

În concluzie, putem spune că în fiecare unitate de învățământ, managerul, responsabilul Comisiei de Evaluare și Asigurare a Calității și membrii acestei comisii, personalul didactic,

personalul didactic auxiliar și personalul administrativ (nedidactic) devin responsabili de implementarea și asigurarea calității serviciilor educaționale oferite și o garantează beneficiarilor.

“Ceea ce merită să fie făcut, merită să fie bine făcut” (Nicolas Poussin).

Reforma învățământului a inclus și până acum elemente ale asigurării calității în educație, dar abia recent, calitatea învățământului românesc a fost definită ca prioritate și pentru învățământul preuniversitar.

În societatea postmodernă, școala ca instituție a cunoașterii deține o poziție fundamentală. Măsura dezvoltării unei societăți poate fi relevată nu numai de indicatori economici și de calitate a vieții, ci și de cei care privesc educația și calitatea școlii, respectiv de indicatori referitori la modul de organizare a cunoașterii și a învățării, de tipurile de performanțe așteptate, de calitatea activității educative și de modalitățile de distribuire în societate a educație

Instituțiile de învățământ sunt *organizații furnizoare de servicii profesionale și științifice*. “Produsele” oferite de învățământ sunt *competența și cunoașterea*, produse imateriale, furnizate societății sub diverse forme:

- *pregătirea de specialiști în domenii specifice* – transfer de competențe prin intermediul absolvenților.

- *cercetare științifică fundamentală și aplicată, consultanță, expertiză* – lărgirea orizontului cunoașterii umane, transfer de competență către organizații ale mediului socio-economic, în scopul generării noului și creșterea competitivității acestora.

- *implicarea membrilor comunității academice în viața societății* – transfer de competență realizat prin implicarea directă în organisme ale comunității locale, regionale, naționale și internaționale.

Pe segmentul învățământ, produsul final al școlii nu este absolventul, ci dezvoltarea lui umană ca valoare adăugată, competența dobândită de acesta la terminarea studiilor. Rezultatul final poate fi exprimat prin suma de abilități și cunoștințe dobândite, care îi permit acestuia să se insereze în mod eficient și să se realizeze profesional într-un domeniu specific al vieții socio-economice. Standardul definește asigurarea calității ca fiind: *parte a managementului calității concentrată pe furnizarea încrederii că cerințele referitoare la calitate vor fi îndeplinite*.

Asigurarea calității presupune atât obiective interne cât și externe:

- *intern*, în cadrul unei organizații, asigurarea calității furnizează încredere managementului;

- *extern*, asigurarea calității furnizează încredere clienților sau altora.

Se poate observa că, în timp ce *controlul calității* se referă la mijloacele operaționale utilizate pentru a satisface condițiile referitoare la calitate, *asigurarea calității* are drept scop furnizarea încrederii în această satisfacere, atât în cadrul organizației cât și în exterior, față de clienți și societate.

Pentru realizarea asigurării calității sunt uzuali următorii pași:

- întocmirea de documente care susțin politica organizației în domeniul calității;
- organizarea resurselor pentru implementarea acestei politici;
- stabilirea măsurii în care produsul sau serviciul are caracteristici care satisfac nevoile clientului;
- evaluarea proceselor, produselor, serviciilor organizației și determinarea locului și tipului de riscuri privind apariția non-calității;
- determinarea măsurii în care aceste riscuri sunt ținute sub control;
- stabilirea modului în care se evaluează conformitatea produsului cu caracteristicile prescrise.

Bibliografie:

1. Oprean, C., Țițu, M. *Managementul calității în economia și organizația bazate pe cunoștințe*, Editura AGIR, București, 2008.
2. Țițu, M., Oprean, C. *Managementul strategic*, Editura Universității din Pitești, ISBN 978-973-690-647-3, Pitești, 2007.
3. Olaru Marieta, *Tehnici și instrumente utilizate în managementul calității*, Editura Economică, București, 2000.
4. Suciu, O., Oprean, C. *Calitatea globală concurențială*, Editura AGIR, București, 2007

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Toamna,toamna darnica!,,

Prof.inv prescolar:Diaconescu Liliana

Gradinita cu Pn Rediu Vaslui

TEMA ANUALĂ: „Când,Cum și de ce se întâmplă?”

PROIECT TEMATIC:„In imparatia Toamnei,,

SUBTEMA PROIECTULUI:„Toamna,toamna darnica!,,-evaluare de proiect tematic

TEMA ACTIVITĂȚII:„Campionii toamnei,,

TIPUL ACTIVITĂȚII:Evaluare de cunoștințe

NIVELUL I

FORMA DE REALIZARE:ACTIVITATE INTEGRATĂ:ALA+ADE(DȘ+DLC+DEC)-joc didactic interdisciplinar

SCOPUL:

- Consolidarea și aplicarea cunoștințelor și deprinderilor însușite în legătură cu diferite aspecte ale anotimpului toamna,dezvoltarea operațiilor gândirii,a atenției voluntare și a spiritului de echipă.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea lumii înconjurătoare;
- Finalizarea sarcinilor și acțiunilor.

DOMENII IMPLICATE

I.ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

-ÎD:„Buna dimineata in zi de toamna!,,

-Calendarul naturii;

-Noutatea si mesajul zilei;

T:„Danseaza Hopa-hop!,,

II.ALA₁:

ȘTIINȚĂ:„Crizantema,,-parti componente ;

ARTĂ:„Legume vesele,,(colorare ,personalizare,lipire in cos);

JOC DE MASĂ:puzzle,,Marul toamna,,

Nisip/Apa:„Deseneaza-ma!,,(fructe/legume/flori).

III.ALA₂:JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE-ETAPA A III-A

-„Mar,morcov,tufanica!,,/ „Buchetele-buchetele,,/„Statuile,,

IV.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

„CAMPIONII TOAMNEI”-Joc didactic interdisciplinar

DOMENII IMPLICATE:

DȘ-CUNOAȘTEREA MEDIULUI

DLC-EDUCAREA LIMBAJULUI

DEC-EDUCAȚIE MUZICALĂ

OBIECTIVE URMĂRITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚII DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

OBIECTIV FUNDAMENTAL

Stimularea comunicării și a interrelaționării cu ceilalți, a împărtășirii cu ceilalți, a colaborării în vederea consolidării coeziunii grupului și a realizării unui scop comun.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

- Să formuleze răspunsuri corecte la întrebările puse,argumetand cele spuse;
- Sa recunoasca si sa clasifice fructele, legumele,florile de toamna, caracterizandu le;
- Să denumească aspectele specifice anotimpului toamna;
- Sa recunoasca povestile audiate in acest proiect tematic ,si sa prezinte ideile principale;
- Sa recite expresiv si corect in limita posibilitatilor orale poezii de toamna;
- Sa redea melodic si verbal cantecelele invatate.

OBIECTIVE URMĂRITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR LA ALEGERE ALA₁

ȘTIINȚĂ:-Să denumeasca partile componente ale crizantemei si sa le aseze pe suport corespunzator;;

JOC DE MASĂ:-Să imbine corect piesele de puzzle ,astfel incat sa obtina imaginea copacului-mar in anotimpul de toamna;

ARTĂ:-Să coloreze legumele in culori corespunzatoare,sa le personalizeze cu ochisori mobili , sa le lipeasca in cos utilizând tehnicile practic-aplicative însușite anterior;

NISIP /APA:Sa deseneze liber in nisip flori,fructe ,legume.

- Să aprecieze critic lucrarea proprie și pe cele realizate de colegi.

OBIECTIVE URMĂRITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

JOC DIDACTIC INTERDISCIPLINAR:(DȘ-CUNOAȘTEREA MEDIULUI+DLC+DEC+EDUCAȚIE MUZICALĂ)

DȘ-CUNOAȘTEREA MEDIULUI

- Să descrie legumele, fructele și florile de toamnă;
- Să identifice fenomenele specifice toamnei;
- Să verbalizeze acțiunile întreprinse, folosind un limbaj adecvat ,manipuland **CUBUL**.

DLC-EDUCAREA LIMBAJULUI:

- Sa recunoasca si sa povesteasca coerent ideile principale din lecturile cunoscute ,construind „**Trenul povestilor de toamna,,**
- Să alcătuiască propoziții corect formulate din punct de vedere gramatical;
- Să recite expresiv poeziile învățate anterior.

DEC-EDUCAȚIA MUZICALĂ

- Să cânte cu dezinvoltură **cântece pentru copii cu tematica de toamna**,singuri,împreună sau acompaniați de educatoare;
- Să asocieze mișcări cântecului;
- Să exprime prin mișcare starea sufletească creată de muzica audiată.

ALA₂

JOCURI DISTRACTIVE DE MISCARE:-Sa inteleaga si sa respecte regulile de joc.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE

Conversația, demonstrația, explicația,exercitiul, jocul, problematizarea, Turul galeriei.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

ADP:CALENDARUL NATURII

CENTRUL ȘTIINȚĂ:Suport polistiren,siluate perti componente ale florii ,din carton;

CENTRUL ARTĂ:siluate legume din carton,lipici,ochisori mobili,cos din carton.

CENTRUL JOC DE MASĂ:puzzle din lemn

NISIP SI APA:Tava din plastic cu nisip.

ADE:pentru Cunoasterea mediului,fructe,legume,flori ,in stare naturala,Cubul;

Pentru Educarea limbajului,,Trenulețul poveștilor de toamnă,,cu imagini reprezentative plastificate din carton.

Pentru Educație muzicală voi folosi ca sprijin casetofon,laptop.

ALA₂:

Pentru jocurile distractive ,,Mar,morcov,crizantema,,folosesc sfoară și materiale naturale;

Pentru jocurile,,Statuiele,,și,,Buchetele-buchetele,,ma folosesc de muzica laptopului.

EVALUARE

Evaluare curentă,aprecieri verbale,verificare orală,probă practică,analiza răspunsurilor și a produselor activității

FORME DE ORGANIZARE:Frontal,pe grupe,individual.

BIBLIOGRAFIE

„Curriculum pentru Educație Timpurie” 2019

Preda V.;Pletea M.;Grama F. ș.a. „Ghid pentru proiecte tematice-abordare în manieră integrată a activităților din grădiniță”,Editura Humanitas Educațional,2005

SCENARIUL ZILEI

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

SALUTUL:„BUNĂ DIMINEAȚA GREIERAȘI ȘI FURNICUTE!”

Copiii răspund salutului și se salută reciproc.

PREZENTA se va face citind numele copiilor ,iar aceștia răspund cu Prezent sau Absent.

Se va completa **Calendarul naturii**, se va aminti anotimpul în care suntem, câteva caracteristici,ziua,luna și simbolul potrivit vremii.

ÎMPĂRTĂȘIREA CU CEILALȚI:

Fiecare copil va povesti ce a văzut în drumul său de acasă la grădiniță.

ACTIVITATEA DE GRUP

Se va realiza prin **jocul muzical:**„Chipul meu,,

NOUȚATEA ZILEI

Educatorea va observa la **Centrul tematic** ceva-nou,o cutie mare pe care se afla o scrisoare de la Zana Toamna.Aceasta le-a scris copiilor, ca este foarte tristă ,fiindcă se apropie Iarna și ea trebuie să plece ,și nu știe dacă copiii au rămas cu amintiri plăcute față de ea.De aceea ea îi provoacă la un joc,care se numește „**Campionii Toamnei**,,în care copiii vor demonstra dacă cunosc ce este Toamna,caracteristicile și bogățiile ei . Scenariul captivant sub formă de joc, materialul didactic, jocurile de mișcare, surprizele vor transpune

copiii într-o lume unde imaginația și creativitatea sunt pe făgașul lor și vor avea drept scop o implicare mai activă a copiilor în rezolvarea sarcinilor date.

DEMERSUL DIDACTIC AL ACTIVITĂȚII

[illegible]

	perioada de timp ,copiii sunt rugati sa schimbe Centrul ,astfel incat sa treaca toti prin centre.(daca doresc)(Arta/Stiinte/Joc de masa/Nisip si apa). Trecerea copiilor de la un Centru la altul se va face după ce au realizat sarcina dată și aud comanda; „1,2,3,schimbăt-e unde vrei!” TRANZIȚIE:joc cu text și cânt „Afost odata un orasel,, „Trenulețul sa l formam La baie ne deplasam Mainile sa le spalam Gustarica sa o luam,, Rutine:deprinderea de igiena/curatenie si de servire a mesei. Tranzitie:„Gustarica i o placere Fiindca noi am prins putere Mai departe ne- om juca Pe Zana vom ajuta!,, Copiii se deplaseaza la Centrul tematic unde ii asteapta Cutia cu surprize.	Conversația Explicatie Exercitiul	Frontală Observarea
Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	Din Cutia surprizelor voi scoate o legatura de frunze de toamna.Pe fiecare frunza este scrisa o sarcina .Cer copiilor sa extraga dintr un bol un ecuson tip:frunza verde sau frunza galbena.Astfel ei vor fi impartatiti in doua echipe. Anuntarea Temei si a regulilor de joc: Numesc titlul jocului,„Campionii toamnei,,si le expun regulile jocului,copiii v or trebui sa indeplineasca sarcinile scrise pe frunze. Explicarea jocului : Le explic ca fiecare echipa va trimite un reprezentant care va extrage o frunza din manunchi ,eu voi citi sarcina si echipa va realiza sarcina.Pentru fiecare sarcina realizata,echipa va primi o bomboana pe care o v or pune pe o farfurie de plastic.Castiga echipa care a aobtinut cele mai multe bomboane. Jocul de proba: Un reprezentant al echipei „Frunzelor verzi,,extrage o frunza ,eu citesc sarcina si echipa o	Explicația Conversația Explicația	Frontală Individuală

		realizeaza,dupa care primesc o bombonica pe care ei o depun pe o farfurioara. Sarcina este:,,Aseaza fructele din cutie in cosul mic! La fel va face si echipa „Frunzelor galbene,, Sarcina este:,,Aseaza legumele in cosul mare!,, Scopul este de a distinge fructele de legume si de a aprecia masura corecta(mic/mare). Jocul propriuizis: O echipa extrage o frunza pe care scrie:,,-Scoate din cutia Surprizelor Cubul si pe rand atat echipa ta cat si cealalta echipa raspundeti la intrebarile de pe fata lui,, Se scoate cubul si ambele echipe vor indeplini pe rand cele sase(6)sarcini de pe fetele cubului .Sarcinile sunt referitoare la Caracteristicile anotimpului de toamna. Echipa „Frunzelor galbene,,va extrage o noua frunza.Pe aceasta frunza ,sarcina este :,,Pe rand fiecare echipa sa adauge un vagon la „Trenulețul povestilor de toamna ,,si sa povesteasca ideile principale,,.Echipele pe rand vor adauga la tren cate un vagon pe care se afla o imagine sugestiva a unei povesti/lecturi audiate in proiectul tematic,,Toamna,,(Povestea marului buclucas,,Povestea legumelor laudaroase,,Nicusor si Crizantema,,Blada unui greier mic,, Complicarea jocului Se extrage o noua frunza pe care ca sarcina este un concurs al recitatorilor de poezii.Copiii trebuie sa recite o poezie de toamna corect si expresiv. Se recita poezia Toamna de George Cosbuc si poezia Toamna de Demostene Botez. Incheierea jocului:Fiecare echipa va desemna un reprezentant care va numara bomboanele castigate si se va desemna castigatorul.		
--	--	--	--	--

Asigurarea retenției și a transferului		Asigurarea retenției și a transferului îl fac prin metoda exploziei stelare . Cum se numește jocul de astăzi? Cine ne a rugat să îl facem? De ce ne a rugat? Unde pleacă Toamna? Când se va întoarce? Cine trebuie să vină în locul Zanei Toamna?	Conversație Explozia stelară	Frontală
Obținerea performanței		Copiii vor descrie Tabloul toamnei pe care l-am folosit ca Centru tematic.	Conversația.	Individuală Frontală
Evaluarea		Toate lucrările copiilor vor fi analizate. Fac aprecieri generale și individuale asupra modului de lucru și a modului în care ei au realizat jocul.	Explicația	Evaluarea produselor activității
Încheierea activității		Activitatea se va încheia printr-un dans al bucuriei „Haram-zam-zam!,,		

ANEXE:

ALA 1: STIINTE

-,,DENUMESTE SI ASEAZA CORECT PARTILE COMPONENTE ALE CRIZANTEMEI!,,

ALA 1: ARTA

-,,COLOREAZA LEGUMELE SI
PERSONALIZEAZA-LE!,,

ALA 1:JOC DE MASA

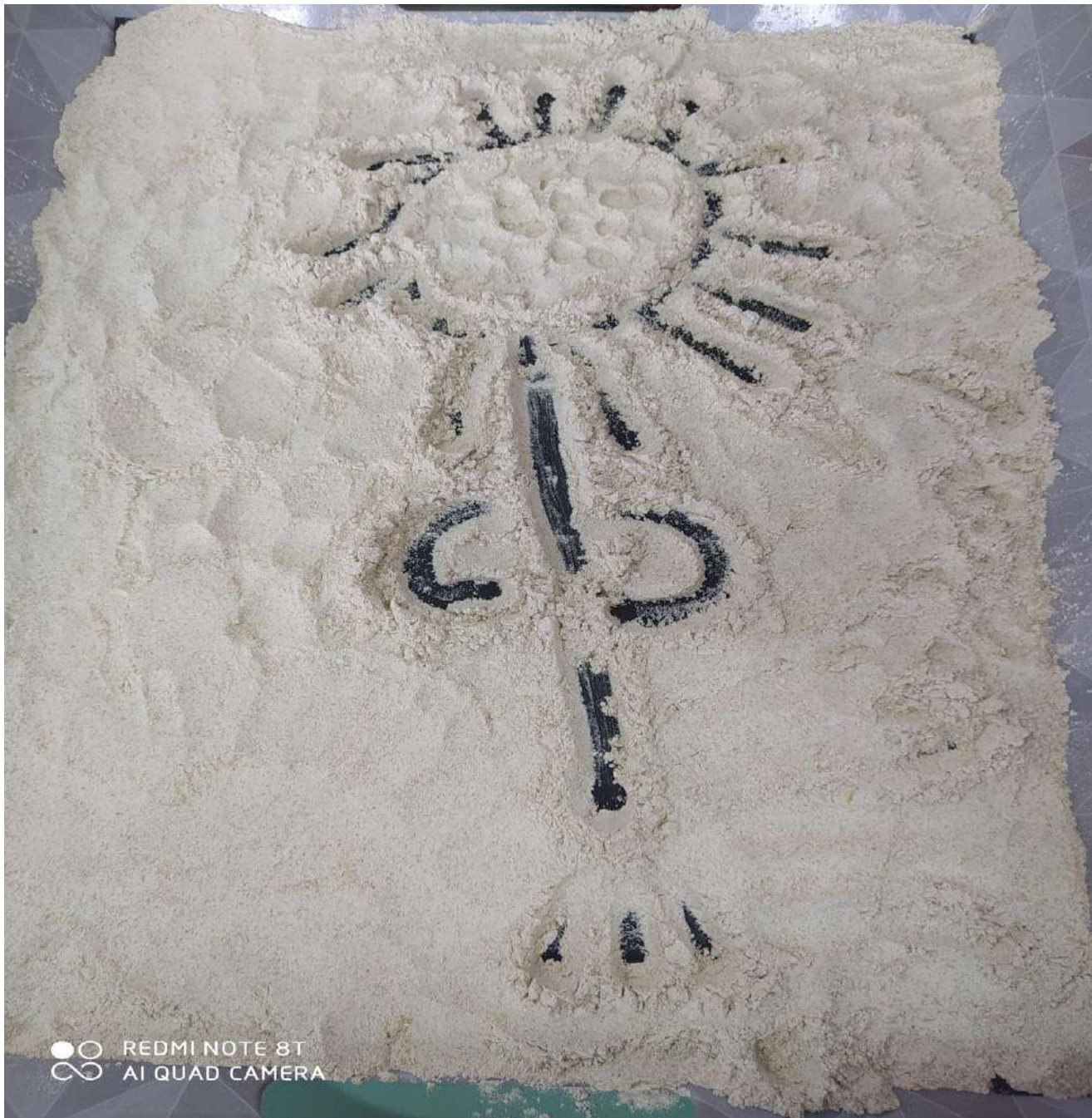
-,,COPACUL MAR TOAMNA,,

**IMBINA CORECT PIESELE DE PUZZLE ASTFEL
INCAT SA OBTII IMAGINEA!**

ALA1:NISIP SI APA

**-,,DESENEAZA IN NISIP
,FRUCTE,LEGUME,FLORI!,,**

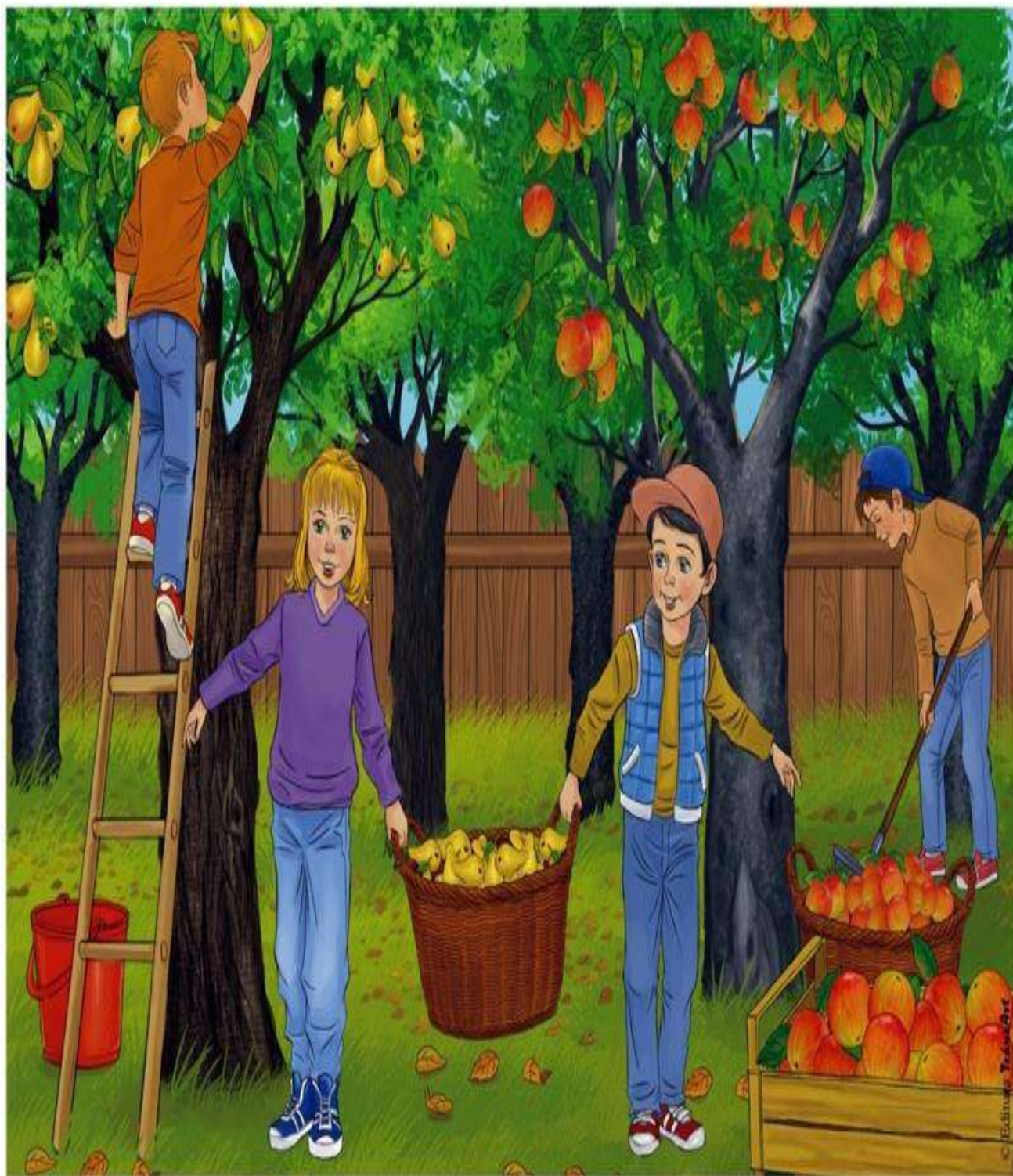
IMAGINI

PENTRU

JOCUL

„CUBUL,,

CARE SUNT FRUCTELE DE TOAMNA?

CARE SUNT LEGUMELE DE TOAMNA?

CE FAC ANIMALUTELE TOAMNA?

CUM NE IMBRACAM TOAMNA?

CUM ESTE VREMEA TOAMNA?

CUM SUNT COPACII TOAMNA?

„TRENULETUL POVESTILOR DE TOAMNA,,

EXPLOZIA STELARA

Educația pentru noua generație= calitatea ca formă primordială în educație

Prof. Dinu-Pătrașcu Mădălina

Școala Gimnazială “ Ion Câmpineanu” Câmpina,

Prof. Dinu-Pătrașcu Mihail, L.T.A.S. ”V. Slăvescu” , Ploiești

Potrivit lui J. Stuart Mill: ” Educația înseamnă tot ceea ce facem noi înșine și tot ceea ce fac alții pentru noi, spre a ne apropia de perfecțiunea materiei noastre”, așadar suntem tot timpul datori să ne ajutăm în cunoaștere și să-i ajutăm pe ceilalți!

Conform prevederilor Convenției O.N.U. copilul trebuie tratat cu respect, iar statul este obligat să îi asigure cele mai bune condiții de dezvoltare, să respecte drepturile copilului și normele de protecție. Aceste drepturi trebuie să fie aplicate fără discriminare, copilul având dreptul la viață, la educație și la o dezvoltare armonioasă. România și-a propus după semnarea acestei convenții să asigure cele mai bune condiții pentru ca ei să crească sănătoși, să aibă o educație de calitate și să participe activ la viața comunității. Și asupra noastră a profesorilor au acționat alți educatori care și-au pus amprenta atât mental cât și sufletește!

“Sculptorul poate să facă din blocul de piatră sau de marmoră ce vrea, dacă este un bun mănuiitor al instrumentelor de sculptură. Prin educație este vorba de a forma substanță vie, un organism viu. Piatra este moartă și primește orice formă. Sufletul omenesc însă este un organism viu, care se caracterizează prin aceea că nu acceptă condițiunile, pe cari le imprimăm noi, afară numai dacă aceste condițiuni externe se subordonează unor condițiuni interne, indicate de însuși organismul căruia ne adresăm” G. G. Antonescu.

Așadar dezvoltarea noastră a tuturor depinde și de exterior de ceea ce imprimăm și de interior care este atât de diferit pentru fiecare în parte.

Potrivit declarației de la Copenhaga din 2002 privind întărirea cooperării europene în domeniul formării profesionale o prioritate majoră ar fi asigurarea calității, punându-se accentul în special pe schimbul de metode și modele, precum și pe criteriile comune ale calității în formarea profesională. Luarea în considerare a nevoilor de învățare ale profesorilor și formatorilor în toate formele de educație și formare profesională.

O problemă deosebită a calității este aceea a faptului că nevoile indivizilor și ale unor grupuri defavorizate se află în conflict cu procesele sociale în curs de desfășurare, precum și menținerea unei stabilități sociale în cadrul unui context în care există un anumit grad de inegalitate.

Calitatea în învățământ este condiționată de tactul sau lipsa de tact pedagogic. Există buni profesori care nu știu să-și predea materia respectivă datorită lipsei de tact pedagogic. Această măiestrie

este condiționată de : atitudinea corectă față de elev (să exprime respect față de personalitatea fiecărui elev, înțelegere și exigență pedagogică în deplină concordanță cu particularitățile individuale ale acestuia) și stăpânire perfectă, adecvată a “tehnicii” instructiv-educative (capacitatea de a găsi rapid și de a aplica cu măiestrie mijloacele pedagogice de influențare a elevilor).

După părerea lui T. N. Bondaresvskaia: “tactul pedagogic reprezintă contactul între profesor și universul lăuntric al copilului, al adolescentului, apropierea sinceră de acesta, apropiere bazată pe înțelegere reciprocă, tactul reprezintă arta de a pătrunde și desluși conștiința individuală, de a prevedea reacția posibilă a celui pe care-l educ, respectând în același timp simțul măsurii”.

Exigența trebuie să fie în deplină concordanță cu posibilitățile spirituale ale elevului, să nu-l subjuge, să nu-i creeze conflicte interioare, să nu-l frustreze, să nu-i provoace teamă, să nu-i știrbescă încrederea în sine, să nu-i genereze complexe, din contra să-i imprime o dezvoltare sănătoasă, multilaterală, optimă.

Avem nevoie de inovație iar, aceasta presupune o înnoire intenționată satisfăcând următoarele: caracter conștient, deliberat, intenționat, planificat. K. Havelock identifică șase tipuri de schimbări mărindu-se calitatea:

- substituirea (înlocuirea unui manual cu altul).
- remanierea sau schimbarea unor opinii sau practici, chemarea unui specialist în cadrul orelor de consiliere.
- adăugirea, evaluarea pe bază de portofoliu, utilizarea calculatorului în predare-evaluare.
- restructurarea sub forma introducerii unor noi metode de instruire.
- eliminarea unei maniere de lucru neproductive (nu învățare mecanică ci învățare logică).
- consolidarea unor moduri de lucru care și-au dovedit eficiența (metode active).

Potrivit lui Șt. Iosifescu principalii actori ai schimbării profesorii trebuie formați în spiritul schimbării, înnoirii atitudinilor, concepțiilor.

Indiferent de tipul, natura, conținutul inovațiilor importantă este atitudinea cadrului didactic în raport ce acestea, maniera în care le percepe, le conștientizează, le interiorizează. Oamenii preferă certitudinea, siguranța, stabilitatea. În cazul nostru al profesorilor, atitudinea și comportamentul depinde de personalitatea fiecăruia cât și de instituția în care lucrăm. Ignoranța, rutina, obișnuința, pasivitatea, conformismul, teama de risc, autosuficiența, pe de o parte sau lipsa sprijinului instituțional, conservatorismul, atitudinea autoritară a directorilor constituie tot atâtea obstacole sau bariere în calea schimbării.

Educatorul intră în relație cu competențe general umane (echilibru biopsihic), competențe profesionale (cultură generală, cultură de specialitate) și didactice. La rândul lui, cel care se educă vine în această relație cu competențe general umane, cu o experiență de cunoaștere în curs de constituire, cu o receptivitate nativă și dobândită pentru cunoaștere, cu motivații instinctive și dobândite, cu

disponibilitatea de a comunica și de a răspunde solicitărilor, cu capacitate de recepție, prelucrare și integrare, experiență, cu particularități de sănătate psihosomatică.

Genetic fiecare individ este diferit, unic și irepetabil în raport cu toți ceilalți din trecut, prezent sau viitor. Potențialul de formare sau epigenetic la om este preponderent de natură psihică. Se ține cont de elementul preformat, cel care face imposibilă depășirea unui anumit nivel de educație în condițiile unui retard intelectual, oricât de bine ar fi organizată și exercitată influența educativă, dar și de elementul format, acesta dovedește că dacă din doi indivizi cu potențial intelectual apropiat unul beneficiază de un mediu educogen superior, acesta va dovedi performanțe superioare celuilalt.

Calitatea are la bază în timpurile actuale accesarea transdisciplinarității. Organizarea transdisciplinară a conținuturilor care urmează a fi studiate prin realizarea de legături între subiecte, fără a altera specificitatea acestora, este relevantă din punct de vedere obiectiv (dezvoltarea științei contemporane, natura multidisciplinară a problemelor specifice care urmează să fie rezolvate) și din punct de vedere subiectiv (a nevoilor celui care învață).

Abordarea transdisciplinară oferă posibilitatea de a răspunde dorinței de cunoaștere și de a forma părgăhiile, instrumentele necesare acestei cunoașteri. Având în centrul ei demersurile intelectuale și afective ale elevilor, această activitate are ca finalitate formarea unor competențe cu caracter transdisciplinar, ce țin nu numai de cunoaștere, ci și de comunicare, creație, interacțiune socială.

Calitatea ține de competență, iar aceasta depășește simpla combinație a unor deprinderi sau comportamente obișnuite. Reprezintă starea, abilitatea, calitatea de a realiza într-un mod adecvat, bine calificat sarcini specifice.

Competențele de comunicare și relaționare vizează: manifestarea comportamentului empatic și a orientării “helping”, accesarea diverselor surse de informare în scopul documentării, stăpânirea conceptelor și teoriilor moderne de comunicare (orizontală, verticală, multiplă, diversificată și specifică).

Competențele de management al carierei vizează: adoptarea de conduite eficiente pentru depășirea “situațiilor de criză”, deschiderea față de schimbările care au loc în situațiile de competiție, examen, concurs, asumarea integrală a diferitelor roluri, manifestarea unei conduite reflexive asupra activităților didactice proprii, manifestarea deschiderii față de tendințele inovatoare necesare dezvoltării profesionale, asimilarea cunoștințelor de tip organizațional, utilizarea metodelor și tehnicilor de autocontrol psiho-comportamental.

“Calitatea nu este niciodată accidentală. Este întotdeauna rezultatul unui efort inteligent. Este modul de a produce ceva superior”.

Educația presupune calitate, atunci când suntem educatori trebuie să ne facem datoria până la capăt (ne respectăm pe noi înșine și pe toți ceilalți).

“Educația nu este un remediu miraculos, ci unul din principalele mijloace disponibile pentru a cultiva o formă de dezvoltare umană mai adâncă și mai armonioasă, ducând astfel la reducerea sărăciei, excluderii sociale, ignoranței, opresiunii și războiului. Educația este o expresie a încrederii și afecțiunii noastre față de copii și tineri, pe care trebuie să-i ajutăm să-și găsească locul de drept în sistemul educațional, dar și în familie, în comunitatea locală și națională” Delors.

Bibliografie:

1. Radu I. T. , “Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1981;
2. Lăscuș Voicu, “Cercetări asupra opțiunii profesionale”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1972;
3. Crețu Daniela., Nicu Adrian, “Pedagogie și elemente de pedagogie pentru formarea continuă a cadrelor didactice”, Sibiu, Ed. Lucian Blaga, 2004;
4. Cerghit I., “Perfecționarea lecției în școala modernă”, București, Ed. Didactică și Pedagogică”, București, 1983;
5. Ghica V., Rădulescu M., Movilă Gh., Cațan Fl., “Diriginții despre educație”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1978;
6. Coord. Dogaru V., Drăghicescu Luminița, “Educație și dezvoltare profesională”, Craiova, Ed. Scrisul Românesc, 2011;
7. Babanski I. K., “Optimizarea procesului de învățământ”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1979;
8. Stefanovic Jozef, “Psihologia tactului pedagogic”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1979;
9. Stoica A., “Evaluarea curentă și examenele” Ghid pentru profesori., București, Ed. ProGnosis, 2001.

EVALUAREA PERFORMANTELOR ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ

Evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă reprezintă două componente esențiale ale unui sistem educațional sau organizațional eficient. Aceste procese contribuie la asigurarea calității, la identificarea punctelor tari și a celor slabe și la optimizarea resurselor pentru a îmbunătăți constant rezultatele. Iată un schelet pentru un eseu despre evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă:

Introducere:

Evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă sunt două componente interdependente care joacă un rol crucial în gestionarea eficientă a resurselor și în atingerea obiectivelor în orice organizație. Aceste procese nu sunt doar instrumente de măsurare a succesului, ci și mijloace de identificare a oportunităților de creștere și optimizare.

Evaluarea Performanțelor:

Importanța evaluării: Procesul de evaluare permite cuantificarea și calificarea performanțelor individuale sau organizaționale.

Instrumente de evaluare: Utilizarea diverselor instrumente, cum ar fi teste standardizate, evaluările continue și feedback-ul, pentru a obține o imagine comprehensivă a performanțelor.

Îmbunătățirea Continuă:

Definirea îmbunătățirii continue: Este un proces sistematic de identificare și implementare a schimbărilor pentru a atinge niveluri superioare de eficiență și eficacitate.

Ciclul de îmbunătățire: Identificarea obiectivelor, colectarea datelor, analiza rezultatelor și implementarea schimbărilor pentru a optimiza procesele existente.

Legătura dintre Evaluare și Îmbunătățire Continuă:

Feedback-ul ca motor al îmbunătățirii: Rezultatele evaluării furnizează informații esențiale care ghidază procesul de îmbunătățire continuă.

Adaptarea strategiilor: Utilizarea datelor din evaluare pentru a adapta strategiile educaționale sau operaționale în vederea maximizării performanțelor.

Rolul Educației în Evaluare și Îmbunătățire:

Formarea continuă: Educația continuă și dezvoltarea profesională contribuie la creșterea competențelor și la îmbunătățirea performanțelor cadrelor didactice și a personalului administrativ.

Cultura învățării continue: Promovarea unei culturi organizaționale în care învățarea continuă și îmbunătățirea sunt încurajate și susținute.

Concluzie:

Evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă sunt procese interconectate care conduc la excelență și inovație. Prin integrarea acestora în cultura organizațională, se creează un mediu propice pentru dezvoltare și atingerea obiectivelor. În contextul educațional, aceste procese asigură că elevii beneficiază de o experiență de învățare de calitate, iar cadrele didactice sunt pregătite să răspundă provocărilor în continuă schimbare ale sistemului educațional.

Le développement des pratiques d'évaluation dans la classe

Prof. Steluța Drâmbu
Liceul Teoretic "Benjamin Franklin", București, Sector 3

Cet article est destiné aux enseignants intéressés par le développement des pratiques d'évaluation dans leur classe. Il existe différents types d'évaluation, chacune servant à des objectifs différents et distincts.

	Formative		Sommative	
Evaluation	Informelle et formative	Formelle et formative	Informelle et sommative	Formelle et sommative
	Quelles sont les prochaines étapes de l'apprentissage ?		Qu'est-ce qui a été réussi jusqu'à ce jour ?	
But	Pour informer les prochaines étapes de l'apprentissage	Pour informer les prochaines étapes de l'enseignement	Pour guider les progrès selon une planification	Pour noter la réussite des élèves
Comment l'information est collectée ?	Collectée comme un élément normal du travail en classe	Collectée dans le travail de classe normal	Collectée dans le travail de classe normal	Collectée selon des devoirs ou des examens séparés
Base du jugement	Chaque élève	Chaque élève et critères communs à la classe	Critères communs à la classe	Critères communs à la classe
Jugé par	L'élève et l'enseignant	L'élève et l'enseignant	L'enseignant	L'enseignant ou un examinateur
Action entreprise	Retour d'information pour l'élève et l'enseignant	Retour d'information pour la planification de l'enseignant et pour l'élève	Retour d'information pour la planification de l'enseignant	Rendre compte aux parents, autres enseignants
Qualificatif	Evaluation pour les apprentissages	Diagnostic individuel ou collectif	Test individuel ou collectif	Notation

Les recherches les plus récentes indiquent que l'évaluation formative est un facteur clé pour améliorer la réussite des élèves.

Plus particulièrement, l'« évaluation pour les apprentissages » :

- est une composante essentielle de l'enseignement et des apprentissages
- elle permet de partager les objectifs pédagogiques avec les élèves
- elle aide les élèves à connaître et à reconnaître leurs objectifs
- elle offre un retour d'information (feedback) qui permet aux élèves d'identifier ce qu'ils doivent faire pour améliorer leur réussite

- elle est engagée dans l'amélioration de la réussite de chaque élève
 - elle implique que les enseignants et les élèves évaluent et réfléchissent ensemble aux progrès réalisés
 - elle promeut l'auto-évaluation des élèves et l'évaluation par les pairs.
- Si les enseignants veulent améliorer la qualité de leur évaluation pour les apprentissages, ils doivent réviser leur démarche pour :
- impliquer davantage les élèves dans leur apprentissage
 - ajuster leur enseignement pour prendre en compte l'évaluation
 - produire un retour d'information (feedback) efficace pour les élèves
 - développer l'auto-évaluation et l'évaluation par les pairs.

1. Impliquer les élèves dans leur apprentissage

La plupart des situations de travail avec les élèves nécessite d'identifier clairement les objectifs pédagogiques pour une leçon. Cependant, les leçons sont mieux adaptées quand les enseignants partagent ces objectifs avec leurs élèves. Pour impliquer pleinement les élèves dans leur apprentissage, les enseignants doivent :

- expliquer clairement les motifs de la leçon et de l'activité, en termes d'objectifs d'apprentissage
- partager les critères d'évaluation avec les élèves
- aider les élèves à comprendre ce qu'ils ont réussi et ce dont ils ont besoin pour progresser
- montrer aux élèves comment utiliser les critères d'évaluation pour évaluer leur propre apprentissage.

2. Ajuster l'enseignement pour prendre en compte l'évaluation

Les critères d'évaluation sont souvent définis dans un langage formel difficilement accessible aux élèves. C'est pourquoi, il est important que les enseignants montrent aux élèves des exemples de travail réussi pour qu'ils voient les objectifs qu'ils doivent atteindre. Les élèves qui étudient le travail réussi des autres élèves pourront ainsi développer des compétences réflexives et prendre part activement au processus d'évaluation. Cela peut consister à :

- encourager les élèves à écouter l'ensemble des réponses aux questions posées par l'enseignant
- montrer aux élèves la valeur du processus d'apprentissage
- montrer aux élèves comment les critères d'évaluation peuvent être satisfaits à partir d'exemples de travail réussi provenant d'autres classes
- encourager les élèves à corriger les travaux anonymes d'élèves n'ayant pas réussi à satisfaire aux critères d'évaluation
- utiliser des exemples de travaux d'élèves qui mettent en évidence les façons de progresser.

3. Produire un retour d'information efficace (feedback) pour les élèves

Le feed-back est un élément essentiel de l'évaluation pour les apprentissages. Les enseignants ont besoin de développer des méthodes pour interpréter et répondre à l'information dont ils disposent. Il est aussi important qu'ils développent de bonnes relations avec les élèves dans un climat de confiance mutuelle.

Les élèves ont la possibilité de produire un feed-back en groupes ou en classe entière. Quand cela fonctionne, les enseignants ne se contentent plus de dire aux élèves ce qui va mal mais il les aide à identifier leurs besoins pour améliorer leur réussite dans la discussion. Cela implique de laisser du temps pour les échanges entre élèves afin qu'ils réfléchissent mieux sur les objectifs d'apprentissage.

Un feed-back est efficace si :

- il est centré sur la tâche de manière régulière et pertinente
- il confirme que les élèves sont sur la bonne voie et il stimule la correction d'erreurs et

l'amélioration du travail

- il permet de donner aux élèves toute l'aide dont ils ont besoin dans l'usage des savoirs. Ceux-ci ne doivent pas obtenir la solution définitive avant d'avoir réfléchi par eux-mêmes:

- il aide les élèves à envisager d'autres solutions alternatives et ne se limite pas à la répétition des explications par l'enseignant
- il repose sur de nombreuses tentatives faites par les élèves et pas seulement sur la réussite d'un seul d'entre eux
- il nécessite une qualité du dialogue avec les élèves, le feedback oral étant plus efficace que le feedback écrit
- il conduit à former les élèves aux compétences nécessaires pour qu'ils demandent de l'aide en toute sécurité.

4. Développer l'auto-évaluation et l'évaluation par les pairs

Pour que les élèves apprennent, ils doivent identifier leurs écarts de réussite. Ils doivent être capables de travailler ces écarts et d'identifier les stratégies leur permettant de les réduire. Ceci ne peut être fait par l'enseignant, même si son rôle est essentiel pour que les élèves sachent ce qu'ils ont à faire.

En plus, les élèves doivent :

- réfléchir à leur propre travail
- être soutenus pour admettre leurs difficultés sans perte d'estime de soi
- avoir le temps suffisant pour travailler sur leurs difficultés
- savoir qu'il est possible d'envisager différentes solutions avant d'opter pour un mode d'action particulier.

Les enseignants peuvent jouer un rôle important. Aussi les élèves qui, par leurs réactions critiques, peuvent aussi améliorer leur propre compréhension.

Bibliographie:

Attali, A., & Bressoux, P. (2002). L'évaluation des pratiques éducatives dans les premier et second degrés. Rapport pour le Haut Conseil de l'Evaluation de l'Ecole. Téléchargeable à : <http://webu2.upmf-grenoble.fr/sciedu/pbressou/#rapports>

Derouet J.L., Normand R., (2004) Le développement d'une culture de l'évaluation : comment les enseignants utilisent-ils les évaluations nationales à l'entrée en 6e et au CE2 ?, Rapport pour la DEP et le Commissariat au Plan. Téléchargeable à : http://ep.inrp.fr/EP/ressources/diffusion_culture_evaluation/

IGEN/IGAEN, (2005), Les acquis des élèves : pierre de touche de la valeur de l'école ? Paris, La documentation française. Téléchargeable à :

<http://www.ladocumentationfrancaise.fr/rapports-publics/054000632/index.shtml>

Normand R., 2007, Un développement professionnel des enseignants centré sur « l'évaluation pour les apprentissages » : l'expérience britannique. Téléchargeable à :

<http://ep.inrp.fr/EP/ressources/quelles-evaluations-pour-accompagner-le-socle-commun/>

TEST DE EVALUARE ETNOGENEZA ROMÂNEASCĂ

Prof. Dr. Nicolae Dumbrăvescu
Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de 50 minute.

SUBIECTUL I

(20 puncte)

Încercuiți răspunsul corect:

- Capitala provinciei Dacia Romană era la:
a. Napoca b. Ulpia Traiana Sarmisegetusa c. grecilor **2p.**
- Între anii 106-271 Dacia s-a aflat sub stăpânire:
a. grecească b. otomană c. romană **2p.**
- Un susținător al teoriei imigraționiste a fost:
a. A. D. Xenopol b. Robert Roesler c. Traian **2p.**
- O dovadă a răspândirii creștinismului la nodul Dunării este existența:
a. Donariului de la Biertan b. Bisericii din Blaj c. Catolicilor **2p.**
- Procesul de formare al poporului român și al limbii române poartă numele de:
a. romanizare b. Etnogeneza Românească c. latinizare **2p.**
- Un popor neolatin alături de poporul român este poporul:
a. german b. englez c. italian **2p.**
- Românii erau numiți de slavii sudici:
a. valahi b. olteni c. moldoveni **2p.**
- În secolul al VII-lea românii sunt menționați în izvorul bizantin numit:
a. Gesta Hungarorum b. Stategikon c. Dacica **2p.**
- În lucrarea Gesta Hungarorum sunt menționate voievodatele lui Gelul, Glad și:
a. Litovoi b. Seneslau c. Menumorut **2p.**
- Stratul principal al limbii române este:
a. stratul latin b. substratul traco-dacic c. adstratul slav **2p.**

Subiectul al II-lea

(20 puncte)

Marcați cu A (Adevărat) și F (fals) următoarele afirmații:

- Creștinismul a pătruns în Dacia în timpul stăpânirii romane prin intermediul soldaților și coloniștilor . ☐ **2p.**
- Un factor al romanizării a fost armata romană. ☐ **2p.**
- Poporul român s-a format doar la sudul Dunării. ☐ **2p.**
- Teoria imigraționistă sau roesleriană a fost susținută de Robert Roesler. ☐ **2p.**

5. B. P. Hașdeu este un susținător al teoriei imigraționiste. ☐ 2p.
6. Chinezii sunt un popor de origine neolatină ☐ 2p.
7. Românii sunt un popor de origine neolatină. ☐ 2p.
8. Românii erau numiți de către germani vlahi. ☐ 2p.
9. În anul 271 are loc retragerea aureliană când împăratul Aurelian retrage administrația și armata romană la sud de Dunăre. ☐ 2p.
10. Ioan Kynnamos spune că românii sunt coloniști veniți demult din Rusia. ☐ 2p.

Subiectul al III-lea

(25 puncte)

Citiți sursele de mai jos:

A. *„După moartea lui Traian a fost făcut împărat Aelius Hadrianus. (...) El a rechemat armatele din Asiria și a încercat să facă același lucru și în Dacia, dar l-au oprit de la aceasta prietenii săi, ca nu cumva să fie dați pe mâna barbarilor numeroși cetățeni romani; Traian, după cucerirea Daciei, adusese o mulțime foarte mare de coloniști din toate colțurile lumii romane pentru popularea orașelor și cultivarea ogoarelor”.*

(Eutropius, *Scurtă istorie de la întemeierea Romei*)

B. *„Limba română și faptele de ordin general istoric arată limpede că poporul român, format pe cele două maluri ale Dunării inferioare (în provinciile Moesia și Dacia) este continuatorul atât al triburilor daco-moesiene din sud..., cât și al triburilor geto-dace din nord, prin ramura mult mai numeroasă și importantă a românilor septentrionali, așa-numiții „daco-romani” din România actuală și din unele teritorii spre est, nord și vest...”.*

(I.I. Rusu, *Etnogeneza românilor*)

C. *„Traian i-a învins pe dacii lui Decebal și a transformat în provincie romană teritoriul de dincolo de Dunăre; acesta are de jur împrejur un milion de pași; dar în timpul împăratului Gallienus ea a fost pierdută, iar Aurelian, după ce i-a mutat de acolo pe romani, a creat două Dacii în regiunea Moesiei și Dardaniei”.*

(Rufius Festus, *Scurtă istorie a poporului roman*)

Pornind de la aceste surse răspundeți la următoarele cerințe:

1. Numiți spațiul istoric la care se referă toate cele trei surse. **4 puncte**
2. Menționați un împărat roman la care se referă sursa A și un conducător al geto-dacilor la care se referă sursa C. **6 puncte**
3. Preluati din sursa A o informație despre coloniști romani. **4 puncte**
4. Menționați un conducător împărat roman precizat în sursa C și o acțiune întreprinsă de acesta. **6 puncte**
5. Precizați pe baza sursei B aria de formare a poporului român. **5 puncte**

Citiți sursele de mai jos:

A. „Răspândit și însușit în limba latină, creștinismul a contribuit substanțial la desăvârșirea romanizării (...) Creștinismul, ca formă morală, și romanizarea, ca importantă mutație etno-culturală pe pământul dacic, au mers mână în mână și s-au completat reciproc, reprezentând pilonii de rezistență și dăinuire ai întregii romanități nord-dunărene în fața pericolului triburilor imigrate. Prin creștinismul propagat în limba latină s-a constituit și s-a consolidat populația romanică nord-danubiană, singura creștină în afara imperiului la Dunărea Inferioară și Mijlocie, populație care va deveni cu timpul popor român. Nu este o figură de stil, ci un profund adevăr, că românii, ca popor, s-au născut și au fost cei dintâi creștini în sud-estul Europei, toate celelalte neamuri vecine creștinându-se mai târziu.”

(D. Protase, Istoria românilor, vol. II, 2001)

B. „În privința creștinismului românesc, cel mai bine evidențiat rămâne însă creștinismului din Dobrogea. [...] Comunitățile creștine au putut fi întemeiate mai ușor aici, deoarece în acest teritoriu creștinismul nu a fost transmis numai prin intermediul misionarilor neoficiali, ce proveneau ca de obicei dintre negustori, oameni de cultură etc., ci și al militarilor. [...] Atașamentul față de religia creștină este dovedit în Dobrogea și de numărul mare de martiri creștini, care și-au dat viața pentru credința în Iisus Hristos, începând cu persecuția împăratului Deciu (249 – 251) până la persecuția lui Dioclețian și a ajutorului său Galeriu. [...] Însă nu numai martirii sunt cei care au evidențiat creștinismul dobrogean din primele secole creștine, ci și vestigii arheologice: obiecte paleocreștine, [...] peste 100 de inscripții creștine, aparținând secolelor IV - V, cele mai multe pe monumente funerare. În afara vestigiilor arheologice, care dovedesc indubitabil existența unei vieți creștine în această parte a țării, notăm și basilicile vechi creștine de pe teritoriul Schythiei Minor, în secolele IV - VI.” (Dr. Sebastian Dumitru Cârstea, Creștinismul românesc din primele secole..“

Pornind de la aceste surse răspundeți la următoarele cerințe:

1. Menționați pe baza sursei B în ce provincie românească s-a răspândit cel mai bine creștinismul. **5 puncte**
2. Precizați pe baza sursei A în ce limbă s-a răspândit creștinismul. **4 puncte**
3. Preluați din sursa A o informație despre cum au preluat românii creștinismul. **4 puncte**
4. Menționați pe baza sursei B numele a doi împărați romani care au persecutat creștini. **6 puncte**
5. Precizați numele unui vestigiu arheologic creștin descoperit pe teritoriul României. **6 puncte**

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Subiectul I

(20 puncte)

Câte 2 puncte pentru fiecare răspuns corect:

- 1- B
- 2- C
- 3- A
- 4- A
- 5- B
- 6- C
- 7- A
- 8- B
- 9- C
- 10- A

(10x2p = 20p)

Subiectul al II-lea

(20 puncte)

Câte 2 puncte pentru fiecare răspuns corect:

- 1- A;
- 2- A;
- 3- F;
- 4- A;
- 5- F;
- 6- F;
- 7- A;
- 8- A;
- 9- A;
- 10- F;

(10x2p = 20p)

Subiectul al III-lea

(25 puncte)

- 1. **4 puncte** pentru răspunsul: *Dacia*;
- 2. **Câte 3 puncte** pentru fiecare răspuns: *Traian; Decebal*;
- 3. **4 puncte** pentru răspunsul: *„Traian, după cucerirea Daciei, adusese o mulțime foarte mare de coloniști din toate colțurile lumii romane pentru popularea orașelor și cultivarea ogoarelor”*.
- 4. **3 puncte** pentru oricare din răspunsurile: *Traian; Aurelian*;

- 3 puncte** pentru oricare din răspunsurile: „Traian i-a învins pe dacii lui Decebal”; „Aurelian, după ce i-a mutat de acolo pe romani, a creat două Dacii în regiunea Moesiei și Dardaniei”;
5. **5 puncte** pentru răspunsul: *Poporul român s-a format la nord și la sud de Dunăre;*

Subiectul al IV-lea

(25 puncte)

1. **5 puncte** pentru răspunsul: *Dobrogea;*
2. **4 puncte** pentru răspunsul: *Latină;*
3. **4 puncte** pentru răspunsul: „românii, ca popor, s-au născut și au fost cei dintâi creștini în sud-estul Europei”;
4. **Câte 3 puncte** pentru fiecare răspuns: *Deciu; Dioclețian;* **(2x3p=6p)**
5. **Câte 6 puncte** pentru oricare din răspunsurile: *Biserica de piatră din Densuș; Donariul de la Biertan;*

BIBLIOGRAFIE

1. Gheorghe Maria Mariana, Irina Ema Săvuță, *Istorie. Manual pentru clasa a VIII-a*, București, Editura Litera, 2020.
2. [Ghețau Florin, Ghețau Olenca Georgiana, Liuba Sazon](#), *Istorie. Caiet de lucru pentru clasa a VIII-a*, București, Editura Aramis, 2021;
3. Nancu Mihaela, *Memorator de istorie pentru clasa a VIII-a*, București, Editura Booklet, 2003;
4. Ochescu Maria, *Istorie. Caiet pentru clasa a VIII-a*, București, Editura Art Klett, 2023;
5. Oane Sorin, Maria Ochescu, *Istorie. Manual pentru clasa a VIII-a*, București, Editura Humanitas, 2011;
6. Soare Aurel Constantin, Daniela Anca Cojocaru, Gabriel Grozav, Alina Pavelescu, *Istorie. Manual pentru clasa a VIII-a*, București Editura Art Klett, 2020;
7. Stoica Stan (coord.), Valentin Băluțoiu, Dragoș Sebastian Becheru, *Istorie. Manual pentru clasa a VIII-a*, București Editura CD Press, 2020;
8. Voicu Iuliana, *Mic dicționar de istoria românilor pentru clasele a VIII-a și a XII-a*, București, Editura Aramis, 2008.

TESTDE EVALUARE ORIENTUL ANTIC

Prof. dr. Nicolae Dumbrăvescu
Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de 50 minute.

Subiectul I

(30 puncte)

Încercuiți răspunsurile corecte:

1. În funcție de apropierea sau depărtarea de Europa, Orientul se poate împărți în: Orientul Apropiat, Mijlociu și:
a. chinezesc b. îndepărtat c. egiptean **3 puncte**
2. Un popor din Mesopotamia a fost:
a. mezii b. egiptenii c. akkadienii **3 puncte**
3. Templul lui Marduk din Babilon este descris în Vechiul Testament ca fiind:
a. Ziguratul din Ur b. Turnul Babel c. Templul soarelui **3 puncte**
4. S-au așezat pe valea Iordanului:
a. chinezii b. evreii c. perșii **3 puncte**
5. Scrierea a apărut în Orientul Antic, în cursul mileniului al IV-lea î.Hr. în Egipt și în:
a. China b. Babilon c. Mesopotamia **3 puncte**
6. Un rege al Babilonului a fost:
a. Hammurabi b. Decebal c. Menes **3 puncte**
7. Piramidele au fost ridicate de:
a. chinezii b. indienii c. egiptenii **3 puncte**
8. Au inventat primul alfabet din istorie:
a. dacii b. fenicienii c. grecii **3 puncte**
9. Poporul care a creat prima religie monoteistă – iudaismul este:
a. evreii b. mezii c. egiptenii **3 puncte**
10. Grădinile suspendate ale Semiramidei au fost ridicate în vremea regelui:
a. Menes b. Decebal c. Nabucodonosor al II-lea **3 puncte**

Subiectul al II-lea

(30 puncte)

Marcați cu A (adevărat) și F (fals) următoarele enunțuri:

1. Regatul Egiptului a fost întemeiat de faraonul Menes prin unirea Egiptului de Sus cu Egiptul de Jos.
☐ **3 puncte**

2. Perșii s-au stabilit în zona dintre fluviile Tigru și Eufrat, numită Mesopotamia sau ”țara dintre râuri”.

☐ 3 puncte

3. Babilonul a fost fondat în a doua jumătate a mileniului III î.Hr. este situat pe cursul inferior al fluviului Eufrat;

☐ 3 puncte

4. Indienii s-au stabilit în valea Indusului.

☐ 3 puncte

5. O piramidă din Egipt este Ziguratul.

☐ 3 puncte

6. Egiptenii au inventat scrierea hieroglifică.

☐ 3 puncte

7. Alfabetul grec a fost inspirat de cel fenician.

☐ 3 puncte

8. Evreii au ridicat Templul lui Solomon din Babilon.

☐ 3 puncte

9. Scrierea cuneiformă a apărut în Mesopotamia.

☐ 3 puncte

10. Un conducător al Egiptului a fost Hamurabi.

☐ 3 puncte

Subiectul al III-lea

(20 puncte)

Asociați țara din coloana A cu populația care a locuit din coloana B

A. Tara	B. Poporul
1. Egipt	a. Mezii
	b. Sumerienii
2. Palestina	c. Indienii
	d. Egiptenii
3. Fenicia	e. Akkadienii
4. Mesopotamia	f. Evreii
	g. Asirienii
5. Persia	h. Perșii
	i. Fenicienii
6. India	j. Babilonienii

1	2	3	4	5	6

(1-2p; 2-2p; 3-2p; 4-8p; 5-4p; 6-2p);

Subiectul al IV-lea

(10 puncte)

Citiți cu atenție sursele de mai jos.

A. „Babilonul a fost unul dintre cele mai importante orașe ale lumii antice și capitala Imperiului Babilonian. Important centru economic, politic și cultural în mileniul II-I î.Hr., a cunoscut perioada de

înflorire în timpul lui Hammurabi și Nabucodonosor II. Babilonul a luat ființă în a doua jumătate a mileniului III î.Hr. pe malul Eufratului, în centrul Mesopotamiei”.

B. ”Domnia lui Ramses al II-lea a durat peste șase decenii și a însemnat o perioadă de dezvoltare excepțională a regatului egiptean. A organizat numeroase campanii militare, cucerind pe rând Palestina, Fenicia și Siria. În plan intern, a fost preocupat de întreținerea sistemului de irigații și extinderea suprafețelor agricole. Ridicând temple și monumente, a construit un oraș întreg în Delta Nilului, oraș pe care l-a numit Casa lui Ramses. A finalizat lucrările la templul de la Karnak de la Teba, și a construit mărețul templu-stâncă de la Abu Simbel străjuit de statuile gigant ale faraonului”.

1. Menționați doi conducători ai Babilonului din sursa A și un conducător al Egiptului din sursa B. **6 puncte**
2. Precizați un fluviu din sursa A și unul din sursa B. **2 puncte**
3. Menționați două temple menționate în sursa B. **2 puncte**

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Subiectul I **(30 puncte)**

Câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect:

- 1- B
- 2- C
- 3- B
- 4- B
- 5- C
- 6- A
- 7- C
- 8- B
- 9- A
- 10- C

(10x3p= 30p)

Subiectul al II-lea **(30 puncte)**

Câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect:

- 1- A
- 2- F
- 3- A
- 4- A

5- F

6- A

7- A

8- F

9- A

10- F

(10x3p= 30p)

Subiectul al III-lea

(20 puncte)

2 puncte pentru răspuns 1-D

2 puncte pentru răspuns 2-F

2 puncte pentru răspuns 3-I

Câte 2 puncte pentru fiecare răspuns 4-B; G; E; J;

(4x2p=8p)

Câte 2 puncte pentru fiecare răspuns 5-A; H;

(2x2p=4p)

2 puncte pentru răspuns 6-C

Subiectul al IV-lea

(10 puncte)

1. **Câte 2 puncte** pentru fiecare răspuns: *Hammurabi; Nabucodonosor; Ramses al II-lea;* **(3x2p=6p)**

2. **Câte 1 puncte** pentru fiecare răspuns: *Eufratul; Nilul;*

(2x1p=2p)

3. **Câte 1 puncte** pentru fiecare răspuns: *Templul de la Karnak; Templul de la Abu Simbel.* **(2x1p=2p)**

BIBLIOGRAFIE:

1. Aichimoaie Adrian Ilie, Felicia Elena Boşcodeală, Maria Aurelia Diaconu, Ion Nicolae Diţă, *Istorie. Manual pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Booklet, 2022;
2. Băluoiu Valentin, Maria Grecu, *Istorie. Manual pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 2022;
3. Enea Sergiu-Constantin, Artemiza-Iulia Damian, *Istorie. Caiet pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Eikon, 2018;
4. Gheorghe Maria Mariana, Irina Ema Săvuţă, Aurel Constantin Soare, *Istorie – Caietul elevului pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Corint Books.
5. Ghetau Gheorghe Florin, Ghetau Olenca Georgiana, *Istorie. Caiet de lucru pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Aramis, 2020;
6. Ghetau Gheorghe Florin, Ghetau Olenca Georgiana, *Manual pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Aramis, 2022;
7. Ochescu Maria, *Istorie. Caietul elevului pentru clasa a V-a*, Bucureşti, Editura Art Klett, 2022;

8. Ochescu Maria, Sorin Oane, *Manual pentru clasa a V-a*, București, Editura Art Klett, 2022;
9. Rotundu Elvira, Carmen Tomescu-Stachie, *Istorie. Manual pentru clasa a V-a*, București, Editura Corint Logistic, 2022
10. Stan Stoica, Dragoș Sebastian Becheru, *Istorie. Caiet de lucru clasa a V-a*, București, Editura CD.Press, 2018;
11. Stan Magda, *Istorie. Manual pentru clasa a V-a*, București, Editura Litera, 2022;
12. Stoica Stan, Dragoș Sebastian Becheru, Marcel Bartic, *Istorie. Manual pentru clasa a V-a*, București, Editura CD Press, 2022.

TEST DE EVALUARE BACALAUREAT SPAȚIUL ROMÂNESC ÎNTRE DIPLOMAȚIE ȘI CONFLICT ÎN EVUL MEDIU ȘI LA ÎNCEPUTUL MODERNITĂȚII

Prof. dr. Nicolae Dumbrăvescu
Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de 3 ore.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „În vara anului 1476, cei care îl atacă primii pe Ștefan sunt tătarii, obligându-l să-și rupă oastea în două pentru a putea face față deopotrivă acestora și înaintării otomane. Mehmed II însuși pătrunde în Moldova și-l înfrânge pe Ștefan la Războieni (26 iulie). Turcii nu pot supune însă Moldova. Cetățile ei rezistă asediilor otomane, iar teama de o intervenție a Ungariei [...] îl silește pe Mehmed II să se retragă. [...] O nouă invazie a turcilor în Moldova, în 1484, se încheie cu ocuparea cetăților Chilia și Cetatea Albă, de la Marea Neagră, două dintre principalele bastioane de rezistență ale Moldovei și cheile drumurilor comerciale dinspre Marea Neagră spre Ungaria și Polonia. De acum înainte Marea Neagră devine un lac turcesc, iar Moldova este expusă direct atacurilor otomane. Din 1487 Moldova reîncepe să plătească tribut Porții Otomane, așteptând timpuri mai bune pentru reluarea ostilităților. Între timp Ștefan își consolidează statutul său, anexându-i Pocuția de la poloni și înfrângându-l pe Ioan Albert, regele Poloniei, la Codrii Cosminului, la 26 octombrie 1497. O înfrângere dezastruoasă, în urma căreia Polonia încheie pace cu Moldova. Ștefan moare la 2 iulie 1504 și e înmormântat la Putna. Moldova n-a fost niciodată o realitate politică mai mare în răsăritul Europei ca în timpul lui Ștefan. Niciun alt domn român n-a mai atins culmea glorioasă pe care a ajuns el. În vremea sa Moldova n-a cunoscut doar glorie militară, ci și dezvoltare economică și instituțională și înflorire culturală. S-au înălțat numeroase biserici, s-au dezvoltat și construit orașe, s-a scris, din poruncă domnească, Letopisețul de când s-a început, cu voia lui Dumnezeu, Țara Moldovei, care ni s-a păstrat într-o formă ulterioară. Numeroasele tradiții orale strânse de Ion Neculce în O samă de cuvinte dau și ele, peste veacuri, dimensiunea unei figuri istorice de o extraordinară forță.”

(Ion Bulei, O istorie a românilor)

B. „Restabilirea legăturii cu Polonia însemna implicit și îndepărtarea de Ungaria și Țara Românească. Indiciile timpurii ale acestei evoluții au luat proporțiile unui antagonism direct în 1462, în conjunctura favorabilă creată de atacul lui Mahomed al II-lea împotriva domnitorului Vlad Țepeș, când Ștefan [cel Mare] a încercat fără succes să cucerească Chilia. Trei ani mai târziu, în 1465, în

urma unui atac prin surprindere, domnul Moldovei a reușit să aducă în stăpânirea sa cetatea [Chilia] mult râvnită de la gurile Dunării, subminând grav interesele comerciale ale Ungariei și Țării Românești. Pentru a restabili situația, Matias Corvin a intrat în campanie la sfârșitul anului 1467, înaintând în fruntea unei mari armate spre Suceava, capitala Moldovei, unde nădăjduia să-l instaleze pe candidatul său la domnie. În drum însă, la Baia, [...] unde regele se oprise pentru pregătirea asaltului final, Ștefan dezlănțuie contraatacul; trădat însă de unii boieri el nu a reușit să nimicească, așa cum plănuiise, oastea ungară. Lupta a rămas nedecisă, dar avântul ofensivei regale a fost oprit. Ca urmare [...], Matias Corvin a părăsit Moldova fără să-și fi realizat obiectivul.”

(M. Bărbulescu, D. Deletant, K. Hitchins, Ș. Papacostea, P. Teodor, *Istoria României*)

Pornind de la aceste surse, răspundeți la următoarele cerințe:

1. Numiți o bătălie purtată de Moldova cu Ungaria precizat în sursa B. **2 puncte**
2. Precizați, din sursa A, o informație referitoare la Mehmed al II-lea. **2 puncte**
3. Menționați un voievod român și o cetate din Moldova la care se referă atât sursa A cât și sursa B. **6 puncte**
4. Scrieți, pe foaia de examen, litera corespunzătoare sursei care susține că în vremea lui Ștefan cel Mare, Moldova a cunoscut o perioadă de dezvoltare economică, instituțională și înflorire culturală. **4 puncte**
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa **B**, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauza, respectiv efect). **7 puncte**
6. Prezentați două acțiuni militare la care participă voievozii români în secolul al XIX-lea. **6 puncte**
7. Menționați o constantă a participării românilor în cadrul relațiilor internaționale în Evul Mediu. **4 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursa de mai jos:

„După alegerea ca guvernator al Ungariei (1446), Iancu de Hunedoara a încheiat un sistem militar creștin comun, alcătuit din toate cele trei țări române, din albanezii lui Gheorghe Kastriot (poreclit Skanderbeg) și din unele forțe sârbești. S-a intitulat chiar voievod al Țării Românești (1447) și a luat sub tutelă Moldova, de la al cărei domn a primit cetatea Chilia. Numai că, în marea bătălie de la Kossovopolje (1448), coaliția creștină, trădată de despotul sârb Gheorghe Branković, pierde șansa victoriei. Imperiul sultanilor se îndrepta tot mai clar spre înfăptuirea planului său de cucerire a centrului Europei, pe axa Dunării, până la Viena. Faza războaielor ofensive ale lui Iancu a încetat, mai ales după ce, la 1453, simbolul lumii creștine răsăritene - Constantinopolul - a căzut în mâinile turcilor. La scurtă vreme (1456), sultanul cuceritor, Mahomed (Mehmed) al II-lea, se îndrepta spre

Dunăre pentru a lua Belgradul (pe atunci cetate ungurească), socotit «cheia Ungariei» și a Europei Centrale. Iancu întărește linia Dunării și menține sistemul de alianțe creat cu țările române. El a adunat o oaste de vreo 30 000 de luptători, formată, în general, din mica nobilime, din cnezi și nobili români, orășeni, din banderii venite din Ungaria, Polonia, Cehia, Germania etc. Atacul principal, dezlănțuit asupra taberei turcești la 22 iulie 1456, a dus la o victorie zdrobitoare a creștinilor. Turcii s-au retras în derută, iar sultanul a fost rănit. Vestea victoriei străbătea Europa, iar numele salvatorului creștinătății era pe buzele tuturor. Papa Calixt al III-lea (1455-1458) l-a numit „cel mai puternic atlet al lui Hristos”.... Ungaria era salvată, după cum se va vedea, pentru circa trei sferturi de secol. Dar, la câteva zile (în 11 august), Iancu de Hunedoara murea răpus de ciumă”.

(Ioan-Aurel Pop, *Istoria ilustrată a României și a Republicii Moldova*)

Pornind de la această sursă, răspundeți la următoarele cerințe:

1. Numiți un spațiu istoric precizat în sursa dată. **2 puncte**
2. Precizați secolul la care se referă sursa dată. **2 puncte**
3. Menționați numele bătăliei desfășurate în anul 1448 și o caracteristică a acesteia, la care se referă sursa dată. **6 puncte**
4. Menționați, din sursa dată, două informații referitoare la pregătirile pe care le face Iancu de Hunedoara pentru bătălia de la Belgrad. **6 puncte**
5. Formulați, pe baza sursei date, un punct de vedere referitor la consecințele bătăliei de la Belgrad, susținându-l cu două informații selectate din sursă. **10 puncte**
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia românii participă în cadrul relațiilor internaționale la acțiuni diplomatice, în a doua jumătate a secolului al XV-lea. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) **4 puncte**

SUBIECTUL al III-lea **(30 puncte)**

Elaborați, în aproximativ doua pagini, un eseu despre: **Acțiunile diplomatice și conflictele din spațiul românesc în Evul Mediu**, având în vedere:

- precizarea unei acțiuni diplomatice din spațiul românesc desfășurate în secolele XIV;
- menționarea a două acțiuni militare inițiate de o instituție centrală din spațiul românesc din secolele XIV-XV;
- prezentarea unei acțiuni diplomatice din spațiul românesc din secolul al XV-lea;
- menționarea a două conflicte din spațiul românesc din secolul al XVI-lea;
- formularea unui punct de vedere referitor la acțiunile diplomatice desfășurate în spațiul românesc în secolul al XVI-lea și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea limbajului istoric adecvat, structurarea eseului, evidențierea relației cauză-efect, elaborarea argumentului istoric (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea succesiunii cronologice/logice a faptelor istorice și încadrarea eseului în limita de spațiu precizată.

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Se punctează orice modalitate de rezolvare corectă a cerințelor. • Nu se acordă fracțiuni de punct. Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem. • Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea la 10 a punctajului total obținut pentru lucrare.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

1. **2 puncte** pentru răspunsul: *Bătălia de la Baia*; **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin precizare/menționare sau în enunț).**

2. **2 puncte** pentru menționarea oricărei informații referitoare la Mehmed al II-lea din sursa A.
Exemplu: „Mehmed II însuși pătrunde în Moldova și-l înfrânge pe Ștefan la Războieni (26 iulie)”; „teama de o intervenție a Ungariei [...] îl silește pe Mehmed II să se retragă”. **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin menționare sau în enunț).**

3. **3 puncte** pentru răspunsul: *Ștefan cel Mare*;

3. puncte pentru răspunsul: *Chilia*; **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin precizare/menționare sau în enunț).**

4. **3 puncte** pentru scrierea literei **A**

5. **7 puncte** pentru scrierea oricărei relații cauză-efect stabilite între două informații selectate din sursa B, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect)

Exemplu: Cauză: . *Lupta a rămas nedecisă, dar avântul ofensivei regale a fost oprit.* „**Efect:** *Ca urmare [...], Matias Corvin a părăsit Moldova fără să-și fi realizat obiectivul*”. etc.

6. câte **1 punct** pentru menționarea oricărei acțiuni militare la care participă voievozii români în secolul al XIV-lea. (**Exemplu:** *Bătălia de la Posada; Bătălia de la Rovine; Bătălia de la Nicopole*).

(1px2=2p)

câte **2 puncte** pentru prezentarea fiecărei acțiuni militare precizate – o scurtă expunere în care sunt precizate două informații referitoare la aceste acțiuni militare.

(2px2=4p)

7. **4 puncte** pentru menționarea oricărei constante a participării românilor în cadrul relațiilor internaționale în Evul Mediu (**Exemple:** *Românii participă la relațiile internaționale în Evul Mediu pentru păstrarea independenței și apoi a autonomiei*);

SUBIECTUL al II-lea

(30 puncte)

1. **2 puncte** pentru oricare din răspunsurile: *Ungaria; Țara Românească; Moldova*;. **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin precizare/menționare sau în enunț).**
2. **2 puncte** pentru răspunsul: secolul al XV-lea; **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin precizare/menționare sau în enunț).**
3. **3 puncte** pentru răspunsul: *Kossovopolje*
3 puncte pentru menționarea oricărei caracteristici. Exemple: *marea bătălie, coaliția creștină, trădată de despotul sârb Gheorghe Brankovic, pierde șansa victoriei*". **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin citat din sursă/ menționare sau în enunț).**
4. **câte 3 puncte** pentru menționarea, din sursa dată, a oricăror două informații referitoare la pregătirile pe care le face Iancu de Hunedoara pentru bătălia de la Belgrad. **(3px2=6p)**
Exemple: „*Iancu întărește linia Dunării/menține sistemul de alianțe creat cu țările române*”; „*El a adunat o oaste de vreo 30 000 de luptători, formată, în general, din mica nobilime, din cneji și nobili români, orășeni, din banderii venite din Ungaria, Polonia, Cehia, Germania*”; **etc. Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin citat din sursă/ menționare sau în enunț).**
5. **4 puncte** pentru formularea, pe baza sursei date, a oricărui punct de vedere referitor la consecințele bătăliei de la Belgrad;
câte 3 puncte pentru selectarea, din sursa dată, a oricăror două informații care susțin punctul de vedere formulat. **(3px2=6p)**
Exemple: Potrivit sursei date Bătălia de la Belgrad s-a încheiat cu victoria creștinilor care au îndepărtat pericolul otoman de Europa Centrală. Informațiile care susțin punctul de vedere sunt: „*Atacul principal, dezlănțuit asupra taberei turcești la 22 iulie 1456, a dus la o victorie zdrobitoare a creștinilor.*” și *Turcii s-au retras în derută, iar sultanul a fost rănit*" **sau** Potrivit sursei date victoria lui Iancu de la Belgrad este considerată cea mai importantă bătălie a sa prin prisma consecințelor sale, îndepărtarea turcilor de inima Europei Centrale. Informațiile care susțin punctul de vedere sunt: „*Vestea victoriei străbătea Europa*”; *iar numele salvatorului creștinătății era pe buzele tuturor, Papa Calixt al III-lea (1455-1458) l-a numit «cel mai puternic atlet al lui Hristos»*”; „*Ungaria era salvată, după cum se va vedea, pentru circa trei sferturi de secol*”; **Punctajul total (10 puncte) sau cel parțial (7 puncte) se acordă răspunsului care cuprinde atât punctul de vedere, cât și informațiile/ informația. Nu se punctează doar punctul de vedere sau doar informațiile/ informația.**
6. **4 puncte** pentru argumentarea afirmației date - prezentarea oricărui fapt istoric relevant (**de exemplu:** *Tratatul de la Overchelăuți*. etc.) prin precizarea a două informații referitoare la acest fapt și prin utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea (*deoarece, pentru că* etc.) și concluzia (*așadar, astfel* etc.)

Informația istorică – 24 de puncte distribuite astfel:

- **2 puncte** pentru menționarea oricărei acțiuni diplomatice din spațiul românesc desfășurată în secolul al XIV-lea (**de exemplu:** *Tratatul de la Radom; Tratatul de la Brașov*);
- câte **3 puncte** pentru menționarea oricăror două acțiuni militare inițiate de o instituție centrală din spațiul românesc în secolele XIV-XV. (**exemple:** *Bătălia de la Rovine; Atacul de noapte de la Târgoviște; Bătălia de la Vaslui; Bătălia de la Războieni*; **(3px2= 6p)**)
- **2 puncte** pentru menționarea oricărei acțiuni diplomatice din spațiul românesc în secolul al XV-lea. (exemplu: *Tratatul de la Overchelăuți; Tratatul de la Hârlău*; etc.)
- **3 puncte** pentru prezentarea coerentă a acțiunii diplomatice, prin evidențierea relației istorice de cauzalitate și utilizarea unui exemplu/a unei caracteristici.
- **1 punct** pentru utilizarea doar a unui exemplu/a unei caracteristici referitoare la acțiunea diplomatică.
- câte **3 puncte** pentru precizarea a oricăror două conflicte din spațiul românesc din secolul al XVI-lea. (**exemple:** *Bătălia de la Călugăreni și Giurgiu; Bătălia de la Șelimbăr*). **(3px2=6p)**)
- **1 punct** pentru formularea oricărei punct de vedere referitor la acțiunile diplomatice desfășurate în spațiul românesc în secolul al XVI-lea (**Exemple:** *Tratatul de la Alba Iulia; Tratatul de la Târgoviște sau Mănăstirea Dealul*).
- **4 puncte** pentru susținerea punctului de vedere formulat printr-un argument istoric - prezentarea oricărei fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea (deoarece, pentru că etc.) și concluzia (așadar, ca urmare etc.).

Ordonarea și exprimarea ideilor menționate – 6 puncte distribuite astfel:

- **2 puncte** pentru **utilizarea limbajului istoric** adecvat
- **1 punct** pentru utilizarea parțială a limbajului istoric adecvat
- **1 punct** pentru **structurarea eseului** (introducere - cuprins - concluzie)
- **2 puncte** pentru **respectarea succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice
- **1 punct** pentru respectarea parțială a succesiunii cronologice/logice a faptelor istorice
- **1 punct** pentru respectarea limitei de spațiu

Bibliografie

1. Achimoaie, Adrian Ilie, Ciobanu Loredana, *Istorie. Bacalaureat*, București, Editura Booklet, 2021.
2. Adăscăliței Felicia, Lazăr Liviu, *Istorie – XII. Manual pentru ciclul superior al liceului – toate filierele, profilurile și specializările*, Deva, Editura Corvin, 2007.
3. Barnea, Alexandru, *Istorie. Manual pentru clasa a XII-a*, București, Editura Corint Educațional, 2014.

4. Bărbulescu M., D. Deletant, K. Hitchins, Ș. Papacostea, P. Teodor, *Istoria României*, București Editura Corint, 2014.
5. Bulei Ion, *O istorie a românilor*, București, Editura Meronia, 2012.
6. Dondorici, Gheorghe, *Istoria Românilor. Sinteze și teste*, Târgoviște, Editura Gimnasium.
7. Găliceanu, Felicia, Liviu Lazăr, *Istorie pentru examenul de Bacalaureat și admitere în învățământul superior*, Pitești, Editura Nomina 2021.
8. Găliceanu, Felicia, Liviu Lazăr, Mirela Grădină, *Istorie. Ghid de pregătire intensivă pentru examenul de bacalaureat*, Editura Nominatrix , 2018.
9. Gheorghe, Maria Marina, *Istorie: repere teoretice; teste și sugestii de rezolvare: Bacalaureat*, București, Editura Litera, 2022.
10. Mălăelea, Daniel, *Istorie. Subiecte rezolvate pentru pregătirea candidaților care susțin examenul de Bacalaureat*, Costești, Editura Ars Libri, 2023.
11. Olteanu, Mihaela, *Bacalaureat. Istorie*, Pitești, Editura Paralela 45, 2019.
12. Pop Ioan-Aurel, *Istoria ilustrată a României și a Republicii Moldova*, București, Editura Litera, 2020.
13. Stan, Magda, Vornicu Cristian, *Istorie. Manual pentru clasa a XII-a*, București, Editura Niculescu, 2015.
14. http://www.istoriebucuresti.ro/e107_files/downloads/Programe%20scolare/Programa_scolara_Istorie_cls_XII.pdf

TEST DE EVALUARE
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

LORENA MARIA FĂRCAȘ
COLEGIUL TEHNIC ENERGETIC "REMUS RĂDULEȚ"
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 31 BRAȘOV

 Citește cu atenție textul:

Într-o primăvară, o prepeliță obosită, că venea de departe, tocmai din Africa, s-a lăsat din zbor într-un lan verde de grâu, la marginea unui lăstar.

Dupa ce s-a odihnit vreo câteva zile, a început să adune bețișoare, foi uscate, paie și fire de fân și și-a făcut un cuib pe un mușoroi de pământ, mai sus, ca să nu i-l înece ploile. Apoi, șapte zile de-a rândul a ouat câte un ou și a început să le clocească

După trei săptămâni i-au ieșit niște pui drăguți, îmbrăcați cu puf galben ca puii de găină, dar mici, parcă erau șapte gogoși de mătase, și au început să umble prin grâu după mâncare. Prepelița prindea câte o furnică, ori câte o lacustă, le-o fîrîmîtea în bucățele mici, și ei, pic! pic! pic! cu cioculețele lor, o mâncau numaidecât. Și erau frumoși, cumînți și ascultători; se plimbau pîmprejurul mamei lor și cînd îi striga: "Pîtpalac!" repede veneau lînga ea.

(după I.Al.Brătescu-Voinești, *Puiul*)

1. Completează cu informațiile potrivite:

- a) Titlul textului este.....
- b) Textul are..... alineate
- c) Al doilea fragment are..... enunțuri
- d) Pasărea amintită în text este o.....
- e) Ideea principală „Prepelița avea grijă de cei șapte pui” corespunde fragmentului
- f) Formulează ideea principală pentru primul fragment:

.....

2. Răspunde la întrebări:

- a. În ce anotimp se petrece întîmplarea?

.....

- b. Unde și-a făcut prepelița cuibul? De ce?

.....

c. Era prepeșita o mamă grijulie? Motivează!

.....

.....

3. Transcrie din text

- a. Două substantive comune.....
- b. Un substantiv propriu.....
- c. Un substantiv la numărul singular.....
- d. Două substantive la numărul plural.....
- e. Două substantive la genul feminin.....
- f. Două substantive la genul neutru.....

4. Scrie forma de plural a substantivelor

școală- muzeu - elevă -

creion- om- poezie-

5. Scrie sinonimele cuvintelor:

harnic

trist

teamă

domol

vicleană

6. Scrie antonimele cuvintelor:

bucuros

noapte

luminos

curajos

ciulită

7. Găsește cuvinte care să semene cu cuvântul român și formează cu ele o familie.

.....

.....

.....

.....

.....

8. Analizează substantivele din enunțul:

Petrișor merge adesea în vacanță la bunici.

.....

.....

.....

9. Taie forma greșită:

- + **Ne-a /nea** Marin **nea /ne-a** curățat toată alea de zăpadă.
- + Iepurii **sau/s-au** dus să **ia/i-a** morcovii oferți.
- + Strada noastră **s-a/sa** acoperit cu fulgi de **nea / ne-a**.
- + Când **sa/ s-a** așternut seara ,viețuitoarele pădurii au venit în ograda **sa/s-a**.
- + Păsările **iau/i-au** cerut câteva firicele de lână ,apoi **iau / i-au** mulțumit.
- + Românii sunt un **neam/ne-am** unit.
- + **Neam/ ne-am** îmbogățit cunoștințele.

10. Realizează un afiș prin care să promovezi un spectacol.

BIBLIOGRAFIE

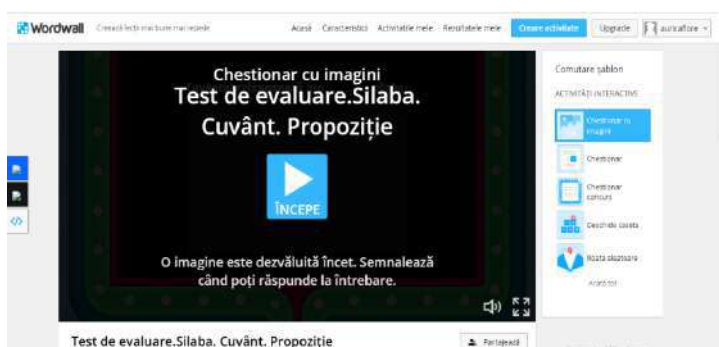
- „Programa pentru disciplinele Limba și literatura română, Științe ale naturii, Arte vizuale și abilități practice aprobată prin ordinul ministrului Nr. 5003/02.12.2014
- *Limba și literatura română* -manual pentru clasa a III-a /Autori: Mirela Mihăescu, Ștefan Pacearcă, Anița Dulman, Crenguța Alexe, Otilia Brebenel, Editura Intuitext, 2021

Test de evaluare formativă, la clasa a III-a, tema : SILABA. CUVÂNT. PROPOZIȚIE

Prof. Aurica-Maria Flore

Școala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu” SM

<https://wordwall.net/ro/resource/33925628/limba-rom%c3%a2n%c4%83/test-de-evaluare-silaba-cuv%c3%a2nt-propozi%c8%9bie>

MONITORIZAREA PROGRESSELOR ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Lect. univ. dr. Roxana-Maria GAVRILĂ

Monitorizarea progreselor reprezintă un set de proceduri de evaluare utilizate pentru a determina în ce măsură elevii beneficiază de pe urma instruirii școlare, precum și pentru monitorizarea eficienței curriculum-ului. Demersul educativ pornește de la premisa că elevii beneficiază de o educație de calitate. Aceasta presupune, la modul general, că elevii învață și deprind aptitudinile și conținuturile predate în clasă. Pentru elevii care nu reușesc să învețe în clasă, pot fi asigurate intervenții alternative, al căror rezultate pot fi, de asemenea, monitorizate.

Monitorizarea progreselor reprezintă un instrument valoros de măsurare a eficienței procesului de instruire școlară și de identificare a eventualelor modificări necesare, oferind, de asemenea, informații importante pentru realizarea de clasificări și departajări.

Ce înseamnă monitorizarea progreselor?

Monitorizarea progreselor este o practică științifică utilizată pentru a evalua performanțele academice ale elevilor și eficiența instruirii școlare. Monitorizarea progreselor poate fi implementată atât la nivel individual, cât și la nivelul clasei de elevi.

Cum funcționează monitorizarea progreselor?

Pentru a realiza monitorizarea progreselor, se stabilesc nivelurile de performanță actuale ale elevului și sunt identificate obiectivele de învățare viitoare. Performanțele academice ale elevului sunt măsurate periodic (săptămânal sau lunar). Progresele în direcția îndeplinirii obiectivelor sunt măsurate prin compararea nivelului efectiv de performanță al elevului cu nivelul de performanță preconizat. În funcție de rezultatele acestor măsurători, predarea va fi ajustată în mod corespunzător. Astfel, progresele elevului sunt monitorizate și tehnicile de instruire sunt ajustate pentru a veni în întâmpinarea nevoilor individuale de învățare ale elevului.

Care sunt beneficiile monitorizării progreselor?

Atunci când monitorizarea progreselor este realizată corect, beneficiile sunt importante pentru toți cei implicați:

- învățarea este accelerată, deoarece elevii beneficiază de o instruire adecvată;
- deciziile care se iau în ce privește instruirea școlară sunt bine justificate;
- progresele elevului sunt documentate;
- comunicarea cu familia, cu alți profesori etc, în ce privește progresele elevului, este mai eficientă;
- așteptările cadrului didactic responsabil sunt mai mari în ce privește performanțele elevilor;
- se reduce nevoia unor intervenții educative speciale.

În general, utilizarea monitorizării progreselor are ca rezultat implementarea unor tehnici și obiective de instruire mai eficiente și bine direcționate, care îi ajută pe elevi să atingă mai rapid standardele naționale de performanță.

Cine trebuie să utilizeze informațiile privind monitorizarea progreselor?

Oricine este interesat în îmbunătățirea rezultatelor elevilor ar trebui să realizeze monitorizarea progreselor. Cadrele didactice, profesorii din educația specială, furnizorii de servicii din domeniul educației, administratorii unităților școlare și părinții ar trebui să fie în mod special interesați în implementarea practicilor de monitorizare a progreselor.

Care sunt provocările monitorizării progreselor?

- Cadrul didactic responsabil și părinții au nevoie de informații cu privire la eficiența monitorizării progreselor, care să îi încurajeze în a adopta această practică.
- Cadrul didactic responsabil și alți practicanți din domeniul educației au nevoie de sprijin pentru transpunerea informațiilor obținute în urma monitorizării progreselor, în strategii ușor de implementat și de utilizat.

Ce alte denumiri sunt utilizate pentru monitorizarea progreselor?

Monitorizarea progreselor este un termen relativ nou. Alte denumiri utilizate sunt măsurarea și evaluarea pe baza curriculum-ului. Indiferent ce metodă vă decideți să utilizați, este important să vă asigurați de faptul că aceasta are o bază științifică.

Monitorizarea progreselor elevului: ce înseamnă aceasta pentru copil?

Monitorizarea progreselor poate oferi cadrului didactic responsabil și părinților informații care îl pot ajuta pe copil să învețe mai mult și mai repede, contribuind la luarea deciziilor corecte cu privire la tipul de instruire cel mai adecvat pentru respectivul copil.

Progresul copilului este deja monitorizat în mod constant la școală, printr-o serie de teme pentru acasă, chestionare, teste, proiecte și teste standardizate. Astfel, atunci când auzim despre —evaluarea progreselor elevului,|| reacția noastră inițială poate fi —dar deja se face!|| sau —și mai multe teste?||.

Dar cunoașteți cu adevărat cât de bine învață sau ce progrese face copilul respectiv?

Testele standardizate compară performanțele copilului cu performanțele celorlalți copii sau cu standardele naționale. Dar aceste teste se dau la final de an; profesorul care a lucrat cu copilul pe tot parcursul anului școlar nu va putea folosi rezultatele testelor pentru a alege cea mai bună modalitate de a-l ajuta pe copil să învețe mai bine.

Monitorizarea progreselor elevului nu constituie o nouă modalitate de notare și clasificare, ci un proces care îl ajută pe copil să învețe, și pe profesor să predea mai bine.

Ce reprezintă monitorizarea progreselor elevului?

Monitorizarea progreselor elevilor îl ajută pe cadrul didactic responsabil să evalueze eficiența instruirii școlare pentru fiecare elev în parte sau pentru întreaga clasă. Probabil că deja cunoașteți obiectivele care trebuie incluse în planurile individuale de educație (PIE) pentru fiecare copil care beneficiază de servicii de educație speciale.

Cadrul didactic responsabil care folosește monitorizarea progreselor va utiliza obiectivele din PIE și standardele naționale pentru nivelul școlar la care se află copilul, pentru a dezvolta obiective care pot fi măsurate și urmărite periodic, și prin care să împartă ceea ce copilul trebuie să cunoască până la finalul anului școlar în mai multe etape măsurabile. De exemplu, copilul poate avea ca și obiectiv până la finalul anului să recunoască literele mari/mici de tipar și să le pună în corespondență cu sunetul asociat. Sau poate avea ca obiectiv la matematică să numere cu ușurință până la 20 și din 10 în 10 până la 100. După ce profesorul stabilește obiectivele și începe instruirea, progresele elevului în direcția atingerii respectivelor obiective vor fi măsurate săptămânal. Toate

testele au același nivel de dificultate, astfel încât testul săptămânal să reflecte în mod corect nivelul de progres al elevului.

După fiecare test, profesorul compară nivelul preconizat de cunoștințe al elevului cu nivelul actual. Dacă elevul satisface sau chiar depășește așteptările, profesorul va continua să îi predea în aceeași manieră. Dacă performanțele măsurate ale copilului nu se ridică la nivelul așteptărilor, profesorul va schimba modul de predare.

Profesorul poate schimba metoda de predare, durata instruirii, aranjarea pe grupuri (de exemplu instruire individuală, sau instruire pe grupuri mici), sau orice alt aspect al predării. Prin acest proces, profesorul urmărește să afle ce și cât trebuie să predea pentru a permite elevului să progreseze astfel încât să atingă obiectivele. Procesul de evaluare nu trebuie să dureze mai mult de 1-5 minute, astfel încât copilul să nu aibă senzația că este testat continuu. În plus, datorită faptului că profesorul măsoară progresele în mod frecvent (de obicei săptămânal), acesta poate revizui planul de instruire oricând copilul are nevoie de asta, fără a aștepta ca un test sau o evaluare națională să evidențieze faptul că nevoile de instruire ale copilului nu sunt satisfăcute.

După fiecare evaluare săptămânală, cadrul didactic responsabil notează nivelul de performanță al elevului și îl compară cu evaluările anterioare și cu nivelul de performanță pe care ar fi trebuit să îl aibă la momentul respectiv. Profesorul poate analiza progresele evaluate, folosind un grafic prin care să reprezinte succesele elevului și cadrului didactic deopotrivă.

Cum contribuie monitorizarea progreselor elevului la îmbunătățirea activității educative?

În climatul educațional actual, succesul școlii este definit prin succesul fiecărui elev în parte. Pentru a atinge acest obiectiv, profesorii au nevoie de instrumente care să îi ajute să identifice elevii care prezintă riscuri academice și să își adapteze strategiile de instruire pentru a veni în întâmpinarea nevoilor acestora. Monitorizarea progreselor elevului constituie o practică prin care profesorul poate utiliza informațiile cu privire la performanțele elevului pentru a evalua continuu eficiența instruirii și pentru a lua, în cunoștință de cauză, decizii în această direcție. Profesorul măsoară periodic (săptămânal, la două săptămâni, lunar), folosind teste de evaluare scurte și ușor de administrat. Fiecare dintre teste include întreaga gamă de aptitudini pe care elevul trebuie să le deprindă până la finalul anului școlar, și nu doar aptitudinile predate în acea săptămână sau lună. Aceasta constituie diferența esențială dintre monitorizarea progreselor elevului și abordările de

evaluare tradițională, precum testele realizate de profesor pentru fiecare din unitățile de învățare. Prin testele de evaluare obișnuite, profesorul poate afla dacă elevul stăpânește aptitudinile necesare pentru o anumită unitate de învățare, dar nu și dacă elevul învață într-un ritm care îi va permite să atingă obiectivele anuale de învățare. Măsurând periodic toate aptitudinile care trebuie deprinse, profesorii pot observa și nota evoluția elevului, raportând progresele realizate la ritmul de progres necesar pentru a atinge obiectivele anuale. Astfel, dacă ritmul în care un anumit elev învață pare insuficient pentru a atinge obiectivele, profesorul poate ajusta instruirea.

Pentru a urmări progresele elevului, profesorul realizează un grafic pornind de la nivelul inițial de performanță al elevului și până la obiectivul anual. În continuare, profesorul notează nivelul performanțelor pe măsură ce administrează fiecare test periodic de evaluare. Dacă performanțele elevului scad sub linia trasată în grafic, profesorul poate recurge la modalități de instruire mai intense (pe grupuri mici sau individual), poate decide să predea din nou materialul, sau să asigure oportunități suplimentare elevului pentru a exersa anumite aptitudini.

Cu toate că astfel de teste periodice de evaluare pot fi dezvoltate și implementate la nivel de școală, multe școli sunt descurajate de perspectiva dezvoltării unui număr suficient de teste echivalente și alternative de măsurare frecventă, pentru fiecare nivel de școlarizare. Se poate recurge, în consecință, acolo unde este posibil, la anumite programe informatice care realizează automat un grafic al progresului elevilor.

Ce știm în acest moment ?

Cercetările au demonstrat faptul că atunci când profesorii utilizează monitorizarea progreselor, elevii învață mai mult și își conștientizează mai bine propria performanță, fiind, de asemenea, facilitat procesul de luare a deciziilor de către profesor. Un număr semnificativ de studii realizate în ultimii 30 de ani au evidențiat faptul că această metodă poate anticipa cu precizie performanțele ulterioare, fiind astfel utilă pentru o gamă largă de decizii de instruire.

Cu toate că monitorizarea progreselor elevului (cunoscută anterior sub denumirea de evaluare pe baza curriculum-ului) a fost dezvoltată inițial pentru a evalua progresele elevilor din educația specială în anumite aptitudini de bază, cercetări specifice au validat utilitatea predictivă a acestor metode în ce privește dezvoltarea deprinderilor de citire și scriere¹⁰ și pentru identificarea elevilor din sistemul de educație public care sunt expuși riscului de insucces școlar. Monitorizarea

progreselor elevului se integrează fără probleme în rutina clasei. Testele pot fi administrate rapid, iar rezultatele sunt disponibile imediat, sunt clare și ușor de comunicat. În unele situații, elevii realizează graficele propriilor progrese și se consideră motivați „să facă linia să urcă”.

ÎMBUNĂTĂȚIREA EVALUĂRII ȘCOLARE CU TIC

Prof. Guțuș Cătălina, L.T., Anghel Saligny, Bacău

Dacă analizăm evoluția conceptului de evaluare școlară, observăm o dinamică a schimbărilor pe care a suferit-o acest concept. Inițial evaluarea era privită ca o acțiune de măsurare a intrărilor în sistemul de formare, ca o activitate de examinare și notare. Ulterior, accentul s-a deplasat pe evaluarea competențelor evaluatorilor și evaluaților, iar în ultima perioadă, în care ne aflăm și noi astăzi, evaluarea este privită ca un proces complex de emitere de judecăți de valoare asupra procesului și produsului învățării în scopul îmbunătățirii performanțelor elevilor.

De asemenea se poate discuta și despre o diversificare a obiectului evaluării. La început achizițiile școlare supuse evaluării constau în cunoștințe, apoi s-a făcut tranziția de la cunoștințe spre capacități, pentru ca, treptat, să se ajungă la evaluarea unor produse creative, valori și atitudini. Dar cea mai radicală schimbare este aceea a evaluării competențelor educaționale văzute ca un ansamblu de cunoștințe, abilități și atitudini dezvoltate prin învățare.

Putem vorbi despre „evaluare modernă” doar în ultimele două decenii, când accentul a fost pus pe evaluarea ca parte integrantă a învățării și nu ca un proces separat, când evaluarea a apreciat rezultatele pozitive ale elevului, nu doar a subliniat performanțele negative, când evaluarea a trecut de la funcția informativă la cea formativă și formatoare, când evaluarea acoperă atât domenii cognitive cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare și se ocupă atât de rezultatele școlare cât și de predare și învățare pe care le implică.

Utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine o necesitate în condițiile dezvoltării accelerate a tehnologiei informației. Pentru noile generații de elevi, deja obișnuiți cu avalanșa de informații multimedia, conceptul de asistare a procesului de învățământ cu calculatorul este o cerință intrinsecă.

Calculatorul este perceput pe rând, ca o jucărie, o unealtă, o resursă de informații.

A intrat deja în obișnuința zilnică utilizarea calculatorului, pentru comunicare, informare, instruire.

Conceptul de asistare a procesului de învățământ cu calculatorul include:

- predarea unor lecții de comunicare de cunoștințe;

- aplicarea, consolidarea, sistematizarea noilor cunoștințe;
- verificarea automată a unei lecții sau a unui grup de lecții.

Tehnologia Informațională și de Comunicare este denumirea pentru un ansamblu de instrumente și resurse tehnologice utilizate pentru a comunica și pentru a crea, a difuza, a stoca și a gestiona informația destinată procesului educativ. Într-o lume în care fiecare aspect al vieții este din ce în ce mai dependent de progresul științific și tehnologic, promovarea capacității de construire și educație în știință și tehnologie este indispensabilă pentru toate națiunile,

Expansiunea tehnicii de calcul și, concomitent, dezvoltarea rețelelor de calculatoare și a tehnologiei informației și comunicației în general a influențat și domeniul educațional.

Dezvoltarea actuală a tehnologiei informației și comunicației și în particular utilizarea Internetului în învățământ implică combinații de hardware, software, suporturi și sisteme de distribuție într-o continuă evoluție. În acest context apare necesitatea de a regândi și a implementa evaluarea educațională într-un alt mod, adecvat unei lumi participative digitale.

Folosind programele informatice, competențele asociate rolurilor didactice se diversifică și se dezvoltă, profesorul utilizator de TIC este capabil să integreze TIC în activitatea didactică prin organizarea și structurarea unităților de învățare în relație cu anumite programe informatice sau softuri disponibile, asigurarea situațiilor de învățare relevante, dezvoltarea metodelor și a instrumentelor de evaluare, realizarea unui echilibru optim între mediile de învățare on-line (exclusiv prin mijloace electronice), mediul mixt (combinarea on-line cu instruirea directă, realizată în clasă) și mediul adițional (aplicațiile on-line reprezintă un instrument suplimentar pe lângă cel tradițional).

E-learning reprezintă totalitatea situațiilor educaționale în care se utilizează mijloacele tehnologiei informației și comunicațiilor. Tehnologiile e-Learning utilizate în prezent sunt rezultatul evoluției metodelor pedagogice și psihologice din educație, precum și a tehnologiilor TIC (tehnologii Web, tehnologii multimedia, tehnologii de comunicație). Astfel, utilizarea sistemului Internet, a programelor de elaborare a produselor Web, a înregistrărilor audio/video, a stocării informațiilor pe CD-uri, a implementării rezultatelor din domeniul graficii pe calculator au făcut posibilă elaborarea cursurilor online, a software-lor educaționale și a manualelor digitale pentru diverse discipline, a e-book-urilor,

Tehnica modernă și învățământul centrat pe nevoile, dorințele și posibilitățile elevului impune desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel. Elevul poate parcurge materialul

avut la dispoziție în ritmul propriu și nu mai este nevoit să rețină cantități uriașe de informație. Trebuie să știe doar să gândească logic și să localizeze informația de care are nevoie. Prezentarea materialelor pe module cu grade diferite de dificultate permite elevului să cunoască exact la ce nivel este situat, să își recunoască limitele și posibilitățile. Astfel se dezvoltă conștiința de sine și dorința de a reuși. Va cerceta, va învăța motivat devenind astfel o ființă capabilă de autoinstruire.

Utilizarea calculatorului și a internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social. Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

Evaluarea asistată de calculator (EAC) este o metodă de evaluare și componentă a instruirii asistate de calculator și se referă la folosirea tehnologiilor digitale pentru a livra, marca și analiza teste, teme pentru acasă, proiecte sau examinări, precum și la metodele și practicile care accentuează rolul tehnologiei în aprecierea învățării elevilor.

Evaluarea asistată de calculator poate fi realizată cu o multitudine de dispozitive digitale cum ar fi tradiționalele calculatoarele și laptop-urile, Ipad-uri, tablete, tablele inteligente, device-urile portabile de comunicare (de exemplu: telefoanele mobile smart) sau chiar consolele digitale de jocuri. Profesorii pot folosi computerele pentru a construi probele de evaluare, pentru a le aplica, pentru a oferi feedback și note (calificative) elevilor. Computerele pot fi de asemenea, folosite pentru a analiza răspunsurile elevilor pentru a oferi un feedback, atât elevilor despre nivelul performanțelor lor în învățare, cât și profesorilor despre calitatea proiectării probelor de evaluare. În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de aspectele subiective ale profesorului. Poate chiar să se autoevalueze singur. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

Evaluarea asistată de calculator poate fi utilizată pentru testarea unor multitudini și diversificate cunoștințe, abilități, capacități sau competențe. Dezvoltarea tehnologiilor este accelerată, astfel că în curând, evaluarea asistată de calculator va fi influențată doar de limita imaginației și creativității oamenilor. Tipurile evaluării asistate de calculator pot merge de la o componentă a unui sistem de management a învățării (LMS), la un chestionar standard sau test simplu, la softuri educaționale, până la aplicațiile Web 2.0 (bloguri, wiki-uri, rețele sociale, aplicații interactive, podcasts, clase virtuale etc.).

Evaluarea asistată de calculator crează premise pentru o evaluare modernă, obiectivă și se poate realiza atât în clasă, fiind inclusă în programului obișnuit de instruire, se utilizează îndeosebi testele de progres, cât și în laboratoare speciale (testele sunt sumative și conțin un număr mare de itemi; profesorul centralizează rezultatele sau le printează, asigurându-se un feedback automat pentru utilizatori) sau on-line – unde locul de desfășurare poate fi acasă, la școală, oriunde există un calculator cu acces la internet.

Principalele avantaje ale unui sistem de evaluare digitală sunt:

- generarea testelor conform unor criterii;
- căutare de teste / itemi;
- administrare a testelor (autoadministrare sau administrare de către profesor);
- creare de teste și de itemi;
- rapoarte de performanță, istoric;
- statistici de progres/regres, analiză a rezultatelor.

Folosirea evaluării digitale este adoptată și de profesorii care practică o instruire clasică, dar vor să automatizeze procesul evaluării sau să-l îmbunătățească cu metode de testare complementare, inovative. În era internetului, tehnologia joacă un rol important în evaluare. Sistemele de evaluare digitale urmăresc aceleași funcții ale evaluării. Obiectivele evaluării sunt aceleași ca și în evaluarea tradițională, dar diferă modalitățile prin care sunt atinse aceste obiective. Progresul tehnologiei oferă oportunități atractive de a proiecta evaluări active și situative, care permit cunoașterea completă a elevului și observarea întregului său proces de învățare. Aceste instrumente asigură o învățare deplină și leagă activitatea școlară de viața lor din fiecare zi.

Pentru a fi eficiente, mijloacele TIC trebuie combinate cu tehnologii și metode tradiționale, astfel încât să conducă la îmbunătățirea actului de predare- învățare- evaluare, la

partajarea cunoștințelor și a informațiilor, la obținerea unui grad sporit de flexibilitate a învățământului pentru a răspunde necesităților sociale concrete, la scăderea costurilor educației și la îmbunătățirea eficienței sistemului de învățământ.

În concluzie putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne!

**EVALUAREA REPERTORIULUI LINGVISTIC AL CLASEI DE ELEVI. CHESTIONAR
ȘI INTERPRETARE.**

Ioana Hațeg, Școala Gimnazială I.G. Duca, București

CHESTIONAR

Vârsta:.....

Sexul: M / F

1.Ce limbi străine cunoști? Enumeră-le mai jos:

1¹.Pot să înțeleg dacă mi se vorbește în limba.....

.....
.....

1².Pot să citesc în limba.....

.....
.....

1³.Pot să scriu în limba.....

.....
.....

1⁴.Pot să vorbesc în limba.....

.....
.....

2.Când anume ai început să înveți limbile străine pe care le cunoști?

2¹.Limba modernă

1:.....

2².Limba modernă

2:.....

2³.Limba modernă

3:.....

2⁴.Altă limbă

modernă:.....

3.Unde ai învățat aceste limbi:

3¹.la grădiniță, la școală, la after school

3².în familie, în cercul de prieteni

3³.la un club, centru de limbi străine

3⁴.de la televizor, de pe calculator, de pe internet, de la radio

3⁵.călătorind în țările unde sunt vorbite

4.La ce nivel te situezi în utilizarea acestor limbi străine? Folosește grila alăturată:

	Ascultat	Citit	Scris	Vorbit
L1				
L2				
L3				
Altă limbă				

5. Ai vreun document/diplomă de certificare pentru competențele din aceste limbi. Numește-l:.....

.....

.....

.....

.....

6. Ce resurse ai folosit pentru învățarea limbilor străine?

6¹. manuale școlare

6². programe educaționale pe calculator

6³. casete audio, video

6⁴. desene animate, emisiuni TV, filme

6⁵. lectura unor texte (reviste, cărți, benzi desenate)

6⁶. convorbiri / conversații cu vorbitori nativi

7. Menționează situații concrete în care folosești limbile străine:

Ascultat:.....

.....

Citit:.....

.....

Scris:.....

.....

Vorbit:.....

.....

8. În ce măsură folosești limbile străine în viața de zi cu zi:

8¹. aproape zilnic

8³. aproape lunar

8².aproape săptămânal

8⁴.aproape anual

9.Când înveți limbi străine, sunt interesat(ă) și de următoarele aspecte:

9¹.vizite în țările respective

9².comunicarea cu vorbitorii nativi (scrisori, e-mail-uri, conversații, etc..)

9³.cunoașterea tradițiilor, mentalităților, culturii din spațiile respective

9⁴.alte.....

.....

10.De ce înveți limbi străine?

10¹.se studiază și la școală

10².familia mea mă încurajează

10³.doresc să studiez în străinătate

10⁴.sunt esențiale în societatea de azi

10⁵.alt

motiv.....

11.Ai cumpăra o carte care se intitulează ” Cum gândesc și cum vorbesc ceilalți. Prin labirintul culturilor.” ?.....

12.Consideri folositor să cunoști mai multe limbi străine? De ce?

.....

.....

.....

Interpretarea chestionarului

Numărul de chestionare aplicate: 21 de chestionare (respondenți - 9 băieți și 12 fete).

Vârsta chestionaților: 10/11 ani.

Întrebarea nr. 1

Repertoriile lingvistice ale publicului vizat s-au dovedit a fi, în mod preponderent, constituite din engleză, franceză (limbi ale școlarității), dar și germană. Unii respondenți au indicat limbi cu care au avut un contact eminamente oral și față de care s-au sensibilizat în vacanțe: bulgara, greaca, spaniola și italiana. Un respondent a menționat japoneza. De reținut ar fi faptul că ei au nominalizat aceste limbi chiar dacă au avut o expunere eminamente orală. A existat și un răspuns care viza iraniană ca limbă maternă. Răspunsul viza și o repartitie a repertoriilor lingvistice în funcție de cele patru competențe fundamentale (înțelegere orală, lectură, scris, vorbit), iar răspunsurile nu au relevat o uniformitate a acestor competențe. Unii au arătat că înțeleg anumite limbi, dar nu le pot vorbi, iar alții se găseau în situația inversă. Această debalansare a competențelor de comunicare este un fenomen normal, extrem de frecvent în ocurență.

Întrebarea nr. 2

Referitor la momentul în care au început să învețe limba străină/limbile străine putem deduce o concluzie preliminară: există învățare precoce încă de la grădiniță pentru L1 (respectiv engleza), iar pentru L2 (respectiv franceza) se menționează clasa a V-a, fiind materie în curriculumul național. Engleza debutează la cei mai mulți înainte de vârsta de 7 ani (sunt relativ puțini cei care au început s-o învețe la școală). Cu privire la franceză, am regăsit un singur răspuns ce viza vârsta de 8 ani, pentru ceilalți debutul înregistrându-se la școală. Germana apare menționată la 4 persoane ca fiind inițiată la grădiniță. Momentul de început al studiului limbii străine este relevant când este pus în legătură cu nivelul de limbă atins la un moment dat. Am putea observa că există o relație de directă proporționalitate între durata studiului și nivelul lingvistic atins.

Întrebarea nr. 3

Referitor la locul unde au învățat limbi străine, am considerat oportun să grupez răspunsurile în trei mari categorii: mediul formal (școala, grădinița), mediul informal (familie, cercul de prieteni, mass-media), mediul nonformal (afterschool, centrul de limbi străine). În proporție covârșitoare respondenții au bifat varianta corespunzătoare mediului formal, dar este foarte interesant de observat că au mai bifat și variante complementare precum: călătorind în țările respective, în familie, în cercul de prieteni. De asemenea, am înregistrat și răspunsuri previzibile de genul: de la televizor, de pe calculator, dar și la un centru de limbi străine. Deși răspunsul majoritar privilegiază mediul formal, faptul că au fost bifate și celelalte relevă o diversificare firească a contextelor de învățare prin înglobarea nonformalului și a informalului. Ca profesor de limbi moderne, consider acest răspuns îmbucurător pentru că marchează o mentalitate deschisă înspre învățarea limbilor străine dincolo de cadrul școlar și creează un context pertinent al interculturalității.

Întrebarea nr. 4

Cu privire la nivelul lingvistic, cei mai mulți respondenți au marcat pentru engleză A2, iar pentru franceză, germană și spaniolă A1. Am remarcat și faptul că, în urma parcurgerii grilei de autoevaluare, respondenții au notat răspunsuri nuanțate în funcție de competențele vizate. Am putut remarca și nivelul B1 aferent limbii engleze (corespunzător anumitor competențe). Uni respondenți au notat și niveluri intermediare de genul A2/B1 – lucru ce dovedește o reflecție și o autoevaluare făcute suficient de profund pentru a sesiza tranziția de la un nivel lingvistic spre cel superior.

Întrebarea nr. 5

Cu privire la certificarea competențelor lingvistice, am înregistrat răspunsuri cu precădere negative, dar am înregistrat și câteva răspunsuri destul de vagi: Cambridge (fără a se menționa nivelul atins) și Trinity Exam. Răspunsul nu mi se pare îngrijorător pentru că, fiind doar la începutul ciclului gimnazial, preocuparea pentru obținerea unui certificat lingvistic nu este presantă. La finele gimnaziului devine o necesitate pentru accederea în clase cu profil intensiv/bilingv, iar la finalul liceului pentru echivalarea probei de competență lingvistică, pentru admiterea la anumite facultăți.

Întrebarea nr. 6

Referitor la resursele folosite pentru învățarea limbilor străine, am remarcat faptul că, pe lângă clasicul răspuns – din manuale școlare, respondenții au bifat și variante precum: desene animate,

filme, reviste, cărți, benzi desenate, conversații cu vorbitori nativi, TIC. Aceste răspunsuri probează că învățarea limbilor străine deține un rol important în formarea tinerilor, familia preocupându-se să pună la dispoziția copiilor astfel de resurse. Cât despre desenele animate, filmele și jocurile pe calculator, pot spune că reprezintă un contact nemijlocit al tânărului cu alte limbi și culturi. Sunt foarte mulți tineri care, jucându-se, au învățat o nouă limbă. Jocul este strategia câștigătoare pentru publicul tânăr.

Întrebarea nr. 7

Întrebarea ce viza situațiile concrete de folosire a limbilor străine mi-a relevat faptul că respondenții au identificat destul de adecvat contextele în care angrenează limba modernă. În mod evident, engleza domină din acest punct de vedere, fiind extrem de prezentă în viața cotidiană. La celălalt pol, franceza, germana și celelalte limbi nu se bucură de o prezență incontestabilă, dar din unele răspunsuri putem deduce că își au și ele un rol în comunicarea respondenților.

Întrebarea nr. 8

La întrebarea ce viza frecvența, respondenții au ales predominant varianta folosirii săptămânale, în detrimentul celorlalte. Acest lucru vine să întărească concluziile parțiale pe care le-am formulat anterior.

Întrebarea nr. 9

Răspunsul aferent acestei întrebări a demonstrat deschiderea către comunicarea interculturală și perspectiva plurilingvă incipientă pe care o adoptă respondenții. Din răspunsurile înregistrate, consider că aş putea postula o tendință generală către aceste valori chiar dacă ea nu este încă asumată în mod conștient. Am înregistrat răspunsuri de tipul: „ca să înțeleg acele limbi și ca să descopăr alte tipuri de oameni și țări”, „cunoașterea tradițiilor și mentalităților”, „comunicarea cu vorbitori nativi”.

Întrebarea nr. 10

La această întrebare, respondenții au selectat majoritar variante ce trimit la pragmatismul studierii limbilor moderne (studii în străinătate) sau au selectat faptul că sunt esențiale în ziua de azi. Aceste

răspunsuri reflectă o conștientizare sporită a rolului limbilor străine și arată că studiul lor nu se realizează fără un scop precis, fără o motivație puternică din partea respondenților.

Întrebarea nr. 11

Răspunsul la această întrebare a fost eminamente afirmativ, lucru ce demonstrează interesul, curiozitatea și deschiderea către alte spații culturale. Răspunsul mai evidențiază și perceperea legăturii dintre limba unui popor și o anumită gândire, mentalitate, viziune despre lume.

Întrebarea nr. 12

Și în acest caz, răspunsul a fost eminamente afirmativ, iar argumentarea a vizat aspecte atinse anterior în întrebări. Este demn de reținut că respondenții învață pentru a comunica autentic (pentru a relaționa cu vorbitorii nativi în spiritul deja amintit al interculturalității) și pentru o viitoare carieră.

Degajând o sumă de concluzii finale, aș putea spune că acest grup de tineri gimnaziști manifestă interes pentru învățarea limbilor străine. Ei împletesc această aplecare cu o receptivitate constructivă față de alte culturi și mentalități. Premisele fundamentale ale plurilingvismului fiind validate, putem indica atitudinea deschisă către pluriculturalitate din cadrul grupului țintă și amorsarea procesului de configurare a conștiinței interculturale.

Bibliografie

Manolescu Marin, Teoria și metodologia evaluării, Editura Universitară, București, 2010

Sâmihăian Florentina, Spătaru-Pralea Mădălina (editori), Abordări și cercetări didactice în domeniul disciplinelor filologice, Editura Universității București, 2014

FORMAREA COMPETENȚELOR-CHEIE LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ-ACTIVITATE CU PĂRINȚII

Profesor, HOTNOGU ALEXANDRA ELENA

Școala Gimnazială Budila, localitatea Budila, județul Brașov

J.Derwey spunea că „școala nu pregătește pentru viață, ci este însăși viața”, ceea ce înseamnă că educația este esențială în modelarea viitorului.

Ședințele cu părinții au un rol important în cadrul comunității școlare, fiind unul dintre modurile prin care părintele ține legătură cu școala. Această relație este benefică pentru părinți, deoarece se pot informa despre progresele copilului, despre tipurile de activități derulate pe parcursul anului școlar sau despre organizarea procesului de învățământ în cadrul clasei; pentru școală și cadrul didactic este o oportunitate de a cunoaște familia copilului, cu care lucrează la clasă, de a interacționa cu aceștia urmărind segmentele învățării și în mediul extrașcolar.

O ședință cu părinții, având ca temă rolul școlii, o putem organiza sub forma unei lecții de limba și literatura română, unde aceștia vor lua locul elevilor.

Astfel, pentru captarea atenției, îi vom ruga pe părinți să scrie o definiție a școlii cât mai originale. Apoi, le vom da ca sarcină să realizeze un cvintet cu tema „**școala**”.

În continuare, le vom prezenta fragmentul de text nonliterar „Prima școală românească”, având ca sursă <https://www.i-tour.ro/prima-scoala-romaneasca-un-muzeu-minunat-din-brasov/>. În timp părinții vor asculta textul nonliterar, vor putea urmări la televizorul amplasat în sala de clasă imagini cu sălile muzeului (Sala “Anton Pann”, Sala “Diaconul Coresi” (Tiparnița lui Coresi), Sala “Cartea, factor de unitate națională”, Sala “Cartea și cărturari brașoveni”, Sala “Cu Vatră”).

Părinții vor lucra în echipe, pe foi de flipchart, cu ajutorul diferitelor metode interactive următoarele sarcini:

1. Realizați un tabel după modelul prezentat, selectând informații din textul prezentat:

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
Muzeul „Prima Școală Românească” se află în Brașov	Care au fost dascălii de la care au învățat copiii de-a lungul timpului aici	Despre Diaconul Coresi

2. Textul de mai jos evidențiază rolul învățaturii și al tiparului în cultura noastră: „*Dac-am cetit, bine am ispitit și socotit și am aflat că toate tâlcuiesc, acleverează și întăresc cu Scriptura sfântă și mie tare plăcură și am scris cu tipariul voao fraților românilor să vă fie pre învățătură!*”. (Diaconul Coresi)
Scrieți un text de 50-70 de cuvinte în care să vă exprimați opinia despre rolul tiparului în cultura românească și universală.
3. Mini-proiect cu tema „Școala de ieri și de azi”. Găsiți asemănări și deosebiri, referindu-vă la: clase, materii studiate, mobilier, timpul petrecut la școală, profesori).
4. Realizați un afiș în care să promovați Muzeul Prima Școală Românească.

În continuare, le explicăm părinților că școala are rol primordial în asigurarea educației copiilor. Dar educația nu se realizează doar în instituția de învățământ, ci și în societate, așa că o bună comunicare și colaborare între toți actorii educaționali este absolut necesară.

De asemenea, s-a putut observa din activitatea susținută că un curriculum centrat pe competențe oferă avantajul de a structura conținuturile în viziune modulară, interdisciplinară, original și creativ, dând posibilitatea fiecărui elev să desfășoare activități în ritm propriu, în funcție de interese și particularități de vârstă și individuale, motivând elevul pentru învățare:

1. **Comunicare în limba maternă:** „*Comunicarea în limba maternă este abilitatea de a exprima și de a interpreta concepte, gânduri, sentimente, fapte și opinii, atât în formă scrisă, cât și orală (ascultare, vorbire, citire și scriere), și de a interacționa lingvistic adecvat și creativ, în diverse contexte sociale și culturale: în educație și formare, la muncă, acasă și în timpul liber*”.
2. **Comunicare în limbi străine:** aprecierea diversității culturale; interesul și curiozitatea pentru limbi și comunicare interculturală.
3. **Competențe matematice de bază în științe și tehnologii:** abilitatea de a comunica concluzii și raționamente care au condus la acestea, apreciere critică și curiozitate.
4. **Competența digitală (TSI):** înțelegerea și cunoașterea specificului, a rolului și a oportunităților tsi în contexte cotidiene; abilitatea de a căuta, colecta și procesa informația și de a o folosi într-o manieră critică și sistematică; abilitatea de a folosi instrumente digitale pentru a produce, prezenta și înțelege informații complexe; abilitatea de a accesa, căuta și folosi servicii bazate pe internet;

folosirea tsi pentru sprijinirea gândirii critice, a creativității; atitudine critică și reflexivă față de informația disponibilă.

5. A învăța să înveți: cunoașterea și înțelegerea strategiilor de învățare preferate, a punctelor tari și slabe (autoevaluare, portofoliu); dobândirea alfabetizărilor de bază: scris, citit, TIC – care sunt necesare pentru învățare; accesarea, procesarea și asimilarea de noi cunoștințe și deprinderi; managementul propriei învățări; abilitatea de a persevera în învățare; reflectarea critică asupra scopurilor și țințelor învățării; colaborare în procesul învățării, împărtășirea achizițiilor învățării; organizarea propriei învățări, evaluarea propriei munci, solicitarea de informații și sprijin când este cazul; motivația și încrederea pentru a continua învățarea pe parcursul întregii vieți; dorința de a aplica achizițiile de învățare și experiențele de viață; curiozitatea de a căuta oportunități pentru a învăța și a aplica ceea ce a fost învățat într-o varietate de contexte de viață.

6. Competențe sociale și civice: interacțiunea dintre identitatea culturală națională și cea europeană. abilitatea de a comunica constructiv în diferite medii pentru a manifesta toleranță; exprimarea și înțelegerea diferitelor puncte de vedere; colaborarea, asertivitate; interes pentru comunicarea interculturală; valorizarea diversității și a respectului față de celălalt, a toleranței pentru opiniile partenerului de comunicare; deschiderea pentru depășirea prejudecăților.

7. Inițiativă și antreprenoriat: abilitatea de a identifica oportunități pentru activități personale; abilitatea de a lucra individual și în echipe; abilitatea de a aprecia și identifica punctele tari și punctele slabe; inițiativă, independență; motivație și hotărâre de a realiza obiectivele propuse.

8. Sensibilizare și exprimare culturală: conștientizarea moștenirii culturale, locale, naționale; cunoștințe de bază referitoare la produse culturale majore; aprecierea critică și estetică a operelor de artă și a spectacolului, precum și a propriei exprimări printr-o varietate de mijloace; dezvoltarea abilităților creative atitudine deschisă față de diversitatea exprimării culturale; creativitate și dorință pentru cultivarea capacității estetice prin expresie artistică și prin participare la viața culturală.

Competențele cheie sunt esențiale pentru educația pe tot parcursul vieții, necesară dezvoltării personale a fiecăruia, necesară de asemenea incluziunii sociale, cetățeniei active și integrării profesionale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017 Ministerul Educației Naționale
2. Recomandarea Consiliului din 22 mai 2018 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (Text cu relevanță pentru SEE) (2018/C 189/01), Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 4.6.2018
3. Sâmhăian, F., Dobra, S., Halaszi, M., Davidoiu-Roman, A., Corcheș H., Limba și literatura română. Ghidul profesorului. Clasa a VI-a, Ed. Art Educational, 2018.

Procesul de învățământ-analiză conceptuală și abordări interacționale între predare-învățare-evaluare

prof. Huiu I. Veronica

Școala Gimnazială Unirea. Brăila

Predarea, învățarea și evaluarea sunt acțiuni de bază ale procesului de învățământ. **Procesul de învățământ** este o activitate de cucerire și asimilare de către elevi a bazelor științelor, sub îndrumarea profesorului. Este vorba de cooperarea dintre elevi și profesor în efortul comun de instruire și autoinstruire.

Noțiunea prin care exprimăm activitatea desfășurată de profesor în procesul de învățământ, în clasă, este de predare, iar noțiunea prin care denumim tipul specific de activitate desfășurată de elevi este cea de învățare.

Procesul de învățământ este eficient numai atunci când cele trei activități fundamentale ale sale, predarea, învățarea și evaluarea, formează o unitate organică, atunci când activitatea comună a celor doi agenți asigură dezvoltarea treptată a elevilor, realizând obiectivele educaționale propuse.

Procesul de învățământ este, în esență, un proces de comunicare. Dialogul permanent care se produce în clasă între profesor și elevi - uneori în mod expres (comunicare verbală), alteori în mod tacit (comunicare nonverbală) - face ca predarea, învățarea și evaluarea să funcționeze în mod unitar ca o comunicare pedagogică, continuă. Aceasta a condus la necesitatea de a le exprima împreună, prin sintagma predare-învățare, care se încheie cu evaluarea. În ceea ce privește învățarea - de multe ori și evaluarea, acestea pot avea loc și independent de predare. Elevul învață (se autoinstruiește) și-și autoevaluează rezultatele și în afara lecției. De regulă, activitatea de învățare se începe și se realizează în clasă, se completează acasă prin studiu individual și apoi se evaluează și se continuă în clasă.

1. Componentele instruirii și învățării

În perspectivă sistemică, procesul de învățământ este definit ca :

1. ansamblul complex , ce rezultă din mulțimea componentelor și multitudinea intercondiționărilor.
2. ansamblul acțional și dinamic (proiectat și structurat în mod deliberat) ale cărui componente și interacțiuni funcționează integrat în raport cu obiectivele instructiv-educative de atins.

Definirea componentelor procesului de învățământ trebuie făcută sub următoarele aspecte :

1. În plan funcțional :procesul de învățământ urmarește realizarea unor scopuri precise, are la bază o anumită intenționalitate și este orientat de obiective ce trebuiesc îndeplinite.

Obiectivele își găsesc finalizare în rezultate.

- ☐ Obiectivele dau sens activității didactice reprezentând începutul și sfârșitul oricărei acțiuni (intenționalitate și finalitatea procesului).
- ☐ Se referă la schimbările dorite (care se manifestă în comportamente : cognitiv, afectiv , atitudinal al elevilor).
- ☐ Influențează adoptarea deciziei cu privire la :
 - sarcinile instructiv cognitive și educativ-formative urmărite ;
 - sarcinile practic- aplicative ;
 - sarcinile terapeutic-compensatorii , corectiv-formative.
- 2. În plan structural : funcționarea procesului de învățământ are la bază resurse umane-elevi , profesori , parinți și resurse materiale și financiare, conținuturi, forme de organizare a activității, sisteme de relații, echipamente, timp, spațiu.
- 3. În plan operațional : urmărim procesul , desfășurarea activității, metodele, strategiile.

Componentele procesului de învățământ:

- obiective (direcția)
- agenți (elevi , cadre didactice)
- conținut
- strategii, metode, tehnici
- forme de organizare
- resurse materiale
- mediu de instruire
- produsele activității.

1. Obiective

-ca activitate conștientă , procesul de învățământ presupune intenționalitate.

-modelele teoretice ale obiectivelor educaționale, taxonomiile lor au funcție orientativă pentru elaborarea obiectivelor concrete, operaționale, proprii unor conținuturi determinate.

2. Agenți

-activitatea instructiv-educativă se desfășoară cu participarea a 2 agenți principali : profesori și elevii.

-profesorul realizează predarea, iar elevul învățarea.

-calitatea relației depinde de :- personalitatea profesorului, competența lui;

- relația profesor-elev, elev-elev.

3. Conținutul

-se vehiculează un conținut informațional care dezvoltă structurile cognitive , un anumit mod de a gândi , aptitudini , atitudini.

4. Strategii-instrumente de lucru

-presupune un anumit mod de organizare și combinare a metodelor , procedeeelor, mijloacelor și formelor de organizare.

-metode, mijloace tehnico-materiale.

5. Forme de organizare -se stabilesc în raport cu obiectivele , conținuturile , strategiile .

6. Modalități de grupare a elevilor

-frontale (nu se pot activa elevii, individualiza , feed-back).

-în grup - stimulează spiritul de echipă

- nu se poate individualiza învățarea

-individuale - participare activă , la nivelul capacității și în ritm propriu.

7. Produce

-pe baza lor la diferite niveluri se face analiza eficienței întregului sistem.

Eficiența procesului de învățământ este dependența de calitatea și funcționalitatea fiecăruia din acești factori .

2.Procesul de învățământ ca relație între predare-învățare-evaluare

Procesul de învățământ reprezintă o interacțiune dinamică dintre trei elemente : predare, învățare, evaluare, dintre conduitele pedagogice ale subiectului acțiunii și modalități de implicare sau de răspuns ale elevilor în vederea realizării unei congruențe și armonii între componente.

Predarea –învățarea și evaluarea sunt procese fundamentale ale actului didactic, fiind într-o strânsă interacțiune pentru a se realiza formarea personalității elevilor.

Predarea este un proces de comunicare didactică a informațiilor, deprinderilor și abilităților prevăzute în programele de învățământ, în scopul instruirii elevilor prin învățare și evaluare a performanțelor obținute, între cele trei procese existând un raport de interdependență.

În procesul de predare profesorul comunica elevilor informații selectate pe baza unor criterii științifice, psihologice și pedagogice ,le explică și le demonstrează , angajând în același timp și elevii în acest proces, oferindu-le modalități de a gândi și de a acționa, stimulând astfel învățarea.

Eficiența învățării depinde în mare măsură ,de calitatea predării, care se ameliorează cunoscând rezultatele prin evaluarea acestora. Predarea implică deci atât învățarea cât și evaluarea.

Interacțiunea evaluarea inițială-predare-învățare-evaluare se realizează prin strategii și metode didactice activ-participative, care asigură dezvoltarea capacităților intelectuale, a aptitudinilor și a atitudinilor.

Evaluarea inițială este punctul de plecare în predarea noilor cunoștințe, întrucât de cunoștințele anterioare ale elevilor depinde în mare măsură înțelegerea și însușirea noilor informații, precum și integrarea lor în sistemul anterior de cunoștințe. Predarea devine eficientă dacă prin motivația creată elevilor le stimulează învățarea, iar prin evaluarea performanțelor se realizează optimizarea predării și a învățării.

Calitatea factorilor umani sunt factori de creștere a eficienței procesului de învățământ, care participă la procesul de predare-învățare-evaluare , adică profesorii și elevii. Competențele științifice de specializare ale profesorului, aptitudinile sale psihopedagogice și metodice, conștiința profesională, receptivitatea față de nou, condiționează creșterea eficienței procesului de învățământ. Tot în această direcție au influențe și calitățile intelectuale ale elevilor, frecvența la cursuri, pregătirea ritmică a lecțiilor, seriozitatea în realizarea scopurilor și a idealului de viață, folosirea unor metode raționale de învățare.

Învățarea este 'o schimbare în comportamentul individual, ca urmare a trăirii unei noi experiențe proprii'.

Menirea procesului de învățământ este să angajeze elevii în trăirea de noi și noi experiențe, organizate pedagogic, încât acestea să realizeze învățarea.

Predarea :

-caracterizează munca profesorului

-înseamnă :-a planifica ,a proiecta producerea schimbărilor dorite ;

-a preciza natura schimbărilor a obiectivelor urmărite).

-a determina conținutul acestor schimbări

-a organiza și dirija producerea schimbărilor

-a organiza condițiile care favorizează schimbările

-a aprecia nivelul la care se realizează schimbările așteptate- rezultate la învățatură.

Profesorul :

-face cunoscut elevilor obiectivele învățării;

- pune elevii în relație cu materia nouă de învățat;

-organizează învățarea, creează condiții;

-impune succesiunea evenimentelor învățării (gradarea sarcinilor, dozarea eforturilor).

-asigură aplicarea cunoștințelor

-corecteaza greșelile

Predarea include și acțiuni legate de planificare, proiectare, reelaborare a conținuturilor, confectionare a materialelor didactice.

Profesorul poate adopta moduri diferite de prezentare a materiei noi de învățat.

Se poate baza pe :

1. intuiția senzorială-aduce obiectele cunoașterii în fața elevilor (învățare senzorială inductivă).
2. reprezentarea iconică-aduce substitute ale obiectelor și fenomenelor(imagini,grafice,diapozitive,filme).
3. reprezentare simbolică,verbalizată
4. moduri combinate

Învățarea =ansamblul de rezultate exprimate în termeni de noi cunoștințe, noțiuni,idei,priceperi,deprinderi,modalități de gândire , de expresie, atitudini, comportamente.

Învățarea poate fi perturbată de diverși factori (condiții) :

Condiții interne :

Factori biologici :-ereditate,vârsta, dezvoltare fizică,stare de sănătate

Factori psihologici :-nivelul intelectual, gândirea , limbajul, memoria, imaginația , voința, personalitatea.

Condiții externe :

-obiectivele școlare

-conținuturi

-metode, procedee,strategii

-personalitatea profesorului, mediul școlar. Timpul școlar

-familia.

Evaluarea :

În didactica modernă , procesul de învățământ are și o a treia funcție – evaluarea .

-completează ciclul de intervenție al învățământului asupra elevului ;

-ajută la luarea deciziilor pentru îmbunătățirea desfășurării procesului de învățământ ;

-introduce îmbunătățiri, ajustări cerute de mersul predării și învățării.

3.Caracterul formativ-educativ al procesului de învățământ

Procesul de învățământ nu este centrat numai pe distribuirea cunoștințelor , a simplei transmiteri și asimilări de cunoștințe.

Exemplu : Astfel încât fiecare disciplină care se predă urmează să dezvolte anumite capacități sau procese psihice.

-matematica-gândirea

-limba română-capacitatea de exprimare

-disciplina artistică-imaginația

-educație fizică- capacități fizice

-lucrul manual-motivația muncii

- stimularea curiozității, a spiritului de observație, a inteligenței , creativității, limbajului, motivației.

Momentele afective , care însoțesc predarea , vin să influențeze dezvoltarea –atitudinilor, convingerilor, conduitei .

Procesul de învățământ constituie principalul mijloc de educație , de pregătire pentru muncă și viață.

Instruirea și educația (mediate școlar) reprezintă un efort de ajutorare și modelare a dezvoltării individului.

Procesul de învățământ nu-și dezvăluie de la sine valoarea lui formativă și educativă.

Profesorul trebuie să creeze situații de învățare.

-să pună în valoare întreaga încărcătură etică, socială, estetică a conținutului literar-artistic.

-să acorde atenție calității conținuturilor predate(selecție,esențializare,actualizare,concret).

-să aleagă metode adecvate

-să asigure o intensă participare a elevului.

-să asigure o mai bună personalizare a învățării și a predării, adaptate la particularitățile elevilor.

BIBLIOGRAFIE

1. * * * *Probleme de pedagogie contemporana*, Biblioteca Centrala Pedagogica, Bucuresti, 1987.
2. Ausubel, David & Robinson, Floyd, *Învatarea în școală* (trad.), Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1981
3. Bruner, Jerome, *Pentru o teorie a instruirii* (trad.), Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1975
4. Bunesu, Vasile (coordonator), *Pedagogie școlară didactica generală- manual pentru clasa a XI-a licee pedagogice*, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1982.
5. Cerghit, Ioan, Vlasceanu, Lazar (coordonatori), *Curs de pedagogie*, Editura Universitatii, Bucuresti, 1988.
6. Cristea, Sorin, *Dictionar de termeni pedagogici*, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1998.

*Prof. Iancu Claudia ,
Liceul Tehnologic “ Aurel Vlaicu”, Galați*

„ Dacă îmi spui o să uit, dacă îmi arăți o să țin minte, dar dacă mă implici o să înțeleg. ”

Școala contribuie tot mai mult la modelarea personalității și la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalității sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au primii ani de școală.

Școlii îi revine sarcina de a forma primele deprinderi de muncă intelectuală. De aceea, este necesar ca profesorul să fie preocupat în permanență de perfecționarea metodelor și procedeele de predare-învățare, a stilului de muncă în general, pentru optimizarea procesului instructiv-educativ .

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate față de tot ce este nou și important în specialitatea sa și în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepășire, pentru a face față sarcinilor pe care le ridică învățământul.

Utilizarea metodelor interactive de predare-învățare și evaluare în activitatea didactică, contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului.

Voi enumera mai jos cateva metode si tehnici pe care le-am folosit la lectii :

Tehnica Interviuul în trei trepte

„Legenda ghiocelului”-CLR

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, intervievator, intervievat, observator. Interviuul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?
- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori ?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Explozia stelară.

Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Exemplu: Aplicație: „Cele patru piersici” / clasa gimnazială

Desfășurare:

1. Se citește textul, se extrage ideea centrală „Cele patru piersici” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o stelută pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei își formează grupul preferențial.
3. Se citește întrebarea de pe stelută și timp de 5 minute, copiii analizează, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o stelută care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Ex.:

- Cine le-a dat câte o piersică celor trei baieti?(Tatal lor)
- Unde a plecat mezinul in vizita?(La prietenul sau bolnav)
- De ce le-a dat fiilor cate o piersica?(Ca sa-i incerce)
- Când i-a intrebat tarantul pe fii sai ce au facut cu piersicile primite?(Seara cand s-a intors de la camp)
- Ce a facut mezinul cu piersica?(A dat-o prietenului sau bolnav)

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Aceasta metoda am folosit-o la caracterizarea personajelor..

Tehnica Lotus (Floarea de nufăr)

Descrierea metodei: Tehnica „Floare de nufăr” pornește de la o temă principală din care derivă 8 teme secundare concretizate în opt idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici. În cadrul unității de învățare „Familia”, am folosit-o în obținerea performanței.

De exemplu:

1. Se anunță tema principală – „Familia”;

2. Se selectează un număr de opt elevi care formează grupul central (cel al liderilor). Împreună cu profesorul vor stabili opt texte ce abordează tema data , Ex. Amintiri din copilărie, de I. Creangă, Morometii, de M. Preda, Mara, de I. Slavici, Tren de plăcere, de I.L.Caragiale, Hronicul si cantecul varstelor, de L. Blaga, Maitreyi, de M. Eliade, Enigma Otiliei, de G. Calinescu, Ultima noapte de dragoste, de Camil Petrescu
3. Fiecare elev din cei 8, alege un grup de colegi cu care va lucra în etapele următoare.
4. Munca în grupuri mici - Fiecare grup secundar colaborează pentru elaborarea ideilor. În această etapă elevii întreabă în interiorul grupului, își clarifică anumite aspecte.
5. Comunicarea ideilor către liderul grupului. La nivel de grup se prezintă rezultatele obținute, sinteza a ceea ce s-a realizat în munca în grup. Auditoriul poate interveni prin discuții, completări. Pot face chiar comentarii, aducând idei noi, îmbunătățind astfel rezultatul dezbaterii.
6. Evaluarea se va realiza în funcție de nivelul clasei, acolo unde elevii posedă capacitatea de a analiza rezultatele muncii, sau dacă nu, profesorul apreciază cum s-a organizat grupul, cum au colaborat, parcurgerea problemelor temei, valoarea ideilor obținute.

Turul Galeriei.

Exemplu: AVAP Tema: „Tipologii de personaje”

Elevii sunt împărțiți pe grupe. Ei vor primi plicuri cu tipologii de personaje care au fost cinturate în opera literare . Elevii vor trebui să realizeze machete cu aceste personaje, evidențiind trăsăturile și exemplificarea tipologiei primare. Fiecare membru al echipei va avea ceva de lucru în echipă. Unul decupează, altul lipește, fixează pe suport, verifică, ajută. Aceste machete se expun în clasă. Elevii trec pe rând analizează, macheta își notează pe un carnetel ceea ce este bine sau ceea ce nu este bine realizat, iar la sfârșit se fac aprecieri și dacă este cazul se fac și unele critici constructive.

Bibliografie:

1. CABAC ,V. Strategii de evaluare. Simpozion Internațional. Chișinău, 1997,
2. CERGHIT, I. Sisteme de instruire alternative și complementare. Iași: Editura Polirom, 2008, ISBN: 978-973-46-1016-7
3. CUCOȘ, C. Teoria și metodologia evaluării. Iași: Editura Polirom, 2008, ISBN:978-973-46-0936-9.

EDUCAȚIE PRIN MOBILITATE

Profesor: Ienei Csilla

Liceul Tehnologic Aiud

Evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului de învățământ, statutul ei în cadrul acestuia fiind reconsiderat, datorită numeroaselor cercetări, studii, lucrări elaborate pe această temă. Evaluarea școlară este percepută astăzi ca fiind organic integrată în procesul de învățământ, având rolul de reglare, optimizare, eficientizare a activităților de predare-învățare. Evaluarea rezidă în culegerea, valorificarea, aprecierea și interpretarea informațiilor rezultate din procesul de învățare. Spre deosebire de metodele tradiționale care realizează evaluarea rezultatelor școlare obținute pe un timp limitat și în legătură cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici: pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea; pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare.

Chiar dacă metodele de evaluare tradiționale - evaluarea orală, scrisă și practică - par învechite, cu ajutorul unor abordări inovatoare și practici excepționale o putem modela, astfel încât putem schimba educația de la standard la excelent. Mă axez în continuare pe metoda de evaluare practică, care le permite profesorilor să constate la ce nivel și-au format și dezvoltat elevii anumite deprinderi practice, capacitatea de „a face”. Această metodă se realizează printr-o mare varietate de forme, în funcție de specificul obiectului de studiu. În ateliere școlare sau în cadrul practicii desfășurate la agenții economici elevii pot face dovada capacității de a utiliza cunoștințele asimilate prin diverse tehnici de lucru: montări și demontări, executări de piese sau lucrări, efectuarea unor experiențe. Abordarea inovatoare a acestui tip de evaluare constă în efectuarea stagiului de practică a elevilor de la liceele tehnologice și școlile profesionale la un agent economic din altă țară. Totul este posibil datorită proiectelor de mobilitate Erasmus+, care au ca obiectiv specific: să promoveze mobilitatea persoanelor și a grupurilor în scopul învățării nonformale și informale, precum și cooperarea, calitatea, incluziunea și echitatea, excelența, creativitatea și inovarea la nivelul organizațiilor și al politicilor din domeniul educației și formării.

Liceul Tehnologic Aiud în anul școlar 2022-2023 a fost beneficiara unui proiect Erasmus+ pentru mobilități în domeniul formării profesionale, cu titlul: Experiență europeană – succesul tranziției de la școală la locul de muncă. Scopul proiectului a fost sporirea capacității de angajare și îmbunătățirea perspectivelor de carieră ale elevilor prin promovarea învățării prin mobilitate europeană. La proiect au participat 14 elevi din clasele a X-a liceu și școală profesională, domeniul mecanic, desfășurând practica comasată cu durata de 3 săptămâni, la agenții economici din CIPRU.

Foto1: Elevii români și mecanicii din Cipru în fața atelierului mecanic

Se cunoaște faptul că proba practică asigură orientarea aplicativă a cunoștințelor și capacităților elevului spre o finalitate productivă, care urmărește transformarea realității abordate la nivel concret în condițiile unei munci efective, realizabilă în cabinet sau atelier.

Avantajele probelor practice sunt cunoscute: dezvoltarea gândirii critice, stimularea creativității, cultivarea respectului față de ceilalți și a toleranței, formarea și dezvoltarea competențelor emoționale, dezvoltarea competențelor de relaționare, participarea activă, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor, stimularea eforturilor de intercunoaștere și auto-cunoaștere. În cazul în care elevul își desfășoară stagiul de practică în altă țară, într-o altă comunitate, trebuie să apeleze și la alte capacități: orientare geografică, adaptare la noi reguli, conviețuire cu colegii de cameră, organizarea spațiului de locuit și a locului de muncă, realizarea unor îndeletniciri casnice (spălatul și călcatul hainelor, curățenie), exersarea cunoștințelor lingvistice, descoperirea obiectivelor turistice, vizitarea atracțiilor din zonă.

Pentru a îmbunătăți practica didactică și pentru a obține un feed-back din partea elevilor putem utiliza fișe de evaluare și teste de evaluare.

Fișele de evaluare conțin diverse exerciții și probleme ce urmează a fi rezolvate de elevi în timpul lecției și se folosește pentru obținerea feedback-ului de către profesor, pe baza căruia el poate

face precizări și completări. Deci fișa de evaluare are un pronunțat caracter de lucru, de optimizare a învățării, de înregistrare a rezultatelor observării sistematice, a comportamentului și activității elevilor. Testul de evaluare se folosește pentru aprecierea și notarea elevilor.

La aceste tipuri de evaluări, profesorii trebuie să stabilească anumite cerințe pedagogice, care nu trebuie să difere de cele formulate pe parcursul instruirii, și trebuie să fie cunoscute și de elevi, împreună cu baremurile (standardele) de notare.

Foto 2: Grupul nostru în vizită la muzeul satului

Concluzii: proiectul de mobilitate a fost un real succes atât pentru profesori cât și pentru elevi. Obiectivul general al programului Erasmus+ este de a sprijini, prin învățarea pe tot parcursul vieții, dezvoltarea educațională, personală și profesională a persoanelor care își desfășoară activitatea în domeniul educației, formării, tineretului și sportului, atât în Europa, cât și în afara ei, contribuind astfel la o creștere economică durabilă, la crearea de locuri de muncă de calitate, la coeziunea socială, la stimularea inovării și la consolidarea identității europene și a cetățeniei active.

BIBLIOGRAFIE

1. Cristea, G. – „Pedagogie generală”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2002
2. Cucoș, C. – „Psihopedagogie”, Editura Polirom, Iași, 1998
3. <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/ro/programme-guide/part-a/priorities-of-the-erasmus-programme/objectives-features>

O NOUĂ METODĂ DE RECEPTARE A TEXTULUI LITERAR – ECRANIZAREA

MIHAIELA-EMILIA INDRECAN
LICEUL TEORETIC „ION CONSTANTIN BRĂȚIANU” HAȚEG

Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte, cultivând destoiniciile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.

I. Slavici

Un imperativ obiectiv al contemporaneității este modernizarea învățământului, care nu e o modă, ci o necesitate vitală. Astăzi, mai mult ca niciodată, se impune cu acuitate găsirea unor modalități eficiente de organizare a activității didactice.

Acțiunea educațională instructiv-formativă vizează producerea unor schimbări de natură cognitivă, afectiv-motivațională, atitudinală și comportamentală la nivelul personalității celui supus instruirii. Instrumentul necesar transformării și ameliorării naturii umane este reprezentat de metoda didactică. Maximizarea contribuției metodelor de instruire la formarea personalității elevului este asigurată prin tehnici, procedee și strategii eficiente de activizare a acestuia, de mobilizare, participare și implicare afectivă a elevilor în activitatea de predare-învățare-evaluare.

Formarea și dezvoltarea gândirii critice, constructive și eficiente a elevilor presupune promovarea unui nou model de predare-învățare-evaluare care subliniază importanța proceselor de interogare și de explorare-descoperire ale elevului, procese prin care li se conferă cunoștințelor și activităților anumite valori personale.

Astfel, metodele și tehnicile folosite devin, în cadrul unei activități didactice de învățare autentică, moduri acționale și procedurale care să stimuleze capacitatea de explorare și descoperire, analiză și sinteză, raționare și evaluare.

Lecția este o formă de bază a organizării procesului de învățământ ce trebuie să respecte anumite condiții pentru a se sincroniza cu noile cerințe ale societății. Astfel, se impune antrenarea elevului în propria instruire, folosind tehnici de învățare adecvate obiectului, controlul capacităților prealabile de învățare, realizarea relației de cooperare dintre elev și profesor, realizarea conexiunii inverse pe tot parcursul învățării, angajarea în procesul învățării a nivelurilor superioare ale gândirii: analiza, sinteza, inducția, deducția, comparația, asocierea, aprecierea critică, motivația precum și tratarea diferențiată a elevilor pentru asigurarea progresului fiecăruia în raport cu posibilitățile sale. Lecția este, așadar, determinată de raportul dintre obiective și rezultate, iar o lecție este eficientă dacă rezultatele obținute sunt mai mari decât obiectivele.

Limba și literatura română este disciplina care are ca obiect de studiu problematica amplă implicată în procesul însușirii teoretice și practice, conștiente și active a limbii române literare, ca instrument indispensabil de cunoaștere și de comunicare în diverse situații colocale, pe de o parte, și familiarizarea elevilor cu literatura română, pe baza celor mai reprezentative modele de artă literară din diverse perioade ale dezvoltării acesteia, pe de altă parte.

În acest sens, didactica modernă permite ca lecțiile de limba și literatura română să ia nuanțe vii în scopul educației literar-artistice. Modernizarea acestora este o necesitate stringentă. Cercetările în domeniu recomandă preluarea creativă a mai multor tipuri de lecții netradiționale printre care lecția - cercetare, lecția - instruire reciprocă, lecția - ateliere de lectură, lecția - comunicare non stop, lecția - discuție, lecția - licitație de idei, lecția - ecranizare a operei literare, lecția - proces judiciar.

În cadrul acestor lecții însă, un mare factor de risc îl constituie imprevizibilul, motiv pentru care, în anul școlar trecut, am dorit realizarea unei astfel de lecții experimentale la Liceul Teoretic „Ion Constantin Brătianu” din Hațeg, la două clase paralele: a X-a A și B. Am optat pentru *lecția - ecranizare a operei literare*, oprindu-mă la nuvela *Moara cu noroc* de Ioan Slavici. Prin cele șase volume de nuvele ale sale, Slavici contribuie la progresul literaturii române, oglindind realist viața socială, procesul de formare a micii burghezii rurale și sărăcirea populației sătești, obiceiuri, tradiții, un autentic tablou etnografic psihologic și social al satului transilvănean. Slavici a creat în epica românească nuvela și romanul de tip realist și, mai ales, a adus analiza psihologică a sufletului individual, dar și colectiv, element definitoriu al prozei moderne. Prin creația lui Slavici proza românească dobândește o consolidare a dimensiunii realiste și o remarcabilă deschidere spre psihologic, el reușind să facă trecerea de la tradiție la epoca nouă, modernă, așa după cum observase și Pompiliu Marcea în monografia sa: „Dacă ar fi să stabilim locul autorului *Morii cu noroc* în literatura

noastră, vom observa că el constituie puntea ce leagă tradiția cu epoca mai nouă, dând acesteia din urmă vigoarea, de totdeauna, a rădăcinilor populare și naționale și în același timp corolând tradiția literară de până la el cu cuceririle artei ce animă spiritul literaturii apropiate de noi”

Filmul *Moara cu noroc*, deși are ca punct de plecare nuvela lui Slavici, este totuși o creație originală, în care viziunea regizorală, interpretarea actorilor, decorurile, coloana sonoră, elemente specifice artei cinematografice, pot produce, și chiar produc, diferențe considerabile între cele două creații artistice.

La baza organizării acestei lecții am utilizat următoarele tehnologii: *Role play* (jocul de rol), *conversația euristică* și diverse forme de organizare: frontale, în grup. Conversația euristică asupra temei studiate a avut ca obiective orientarea atenției elevilor spre descrierile artistice prezentate în text, relevarea importanței unui anumit episod și caracterizarea personajelor. Spre exemplu, înainte de a viziona ecranizarea nuvelei *Moara cu noroc* de Ioan Slavici, elevii primesc o fișă cu anumite aspecte pe care trebuie să le urmărească pe parcursul vizionării, pentru ca după aceasta, întreaga clasă să lucreze pentru discutarea și rezolvarea sarcinilor. În felul acesta elevii știu la ce să se aștepte de la activitate și nu vor privi vizionarea ca pe un spectacol cinematografic, ci ca pe o acțiune cu scop bine definit. De asemenea, vor conștientiza ce trebuie să învețe și ce trebuie să facă cu informația

Demn de luat în seamă este și faptul că elevii avuseseră drept model o lecție susținută în sistemul AEL, pe aceeași temă. După fixarea obiectivelor, elevii au răspuns la o cascadă de întrebări sprijin sau întrebări ajutătoare, care i-au determinat să-și imagineze ținutul unde ar fi potrivită filmarea, înfățișarea personajelor și vestimentația acestora și chiar și „actorii” potriviți pentru jucarea acestor roluri. De asemenea, pentru că elevii au fost impresionați de muzica din fragmentele de film deja prezentate, li s-a solicitat căutarea altor pasaje muzicale potrivite pentru scenele de film alese.

Faptul că elevii au dat răspunsuri dintre cele mai neașteptate, demonstrează că au pătruns adânc în esența nuvelei, atât lecturând-o, cât și cu ajutorul filmulețului urmărit în ora anterioară. Alt avantaj al lecției-ecranizare ar fi și acela că elevii înțeleg mai bine cele mai semnificative momente ale operei și importanța lor în transmiterea mesajului, motiv pentru care această metodă se dovedește a fi un instrument de lucru ce contribuie la dezvoltarea creativ-literară a elevilor.

În concluzie, ecranizarea poate constitui un instrument didactic foarte util dacă este folosită judicios și calculat în procesul de predare a textului epic. O metodologie educațională bazată pe audiovizual înseamnă a completa sistemul formal de predare-învățare-evaluare cu o alternativă care presupune comunicarea între arte și discursuri artistice diferite, îmbogățind universul cultural și lingvistic al elevului și dând naștere unor contexte de învățare noi, cu potențial motivațional pentru elevi.

Bibliografie

1. Foca, Eugenia - *Contexte psihopedagogice ale utilizării filmelor în procesul educațional*, disponibil la dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/3754/1/Foca_film_educatie.pdf;
2. Marcea, Pompiliu_- *Ioan Slavici*, Editura pentru Literatură, București, 1968;
3. Slavici, Ioan - *Educația rațională*. Editura Minerva, București, 1909.

FIȘA DE EVALUARE INIȚIALĂ
A ELEVILOR DIN CLASA PREGĂTITOARE

1. Pregătirea copilului pentru a deveni școlar:

- a) Are o conduită pozitivă, adecvată începerii școlarității;*
- b) Este rezervat, greu de observat;*
- c) Are o conduită negativă, neadecvată începerii școlarității.*

2. Sistemul cognitiv-aptitudinal

A. Capacitatea de a utiliza informația din diverse medii de cunoaștere

- a) Răspunde cu ușurință la întrebările adresate oferind răspunsuri clare și concise;*
- b) Își adaptează răspunsurile cu ajutorul învățătorului;*
- c) Nu cunoaște toate datele despre universul său de cunoaștere.*

B. Competențe de comunicare

- a) Pronunță corect toate sunetele, se exprimă în propoziții, are un vocabular bogat;*
- b) Pronunță aproape toate sunetele, exprimare ușoară și corectă;*
- c) Vocabular redus, exprimare greoaie.*

C. Deprinderi de scriere

- a) Recunoaște semnele grafice scrise la grădiniță, folosește corect instrumentele de scris, colorează respectând diverse coduri;*
- b) Recunoaște unele semne grafice, colorează fără să depășească spațiile;*
- c) Folosește incorect instrumentele de scris, se orientează greu în spațiul de lucru, nu cunoaște semnele grafice.*

D. Procese de cunoaștere

I. PERCEPȚII

- a) Percepție complexă, spirit de observație dezvoltat;*
- b) Predomină percepția vizuală sau auditivă;*

c) *Percepție difuză superficială.*

II. MEMORIA

- a) *Memorie reproductivă și vizuală foarte bună, își amintește cu ușurință cântece și versuri învățate, recunoaște elementele omise din desene, memorează rapid versuri simple;*
- b) *Memorie vizuală bună, își amintește parțial unele versuri, are nevoie de multe repetiții pentru a memora versuri;*
- c) *Memorie mecanică, sunt necesare multe exerciții de memorare pentru fixarea unui material lingvistic.*

III. GÂNDIREA

- a) *Definește, compară, analizează, descrie, completează, asociază, ghicește cu rapiditate soluțiile pentru exercițiile și jocurile propuse;*
- b) *Rezolvă cu ajutorul învățătorului toate cerințele jocului de perspicacitate, analizează și compară parțial;*
- c) *Operațiile gândirii sunt slab dezvoltate.*

IV. IMAGINAȚIA

- a) *Reproductiv- creativă, născocește și amplifică întâmplările;*
- b) *Reproductivă;*
- c) *Săracă.*

3. CONDUITA ELEVULUI LA LECȚIE ȘI ÎN CLASĂ

- a) *Atent, participă activ, cu interes;*
- b) *De obicei pasiv, așteaptă să fie solicitat;*
- c) *Simplu spectator, ba chiar perturbă ordinea în clasă.*

4. CONDUITA ÎN GRUP, INTEGRAREA SOCIALĂ

- a) *Sociabil, comunicativ, te împrietenești ușor cu el, vine cu idei și propuneri;*
- b) *Este în contact cu grupul, dar preferă sarcinile executive;*
- c) *Retras, rezervat, puțin comunicativ.*

CLASA PREGĂTITOARE

NR. CRT.	NUMELE PRENUMELE ELEVULUI	ȘI	1.	2.A	2.B	2.C	2DI	2DII	2DIII	2DIV	3.	4.	OBSERVAȚII
1.			<i>a</i>	<i>a</i>		<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	
2.			<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	
3.			<i>a</i>	<i>a</i>		<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	
4.			<i>b</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	
5.			<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	
6.			<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	
7.			<i>a</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	
8.			<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	
9.			<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	
10.			<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	
11.			<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>c</i>	

TEST CLASA A VIII-A

A. Citeste cu atentie textul si raspunde cerintelor :

„Din păcate, două minute mai târziu, un pescăruș, rapid ca o săgeată, traversă canalul prin fața vasului, lăsând în urma lui o dâră albastră. Arthur ridică imediat capul pentru a-l urmări. Apoi mă privi și-mi spuse:

— Nu pot, deși vreau să învăț.

— Fabula nu este prea grea, i-am răspuns.

— Oh! Ba da! Este grea.

— Mie mi s-a părut foarte ușoară ascultând-o pe mama ta citind; cred că am și învățat-o.

Începu să surâdă neîncrezător.

— Vrei să ți-o spun?

— De ce? Este imposibil să-o știi...

— Nu, nu este imposibil. Vrei să mă controlezi? Ia cartea.

Luă cartea și eu am început să recit; nu m-a corectat decât de trei, patru ori.

— Cum este posibil? O știi!, strigă el.

— Nu prea bine, dar acum cred că o voi spune fără greșală

— Cum ai făcut de-ai învățat-o?

— Am ascultat-o pe mama ta citind, dar am ascultat-o cu atenție, fără să mă uit în dreapta și în stânga. Arthur se înroși și-și întoarse privirea; apoi, după un moment de rușinare, spuse:

— Am înțeles cum ai ascultat și voi încerca să ascult ca tine, dar cum ai făcut să reții toate acele cuvinte care se încurcă în mintea mea?

Cum am făcut? Nu prea știam, căci nu mă gândisem la asta; totuși am încercat să -i explic ce mă întrebam, explicându-mi și mie în același timp.

— Despre ce este vorba în fabula asta? De-un miel. Încep deci să mă gândesc la oi, ce fac ele.

„Oile stăteau în țarcul lor.” Văd unele negre și altele albe, văd miei și oi; văd chiar și țarcul; este din nuiile împletite.

— Atunci nu vei mai uita?

— Oh! Nu.

— De obicei, cine păzește oile? — Câinii.(.....)

Auzindu-mă vorbind și explicându-i cum să facă să învețe ușor o lecție care părea la început grea, Arthur mă privea cu emoție și cu teamă, ca și cum n-ar fi fost convins de ce-i spuneam, totuși, după câteva secunde de ezitare, se hotărî.

— „Oile stăteau în țarcul lor, câinii dormeau, și ciobanul, la umbra unui ulm înalt, cânta din fluier cu alți ciobani vecini.” Atunci, lovindu-și mâinile una de alta, strigă:

— Știu, n-am făcut nicio greșală.

— Vrei să înveți și restul fabulei la fel?

— Da, sunt sigur că pot să-o învăț. Ah, mama va fi foarte mulțumită. Și începu să învețe restul fabulei, așa cum reușise să învețe prima frază

— Cuvintele, spuse Arthur, nu înseamnă mai nimic, dar lucrurile poți să le vezi, și Rémi m-a făcut să -l văd pe cioban cu fluierul său. Când am ridicat ochii, repetând frazele, nu mă mai gândeam la ce mă înconjoară, ci la fluierul ciobanului și auzeam melodia pe care-o cânta.....

Până acum nu reușise: dacă Arthur nu era îndărătnic la lucru, era însă neatenț și nu-și dădea osteneala; lua cartea care i se puneă în mână, fără se împotrivi, chiar deschidea mâinile cu plăcere să-o primească, dar mintea nu și-o deschidea, și repeta mecanic, precum o mașină cuvintele ce i se băgau cu forța în cap. Din această cauză mama lui era tare amărâtă. Și de aceea fu foarte satisfăcută când îl auzi repetând fabula pe care-l învățasem într-o jumătate de oră să-o spună, în timp ce ea nu reușise timp de câteva zile să i-o bage în cap.....

Eu am devenit pentru Arthur un foarte bun prieten, iar el pentru mine un adevărat frate; nu ne-am certat niciodată, nu a făcut niciun gest de superioritate care să -mi amintească de poziția mea, iar eu nu eram deloc stingherit, nici nu-mi trecea prin gând că-aș fi putut fi.

1. Formuleaza doua idei principale din text. 6p
2. Numeste două tipuri de structuri textuale prezente în text. Selecteaza câte o structură pentru a le ilustra. 6p
3. De ce nu reușea Arthur să învețe ? 6p
4. Cum a reușit Remi să-l facă să învețe fabula? 6p
5. Precizează cum s-au format următoarele cuvinte din text : *rușinare, niciun, împletite, neatent, niciodată, imposibil* 6p
6. Precizează numărul de litere și sunete din cuvintele : *deschidea, săgeată, cioban, ochii*. 6p
7. Alcătuiește enunțuri pentru a ilustra omonimia cuvântului **mai** din text. 6p
8. De la cuvântul a trece, alcătuiește *familia lexicală* (cinci termeni) 6p
9. Indică diftongii, triftongii și vocalele în hiat din cuvintele de mai jos, notând semnificativele corespunzător: *geografie, vouă, priveau, vegheau, el, ea*. 6p

B. Redactează un text de cel puțin 150 de cuvinte, în care să realizezi rezumatul textului dat. 30p

În redactarea textului tău, vei avea în vedere:

- să structurezi textul în părți clare: introducere, cuprins, încheiere;
- să organizezi ideile în mod logic
- să respecți normele ortografice și de punctuație;
- să scrii lizibil.

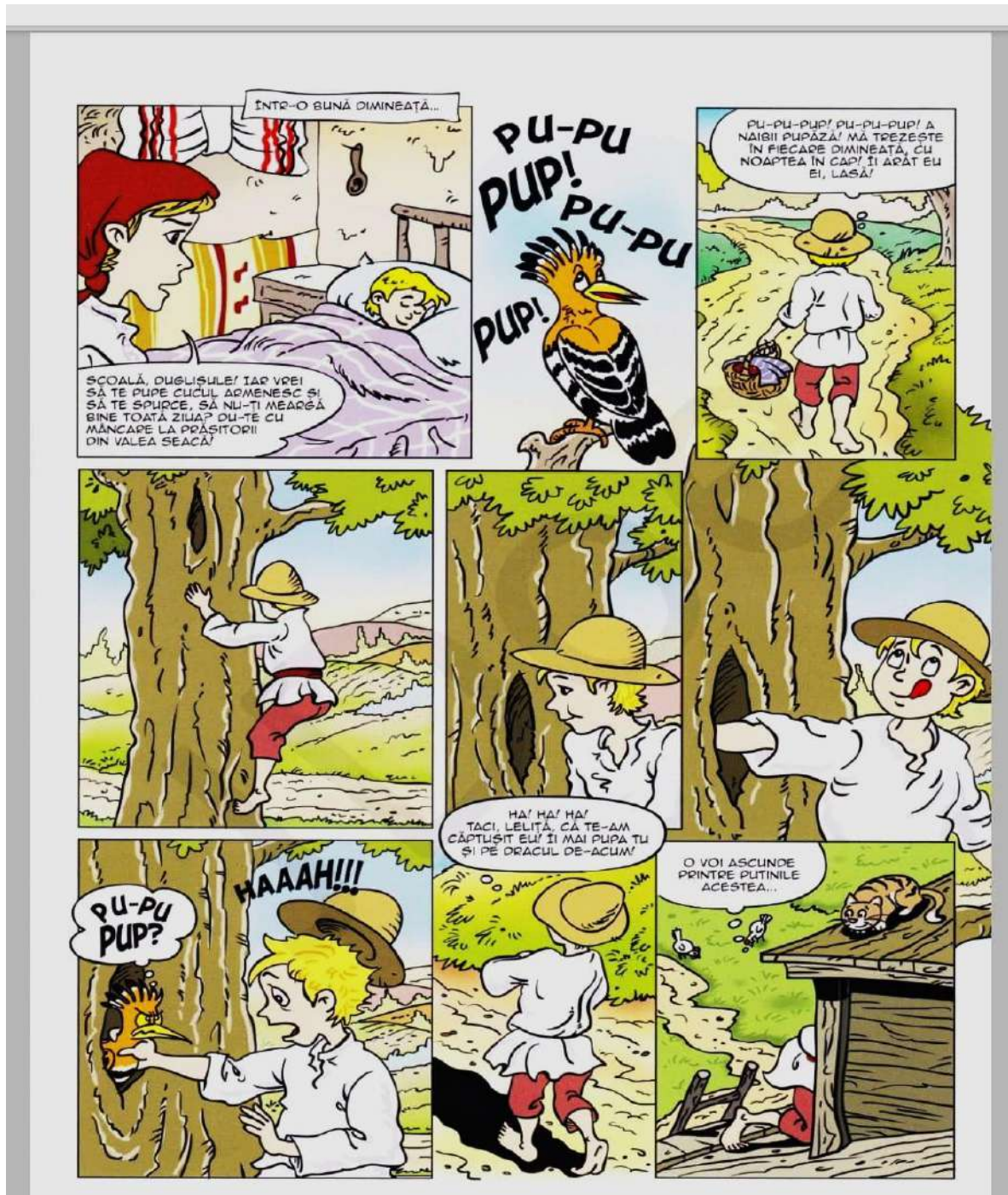
Notă. Se acordă 10 puncte din oficiu.

TEST – TEXTUL MULTIMODAL (banda desenată) - Clasa a V-a

Prof. Lăpușneanu Luminița

Colegiul Economic, Călărași

SUBIECTUL I (60 de puncte) Privește cu atenție și răspunde la întrebări:

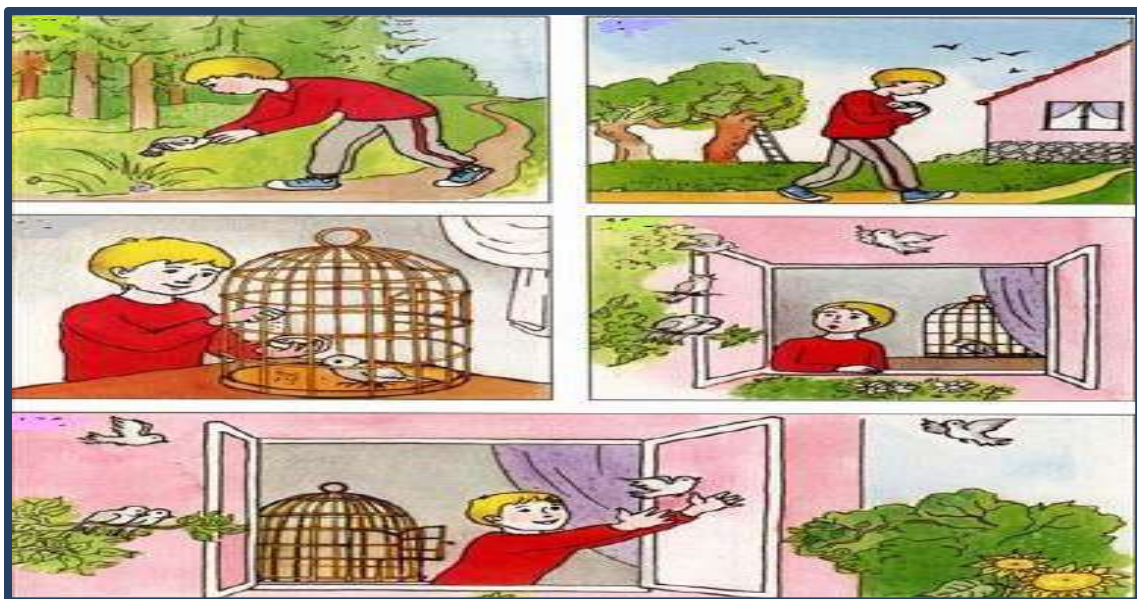

¹ <https://www.slideshare.net/anonymouwh/album-de-benzi-desenate-amintiri-din-copilrie>.

1. Notează un indice spațial și un indice temporal din text. 6 p
2. Mama îl trimite pe Nică: 6 p
 - a) la câmp, să cosească;
 - b) să prindă pupăza;
 - c) să ducă mâncare prășitorilor;
 - d) să spele putinile.
3. Precizează numărul de viniete din text. 6 p
4. Transcrie partea din text ce aparține naratorului. 6 p
5. Scrie, într-un enunț, ideea corespunzătoare primei viniete. 6 p
6. Notează trei trăsături morale ale personajului Nică, așa cum se desprind din textul multimodal. 6 p
7. Precizează starea mamei, având în vedere replica, postura, atitudinea ei, după cum se observă în banda desenată. 6 p
8. Precizează genul și numărul substantivelor: *pupăză, copaci*. 6 p
9. Transformă prima vinietă de pe rândul de jos într-un enunț. 6 p
10. Scrie, într-un text de 30-50 de cuvinte, care crezi că este reacția mamei după ce află de năzbâția lui Nică. 6 p

SUBIECTUL AL II-LEA (30 de puncte)

Scrie o compunere, de 80-100 de cuvinte, în care să povestești întâmplarea redată în banda desenată de mai jos:

Trebuie să ai în vedere:

- respectarea structurii unei compuneri (introducere, cuprins, încheiere);
- fixarea cadrului spațio-temporal al acțiunii;
- respectarea normelor de ortografie și punctuație;
- respectarea limitei de cuvinte.

ROLUL PROFESORULUI ÎN EVALUAREA PERFORMANȚELOR ELEVILOR LA DISCIPLINA GEOGRAFIE

Autor: Claudia Macovei

Unitatea de învățământ: Colegiul Național "Roman-Vodă", Roman, jud. Neamț

Datorită diversității de situații didactice și multitudinii de obiective ale evaluării apare necesitatea aplicării unor forme, modele și strategii de evaluare conforme situației actuale. Astfel, putem menționa că modelele tradiționale de evaluare la geografie nu sunt suficiente și apare necesitatea de a utiliza noi forme moderne, digitale de evaluare a competențelor elevilor.

Cuvinte-cheie: evaluare, geografie, abilități.

Abstract. The article reflects the issue of evaluation during the pandemic crisis, which also affected the educational process. Due to the diversity of didactic situations and the multitude of objectives of the evaluation, there is a need to apply forms, models and evaluation strategies according to the current situation. Thus, we can mention that the traditional models of assessment in geography are not enough and there is a need to use new modern, digital forms of assessment of students' skills. **Keywords:** evaluation, geography, skills.

Introducere:

Geografia nu este numai o știință informativă, care are ca scop de a prezenta elevilor un sistem de cunoștințe, competențe, valori și atitudini despre învelișul geografic, mediu și societatea umană, de a-i familiariza cu metodele de protecție sustenabilă a mediului, de a-i iniția despre sistemul economic al țărilor lumii, dar are și un rol formativ, creând emoții și sentimente puternice vizavi de mediu.

Disciplina școlară Geografie, la ciclul liceal, aprofundează cunoștințele elevilor despre mediu și a modului cum omul acționează asupra ecosistemului. Ea contribuie la precizarea raporturilor strânse dintre acestea și la stabilirea echilibrului natură-om. Iar pentru aprecierea nivelului de cunoaștere și de formare a competențelor elevilor este necesar de aplicat modele de evaluare complexe.

Rezultate și discuții:

În perioada pandemică, problema evaluării devine obiectul unui șir de dezbateri și cercetări. Totodată, datorită diversității de situații didactice și multitudinii de obiective ale evaluării apare necesitatea aplicării unor forme, modele și strategii de evaluare conforme situației actuale. Astfel, putem menționa că modelele tradiționale de evaluare la geografie nu sunt suficiente și apare necesitatea de a utiliza noi forme moderne, digitale de evaluare a competențelor elevilor. Nicolae Silistraru, consideră că „evaluarea reprezintă un sistem de activitate educațională constituit din

obiective, conținuturi, tehnologii specifice orientate la măsurarea, aprecierea și luarea de decizii cu privire la formarea, dezvoltarea elevilor, în baza obiectivelor curriculare.” [5, p.121].

În această ordine de idei se accentuează rolul profesorului în selectarea, utilizarea și monitorizarea eficientă a evaluării la geografie, dar și în controlul, aprecierea și notarea lor.

Putem menționa că profesorul este responsabil pentru selectarea modelelor de evaluare, care ar fi în favoarea elevilor, ar valorifica la maxim competențele lor și ar corespunde nivelului de vârstă (liceu). Accentul trebuie pus pe o evaluare calitativă și nu cantitativă.

Pe parcursul procesului educațional, în cadrul lecțiilor de geografie, pot fi utilizate atât metode tradiționale de evaluare (probe orale, scrise sau practice), cât și cele complementare (observația sistematică a elevilor, referatul, proiectul, portofoliul digital, autoevaluarea și evaluarea reciprocă etc.). Instrumentele utilizate pentru evaluarea competențelor trebuie să permită stimularea și dezvoltarea proceselor cognitive la elevi. Rezultatele evaluării trebuie să fie produse observabile.

Prin verificarea orală sistematică în cadrul lecțiilor de geografie, profesorul poate urmări atenția elevilor, interesul lor față de lecție, nivelul lor de cunoștințe, etc. Avantajul utilizării acestei metode de evaluare vizează faptul că toți elevii pot participa la comunicare, este asigurată pregătirea sistematică a lor și se obține un feedback imediat. Astfel, rapid pot fi completate, clarificate, explicate sau corectate anumite neînțelegeri apărute privind conținutul predat.

Constantin Cucoș menționa „avantajul evident al acestei metode constă în aceea că evaluarea devine și o activitate de învățare, corectare, întărire, sistematizare și aplicare ale cunoașterii captate de elevi” [1, p.382] Un alt avantaj al evaluării orale este interacțiunea directă (chiar și online) dintre profesor și elev, ceea ce permite libertatea manifestării individuale a elevilor. Evaluarea orală are și unele dezavantaje, în special consumul mare de timp pentru expunerea fiecărui elev în parte. Astfel la alegerea acestei metode de evaluare profesorul trebuie să țină cont de subiectul abordat, timpul alocat lecției, numărul de elevi existent în clasă, tipul de informație pe care profesorul dorește să o obțină, etc. Exemple de întrebări pentru o evaluare orală la geografie în liceu ar putea fi:

- Ce forme de relief rezultă prin eroziunea fluvială?
- În care strat al atmosferei se formează norii?
- Unde este răspândit procesul de urbanizare falsă?
- Ce sunt polderele? etc.

Verificarea scrisă poate fi utilizată de către profesori în cadrul lecțiilor de geografie la final de lecție sau de capitol, când elevii demonstrează individual achizițiile abținute anterior. În perioada pandemică, studiind online, această metodă este mai dificilă, dar nu imposibilă. Rolul profesorului este de a realiza teste relevante și accesibile pentru elevi. Ca exemple de tipuri de itemi pot fi:

➤ Itemi de descriere binară

Exemple:

Citește atent enunțul. Dacă apreciezi că afirmația este adevărată, încercuiește litera A/corect; dacă apreciezi că este falsă, încercuiește litera F/greșit.

Atmosfera este învelișul discontinuu de gaze al Pământului. A / F

Cantitatea mică de precipitații din regiunile polare este determinată de lipsa evaporației.
Corect/greșit.

➤ Itemi de asociere sau de tip pereche

Exemplu: În coloana din stânga sunt enumerate câteva unități hidrografice. Înscrieți în spațiul din fața fiecărei unități hidrografice litera din coloana B care corespunde principalei caracteristici a acesteia.

A	B
_____ lacul	a. acumulare de gheață de mari dimensiuni situată pe scoarța terestră
_____ oceanul	b. acumulare de apă situată într-o concavitate de pe continente
_____ ghețarul	c. apă curgătoare cu debit mare care se varsă în ocean sau mare
_____ fluviul	d. acumulare de gheață situată deasupra oceanului
	e. acumulare de apă sărată situată într-o concavitate imensă din scoarța terestră

➤ Itemi de discriminare sau alegere multiplă

Exemple: Citiți cu atenție și încercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect:

Troposfera este componentă a:

- a. ionosferei;
- b. atmosferei;
- c. litosferei;
- d. biosferei.

Amazonul este fluviul cu cel mai mare debit deoarece:

- a. este situat în câmpie;
- b. este situat în apropierea Ecuatorului;
- c. este situat în zona cu climă ecuatorială;
- d. are lungime mare.

Avantajul evaluării cu ajutorul mijloacelor electronice este posibilitatea aprecierii imediate cu note a cunoștințelor elevilor.

Referatul, ca o metodă complementară de evaluare, poate fi utilizat de către profesori pentru a da posibilitatea elevilor să-și aprofundeze cunoștințele într-un domeniu concret studiat prin

cercetarea literaturii recomandate. Prin intermediul referatului pot fi apreciate performanțele individuale ale elevilor, originalitatea ideilor, motivația lor pentru învățare. Astfel putem propune elevilor următoarele teme pentru referat:

- „Tipuri de relief biogen”
- „Sericicultura – o ramură a agriculturii”
- „Marile regiuni turistice ale globului”.

Portofoliul (digital) reprezintă o metodă de evaluare complexă, pe care profesorii o pot utiliza pe parcursul tuturor anilor de studii. „Ipostazele portofoliului sunt: sursă de învățare, mijloc de prezentare și dosar de evaluare” [apud, 3, p.83] Această metodă de evaluare se bazează pe un ansamblu de rezultate ale elevilor. Portofoliul întrunește o colecție de produse originale și individuale ale elevului. Un portofoliu la geografie poate include scheme, grafice, tabele, hărți, piramide pe grupe de vârstă și sexe a populației, imagini, fotografii, studii de caz, fișe de activitate etc. Portofoliul poate fi un element de motivare a elevilor spre cercetare și descoperire. Ca dezavantaj al portofoliului poate fi resurse mari de timp necesare elevilor, unele produse pot fi realizate de alte persoane.

Autoevaluarea reprezintă o modalitate de evaluare formativă, care permite elevilor să aprecieze propriile competențe.

Monitorizarea evaluării elevilor de către profesori se realizează prin observarea de către cadrul didactic a nivelului de implicare al elevilor în procesul educațional. Este important de monitorizat reacția, comportamentul și interesul elevilor pe parcursul lecției. Este important să se obțină un feedback de la elevi în urma evaluării.

Concluzii.

În concluzii, putem menționa, că, și în perioada pandemică, evaluarea competențelor la lecțiile de geografie trebuie să se realizeze sistematic, pe parcursul tuturor activităților, la toate secvențele de lecție pentru a obține rezultate bune în procesul de predare și pentru a ajuta elevii să învețe, iar între metodele de evaluare, utilizate de profesori, să existe o corelație: cele tradiționale cu cele alternative. Rolul profesorului în procesul de evaluare rămâne de a gestiona corect și eficient cu diverse modele și strategii de evaluare.

Bibliografie:

1. Cucoș Constantin, Pedagogie, ediția a II. Iași: editura Polirom, 2006. 464 p.;
2. Dulamă Maria Eliza, Elemente de didactica geografiei. Cluj-Napoca: editura Clusium, 2010. 176 p.;
3. Marinescu Mariana, Tendințe și orientări în didactica modernă. București: editura Didactică și pedagogică, 2009. 208 p.;

4. Radu Ion T., Evaluarea în procesul didactic. București: editura Didactică și Pedagogică, 2008. 158 p.
5. Silistraru Nicolae, Vademecum în pedagogie (Pedagogie în tabele și scheme). Chișinău, 2011. 191 p. 38

METODE DE ÎNVĂȚARE CENTRATĂ PE ELEV UTILIZATE ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ

înv. **Malanca Mihaela**
Școala Gimnazială „Anastasie Panu”
Huși, Vaslui

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructiv-educative, învățătorul îndeplinește roluri cu mult mai nuanțate decât în școala tradițională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competențele cadrului didactic de a crea oportunitățile optime de învățare pentru fiecare elev. Astfel, în funcție de context, profesorul acționează mereu, dar adecvat și adaptat nevoilor grupului.

Avantajele învățării centrate pe elev sunt:

- ✓ Creșterea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare;
- ✓ Eficacitate mai mare a învățării și a aplicării celor învățate, deoarece aceste abordări folosesc învățarea activă;
- ✓ Învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege;
- ✓ Posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcție de potențialul fiecărui elev, de capacitățile diferite de învățare, de contextele de învățare specifice.

Metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Printre metodele care activează predarea-învățarea sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic și oferă alternative de învățare cu „priză” la elevi.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiționale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Dintre metodele moderne specifice învățării active care pot fi aplicate cu succes și la orele de matematică face parte și **metoda mozaicului**.

*** Mozaicul** sau „metoda grupurilor interdependente” este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină *expert*. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate, celorlalți colegi.

În cadrul acestei metode rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecției când împarte elevii în grupurile de lucru și trasează sarcinile și la sfârșitul activității când va prezenta concluziile activității.

Există mai multe variante ale metodei mozaic iar noi vom prezenta varianta standard a acestei metode care se realizează în cinci **etape**.

1. Pregătirea materialului de studiu

- Profesorul stabilește tema de studiu și o împarte în 4 sau 5 *sub-teme*. Opțional, poate stabili pentru fiecare sub-temă, elementele principale pe care trebuie să pună accentul elevul, atunci când studiază materialul în mod independent. Acestea pot fi formulate fie sub formă de

întrebări, fie afirmativ, fie un text eliptic care va putea fi completat numai atunci când elevul studiază materialul.

- Realizează o *fișă-expert* în care trece cele 4 sau 5 sub-teme propuse și care va fi oferită fiecărui grup.

2. **Organizarea colectivului în echipe de învățare** de câte 4-5 elevi (în funcție de numărul lor în clasă)

- Fiecare elev din echipă, primește o literă (A, B, C, D) și are ca sarcină să studieze în mod independent, sub-tema corespunzătoare literei sale.
- El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu litera A vor aprofunda sub-tema din Fișa „A”. Cei cu litera B vor studia sub-tema din Fișa „B”, etc.
- Faza independentă: fiecare elev studiază sub-tema lui, citește textul corespunzător. Acest studiu independent poate fi făcut în clasă sau poate constitui o temă de casă, realizată înaintea organizării mozaicului.

3. **Constituirea grupului de experți**

- După ce au parcurs faza de lucru independent, experții cu aceeași literă se reunesc, constituind grupe de experți pentru a dezbate problema împreună. Astfel, elevii cu litera A, părăsesc echipele de învățare inițiale și se adună la o masă pentru a aprofunda sub-tema din Fișa „A”. La fel procedează și ceilalți elevi cu literele B, C, și D. Dacă grupul de experți are mai mult de 6 membri, acesta se divizează în două grupe mai mici.
- Faza discuțiilor în grupul de experți: elevii prezintă un *raport individual* asupra a ceea ce au studiat independent. Au loc discuții pe baza datelor și a materialelor avute la dispoziție, se adaugă elemente noi și se stabilește modalitatea în care noile cunoștințe vor fi transmise și celorlalți membrii din echipa inițială.
- Fiecare elev este membru într-un grup de experți și face parte dintr-o echipă de învățare. Din punct de vedere al aranjamentului fizic, mesele de lucru ale grupurilor de experți trebuie plasate în diferite locuri ale sălii de clasă, pentru a nu se deranja reciproc.
- Scopul comun al fiecărui grup de experți este să se instruiască cât mai bine, având responsabilitatea propriei învățări și a predării și învățării colegilor din echipa inițială.

4. **Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare**

- Faza raportului de echipă: experții transmit cunoștințele asimilate, reținând la rândul lor cunoștințele pe care le transmit colegii lor, experți în alte sub-teme. Modalitatea de transmitere trebuie să fie scurtă, concisă, atractivă, putând fi însoțită de suporturi audio-vizuale, diverse materiale.
- Specialiștii într-o sub-temă pot demonstra o idee, citi un raport, folosi computerul, pot ilustra ideile cu ajutorul diagramelor, desenelor, fotografiilor. Membrii sunt stimulați să discute, să pună întrebări și să-și noteze, fiecare realizându-și propriul plan de idei.

5. **Evaluarea**

- Faza demonstrației: grupele prezintă rezultatele întregii clase. În acest moment elevii sunt gata să demonstreze ce au învățat. Profesorul poate pune întrebări, poate cere un raport sau un eseu ori poate da spre rezolvare fiecărui elev o fișă de evaluare. Dacă se recurge la evaluarea orală, atunci fiecărui elev i se va adresa o întrebare la care trebuie să răspundă fără ajutorul echipei.

Ca toate celelalte metode de învățare prin cooperare și aceasta presupune următoarele **avantaje**:

- stimularea încrederii în sine a elevilor;
- dezvoltarea abilităților de comunicare argumentativă și de relaționare în cadrul grupului;
- dezvoltarea gândirii logice, critice și independente;
- dezvoltarea răspunderii individuale și de grup;
- optimizarea învățării prin predarea achizițiilor altcuiva.

„Trebuie să remarcăm calitatea metodei grupurilor interdependente de a anihila manifestarea *efectului Ringelmann*. Lenea socială, cum se mai numește acest efect, apare cu deosebire atunci

când individul își imaginează că propria contribuție la sarcina de grup nu poate fi stabilită cu precizie. Interdependența dintre membri și individualizarea aportului fac din metoda mozaicului un remediu sigur împotriva acestui efect”

BIBLIOGRAFIE

- ✓ Ardelean Liviu, Secelean Nicolae – *Didactica matematicii – noțiuni generale, comunicare didactică specifică matematicii*, Ed. Universității "Lucian Blaga", Sibiu, 2007
- ✓ Ardelean Liviu, Secelean Nicolae – *Didactica matematicii – managementul, proiectarea și evaluarea activităților didactice*, Ed. Universității "Lucian Blaga", Sibiu, 2007
- ✓ Dumitru Ion Alexandru – *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Ed. de Vest, Timișoara, 2000
- ✓ Sarivan Ligia, coord. – *Predarea interactivă centrată pe elev*, Educația 2000+, București, 2005
- ✓ Singer Mihaela, Voica Cristian – *Recuperarea rămânerii în urmă la matematică*, Educația 2000+, București, 2005

STUDIU - EVALUAREA ÎNȚĂLĂ-NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA EI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Înv. Marc Aurica– Școala Gimnazială Câmpeni

Alături de predare și învățare, evaluarea reprezintă o funcție esențială și o componentă a procesului de învățământ. Cele trei forme de evaluare (inițială, formativă și sumativă) sunt în relație de complementaritate, determinată de funcțiile lor în demersul evaluativ.

Evaluarea inițială oferă elevului și profesorului o reprezentare a potențialului de învățare, dar și a eventualelor lacune ce trebuie completate și a unor aspecte ce necesită corectare sau îmbunătățire. Ea nu își propune aprecierea performanțelor globale ale elevilor sau ierarhizarea lor și astfel se recomandă raportarea la bareme de evaluare (apreciere).

Scopul evaluării inițiale este cu atât mai bine atins, cu cât reușim să-i determinăm pe elevi să fie receptivi și să înțeleagă importanța evaluării școlare, pentru ca ei să trateze cu seriozitate rezolvarea sarcinilor propuse, să le fie trezită motivația cunoașterii și dorința soluționării corecte a problemelor enunțate. Înțelegând-o ca un exercițiu util activității de învățare și nu ca o evaluare propriu-zisă care implică emoții, mai ales că rezultatele ei nu se consemnează în catalog, elevii se pot concentra liber și în mod expres asupra rezolvării itemilor propuși și astfel rezultatele ei pot reflecta obiectiv dacă elevii au pregătirea necesară crerii premiselor favorabile unei noi învățări.

Referitor la importanța evaluării inițiale, Ausubel preciza ”ceea ce influențează cel mai mult învățarea sunt cunoștințele pe care elevul le posedă la plecare. Asigurați-vă de ceea ce el știe și instruiți-l în consecință”. Ea oferă profesorului și elevului posibilitatea de a avea o reprezentare cât mai exactă a situației existente și de a formula cerințele următoare. Pe baza informațiilor evaluării inițiale se planifică demersul pedagogic imediat următor și eventual a unor programe de recuperare. Pentru ca evaluarea inițială să fie urmată de rezultatele scontate, e nevoie să se țină seama de următoarele:

- tratarea diferențiată a elevilor;
- selecția riguroasă a conținutului învățării;
- utilizarea a acelor metode și procedee didactice care să antreneze cel mai mult capacitățile intelectuale, care asigură învățarea activă și formativă;
- îmbinarea eficientă și alternarea formelor de activitate la clasă (frontală, individuală și pe grupe).

Evaluarea predictivă poate fi considerată o strategie psihopedagogică distinctă, deoarece poate fi desfășurată nu numai la începutul anului școlar, ci și la mijlocul sau sfârșitul lui, atât înaintea unor teme, cât și în orice moment al ei. Pe de altă parte, această strategie nu se limitează la testarea cunoștințelor elevilor deoarece își propune, de cele mai multe ori, și evidențierea unor priceperi și aptitudini. Evaluarea inițială este utilă pentru refacerea sau remedierea unor stări de fapt, pentru

aplicarea unui scurt program de recuperare sau de refacere a noțiunilor fundamentale ce vor fi implicate în susținerea învățării următoare, pentru a omogeniza, într-un fel, fondul de cunoștințe și abilități indispensabile unui nou proces.

Pentru a crește impactul pozitiv al evaluării inițiale, am evidențiat reușitele elevilor până în acel moment. Aceste reacții au contribuit la creșterea încrederii în forțele proprii și au catalizat energii noi în direcția realizării planului individualizat de învățare. Atenția va fi concentrată întotdeauna pe aspecte care pot face obiectul schimbării, cu evitarea supraîncărcării elevilor cu excesiv de mult feedback transmis într-o singură sesiune. Se vor urmări căile de mers împreună înainte, prin împărtășirea ideilor și explorarea soluțiilor posibile și nu prin formularea excesivă de sugestii. Întotdeauna am ales cu mare atenție itemii care au alcătuit evaluarea inițială, ținând seama de prevederile curriculumului pentru învățământul primar și pentru ca aceasta să reflecte cât mai obiectiv nivelul de pregătire al elevilor, pe care să se pleze cât mai bine pregătirea următoare.

Evaluarea în general, deci și cea inițială, are rolul de a regla permanent și a forma în spiritul unor decizii realiste atât cu privire la curriculum cât și la resursele umane implicate. Importanța ei este cu atât mai mare, cu cât este cunoscut faptul că ”este mai ușor să previi decât să vindecî”. Astfel și în cadrul procesului de evaluare prevenirea și controlul sau monitorizarea permanentă a nivelului de reușită a elevilor pot contribui la intervenții și decizii pertinente și prompte din partea cadrului didactic. O evaluare inițială, urmată de o evaluare continuă constituie un autentic instrument de lucru al dascălului, cu ajutorul căruia se perfecționează activitatea pusă în beneficiul școlarului.

Procesul evaluativ își îndeplinește pe deplin funcția majoră numai atunci când, atât dascălul cât și școlarii reușesc să colaboreze nu pentru că trebuie, ci pentru că își doresc acest lucru, fiecare îmbunătățindu-și comportamentul în funcție de reacțiile celuilalt.

BIBLIOGRAFIE:

Radu, I. T., Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, Editura Didactică și Pedagogică București, 1981.

Radu, I. T., Evaluarea în procesul didactic, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.

Stoica, A., Evaluarea în învățământul primar. Descriptori de performanță, Editura Humanitas Educațional, București, 1998.

EVALUARE ÎNȚIALĂ GRUPA MIJLOCIE „FLORILOR”

An școlar 2022 - 2023

EDUCATOARE MĂRGUȚĂ ELENA

EVALUARE INIȚIALĂ GRUPA MIJLOCIE "FLORILOR"

Evaluarea reprezintă o activitate complexă prin care sunt colectate, prelucrate și interpretate informațiile privind potențialul de funcționare, starea și funcționarea unui sistem, rezultatele acestora. Informațiile obținute permit aprecierea în baza unor criterii prestabilite și fundamentarea deciziilor ce urmează a fi adoptate în scopul îmbunătățirii rezultatelor și funcționării sistemului.

Evaluarea inițială reprezintă strategia de măsurare-apreciere-decizie realizată la începutul unei secvențe a procesului de învățământ (ciclu de instruire, an de instruire, semestru școlar, capitol, subcapitol, grup de lecții, lecție), fiind realizată: pentru determinarea cunoștințelor și capacităților care reprezintă baza asimilării noilor conținuturi și formarea altor competențe; pentru detectarea potențialului de instruire, potențialului de dezvoltare și a potențialului de educare, adică a zonei dezvoltării proxime a copilului; pentru stabilirea unui punct "de plecare" ce ar servi drept reper la evaluarea progresului școlar.

Consider că prin intermediul evaluării inițiale se pot identifica lacunele existente la fiecare copil și putem stabili în ce măsură trebuie abordat un anumit aspect al activității instructiv-educative. Menționez că voi avea în vedere faptul că jocul este activitatea fundamentală și de aceea activitățile vor fi prezentate și desfășurate sub formă de joc, astfel încât copiii să nu sesize efortul intelectual, ci să se simtă motivați în realizarea cât mai eficientă a sarcinilor. De asemenea, este necesar să respect particularitățile de vârstă și individuale, motiv pentru care mă voi raporta la fiecare copil în parte și nu-l voi raporta pe el la colectiv.

**EVALUARE ÎNȚIALĂ
AN ȘCOLAR 2022 - 2023**

DOMENIUL DE DEZVOLTARE	FORMA DE REALIZARE	COMPORTAMENTE MĂSURABILE	ITEMI / PUNCTAJ	APRECIEREA EVALUĂRII
DOMENIUL DEZVOLTARE COGNITIVĂ	CUNOAȘTEREA MEDIULUI DȘ1 „Ce știi sa spui despre anotimpul....” joc didactic	a. să recunoască cele patru anotimpuri, după imagini b. să precizeze elementele caracteristice fiecărui anotimp c. să motiveze anotimpul preferat	a. recunoaște cele patru anotimpuri, după imagini (4p) b. precizează elementele caracteristice fiecărui anotimp (3p) c. motivează anotimpul preferat (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	CUNOAȘTEREA MEDIULUI DȘ1 „Lumea celor care nu cuvanta” joc didactic	a. să clasifice animalele în: domestice și sălbatice. b. să recunoască animalele domestice și sălbatice c. să precizeze aspecte legate de animalele cunoscute.	a. clasifică animalele în: domestice și sălbatice. (4p) b. recunoaște animalele domestice și sălbatice. (3p) c. precizează aspecte legate de animalele cunoscute. (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	CUNOAȘTEREA MEDIULUI DȘ1 “Grădina drăga mea!” Proba orală	a. să recunoască jucăriile din clasă; b. să identifice jucăria preferată; c. să motiveze preferința pentru jucăria preferată.	a. recunoaște jucăriile din clasă;(4p) b. identifică jucăria preferată; (3p) c. Motivează preferința pentru jucăria preferată. (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE	a. să recunoască cifrele în limitele 1-3;	a. recunoaște cifrele în limitele 1-3;	Comportament

	MATEMATICĂ DȘ 2 „Micii matematicieni” joc didactic 16.09.2020	b. să numere în limitele 1-3; c.să raporteze numărul la cantitate;	(4p) b. numără în limitele 1-3; (3p) c. raportează numărul la cantitate; (3p)	atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE MATEMATICĂ DȘ2 « Trenulețul cu jucării” joc didactic	a. săsepare jucăriile de alte obiecte b. săgrupeze mașinile după mărime c.să construiască, după model, un tren din cuburi	a. separă jucăriile de alte obiecte (4p) b. grupează mașinile după mărime (3p) c. construiește, după model, un tren din cuburi (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE MATEMATICĂ DȘ2 „Saculețul cu figuri geometrice.” – joc logico-matematic	a.sa recunoască figurile geometrice învățate: (cerc, pătrat, triunghi). b. sa descrie figurile geometrice extrase. c. sa formeaze mulțimi de jetoane care conțin aceeași figura geometrică	a.recunoaște figurile geometrice învățate: (cerc, pătrat, triunghi).(4) b. Descrie figurile geometrice extrase.(3) c. Formează mulțimi de jetoane care conțin aceeași figura geometrică. (3)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
DOMENIUL DEZVOLTAREA LIMBAJULUI ȘI A COMUNICĂRII	EDUCAREA LIMBAJULUI DLC “Cufarul poveștilor” joc didactic	a. să recunoască poveștile prezentate b. să identifice personajele din poveștile prezentate c. săspecifice personajele pozitive și negative din poveste	a. recunoaște poveștile prezentate. (4p) b. recunoaște personajele din poveștile învățate (3p) c. specificăpersonajelepozitive sinegativeinpoveste (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.

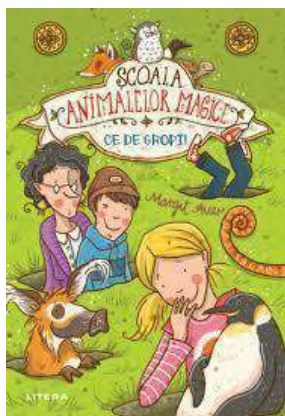
	EDUCAREA LIMBAJULUI DLC “Marea carte a povestilor” joc didactic	a. să recunoască poveștile prezentate b. să identifice personajele din poveștile învățate c. să specifice personajele pozitive și negative din poveste	a. recunoaște poveștile prezentate. (4p) b. recunoaște personajele din poveștile învățate (3p) c. specifică personajele pozitive și negative din poveste (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAREA LIMBAJULUI DLC „Cu ma voi imbraca și anotimpul preferat” – convorbire	a. să recunoască articolele de îmbrăcăminte specific fiecărui sezon. b. să formulează enunțuri simple referitoare la mesaj. c. să utilizeze un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical, fonetic, lexical și sintactic.	a. recunoaște articolele de îmbrăcăminte specific fiecărui sezon. (4p) b. formulează enunțuri simple referitoare la mesaj. (3) c. utilizează un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical, fonetic, lexical și sintactic. (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
DOMENIUL DEZVOLTARE FIZICĂ	EDUCAȚIE FIZICĂ „Cursa florilor” concurs	a. să execute corect parcursul aplicativ. b. să execute diferitele tipuri de mers și alergare învățate.	a. execută corect parcursul aplicativ. (5p) b. execută diferitele tipuri de mers și alergare învățate. (5p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.

DOMENIUL CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE	EDUCAȚIE FIZICĂ <i>“Asculta comanda mea”</i> probă sportivă	a. să execute diferite miscari ale jocurilor sportive b. sa raspundă motric la comenzile date.	a. execută diferite mișcări ale jocurilor sportive. (5p) b. răspunde motric la comenzile date. (5p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE FIZICĂ <i>“Alergăm spre primul steagulet” – traseu aplicativ</i>	a. sa execute corect exercitiile din primele verigi ale lectiei coordonandu-și mișcările segmentelor corpului. b. sa execute corect variantele de mers. c. sa adopte postura corecta a corpului în acțiuni statice și dinamice.	a. execută corect exercitiile din primele verigi ale lectiei coordonandu- și mișcările segmentelor corpului.(4p) b. execută corect variantele de mers.(3) c. adoptă postura corecta a corpului în acțiuni statice și dinamice.(3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE ARTISTICO- PLASTICĂ DEC <i>„Baloane colorate”</i> desen	a. să țină corect creionul în mână; b.să deseneze trei baloane colorate. c. sa foloseasca in mod corect culorile principale: rosu, galben, albastru	a. ține cu destulă ușurință creionul în mână (3p) b. deseneaza baloane colorate. (4p) c.foloseste corect culorile principale: rosu, galben, albastru. (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE ARTISTICO- PLASTICĂ DEC <i>„Astazi noi vom desena”</i> desen liber	a. să țină corect creionul în mână; b. să. deseneze puncte și liniute c. să realizeze un desen din puncte și liniute	a. ține cu destulă ușurință creionul în mână (3p) b. deseneaza puncte și liniute (3p) c. realizează un desen din puncte și liniute (4p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.

	ACTIVITATE ARTISTICO-PLASTICĂ DEC “Para”-pictura	a.sa utilizeze corect tehnica picturii. b. sa foloseasca corect culorea specifica fructului. c. sa redea plastic tema data, respectand cromatica specifica.	a. utilizeaza corect tehnica picturii.(4p) b. foloseste corect culorea specifica fructului.(3p) c. reda plastic tema data, respectand cromatica specifica.(3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE MUZICALĂ „Cantecul nostru” concurs	a. să audieze cu interes cântece pentru copii b. să intoneze linia muzicală, a unui cântec pentru copii	a. audiaza cu interes cântece pentru copii. (5p) b. intoneaza linia muzicală, a unui cântec pentru copii. (5p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE MUZICALĂ „La concert ” concurs	a. să audieze cu interes cântece pentru copii b. să intoneze linia muzicală, a unui cântec pentru copii	a. audiaza cu interes cântece pentru copii. (5p) b. intoneaza linia muzicală, a unui cântec pentru copii. (5p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE MUZICALĂ “Cutița muzicală” - proba orală audiere	a. sa audiaze cu interes cântece pentru copii.(4p) b.sa intoneaze linia muzicală, a unui cântec pentru copii.(3p) c. sa execute corect exercițiile de încălzire a vocii.(3p)	a. audiază cu interes cântece pentru copii.(4p) b. intonează linia muzicală, a unui cântec pentru copii.(3p) c. execută corect exercițiile de încălzire a vocii.(3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
DOMENIUL DEZVOLTARE	EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE	a. să recunoască, după imagini norme de comportament care trebuie respectate la masă; b. să aplice reguli de comportament, la	a. recunoaște, după imagini norme de comportament care trebuie respectate la masă; (6p) b. aplică reguli de comportament, la	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ;

SOCIO-EMOȚIONALĂ	DOS „Stiu sa ma comport” joc didactic	masă, prin mimică și gestică	masă, prin mimică și gestică (4p)	Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE DOS „Singurel ma îngrijesc (obiecte de uz personal)” joc didactic	a. să respecte regulile de igienă personală și colectivă b. să recunoască obiectele de uz personal și cunoaște modul de întrebuințare a acestora.	a. respectă regulile de igienă personală și colectivă; (4p) b. recunoaște obiectele de uz personal și cunoaște modul de întrebuințare a acestora. (6p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE DOS „Cuvinte fermecate” – probă orală	a. să enumere cel puțin trei formule de adresare b. să specifice unde ar trebui aceste folosite. c. să își exprime opinia referitoare la aceste formule.	a. enumere cel puțin trei formule de adresare (4p) b. specifice unde ar trebui aceste folosite. (3p) c. își exprime opinia referitoare la aceste formule. (3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE PRACTICĂ DOS „Casuta mea” mototlir și lipire	a. să descrie părțile componente ale unei căsuțe b. să mototolească bucățele de hârtie. c. să lipească bucățelele de hârtie, astfel încât să obțină o căsuță.	a. descrie părțile componente ale unei căsuțe (3p) b. mototolește bucățele de hârtie. (3p) c. lipește bucățelele de hârtie, astfel încât să obțină o căsuță. (4p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE	a. să descrie părțile componente ale unui mar	a. descrie părțile componente ale unui mar (3p)	Comportament atins / 8-10p ;

	PRACTICĂ DOS „Marul” mototolire si lipire	b. să mototolească bucățele de hârtie. c. să lipească bucățelele de hârtie, astfel încât să obțină un mar.	b. mototolește bucățele de hârtie. (3p) c. lipește bucățelele de hârtie, astfel încât să obțină un mar. (4p)	Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.
	ACTIVITATE PRACTICĂ DOS <i>“Aceasta este jucaria mea preferată” – decupare și lipire</i>	a.sa identifice materialele puse la dispozitie. b. sa denumeșca și utilizeze tehnici cunoscute. c.sa apreciaze lucrul în baza criteriilor enunțate.	a. identifică materialele puse la dispozitie.(4p) b. denumește și utilizeaza tehnici cunoscute.(3p) c.apreciază lucrul în baza criteriilor enunțate.(3p)	Comportament atins / 8-10p ; Comportament în dezvoltare / 6-8p ; Comportament absent / sub 6p.

Școala animalelor magice – Ce de gropi!

de Margit Auer

I. Încercuiește răspunsul corect:

1. În savană, domnul Morrison zări sub autobuzul său:

- a) o gazelă b) un porcușor de râu c) un bivol

2. Ida avea ca animal de companie:

- a) un vulpoi b) o pisică c) un cățel

3. Domnul Morrison era:

- a) învățător b) violonist c) proprietarul magazinului Magic Pet

4. Henrietta era:

- a) o fetiță b) o țeastoasă c) un pinguin

5. Bunicul lui Ciochi dorea ca acesta să interpreteze rolul lui:

- a) Robin Hood b) Benni c) Morrison

6. Animalele magice erau văzute de :

- a) toți copiii b) toți oamenii c) doar de cei care știau secretul magazinului Magic Pet

7. Când intra cineva în cameră, animalele:

- a) încremeneau b) fugeau c) vorbeau

8. Personajul, Robin Hood, a fost interpretat de :

- a) Ciochi b) Hatice c) Anna-Lena

9. Gropile din curtea școlii au fost făcute de:

- a) 5 bărbați b) copii c) animale

10. Medalia de aur a fost găsită într-o groapă, de către:

- a) bunic b) Ciochi c) Miss Cornfield

II. Ce eveniment ți-a plăcut cel mai mult, citind această carte?

III. Desenează un personaj îndrăgit!

Evaluarea reprezintă totalitatea activităților prin care se realizează colectarea, organizarea și interpretarea datelor obținute prin aplicarea unor instrumente de măsurare, în scopul emiterii judecății de valoare pe care se bazează o anumită decizie. Teoria evaluării a suferit o serie de schimbări de optică, astfel încât se discută despre înlocuirea termenului de „evaluare” cu acela de “activitate evaluativă”. Sistemul de evaluare nu este o etapă suprapusă procesului de învățare, ci reprezintă o continuitate a actului de predare-învățare-evaluare. Cunoașterea copilului implicat în procesul de educare înseamnă expunerea acestuia la fiecare dintre cele trei componente ale procesului instructiv educativ: predare, învățare și evaluare. Dacă modalitatea tradițională, învățământul tradițional păstrau în umbră evaluarea, punând accent pe predare și învățare, în pedagogiile moderne evaluarea capătă o importanță deosebită, devenind astfel un instrument corector, un indice al calității predării și învățării prin funcțiile ei de control, reglare și predicție. Evaluarea este o activitate complexă care cuprinde la nivel de sistem trei operații: măsurarea, aprecierea și decizia.

Măsurarea este baza obiectivă a aprecierii, ea utilizează procedee prin care se stabilește o relație funcțională între un ansamblu de simboluri și un ansamblu de obiecte și fenomene conform unor caracteristici pe care acestea le posedă în diferite grade.

Aprecierea constituie emiterea unei judecăți de valoare asupra fenomenului evaluat pe baza datelor obținute prin măsurare, prin raportarea la un sistem de valori sau criterii.

Decizia constituie formularea concluziilor desprinse în urma interpretării datelor obținute în urma măsurării și introducerea măsurilor pentru îmbunătățirea activității în etapa următoare a procesului instructiv – educativ.

Astăzi pe lângă evaluarea tradițională se utilizează și modalități alternative sau complementare de evaluare a căror pondere devine tot mai semnificativă în paleta activității evaluative desfășurate la nivelul întregului sistem de învățământ. Metodele alternative sunt benefice deoarece evaluarea nu mai este centrată pe produsele învățării de către elev ci pe procesele pe care acesta le presupune. O funcție principală a evaluării moderne este aceea de a da încredere, de a ajuta elevul în procesul de învățare.

Bibliografie

1. Liliana Sacară, Iulia Dămian, George Florin Macarie, Ana Voichița Tebeanu, Psihopedagogia în sinteze, EduSoft, Bacău, 2006
2. Sorin Cristea, Curriculum Pedagogic, Editura didactică și pedagogică, R.A, București 2006
3. Tatiana Șova, Dorin Putină, Evaluarea în învățământ, Bălți, 2017

TEST DE EVALUARE

Clasa a VI-a

I. Urmărind harta de mai jos, răspundeți la întrebări :

COMPLETAȚI PE SPAȚIILE PUNCTATE (20p)

1. Cel mai mare stat ca întindere este numită.....
2. Strâmtoarea care desparte continentul America de Asia este numită
3. Peninsula Yukatan aparține statului numit.....
4. Singura țară continent este numită
5. Norvegia și Suedia se află în peninsula numită
6. Oceanul care se desfășoară între continentul Africa și Australia este numit.....
7. Harta din imagine este o hartă.....
8. Cea mai mare insula a Terrei este numită.....
9. Starele Iran și Irak se afla pe continentul numit.....
10. Capitala Braziliei este orașul numit.....

II . Calculați distanța dintre localitățile A si B în kilometrii, știind că pe hartă este de 5 cm, iar harta este realizată la scara 1: 400000. Desenați scara grafică a harții. 10P

III Citiți cu atenție enunțurile de mai jos și stabiliți dacă sunt adevărate sau false. 20P

1. Centralele eoliene utilizează energia solară .	A/F
2. Importante rezerve de petrol se găsesc în zona Golfului Persic .	A/F
3. Continentul Africa este situat în cele patru emisfere.	A/F
4. Gazele naturale sunt utilizate în termocentrale .	A/F
5. Cel mai populat oraș de pe Glob este Moscova.	A/F
6. Capitala statului Egipt este orașul Cairo.	A/F
7. Satele risipite sunt des întâlnite în zonele de câmpie.	A/F
8. Tokaido este cel mai mare megalopolis din lume.	A/F
9. Sporul natural reprezintă diferența dintre imigranți și emigranți.	A /F
10. Singapore este un oraș-stat.	A/ F

IV. Citește afirmațiile de mai jos și încercuiește răspunsul corect:

1. Creșterea viermilor de mătase poartă numele de :
a. avicultură b. apicultură c. sericultură d. piscicultură
2. După forma de guvernământ țara noastră este:
a. monarhie b. ducat c. republică d. principat
3. Cel mai mic stat al Terrei este :
a. Luxemburg b. Vatican c. Malta d. Singapore
4. Rasa mongoloidă este bine reprezentată în :
a. Africa de Nord b. Asia de Est c. Australia d. Europa
5. Este o resursă minerală a litosferei:
a. petrolul b. gazele naturale c. aurul d. gazele naturale
6. Mineritul și agricultura sunt activități specifice sectorului :
a. secundar b. terțiar c. primar d. cuaternar
7. Prin prelucrarea lemnului se obține :
a. ceramică b. oțel c. hârtie d. săpun
8. Igluurile sunt locuințe construite din gheață, specifice nordului continentului:
a. Asia b. Africa c. Australia d. America
9. Exploratorul portughez care a descoperit Capul Bunei Speranțe a fost:
a. Fernando Magellan b. Bartolomeo Diaz c. Roald Amundesen d. Vasc da Gama

V Asociați termenii enumerați mai jos cu imagininea corespunzătoare acestora:

Numiți 2 țări în care așezările din imaginea a . 12p

Termenii: kraal, iglu, ciflik, izbe, cium, stup, iurtă, fermă.

BIBLIOGRAFIE:

Platforma Didactic. Ro

Manualele de geografie de clasa a VI-a, editurile : Didactică și Pedagogică București, Sigma, Cd Press, Art Klett, Corint Logistic, Litera, Aramis,

Test de evaluare sumativă
MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI – clasa I
Unitatea de învățare:
Adunarea numerelor naturale 0-100, fără trecere peste ordin
Plantele

1. Calculează:

4	0	+			5	0	+			6	3	+			1	6	+			1	3	+			4	+		
	9				4	0				2	0				5	2				8	5				9	4		

2. Află:

a) Suma numerelor: 31 și 43, 54 și 30, 7 și 82, 30 și 69.

b) Numerele cu 63 mai mari decât: 11, 4, 25, 6.

c) Numărul cu 22 mai mare decât suma numerelor 11 și 53.

d) Dublul numerelor: 34, 20, 43, 32.

6. Rezolvă problema:

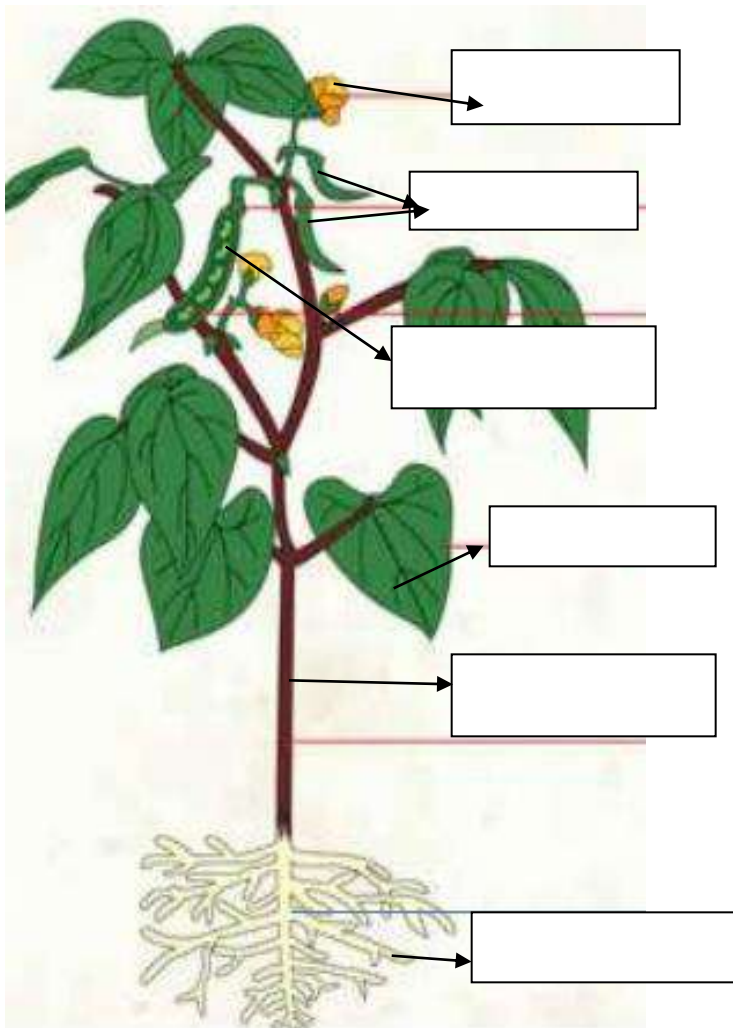
Elevii clasei I A au strâns 30 de peturi, iar elevii clasei I B au strâns cu 4 peturi mai mult.

Câte peturi au strâns în total elevii celor două clase?

A full-page sheet of white graph paper featuring a uniform grid of thin black horizontal and vertical lines. The grid consists of 20 columns and 20 rows, creating a total of 400 small squares. There are no margins, text, or other markings on the page.

7. Completează casetele cu denumirea corespunzătoare părții plantei.

Unește caseta cu denumirea părții plantei cu eticheta corespunzătoare rolului pe care îl are aceasta.

Conține semințele plantei

Din ele se formează o altă plantă

Prepară hrana plantei

Transportă apa și substanțele hrănitoare

Fixează planta în pământ

Este partea din care se formează fructul

Absoarbe apa și substanțele hrănitoare din pământ

Susține frunzele, florile și fructele plantei

SUPLIMENTAR:

A sau F

Mușețelul este o plantă ornamentală.

Castravetele este o plantă alimentară.

De la salată se consumă rădăcina.

O plantă de la care consumăm fructele este ardeiul.

Teiul este o plantă medicinală.

Trandafirul este o plantă ornamentală.

O plantă alimentară este cartoful.

De la leuștean și pătrunjel se consumă frunzele.

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

Nr. item	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
1	Calculează corect 6 operații	Calculează corect 4-5 operații	Calculează corect 3 operații
2	Efectuează corect 13-14 operații	Efectuează corect 10-12 operații	Efectuează corect 7-9 operații
3	Calculează corect cele 3 operații corespunzătoare cerinței	Calculează corect 2 operații corespunzătoare cerinței	Calculează corect 1 operație corespunzătoare cerinței
4	Calculează corect cele 2 operații corespunzătoare cerinței	Calculează corect 1 operație și scrie numărul solicitat	Calculează corect 1 operație/ Scrie numărul solicitat
5	Rezolvă corect și complet problema, cu plan de rezolvare	Rezolvă parțial corect problema, cu plan de rezolvare, greșind la o operație	Efectuează corect cele 2 operații, fără plan de rezolvare/ Efectuează corect 1 operație, cu plan de rezolvare parțial
6	Rezolvă corect și complet problema, cu plan de rezolvare	Rezolvă parțial corect problema, cu plan de rezolvare, greșind la o operație	Efectuează corect cele 2 operații, fără plan de rezolvare/ Efectuează corect 1 operație, cu plan de rezolvare parțial
7	Completează corect 6 casete și realizează 7-8 corespondențe corecte	Completează corect 4-5 casete și realizează cel puțin 5 corespondențe corecte	Completează corect 3 casete și realizează cel puțin 3 corespondențe corecte

CALIFICATIVELE ELEVILOR

Nr. Crt.	Numele și prenumele	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	Cali fic
1.	BULIBAȘA TUDOR								
2.	BUSTAN MAIA								
3.	DUCU NIKOLAS								
4.	OPREA SEBASTIAN								
5.	PETRESCU IANNIS								
6.	ȘAVLOSCHI DOMINIC								
7.	ȘOMOIOAGĂ MATEI								
8.	TODERAȘ FLAVIU								
9.	VLĂDAN IVONA								

REALIZAREA ITEMILOR

Nr . elevilor care au realizat itemii		I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇
	FB							
	B							
	S							
	I							

APRECIEREA CU CALIFICATIVE

Calificative	Foarte bine	Bine	Suficient
Nr . elevi			

CONCLUZII

MĂSURI AMELIORATIVE

PLUSURILE ȘI MINUSURILE EVALUĂRII UTILIZÂND TEHNOLOGIA

*Profesor Mocanu Ștefania Mădălina
Liceul de Arte "Hariclea Darclee", Brăila*

Situația globală actuală a impus noi tendințe în sistemul de învățământ, prin mutarea conținutului și a interacțiunii în mediul online. Nimeni nu prevăzuse o astfel de schimbare, dar contextul actual a făcut în așa fel încât educatorii au găsit soluțiile potrivite pentru a continua procesul de învățare.

Dacă într-o primă fază atenția s-a axat pe organizarea clasei virtuale, pe sincronizarea conținutului și instruirea elevilor, acum a sosit momentul evaluării conținutului parcurs.

Evaluarea didactică modernă este o evaluare formativă, axată pe proces. Ea este dinamică, flexibilă și asigură reglarea din mers a activității educaționale. Toate aceste principii simple funcționează perfect în mediul educațional din cadrul unei clase fizice. Dar ce se întâmplă, dacă suntem nevoiți să realizăm o evaluare în mediul digital. Cum se pot asigura profesorii că este transparentă și reflectă adevăratul potențial al elevilor?

Există mai multe platforme de evaluare la care profesorii au apelat care prezintă numeroase avantaje în procesul de evaluare.

1. Accesare simplă de pe orice device. Pentru a putea participa la procesul de evaluare, elevul are nevoie de un computer desktop sau laptop ori de o tabletă prin care să accese browser-ul Chrome.

2. Organizare și comunicarea eficientă. Toate materialele propuse de către profesor sunt salvate automat, așa că elevului îi revine sarcina de a completa conținutul sau sarcinile solicitate.

3. Feedback imediat. Această parte este cea mai eficientă pentru profesor și elev, dar și pentru părinte. Un test dat elevilor poate fi vizualizat în timp real de către profesor, fiind total transparent. Elevul poate fi ajutat să găsească un răspuns corect și ghidat pentru a identifica informația necesară, fără a fi depunctat sau a fi nevoit să predea un test incomplet.

4. Evaluare digitală integrală. Acest proces poate fi privit ca un avantaj, din perspectivă ecologică. Nu se mai utilizează coli de hârtie, se simplifică procesul de multiplicare în format fizic, iar elevi pot avea un dosar virtual personal, care să includă toate evaluările primite.

Spre deosebire de metodele tradiționale care realizează evaluarea rezultatelor școlare obținute pe un timp limitat și în legătură cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici: pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta; pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată,

care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare.

Printre metodele și tehnicile moderne de evaluare pe care le folosesc profesorii se numara: Tehnica 3-2-1 și Portofoliul digital.

1) Tehnica 3-2-1 este o tehnică modernă de evaluare, care nu vizează sancționarea prin notă a rezultatelor elevilor, ci constatarea și aprecierea rezultatelor obținute la finalul unei secvențe de instruire sau al unei activități didactice, în scopul ameliorării/îmbunătățirii acestora, precum și a demersului care le-a generat.

Denumirea acestei tehnici se datorează solicitărilor pe care ea și le subsumează. Astfel, elevii trebuie să noteze:

- trei concepte pe care le-au învățat în secvența/activitatea didactică respectivă;
- două idei pe care ar dori să le dezvolte sau să le completeze cu noi informații;
- o capacitate, o pricepere sau o abilitate pe care și-au format-o/au exersat-o în cadrul activității de predare-învățare.

Avantajele tehnicii 3-2-1: aprecierea unor rezultate de diverse tipuri (cunoștințe, capacități, abilități), conștientizarea achizițiilor ce trebuie realizate la finalul unei secvențe de instruire sau a activității didactice, cultivarea responsabilității pentru propria învățare și rezultatele acesteia, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor propuse, formarea și dezvoltarea competențelor de autoevaluare, asigurarea unui feedback operativ și relevant; elaborarea unor programe de recuperare/compensatorii/de dezvoltare, în acord cu nevoile și interesele reale ale elevilor.

2) Portofoliul digital

Portofoliul este un instrument utilizat în cadrul evaluării sumative, care permite estimarea progresului în învățare al elevului, prin raportare la achizițiile realizate în perioade de timp mai mari (an școlar sau chiar ciclu de învățământ).

Un portofoliu poate conține următoarele „produse”:

- fișe de informare și documentare independentă,
- referate, eseuri, creații literare proprii, rezumate, articole,
- pliante, prospecte, desene, colaje, postere,
- teme, probleme rezolvate, schițe, proiecte și experimente,
- date statistice, curiozități, elemente umoristice referitoare la tematica abordată, • teste și lucrări semestriale,
- înregistrări audio/video, fotografii,
- fișe de observare,
- reflecții ale elevului pe diverse teme

Care sunt plusurile și care sunt minusurile evaluării utilizând tehnologia?

+ Evaluarea cu ajutorul testelor pe calculator poate fi și o prețioasă resursă de economisire a timpului. Ea îmbină o multitudine de funcții menite să faciliteze procesul de predare-învățare, oferind profesorului posibilitatea de a controla în permanență calitatea procesului instructiv educativ desfășurat prin: demonstrații interactive, testarea elevilor după fiecare temă, evaluarea cunoștințelor elevilor prin votarea simultană, identificarea răspunsurilor corecte printr-o metodă interactivă, evaluarea nivelului de predare, evidența rezultatelor prin intermediul rapoartele statistice generate de platforme.

- Sunt multe dezavantaje ale utilizării calculatorului și Internetului în evaluare, atât pentru elevi, cât și pentru profesori: uniformizare, tentația de a apela la proiecte, itemi de evaluare, soluții didactice gândite de alții, lipsa controlului asupra calității informației, excese vizând comunicarea virtuală, utilizarea excesivă a site-urilor de socializare, irosirea timpului, accesarea jocurilor, distracții facile, afectarea comunicării directe, alienarea, plagiatul, copierea temelor, sărăcia lingvistică, amestecarea registrelor limbii, probleme legate de scrierea corectă în limba română sau de folosirea diacriticelor.

Bibliografie:

- 1) Neil Selwyn, *Education in a Digital World*, Routledge-Taylor and Francis Group, London, U.K., 2013
- 2) <https://www.paginadepsihologie.ro>

Metode, tehnici de evaluare în grădinița de copii

Prof. Moncea Elena

Grădinița cu Program Prelungit Junior Dej, jud. Cluj

În pedagogia contemporană învățarea activă este un tip de învățare care are la bază implicarea profundă - intelectuală, psihomotorie, afectivă și volițională a subiectului învățării în dobândirea noului, respectiv angajarea propriilor sale eforturi intelectuale și psihomotorii în construirea cunoașterii, în formarea și dezvoltarea abilităților, capacităților, competențelor, comportamentelor, în însușirea cunoștințelor etc. A promova învățarea activă înseamnă a-i ajuta pe cei care învață să își gestioneze propria învățare, implicându-se epistemologic și motivațional în procesul acesteia.

Învățarea activă poate fi rodul eforturilor individuale ale elevilor sau al eforturilor colaborative, al interacțiunilor care se stabilesc între ei și care conduc la progresul cunoașterii. În acest ultim caz, învățarea întrunește, pe lângă atributul de „activă” și pe cel de „interactivă”, întrucât eforturile proprii ale elevului, care îi permit acestuia accesul la cunoștințe, sunt înscrise în schimburi sociale.

Interactivitatea presupune interrelaționarea, directă sau mediată, cu ceilalți, cu profesorul și colegii și procese de acțiune transformativă asupra materialului de studiu. Creativitatea solicită procese de combinare, de conversie, de imaginare și restructurare continuă a datelor, prin situarea celui care învață și situații problematice care necesită rezolvare. Avem învățare creativă atunci când elevul dobândește o experiență nouă prin propriile puteri, descoperind-o și exersând-o în cadre problematice divergente. Interactivitatea presupune creativitate, în timp ce creativitatea poate individuală sau de grup.

Între componentele procesului de învățământ, domeniul cel mai deschis înnoirilor, îl constituie cel al metodologiei didactice. Metodele de învățământ dispun de o mobilitate deosebită privind adaptarea creatoare la condiții noi. Contribuția lor la optimizarea instruirii este evidentă gândindu-ne la funcția normativă a acestora; fiecare metodă sau complex de procedee conținând norme, prescripții care indica modul de acționare pentru obținerea unor rezultate optime.

Piramida și diamantul

Metoda piramidei este o metodă interactivă de grup care constă în încadrarea activității fiecărui individ în cea de grup, având ca scop realizarea unor sarcini propuse.

Obiectivul acestei metode de predare-învățare interactivă este acela că dezvoltă capacitatea de a găsi rezolvarea pentru o sarcină, prin îmbinarea armonioasă a activității

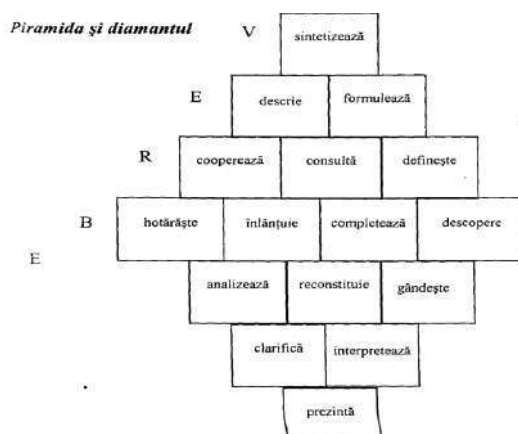
desfășurate individual cu activitatea desfășurată în cadrul grupului sau în pereche. Este ca o completare reciprocă a acestor două activități.

Totodată copiii sunt puși în situația de a comunica în pereche sau în grup, acest fapt contribuind la dezvoltarea limbajului, dar și a deprinderii de a colabora în cadrul unui grup.

Avantajele acestei metode sunt: stimulează învățarea prin cooperare, sporește încrederea în forțele proprii prin testarea ideilor emise individual, mai întâi în grupuri mici și apoi în colectiv. Dezavantajele înregistrate sunt de ordin evaluativ, deoarece se poate stabili mai greu care și cât de însemnată a fost contribuția fiecărui participant.

Fazele desfășurării metodei:

1. Expunerea sarcinilor de lucru de către educatoare;
2. Munca individuală - se lucrează individual timp de 5 minute, educatoarea notând întrebările legate de temă;
3. Stabilirea grupurilor (cu un număr egal de copii) și reunirea lor - își prezintă fiecare ideile și se formulează răspunsuri la întrebările aparent fără răspuns.
4. Combinarea soluțiilor individuale cu cele de grup - se stabilesc care răspunsuri sunt utile pentru soluționarea problemei;
5. Luarea deciziei - se stabilește soluția finală și concluziile cele mai fidele pentru subiectul dezbătut.

Ghicitorile

Ghicitorile sunt procedee didactice de stimulare a creativității, în care se prezintă „sub forma metaforică un obiect, o ființă, un fenomen, cerându-se identificarea acestuia prin asocieri logice”.

Ghicitorile sunt descrieri sintetice ale aspectelor caracteristice ale obiectelor, ființelor, fenomenelor. O ghicitoare este o poezie al cărei titlu trebuie descoperit, „ghicit”.

Obiectiv: stimularea creativității și exersarea capacității de a formula descrieri sintetice ale aspectelor caracteristice, importante ale ființelor, fenomenelor, obiectelor care interesează.

Important: de regulă, orice ghicitoare are două părți – una care prezintă sintetic caracteristicile, alta care este întrebare (ghici cine este?)

Cerințe: în descriere trebuie să existe cuvinte cheie despre obiectul, fenomenul, ființa ce urmează a fi descoperită. Ghicitorile se prezintă rar, clar, coerent și expresiv pentru a fi înțelese și pentru a se găsi rapid răspunsul.

Tipuri de ghicitori:

- *ghicitori - descriere* folosite în povestiri, jocuri, observări, descrieri;
- *ghicitori – analiză* folosite în observări;
- *ghicitori de comparație* folosite în jocuri didactice, în teme de discuție, în povestiri, lecturi;
- *ghicitori de generalizare* folosite în observări, lecturi după imagini, povești create;
- *ghicitori literare* care folosesc cuvinte și expresii literare;
- *ghicitori muzicale* folosind tonuri mai înalte, mai joase însoțite de onomatopee, interjecții, timbrul vocii descrise;
- *ghicitori eliptice* în propoziții eliptice care se completează cu onomatopeele cerute;
- *ghicitori cu rimă* exersarea inteligenței lingvistice.

De reținut:

- Organizați și desfășurați jocuri de introducere a ghicitorilor în diferite momente în activități integrate.
- Formulați sarcini pentru acasă să caute, să colecteze ghicitori, pe diferite teme.
- Realizați cărți cu ghicitorile aduse sau create.
- Încurajați copiii să creeze ghicitori.
- Exersați crearea ghicitorilor cu rimă.
- Citiți ghicitorile dimineața în cadrul discuției în cerc.
- Expuneți/afișați creativ ghicitorile copiilor.
- Precizați cuvintele – cheie din ghicitori

Beneficii:

- Ghicitorile stimulează și exersează capacitățile de analiză, sinteză, comparație, generalizare, descriere, evaluare.
- Stimulează și exersează inteligențele multiple.
- Dezvoltă spiritul de observație, atenția, limbajul, cooperarea, spiritul de echipă, toleranța.
- Incită copiii să aplice în situații noi ceea ce au învățat.

- Creează momente de relaxare în învățare

Turul galeriei

Definiție: Este o tehnică de învățare prin cooperare „care promovează gândirea și învățarea eficiente, încurajând elevii să își exprime opiniile cu privire la soluțiile propuse de colegii lor.”

Etape:

- Anunțarea sarcinilor de lucru
- Organizarea grupurilor de copii;
- Munca independentă în cadrul grupurilor;
- Prezentarea produselor activității grupului;
- Expunerea produselor la loc vizibil
- Examinarea de către copii a produselor grupurilor;
- Oferirea de feed-back în urma analizei;

Avantajele metodei

- Permite evaluarea interactivă, formativă a produselor curriculare realizate de copii;
- Stimulează comunicarea sentimentelor;
- Stimulează elaborarea unor opinii argumentative;

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziția cadrului didactic, de a căror cunoștințe și utilizare depinde eficiența muncii educative. Cadrul didactic, cunoscând varietatea metodelor, particularitățile copiilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să decidă alegerea metodei optime astfel încât să își valorifice pe deplin personalitatea, devenind el însuși un creator în materie articulare a strategiilor, metodelor și procedeelor didactice.

Bibliografie

- Bocoș, M.-D., 2013, *Instruirea interactivă: repere axiologice și metodologice*, Iași: Editura Polirom;
- Bocoș, M., Ciascai L., Dulamă, M. E., 2009, *Sinteze de didactică universitară. Instruirea interactivă*, Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană; Breben,
- S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., 2002, *Metode interactive de grup - ghid metodic - 60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul preșcolar*, Craiova: Editura Arves;

EVALUAREA DIGITALĂ A PERFORMANȚELOR ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ

Prof. Morariu Mihaela

Școala Gimnazială "Smaranda Gheorghiu"

TIC (Tehnologia Informației și Comunicațiilor) a fost de multă vreme un instrument de asistență în educație. Utilizarea tehnologiei în evaluare a început în anii 1920, când Sidney L. Presses a proiectat un aparat de testare automată¹. Mai mult, unitățile de învățământ au început să utilizeze o evaluare standardizată și tehnologie de punctare automată, ceea ce a contribuit la realizarea unei testări pe scară largă convenabilă și rentabilă.² O schimbare masivă în multe sectoare, în special în educație, a avut loc când World Wide Web a fost introdus tehnologia computerizată pe internet în anii 1990³.

Din acel moment, multe companii au introdus propriul sistem de evaluare electronică. În Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord principiile și îndrumările pentru evaluarea electronică au fost introduse de JISC (Informații Comune ale Comitetului de Sistem) pentru a clarifica diferitele probleme ale autorităților de reglementare din Regatul Unit⁴. În 2009, IMS Global Learning Consortium a emis acel IMS (Întrebări și specificații de interoperabilitate a testării)⁵. În anul 2009 Cisco, Intel și Microsoft au produs de asemenea o mare transformare în Sistemul Educațional - *Transforming Education*

¹ B. F. Skinner, „*Teaching machines*”, Science., vol. 128, nr. 3330, pp.969–977, 1958.

² B. Audette, „*Dincolo de alinierea curriculum-ului: cum este un liceu utilizarea datelor de evaluare a elevilor pentru a conduce curriculum și instruire luarea deciziilor*”, nr. 2001, 2005

³ M. Llamas-Nistal, M. J. Fernández-Iglesias, J. González-Tato și F. a. Mikic-Fonte, „*Evaluare electronica combinată: migrarea examenelor clasice la lumea digitală*”, Comput. Educ., vol. 62, p. 72–87, martie 2013

⁴ Joint Information Systems Committee (JISC), „*Practica eficientă cu e-assessment*”, 2007.

⁵ Consorțiul G. L. (2008). *Întrebări IMS și interoperabilitate de testare specificație*.
<http://www.imsglobal.org/question>

De când au fost introduse sistemele *e-learning* și *e-assesement*, procesul de învățare a atins competențe uriașe în sistemul de învățământ european. Evaluarea a îmbunătățit măsurarea rezultatelor elevilor și a făcut posibilă obținerea feedback-ului imediat și direct.⁶

Este esențial să se creeze un sistem de evaluare al elevilor, care țină cont de obiectivele educaționale și îi ajută să-și dezvolte abilitățile cu care, mai târziu, vor fi de folos societății⁷. Evaluarea poate avea diferite forme: cea automată cu proceduri administrative, digitizarea sistemelor pe hârtie și testarea online care include teste cu alegere multiplă și evaluarea abilităților de rezolvare a problemelor.⁸

Sitthisak⁹ a indicat că, evaluarea electronică include sprijinirea evaluării prin utilizarea unui computer pe web utilizând diverse metode și tehnici de evaluare. Cu toate acestea, Reju și Adesina¹⁰ clarifică faptul că *E-assessment* cuprinde procedurile de evaluare electronică de la început până la sfârșit. Acest lucru este confirmat de PingSoft¹¹, în explicația lor că proiectarea sistemului include o examinare completă, un întreg proces care cuprinde propunerea, alcătuirea lucrărilor, înscriere, examinare, grupare, statistici și analize. Mai mult, JISC a definit *E-assessment* ca fiind un proces electronic de evaluare, că TIC este folosit pentru toate secvențele de evaluare de la prezentarea întrebărilor până la salvarea răspunsurilor.

Majoritatea studiilor sunt de acord că evaluarea digitală este cea în care toate tehnicile evaluative durează de la începutul până la sfârșitul evaluării. Acesta însemnând că proiectarea, testarea implementare, înregistrarea răspunsului și furnizarea feedback-ului sunt proiectate și realizate competitiv prin utilizarea platformelor educaționale. Whitelock¹² clarifică modul în care poate funcționa evaluarea electronica prin furnizarea de *cicluri* ale procesului. Ei susțin că acest cadru le permite educatorilor să abordeze barierele și dezbaterea culturală în jurul strategiilor de evaluare. Subliniază că motivația este principalul punct care conduce aplicarea, fiind astfel,

⁶ L. Gilbert, D. Whitelock și V. Gale, *Raport de sinteză privind evaluarea și feedback cu îmbunătățirea tehnologiei*, Southampton, 2011

⁷ J. Ridgway, S. McCusker și D. Pead, *Literature review of e-assessment*, Bristol, 2004.

⁸ Ibidem

⁹ O. Sitthisak, L. Gilbert și H. C. Davis, *An evaluation of întrebări parametrizate informate pedagogic pentru autoevaluare*, Învăța. Media Technol., vol. 33, nr. 3, p. 235–248, sept. 2008.

¹⁰ S. A. Reju și A. Adesina, *Fundamentals of on-line examinations*, prezentat la un Atelier de Formare pentru Personalul Academic on-line Sistemul de examinare la Universitatea Națională Deschisă din Nigeria, la Laboratorul de calculatoare Centrul de Studii Model, 2009.

¹¹ PingSoft, *Hyper author e-examination system*, 2007

¹² D. Whitelock, C. Reudel și D. Mackenzie, *E-assessment: Case studii de practică eficientă și inovatoare un JISC*, Jt. Inf. Syst.Com., p. 184, 2006.

primul pas în evaluare. Următoarea etapă este proiectarea evaluării și apoi faza de creare. După aceea, elevii încep testul iar când au terminat , rezultatele sunt livrate. Ulterior, datele sunt procesate și se obțin feedback-uri.

Într-o fază următoare, există o evaluare a rezultatelor și o revizuire a părerilor. După această secvență, ciclul se mută înapoi la etapele de proiectare și creare. Astfel, testarea, preluarea datelor și rezultatele evaluării, în funcție de feedback , condiționează atingerea obiectivelor în vederea performanței finale pentru obținerea rezultatelor preconizate.

Universitățile au adoptat acest tip de evaluare, pentru a obține dezvoltarea unei metode precise și mai rapide de evaluare a elevilor comparativ cu măsura tradițională (test pe hârtie). Această secțiune prezintă mai multe avantaje de utilizare a evaluării electronice în diferite domenii: student, profesor, instituție și în scopuri educaționale.

Elevii preferă evaluarea electronică, pentru că pot avea mai mult control, interfețe prietenoase și testare prin jocuri și simulări, care seamănă cu mediul de învățare și recreativ de activități . Este, de asemenea, rapid și ușor de utilizat.¹³

Evaluarea digitală oferă feedback imediat în comparație cu testul pe hârtie, ajutând astfel la îmbunătățirea nivelului de învățare .Potrivit unui studiu de la Universitatea Glamorgan și a Universității Metropolitane din Leeds ,evaluarea electronica poate îmbunătăți performanța elevului din moment ce crește motivația de a-și îmbunătăți performanța ¹⁴. În plus, îi ajută pe elevi să intre în zona aprofundată în vederea asimilării cât mai multor cunoștințe putând fi evaluați chiar în locațiile lor, ceea ce conferă un grad mare de flexibilitate pentru elevi ¹⁵. Într-un studiu realizat folosind un sondaj ,88,4% dintre elevi preferă evaluarea electronică ¹⁶

De asemenea, Llamas-Nistal a constatat că 43 dintre studenți din 52 aleg evaluarea online în detrimentul evaluării tradiționale.

¹³ D. Peterson, *Five steps to better tests*, 2013.

¹⁴ P. Marriott, *Students' evaluation of the use of online summative evaluate pe un modul de contabilitate financiară de licență*, fr. J. Educ. Tehnol., voi. 40, nr. 2, p. 237–254, martie 2009.

¹⁵ J. B. Williams și A. Wong, *Eficacitatea examenelor finale: A studiu comparativ al examenelor cu carte închisă, examene supravegheate și carte deschisă, examene open-web*, Fr. J. Educ. Tehnol., voi. 40, nr. 2, p. 227–236, martie 2009.

¹⁶ J. Donovan, C. Mader și J. Shinsky, *Online vs. traditional course formate de evaluare: Percepțiile elevilor*, J. Interact. Învăț online., vol. 6, p. 158–180, 2007.

Evaluarea digitală ajută profesorul să îmbunătățească calitatea feedback-ului pentru studenți ,ea permițând cadrului didactic să urmărească performanța elevilor și să facă analize în mai multe evaluări .Feedback-ul direct de la evaluarea electronică permite profesorului să găsească concepțiile greșite, care nu sunt clare pentru elevi și să-l rezolve înainte de examenul final.¹⁷ Utilizarea evaluării digitale poate reduce dificultatea testării unui număr mare de studenți

Creșterea numărului de studenți presupune și cererea unei metode mai rapide și precise de evaluare .

De asemenea, unitatea de învățământ are nevoie de rezultate în timp util pentru ocuparea locurilor pentru aplicanți calificați corespunzător. Acest lucru se poate realiza facil folosind acest tip de evaluare . Mai mult, scad costurile instituției pentru evaluarea studenților, deoarece timpul este redus , iar evaluarea are propriul set de securitate, elevul nu este nevoit să copie întrebările .Include deopotrivă verificarea identificării și verificarea parolei pentru a asigura identitatea elevului ,atingând astfel obiectivele educaționale trasate.

¹⁷ R. Ellaway și K. E. N. Masters, *AMEE guide AMEE guide 32: E-learning în educație partea 1: Învățare, predare și evaluare*, Med. Teach., vol. 30, nr. ianuarie, p. 455–73, 2008.

BIBLIOGRAFIE :

1. B. Audette, *Dincolo de alinierea curriculum-ului: cum este un liceu utilizarea datelor de evaluare a elevilor pentru a conduce curriculum și instruire*, 2005
2. B. F. Skinner, *Teaching machines*, Science., vol. 128, nr. 3330, pp.969–977, 1958.
3. Consorțiul G. L.. (2008). *Întrebări IMS și interoperabilitate de testare specificație*.
<http://www.imsglobal.org/question/>.
4. D. Peterson, *Five steps to better tests*, 2013.
5. D. Whitelock, C. Reudel și D. Mackenzie, *E-assessment: Cazuri studii de practică eficientă și inovatoare un JISC*, Jt. Inf. Syst.Com., p. 184, 2006.
6. J. B. Williams și A. Wong, *Eficacitatea examenelor finale: A studiu comparativ al examenelor cu carte închisă, examene supravegheate și carte deschisă, examene open-web*, Fr. J. Educ. Tehnol., voi. 40, nr. 2, p. 227–236, martie 2009.
7. J. Donovan, C. Mader și J. Shinsky, *Online vs. traditional curs formare de evaluare: Percepțiile elevilor*, J. Interact. Învăță online., vol. 6, p. 158–180, 2007.
8. J. Ridgway, S. McCusker și D. Pead, *Literature review of e-assessment*, Bristol, 2004.
9. Joint Information Systems Committee (JISC), *Practica eficientă cu e-assessment*, 2007.
10. L. Gilbert, D. Whitelock și V. Gale, *Raport de sinteză privind evaluarea și feedback cu îmbunătățirea tehnologiei*, Southampton, 2011.
11. M. Eljinini și S. Alsamarai, *The impact of e-assessments system on succesul procesului de implementare*, Mod. Educ. Calculator. Sci., vol. 4, nr. 11, p. 76–84, decembrie 2012
12. M. Llamas-Nistal, M. J. Fernández-Iglesias, J. González-Tato și F. a. Mikic-Fonte, *Evaluare electronică combinată: migrarea examenelor clasice la lumea digitală*, Comput. Educ., vol. 62, p. 72–87, martie 2013.
13. O. Sitthisak, L. Gilbert și H. C. Davis, *O evaluare a întrebărilor parametrizate informatice pedagogice pentru autoevaluare*, Învățarea Media Technol., vol. 33, nr. 3, p. 235–248, sept. 2008.
14. P. Marriott, *Students' evaluation of the use of online summative evaluare pe un modul de contabilitate financiară de licență*, fr. J.Educ. Tehnol., voi. 40, nr. 2, p. 237–254, martie 2009.

15. PingSoft, *Hyper author e-examination system*, 2007.
16. R. Ellaway și K. E. N. Masters, *AMEE guide AMEE guide 32: E-learning în educație partea 1: Învățare, predare și evaluare*, Med. Teach., vol. 30, nr. ianuarie, p. 455–73, 2008.
17. T. B. Crews și D. F. Curtis, *Evaluări de curs online: Facultate perspectivă și strategii pentru rate de răspuns îmbunătățite*, Assessment & Evaluarea în învățământul superior, vol. 36, nr. 7. Routledge, pp. 965–878, 2010.

TEST DE EVALUARE LA CHIMIE – CLASA A VII A
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE – SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI DIN NATURĂ

Prof. MUSCALU DANIELA MANUELA

Școala Gimnazială „Traian Coșovei,, - Somova, jud. Tulcea

1) Stabiliți corespondența dintre cele 2 coloane, completând al doilea tabel : **2 p**

a) Dizolvarea este	solvatul și solventul.(1)
b) Dizolvarea are loc mai repede dacă	cantitatea maximă de substanță dizolvată la o anumită temperatură. (2)
c) Amestecul omogen format prin dizolvare se numește	fenomenul fizic prin care o substanță se amestecă în masa unei alte substanțe formând un amestec omogen.(3)
d) Soluția saturată conține	amestecăm componentele.(4)
e) Componentele unei soluții sunt	soluție (5).

a)	b)	c)	d)	e)

2) 40 grame de sare se dizolvă în 360 grame de apă.

- a) Care este concentrația procentuală masică (c) a soluției? **1,2 p**
- b) Peste soluția de la punctul a) se adaugă 400 grame de apă. Ce concentrație procentuală masică (c_1) va avea noua soluție? **1,2 p**
- c) Concluzie : La adăugarea unei cantități de solvent peste o soluție, concentrația procentuală masică a soluției (crește / scade) **0,4 p**

3) Completați spațiile punctate: **1 p**

Învelișul de apă al planetei se numește

Componentele principale ale aerului sunt și

Fenomenul de eliminare în atmosferă a unor substanțe cu efect dăunător pentru mediu se numește

Stratul superficial al scoarței Pământului se numește

4) Dacă enunțul este adevărat, încercuiți A, iar dacă este fals, încercuiți F.

1,2 p

Substanțele solide din sol reprezintă sursa de elemente nutritive.	A	F
Solul este un amestec omogen .	A	F
Plantele consumă oxigenul din aer și eliberează dioxid de carbon.	A	F
Oamenii și animalele consumă dioxidul de carbon și eliberează oxigen.	A	F
Apa potabilă trebuie să fie transparentă, inodoră, să aibă gust plăcut, să fie lipsită de microorganisme și substanțe toxice.	A	F
Apa este mediul în care se desfășoară procesele biochimice din organism.	A	F

Test de evaluare la fizică – cl. a VI a - Unitatea de învățare: MISCARE ȘI REPAUS

Pof. MUSCALU DANIELA MANUELA

Școala Gimnazială „Traian Coșovei”,- Somova, jud. Tulcea

1) Efectuați transformările:

15 km =m ; 2000 m =km ; 2 h =min =s

1800 s =min =h ; 36 km / h =m/s; 5 m/s =km / h 1,6 p

2) Un autovehicul pleacă din orașul A (km 250) la ora 10.30 și ajunge în orașul B (km 538) la ora 14.30 .
Se cer următoarele:

- a) indicați poziția inițială (x_1) și poziția finală (x_2) 0,3 p
- b) indicați momentul inițial (t_1) și momentul final (t_2) 0,3 p
- c) distanța parcursă între cele 2 localități (d) 0,3 p
- d) durata mișcării (Δt) 0,3 p
- e) viteza medie a mobilului (exprimată în km / h) 0,3 p
- f) distanța parcursă în 3 ore 0,3 p
- g) durata necesară parcurgerii distanței de 144 km 0,3 p
- h) cum se modifică poziția autovehiculului față de reper 0,3 p

3) Indicați un instrument pentru măsurarea distanței și un instrument pentru măsurarea duratei 0,5 p

instrument pentru măsurarea distanței.....

instrument pentru măsurarea duratei

4) O mașină pleacă de pe loc și ajunge la viteza de 72 km/h în 40 de secunde. Calculați accelerația mașinii. 0,5 p

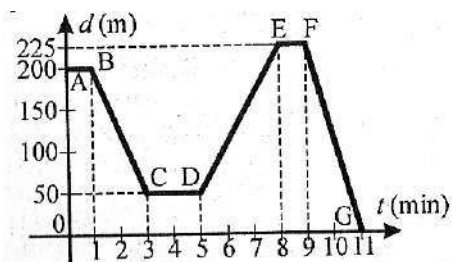
5) Construiți graficul mișcării unui mobil, folosind datele din tabel. 0,5 p

d (m)	0	50	100	150	200
t (s)	0	2	4	6	8

a. În ce poziție (x) se află mobilul la momentul $t = 5$ s? 0,25 p

b. În ce moment (t_1) se află mobilul în poziția $x_1 = 175$ m? 0,25 p

6) Observați cu atenție graficul de mai jos și precizați următoarele : 1 p

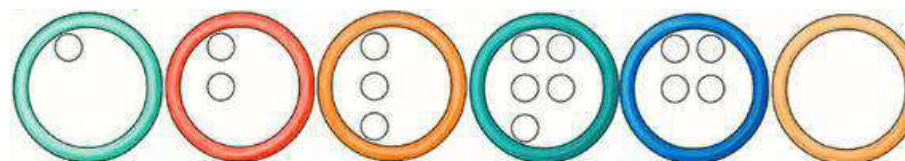

- a) – pe porțiunile AB, CD și EF, mobilul se află în stare de
- b) – pe porțiunea BC, mobilul parcurge distanța dem
- c) – intervalul de timp necesar parcurgerii porțiunii DE este de min
- d) – porțiunea pe care mobilul se depărtează de reper este ...
- e) – mobilul ajunge în reper în minutul

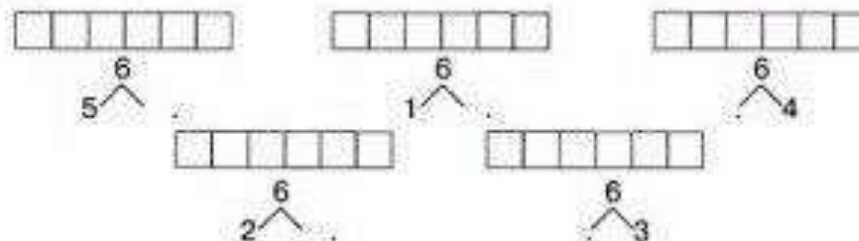
COMPUNEREA ȘI DESCOMPUNEREA NUMĂRULUI 6

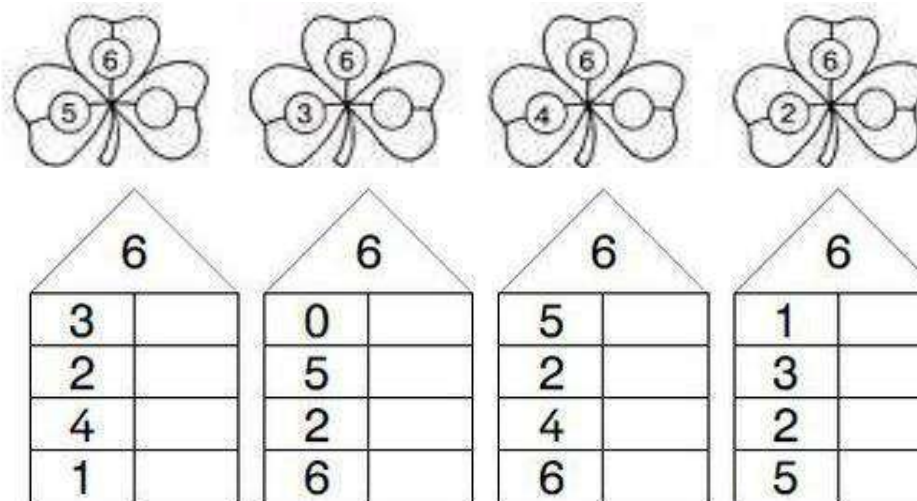
- COMPLETEAZĂ NASTURII CU CERCURI, PENTRU A AVEA FIECARE CÂTE 6.

- COLOREAZĂ PĂTRATELE CU DOUĂ CULORI DIFERITE ȘI DESCOPERĂ DESCOMPUNEREA LUI 6.

- COMPLETEAZĂ CU NUMĂRUL POTRIVIT.

PROIECTAREA TESTULUI PREDICTIV

Data: 18.09.2023

Instituția de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Clasa: a X a

Profesor: Marina Neagu

Disciplina: Educație antreprenorială

Aria curriculară: Om și societate

Tipul lecției: evaluare

Timp: 30 minute

Competențe specifice:

1.1. Identificarea rolurilor posibile pe care le poate îndeplini individul în domeniul economic

2.1. Exemplificarea unor calități ale întreprinzătorului de succes

Obiective ale evaluării:

O1 – să identifice motivațiile intrinseci și extrinseci care determină inițierea unei afaceri

O2 – să precizeze modul în care mediul de afaceri influențează reușita în afaceri

O3 – să exprime opinia cu privire la utilizarea resurselor financiare din perspectiva personală, a întreprinzătorului, respectiv a angajatului

Nume și prenume:

Data: 18.09.2023

Clasa:

Liceu:

TEST INIȚIAL EDUCAȚIE ANTREPRENORIALĂ

CLASA a-X-a

Timp de lucru: 30 de minute

Toate subiectele sunt obligatorii. Fiecare subiect este notat cu 3 puncte. Din oficiu se acordă 1 punct. Mult succes!

1. Dacă mâine te-ai lansa într-o afacere, care ar fi principalele tale motivații intrinseci și extrinseci care te-ar determina să faci acest pas? Menționați 3 motive interioare și 3 motive exterioare. **(6 motivații * 0,5 puncte)**

Motive interioare (intrinseci)

Motive exterioare (extrinseci)

2. Cât de mult sau cât de puțin considerați că următoarele caracteristici prezentate în tabel, definitorii pentru un mediu de afaceri, pot influența reușita în afaceri a întreprinzătorului? **(12 caracteristici * 0,25 puncte)**

	Mult	Puțin
Legi		
Birocrație		
Pregătirea forței de muncă		
Impozite și taxe		
Implicarea statului în economie		
Egalitatea în fața legii		
Seriozitatea partenerilor		
Costul forței de muncă		
Stabilitatea politică		
Dotări tehnice		
Responsabilitate socială		
Implicare în comunitate		

3. Dețineți o sumă mare de bani, respectiv echivalentul în lei a 100.000 de euro. Cum vă gândiți să utilizați această sumă, pornind de la propunerile prezentate în următorul tabel? Cum credeți că ar proceda un om de afaceri? Dar un angajat? (**3 idei * 1 punct**)

	Toți banii	75%	50%	25%	Deloc
I-ai investi într-o afacere					
I-ai depune la o bancă					
Ai cumpăra valută					
I-ai investi în propria persoană					
Ți-ai construi o casă					
Ți-ai achiziționa acțiuni					
Ai ajuta persoane aflate în dificultate					
Ți-ai dezvolta cariera					
Altceva					

Barem de corectare și notare

- I.** 6 motivații * 0,5 puncte = 3 puncte, din care:
- 3 motivații intrinseci * 0,5 puncte = 1,5 puncte
 - 3 motivații extrinseci * 0,5 puncte = 1,5 puncte

- II.** 12 caracteristici * 0,25 puncte = 3 puncte

- III.** 3 opinii * 1 punct = 3 puncte, din care:
- 1 opinie personală
 - 1 opinie cu privire la întreprinzător
 - 1 opinie cu privire la angajat

Oficiu: 1 punct

Matrice de specificatii

<i>Conținuturi/ Competențe de evaluat</i>	<i>Înțelegere</i>	<i>Analiză</i>	<i>Aplicare</i>	<i>Interpretare</i>	<i>TOTAL</i>
Motivații intrinseci și extrinseci legate de inițierea afacerii	10 (1)	10(1)	10(1)		30(3)
Influența factorilor asupra mediului de afaceri		10 (1)	10(1)	10(1)	30(3)
Utilizarea resurselor financiare într-un context economico-social dat	10(1)	10(1)	10(1)	10(1)	40(4)
<i>TOTAL</i>	20(2)	30(3)	20(2)	30 (3)	100

Raport privind rezultatele elevilor la testarea inițială din 18.09.2023

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Disciplina: Educație antreprenorială

Clasa: a X a

DOCUMENT DE ANALIZĂ A REZULTATELOR/PERFORMANȚELOR ELEVILOR LA TESTAREA DIN 18.09.2023

Număr total de elevi:

Număr elevi prezenți:

Media clasei:

Procent de promovabilitate: 100 %

Note	4-4.99	5-5.99	6-6.99	7-7.99	8-8.99	9-9.99	10
Număr de elevi							

Puncte tari	Puncte slabe
Elevii au tratat cu responsabilitate sarcinile de lucru, au manifestat inițiativă și creativitate, au diferențiat tipurile de motivații și au stabilit factorii care influențează spiritul antreprenorial în mod adecvat	_ elevi nu au diferențiat în mod corespunzător tipurile de motivații și au oferit răspunsuri similare S-au mai constatat răspunsuri incomplete la anumite elevi
Elevii și-au exprimat punctul de vedere însoțit de argumente, atât din perspectivă proprie, cât și din perspectiva angajatului și antreprenorului	Au existat câteva situații în care elevii au omis exprimarea opiniei referitoare la angajat sau antreprenor

Măsuri de remediere

În scopul remedierii rezultatelor pe care elevii clasei a X-a _ le-au obținut la testarea inițială din 18.09.2023 la disciplina Educație antreprenorială se vor lua măsuri care să vizeze:

1. utilizarea metodelor activ – participative la clasa în scopul încurajării autoevaluării, inter-evaluării și a formării competențelor de autoapreciere;
2. centrarea întregului demers didactic pe activități practice – aplicative (exerciții, aplicații, demonstrații, dezbateri, argumentări pe o structură dată etc.);
3. distribuirea diferențiată a sarcinilor de lucru, pe grupe de performanță, în funcție de nevoile de remediere identificate – se vor avea în vedere, în special, acele competențe la care elevii nu au obținut rezultatele așteptate

PROIECTAREA TESTULUI DE EVALUARE

Data: 27.11.2023

Instituția de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Clasa: a X a

Profesor: Marina Neagu

Disciplina: Educație antreprenorială

Aria curriculară: Om și societate

Unitatea de învățare: Inițierea și derularea unei afaceri

Tipul lecției: evaluare

Timp: 45 minute

Competențe specifice:

1.2. Utilizarea adecvată a conceptelor specifice antreprenorialului;

5.1. Evaluarea posibilităților de derulare a unei afaceri proprii și profitabile, luând în considerare interesele comunității.

Obiective ale evaluării:

O1 – să definească corespunzător termenii economici din lecțiile studiate;

O2 – să prezinte o idee proprie de afacere.

Nume și prenume:

Data:

Clasa:

Liceu:

Timp de lucru: 45 de minute

Oficiu: 1 punct

TEST DE EVALUARE

I. Grupați următoarele elemente în coloana corespunzătoare, în funcție de sursa de informare din care provin datele: (12 elemente *0,1 puncte =1,2 puncte)

interviu, ziare și reviste de specialitate, focus-grup, buletine și materiale informative de la bănci și societăți de asigurări, observare directă, cărți și publicații de afaceri, convorbire telefonică, situații financiare și rapoarte de activitate, chestionar trimis prin poștă sau e-mail, proiecte de cercetare realizate de colegiile sau facultățile cu profil economic, biblioteci și centre de formare publică, site-uri în resursele din internet

Date primare	Date secundare

II. Alegeți varianta corectă de răspuns, având în vedere faptul că un singur răspuns este corect: (5 grile *0,3 puncte =1,5 puncte)

1. Caracteristicile produsului sau serviciului oferit, canalele de distribuție și modalitățile de promovare fac parte din:

- a) planul de marketing
- b) planul operațional
- c) planul financiar
- d) planul de management

2. Sunt metode primare de cercetare:

- a) observarea sistematică și nesistematică
- b) chestionarul trimis prin poștă sau e-mail
- c) interviul prin telefon
- d) toate variantele de mai sus

3. Planul de afaceri reprezintă:

- a) un grup numeros și identificabil de clienți aflat în interiorul unei piețe, care se aseamănă din punct de vedere al nevoilor de consum, dorințelor, obiceiurilor de consum, puterii de cumpărare sau amplasamentului geografic

b) un instrument prin care se colectează, se analizează și se interpretează în mod sistematic datele din piață despre clienți și concurență

c) un act prin care se pun în comun bani și bunuri, iar semnatarii acestuia decid să conlucreze și să desfășoare activitate economică și să repartizeze beneficiile rezultate din acesta

d) un document scris prin care se descrie natura afacerii, piața-țintă, avantajele competitive ale afacerii, precum și resursele și aptitudinile deținute proprietarii afacerii

4. Sistemul economic, politicile economice și nivelul de dezvoltare economică a unei țări reprezintă:

a) condiții legislative

b) condiții economice

c) condiții socio-culturale

d) condiții naturale

5. Următoarea cotă se referă la volumul vânzărilor dintr-un anumit produs sau serviciu:

a) cota de piață

b) cota afectivă

c) cota de reamintire

d) niciun răspuns corect

III. Stabiliți valoarea de adevăr a următoarelor afirmații, notând cu (A) afirmațiile pe care le considerați adevărate și cu (F) afirmațiile pe care le considerați false: (5 afirmații *0,4 puncte = 2 puncte)

1. Prestudiul pieței ajută la identificarea principalilor competitori și a cotei de piață deținute de aceștia.

2. Datele secundare se obțin prin investigație proprie pe bază de interviuri și chestionare.

3. Planul de marketing descrie amănunțit produsele și serviciile oferite de firmă și definește piața.

4. Migrația internă și internațională a forței de muncă, aspectele demografice, tradițiile și obiceiurile nu sunt condiții socio-culturale.

5. După verificarea dosarului, judecătorul delegat dispune înmatricularea societății și publicarea în Monitorul Oficial al României a încheierii hotărârii judecătorești.

IV. Completează spațiile libere cu termenii economici adecvați pentru a obține informații corecte despre lecțiile studiate: (5 termeni *0,3 puncte = 1,5 puncte)

1. Organigrama companiei și descrierea membrilor echipei manageriale fac parte din planul de.....

2. Studiul de piață ulterior lansării afacerii se utilizează pentru identificarea unor noi modalități de a produselor și serviciilor pe piață.

3. reprezintă un grup numeros și identificabil de clienți din cadrul unei piețe care trebuie să fie reprezentativ pentru piața-țintă totală și suficient de mare pentru a putea generaliza concluziile obținute.

4. Cele trei etape necesare întocmirii planului de afaceri sunt: culegerea informațiilor, planificarea efectivă a activităților și

5. Caracterul se referă la faptul că scopul constituirii societății este obținerea profitului.

V. Explicați următoarele concepte: (2 concepte *0,4 puncte =0,8 puncte)

drept de dispoziție, caracter comutativ

VI. Realizați un mini-eseu de 10 rânduri în care să prezentați o idee de afaceri pe care doriți să o realizați când veți deveni antreprenori și motivați alegerea acesteia. (2 puncte, din care 1 punct pentru ideea de afacere și 1 punct pentru motivație)

Barem de corectare și notare

I. 12 elemente *0,1 punct fiecare = 1,2 puncte

Date primare: interviu, focus-grup, observare directă, convorbire telefonică, chestionar trimis prin poștă sau e-mail

Date secundare: ziare și reviste de specialitate, buletine și materiale informative de la bănci și societăți de asigurări, cărți și publicații de afaceri, situații financiare și rapoarte de activitate, proiecte de cercetare realizate de colegiile sau facultățile cu profil economic, biblioteci și centre de formare publică, site-uri în resursele din internet

II. 5 grile *0,3 puncte fiecare = 1,5 puncte

1. a)
2. d)
3. c)
4. b)
5. a)

III. 5 afirmații *0,4 puncte fiecare = 2 puncte

1. A
2. F
3. A
4. F
5. A

IV. 5 concepte de completat *0,3 puncte fiecare = 1,5 puncte

1. de management
2. promovare
3. segmentul de piață
4. redactarea planului
5. oneros

V. 2 definiții *0,4 puncte fiecare = 0,8 puncte

VI. mini-eseu: 2 puncte

- prezentarea ideii de afacere = 1 punct
- motivație = 1 punct

Oficiu: 1 punct

Matrice de specificații

<i>Conținuturi/ Competențe de evaluat</i>	<i>Înțelegere</i>	<i>Aplicare</i>	<i>Analiză</i>	<i>Sinteză</i>	<i>TOTAL</i>
Planul de afaceri și problemele aplicării acestuia	10 (1)	10 (1)	10 (1)		30 (3)
Condiții legislative ale activității antreprenoriale	10 (1)			10 (1)	20 (2)
Instrumente necesare studierii pieței	10 (1)	10 (1)	10 (1)		30 (3)
Condiții necesare desfășurării activității antreprenoriale	10 (1)			10 (1)	20 (2)
<i>TOTAL</i>	40 (4)	20 (2)	20 (2)	20 (2)	100

Raport privind rezultatele elevilor la testarea sumativă din 27.11.2023

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Disciplina: Educație antreprenorială

Clasa: a X a

DOCUMENT DE ANALIZĂ A REZULTATELOR/PERFORMANȚELOR ELEVILOR LA
TESTAREA DIN 27.11.2023

Număr total de elevi:

Număr elevi prezenți:

Media clasei:

Procent de promovabilitate: 100 %

Note	4-4.99	5-5.99	6-6.99	7-7.99	8-8.99	9-9.99	10
Număr de elevi							

Puncte tari	Puncte slabe
Dețin noțiunile specifice	___ elevi nu s-au încadrat în timp
Argumentează corect un punct de vedere	___ elevi au încurcat noțiuni din lecție

Măsuri de remediere

În scopul remedierii rezultatelor pe care elevii clasei a X-a _ le-au obținut la testarea din 27.11.2023 la disciplina Educație antreprenorială se vor lua măsuri care să vizeze:

1. utilizarea metodelor activ – participative la clasa în scopul încurajării autoevaluării, inter-evaluării și a formării competențelor de autoapreciere;
2. centrarea întregului demers didactic pe activități practice – aplicative (exerciții, aplicații, demonstrații, etc.);
3. distribuirea diferențiată a sarcinilor de lucru, pe grupe de performanță, în funcție de nevoile de remediere identificate – se vor avea în vedere, în special, acele competențe la care elevii nu au obținut rezultatele așteptate
4. centrarea pe metode conversativ-euristice și dezbateri care să le dezvolte elevilor capacitatea de exprimare și de aplicare în situații concrete din viața de zi cu zi;
5. utilizarea matricei de specificații ca reper al procesului de evaluare și identificare a deficiențelor cu privire la comportamentele cognitive, atingerea competențelor prevăzute în programa școlară.

PROIECTAREA TESTULUI DE EVALUARE

Data: 18.03.2024

Instituția de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Clasa: a X a

Profesor: Marina Neagu

Disciplina: Educație antreprenorială

Aria curriculară: Om și societate

Unitatea de învățare: Inițierea și derularea unei afaceri

Tipul lecției: evaluare

Timp: 45 minute

Competențe specifice:

2.3. Identificarea oportunităților pieței;

4.2. Evaluarea schimbărilor și a tendințelor care intervin în mediul de afaceri;

4.3. Utilizarea adecvată și eficientă a resurselor, în funcție de caracteristicile mediului economico-social.

Obiective ale evaluării:

O1 – să utilizeze corespunzător termenii din lecțiile studiate pentru a rezolva sarcinile de lucru propuse;

O2 – să stabilească avantajele și dezavantajelor tehnicilor de publicitate;

O3 – să asocieze corespunzător exemplele specifice fiecărei modalități de promovare a produselor;

O4 – să argumenteze necesitatea promovării produselor.

Nume și prenume:

Data: 10.03.2023

Clasa:

Liceu:

TEST DE EVALUARE

Timp de lucru: 45 de minute. Toate subiectele sunt obligatorii. Din oficiu, se acordă 1 punct.

I. Alegeți varianta corectă de răspuns, având în vedere faptul că un singur răspuns este corect: (3 grile *0,2 puncte =0,6 puncte)

A. Din categoria capitalului circulant, fac parte:

a) clădiri	b) mijloace de transport
c) materii prime	d) utilaje

B. Reprezintă categoria cea mai numeroasă de angajați din întreprindere:

a) muncitori	b) personal cu funcții de conducere
c) personal operativ	d) personal cu funcții de execuție

C. Componenta unui produs care se referă la ansamblul informațiilor transmise de producător sau distribuitor utilizatorului potențial, este reprezentată de:

a) componente corporale	b) comunicații privitoare la produs
c) componente acorporale	d) imaginea produsului

II. Stabiliți valoarea de adevăr a următoarelor afirmații, notând cu (A) afirmațiile pe care le considerați adevărate și cu (F) afirmațiile pe care le considerați false: (3 afirmații *0,5 puncte = 1,5 puncte)

1. Etapa de maturitate este caracterizată de creșterea rapidă a vânzărilor și profitului.
2. O sursă de finanțare internă este reprezentată de veniturile încasate de firmă prin vânzare de bunuri sau prestare de servicii.
3. Ideea de produs este o variantă elaborată de produs exprimată în termeni semnificativi pentru consumatori.

III. Completați spațiile libere cu termenii economici adecvați pentru a obține informații corecte despre lecțiile studiate: (3 termeni *0,5 puncte =1,5 puncte)

1. reprezintă ansamblul de elemente corporale și acorporale ce declanșează cererea pe piață, exprimată de un consumator potențial.
2. Capitalul participă la mai multe cicluri de producție, se consumă treptat și se înlocuiește după mai mulți ani de utilizare.
3. Totalitatea posturilor care prezintă caracteristici principale asemănătoare formează

IV. Grupați următoarele elemente în coloana corespunzătoare modalității de promovare a produselor: (10 elemente *0,2 puncte = 2 puncte)

panouri de afișaj, reclame difuzate prin televiziune, târguri și expoziții comerciale, cupoane, donații și sponsorizări, declarații de presă, oferire de mostre, prezentări de vânzare, expediții poștale, telemarketing

<i>Publicitate comercială</i>	<i>Promovarea vânzărilor</i>	<i>Publicitate necomercială</i>	<i>Vânzare din ușă în ușă</i>	<i>Marketing direct</i>

V. Menționați câte 2 avantaje și câte 2 dezavantaje pentru fiecare instrument de publicitate prezentat mai jos: (8 caracteristici *0,3 puncte = 2,4 puncte)

<i>Instrument</i>	<i>Avantaje</i>	<i>Dezavantaje</i>
Reviste		
Televiziune		

VI. Realizați un mini-eseu de 10 rânduri în care să argumentați necesitatea promovării produselor. (1 punct)

Barem de corectare și notare

I. 3 grile * 0,2 puncte = 0,6 puncte

A. c)

B. a)

C. b)

II. 3 afirmații * 0,5 puncte = 1,5 puncte

1. F

2. A

3. F

III. 3 termeni * 0,5 puncte = 1,5 puncte

1. produsul total

2. fix

3. funcția

IV. 10 elemente * 0,2 puncte = 2 puncte

- Publicitate comercială: panouri de afișaj, reclame difuzate prin televiziune;
- Promovarea vânzărilor: târguri și expoziții comerciale, cupoane;
- Publicitate necomercială: donații și sponsorizări, declarații de presă;
- Vânzare din ușă în ușă: oferire de mostre, prezentări de vânzare;
- Marketing direct: expediții poștale, telemarketing.

V. 8 caracteristici * 0,3 puncte = 2,4 puncte

Reviste:

Avantaje: durată de viață mare, credibilitate, reproducere de calitate;

Dezavantaje: Timp de așteptare lung până la apariție, probleme de poziționare a reclamei în cuprins.

Televiziune:

Avantaje: audiență mare, captează atenția, combină imaginea, sunetul și mișcarea;

Dezavantaje: costuri ridicate, posibilități de confuzie din cauza aglomerării.

VI. mini-eseu: 1 punct

- Argumentarea necesității promovării produselor

Oficiu: 1 punct

Matrice de specificații

<i>Conținuturi/ Competențe de evaluat</i>	<i>Înțelegere</i>	<i>Analiză</i>	<i>Sinteză</i>	<i>Aplicare</i>	<i>TOTAL</i>
Resursele necesare derulării unei afaceri	10(1)	10(1)	20(2)		40(4)
Obținerea produsului	10(1)	10(1)	10(1)		30(3)
Promovarea produsului				30(3)	30(3)
<i>TOTAL</i>	20(2)	20(2)	30(3)	30(3)	<i>100</i>

Raport privind rezultatele elevilor la testarea sumativă din 18.03.2024

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Disciplina: Educație antreprenorială

Clasa: a X a

DOCUMENT DE ANALIZĂ A REZULTATELOR/PERFORMANȚELOR ELEVILOR LA TESTAREA DIN 18.03.2024

Număr total de elevi:

Număr elevi prezenți:

Media clasei:

Procent de promovabilitate:

Note	4-4.99	5-5.99	6-6.99	7-7.99	8-8.99	9-9.99	10
Număr de elevi							

Puncte tari	Puncte slabe
Elevii și-au însușit cunoștințele, au utilizat corect termenii economici pentru rezolvarea sarcinilor de lucru propuse	__ elevi au prezentat mici neclarități sau confuzii ale unor termeni economici studiați
Elevii au argumentat în mod corespunzător, conform indicațiilor date, importanța promovării produselor	__ elevi nu s-au încadrat în timp și nu au respectat numărul de rânduri și indicațiile privind argumentarea dată

Măsuri de remediere

În scopul remedierii rezultatelor pe care elevii clasei a X-a _ le-au obținut la testarea sumativă din 18.03.2024 la disciplina Educație antreprenorială se vor lua măsuri care să vizeze:

1. utilizarea metodelor activ – participative la clasa în scopul încurajării autoevaluării, inter-evaluării și a formării competențelor de autoapreciere;
2. centrarea întregului demers didactic pe activități practice – aplicative (exerciții, aplicații, demonstrații, compuneri, argumentări pe baza unei structuri date etc.);
3. distribuirea diferențiată a sarcinilor de lucru, pe grupe de performanță, în funcție de nevoile de remediere identificate – se vor avea în vedere, în special, acele competențe la care elevii nu au obținut rezultatele așteptate

Directorul de școală românească- între manager sub avalanșa birocratică și lider vizionar

**Prof. Nechita Monica,
Școala Gimnazială Țifești,
com. Țifești, jud. Vrancea**

Definiția unui bun lider este foarte apropiată de definiția unui bun educator. Multe dintre calitățile apreciate la un profesor sunt trăsăturile valoroase ale unui lider care se străduiește să construiască o comunitate școlară eficientă. Așa cum profesorul este inima clasei sale, fiind model pentru elevii săi, tot așa, liderul educațional este nucleul comunității școlare, formate din elevi, profesori, părinți, comunitate locală.

Formulă magică, general valabilă pentru a obține liderul educațional ideal, din punctul meu de vedere, nu există. Fiecare tip de leadership are avantaje și dezavantaje, fie că vorbim despre liderul autoritar, democratic, participativ sau laissez- faire. Independent, însă, de stilul de management, există o serie de calități umane și profesionale ce pot constitui premisele unui management vizionar, unui leadership real.

- ✓ Vizionar- abilitatea de a analiza datele prezente și de a construi o strategie și o viziune a instituției școlare.
- ✓ Pasiune și entuziasm, pentru că educația este o vocație.
- ✓ Respect și considerație față de echipă
- ✓ Onestitate, înaltă ținută morală, sinceritate,
- ✓ Integritate, principii morale și profesionale solide
- ✓ Curajul de a înfrunța incertitudini și de a oferi stabilitate
- ✓ Dedicare unui ideal,
- ✓ Compasiune și empatie
- ✓ Comunicare eficientă
- ✓ Abilitatea de a motiva prin încurajare și sprijin, de a influența prin model personal, de a delega atunci când descoperi că cineva este mai bun decât tine în anumite privințe.

Un lider educațional poate transforma o comunitate educațională în bine, asigurând succesul elevilor și educatorilor, atât timp cât însumează trăsăturile unui lider de succes, dublate de abilitățile administrative ale unui manager eficient, cu experiență și cunoștințe

solide. Aș adăuga și o permanentă deschidere la nou și abilitatea de a învăța din tot și toate. Nu cred în managerul sau liderul atotștiutor.

Un lider educațional este într-o premanentă dezvoltare profesională, personală, se adaptează și caută răspunsuri și soluții la nevoile comunității pe care o reprezintă și este sufletul unei echipe pe care o cunoaște, o ascultă, o analizează și identifică pârghiile pentru ca fiecare membru al acesteia să-și atingă potențialul maxim.

METODA ASALTULUI DE IDEI SAU BARISTORMING

Prof. Nedelcu Mihaela, Școala Gimnazială Nr. 3, Moreni, Dâmbovița

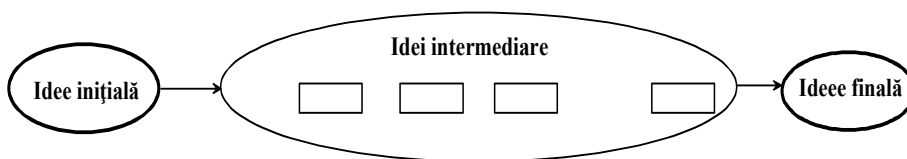
Inițiată de către Alex F. Osbon, această metodă este una dintre cele mai utile metode din practica pedagogică (Cerghit, 2006). Este o metodă de discuție în grup cu funcția distinctă de a ușura căutarea și găsirea celei mai adecvate soluții a unei probleme de rezolvat, printr-o imensă mobilizarea a ideilor tuturor participanților la discuție. Întrunind două aspecte principale, și anume:

- în sens original reprezintă o metodă *de simulare a creativității participanților* și totodată de descoperire a unor soluții inovatoare pentru problemele puse în discuție;
- în al doilea sens, definește *un cadru propice pentru instruirea școlară*.

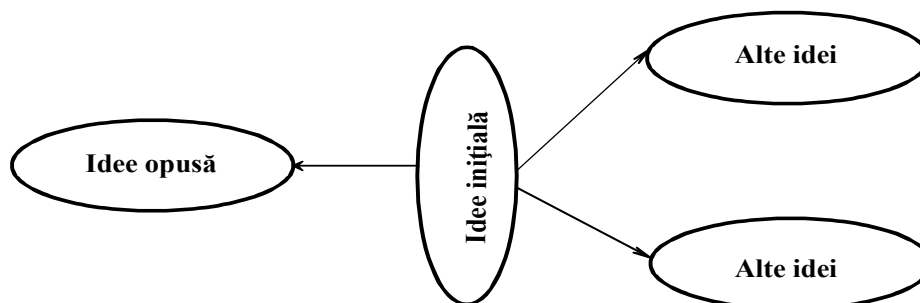
Preluat de către inițiatorul ei din budismul Zen (desemnând *concentrarea spiritului în calm*), brainstormingul presupune amânarea evaluării ideilor emise pentru etapă ulterioară (de aceea brainstorming-ul se mai numește și *metoda evaluării amânate*) în primă etapă nicio afirmație nefiind supusă unui demers critic. Astfel se dezvoltă atmosfera constructivă, fiecare idee primind maximum de atenție, deoarece de la o explicație a fenomenului aparent greșită, prin contagiune, se pot propune soluții originale.

În lipsa unei critici, se diminuează o serie de factori inhibitori și blocaje ale spontaneității de gândire care produc rutina intelectuală. Etapa primă, de ordin cantitativ, reunește un grup de 5-12 persoane, de preferință eterogen (într-un grup omogen există un consens considerabil ce poate limita spontaneitatea), care în timp de aproximativ o oră dezvoltă cât mai multe idei. Ideile pot fi emise pe trei căi:

1. *calea progresiv – liniară* ce presupune evoluția ideii prin completarea ei până la emiterea ideii - soluție de rezolvare a problemei;

2. *calea catalitică* – ideile fiind produse prin analogie sau prin apariția unei idei noi, opuse celei care a generat-o;

3. *calea mixtă*, când o idee poate dezvolta simultan soluții complementare și soluții opuse ei.

Sesiunea de brainstorming se desfășoară respectând anumite reguli esențiale care stabilesc:

- toate ideile, au caracter de cunoștințe și vor fi privite ca atare de către membri grupului;
- nu se va critica nicio sugestie;
- membri grupului trebuie să fie încurajați să construiască ideea altuia; la sfârșit, nici o idee nu aparține nimănui, se încurajează combinațiile de idei;
- se solicită idei membrilor „tăcuți” ai grupului, lucru care-i investește pe aceștia cu structura de rol de putere;
- calitatea este mai puțin importantă decât cantitatea, dar acesta nu trebuie să oprească membrii grupului să încerce să gândească creativ și inteligent.

În continuarea sesiunii de brainstorming urmează o „*perioadă de incubare*”, de reflexie, evaluare și selecția ideilor sau soluțiilor propuse realizându-se într-o a doua etapă. De aici și denumirea de „*metoda evaluării amânate*” (*deferred judgement*). Grupul de persoane care evaluează ideile poate să fie compus din același persoane care au emis ideile sau dimpotrivă.

În folosirea brainstormingului în interes educațional este util ca grupul care a emis ideile să fie același care le și evaluează la finalul sesiunii.

În practica școlară trebuie remarcat de altfel și faptul că elevilor le vine destul de greu să se integreze rapid și eficient într-o asemenea acțiune.

Braistorming-ul se folosește mai puțin în lecțiile obișnuite și mai mult în cadrul unor lecții de sinteză cu caracter aplicativ, în activitățile de cerc. De exemplu, am utilizat această metodă în predarea romanului *Ion* de L. Rebreanu pentru a identifica motivele pentru care îl consideră vinovat pe Ion pentru soarta sa sau am folosit metoda pentru a identifica trăsăturile personajului Ionel din opera *Vizită* de I. L. Caragiale.

Bibliografie:

Ioan, Cerghit, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006.

Constantin, Cucos, Pedagogie, Editura Polirom, București, 2014.

Emanuela, Ilie, Elemente de didactica literaturii române, Editura Universității Alexandru Ioan Cuza , Iași, 2007.

PROCESUL DE AUTOREGLARE – PREMISĂ A DEZVOLTĂRII CAPACITĂȚII DE AUTOEVALUARE LA ELEVI

Lucica Buzenchi

Școala Gimnazială nr. 38 "Dimitrie Cantemir", Constanța

Nicon Rodica

Școala Gimnazială nr. 38 "Dimitrie Cantemir", Constanța

Încă din ciclul primar, elevii trebuie formați să gândească, nu doar să asimileze mecanic cunoștințele. Trebuie eliminată monotonia din sistemul de învățământ tradițional, prin care elevul stă în bancă și doar notează informațiile în vederea asimilării ulterioare a acestora.

Cadrul didactic, pe lângă faptul că organizează spațiul și activitatea, el stimulează, dirijează, dar mai ales participă alături de elevi la elaborarea cunoștințelor, servind drept model în legăturile interpersonale, încurajează interacțiunile cooperante dintre elevi, îi îndrumă cum să-și folosească timpul, spațiul, materialele, ajută individul sau grupul să extragă din experiențe informațiile necesare, pe care să le interpreteze și să le evalueze.

Procesul de învățare al elevilor este controlat în cea mai mare parte de profesor (el stabilește scopurile și obiectivele învățării, el selectează materiale de studiu, el structurează mediul de învățare și motivează elevii prin recompense, calificative și aprecieri verbale). Astfel că, întreg procesul de management al cunoștințelor declarative și procedurale este centrat în cea mai mare parte pe profesor. Controlul asupra ce, cum, cât și când învață elevii, îi privează pe aceștia din urmă de oportunitatea de a-și gestiona resursele (*cognitive, motivaționale, emoționale*) și de a-și regla propria activitate de învățare.

Dezvoltarea la elevi a unor abilități de control a propriului lor comportament de studiu, necesită cunoștințe și abilități, cu privire la procesele și mecanismele care au un rol nemijlocit în managementului personal.

Modalitățile de operare multiplă pot fi în bună măsură valorizate de către procesele învățării autoreglate. Învățarea autoreglată oferă oportunitatea monitorizării unor procese informaționale multiple și constituie în același timp premisa unor procesări informaționale de adâncime. Dezvoltarea abilităților autoreglatorii poate fi realizată în cadrul procesului de învățare, prin creșterea numărului de activități care mediază experiențele prin care elevul învață să: (a) *exploreze sistematic o situație de învățare*; (b) *își automonitorizeze procesele cognitive*,

activitatea de învățare propriu - zisă și modul de organizare al cunoștințelor; (c) formuleze ipoteze și să utilizeze strategii de testare a ipotezelor; (d) își planifice comportamentul de învățare; (e) reflecteze asupra modului propriu de învățare/înțelegere; (f) genereze semnificații personale, care să constituie filtre de interpretare a materialului de studiu.

Într-un astfel de context, finalitatea învățării o reprezintă achiziția (de către elevi) unui set de abilități autoevaluatorii a propriilor competențe și de gestionarea eforturilor și a resurselor de timp în vederea obținerii unor performanțe superioare. O astfel de abordare a deprinderilor proprii de studiu, numită și învățare autoreglată, vine de multe ori în conflict cu practicile învățării tradiționale, care recompensează deseori performanțele de memorare și de reproducere. Procesul învățării autoreglate se constituie ca o interacțiune a mai multor factori - personali (motivaționali, strategici și de autocontrol), comportamentali și contextuali – cu impact asupra performanțelor școlare ale elevilor. Nefiind nici o abilitate mintală, nici o strategie de obținere a unor performanțe ridicate, învățarea autoreglată reprezintă procesul autodirecționat prin care elevul schimbă abilitățile mentale în strategii de obținere a unor performanțe ridicate.

Învățarea autoreglată este un proces activ și constructiv, de monitorizare, reglare și ajustare a activității cognitive, a resurselor motivațional/emoționale și a comportamentului propriu în funcție de setul de scopuri al unei persoane. Coroborând rezultatele mai multor cercetători (Boekaert, Midgley, Pintrich, Schunk, Zimmerman) putem afirma că, învățarea autoreglată poate fi circumscrisă prin următoarele dimensiuni:

- stabilirea obiectivelor specifice studiului (pentru tema la matematică, să alcătuiască câte o problemă cu numerele...);
- alocarea de resurse atenționale în direcția procesării informațiilor relevante (să fie atent îndeosebi asupra comentariilor pe care le face cadrul didactic în timpul rezolvării exercițiilor și problemelor);
- utilizarea unor strategii eficiente de codare, elaborare și organizare a informației, în scopul reactualizării ei ulterioare (să rețină formulele studiate pentru a-l ajuta să le aplice ulterior);
- vizualizarea sau generarea unor imagini mintale vii, respectiv a unor secvențe comportamentale în scopul reținerii unor informații cu caracter mai abstract (să reprezinte eventualele căi prin care pot aborda rezolvarea problemelor);
- utilizarea unor resurse eficiente de studiu (să utilizeze măruș sau o coală de hârtie pentru reprezentarea fracțiilor);

- autoinstruirea prin verbalizări interne orientate spre creșterea performanței (în cazul unei probleme complexe – cum ar fi elaborarea unui proiect - trebuie să ia în calcul mai multe surse de informare);
- automonitorizarea performanței, respectiv urmărirea selectivă a prestațiilor anterioare (să evite planificarea unor sarcini de lucru pe o perioadă lungă);
- autoevaluarea progresului prin stabilirea și utilizarea unor standarde realiste (să ia o notă bună la evaluarea de la matematică, cel puțin cât a luat la teza unică);
- eficientizarea timpului (să își organizeze programul zilei astfel încât să reușească să finalizeze activitățile importante sau să își aleagă momentele de studiu în concordanță cu perioadele de eficiență maximă);
- organizarea mediului de învățare (să aleagă un mediu de învățare cu cât mai puțini factori perturbatori (gen: televizor, CD-uri cu jocuri);
- solicitarea de asistență în caz de nevoie (să recurgă la ajutorul unui coleg sau al profesorului în situația în care nu înțelege explicațiile);
- identificarea punctelor tari privind propriile abilități/capacități (să confecționeze o balanță);
- valorizarea învățării și a factorilor care influențează învățarea;
- anticiparea rezultatelor propriilor acțiuni (dacă respectă programul făcut la matematică, atunci va reuși să ia un punctaj bun la Evaluarea Națională);
- satisfacerea sentimentelor potrivit efortului depus (să fie ei mulțumiți atunci când alocă zilnic minim o oră/două studiului individual pentru pregătirea suplimentară la matematică).

Autoreglarea este procesul de autogenerare a gândurilor, sentimentelor și acțiunilor, planificarea și adaptarea lor pentru a atinge scopurile personale. Ea apare atunci când există o nepotrivire între starea curentă și o stare dorită, fiind un proces de influențare a mediului extern prin intermediul unor funcții ca: *autoobservarea*, *autoevaluarea* și *autoreacția*.

Autoreglarea reprezintă răspunsurile naturale, ale unei persoane, de multe ori automatizate, care au ca scop reducerea disparităților existente între expectanțele persoanei și realitatea percepută. Autoreglarea implică procese cognitive și/sau comportamentale, și este aproape întotdeauna însoțită de control emoțional. O autoreglare eficientă în care se realizează controlul gândurilor, sentimentelor și comportamentului constituie baza unei funcționări psihice sănătoase.

Autoreglarea este un concept dinamic, care sugerează că există activități și procese pe care elevul le poate iniția și care sunt modificabile, și nu neapărat trăsături de personalitate

inuabile, pe care individul fie le are, fie nu. Mai mult, autoreglarea se poate îmbunătăți prin practică, în urma construirii unui bagaj de credințe și strategii pe baza experienței prealabile.

Abilitățile de autoreglare reprezintă una din cele mai importante prerechizite ale învățării individuale. Acestea sunt, de cele mai multe ori presupuse în actul predării, dar pot fi identificate și în modul în care profesorul abordează predarea și evaluarea: aspectele pe care pune accent, ce criterii de performanță stabilește pentru notarea elevilor, ce tipuri de întrebări formulează etc. Multe din ele sunt învățate în mod involuntar, implicit de către elevi, devenind propriile lor abilități autoreglatorii. Abilitățile autoreglatorii pe care le deprind elevii în școală vor fi utilizate în cea mai mare parte mai târziu în domeniul profesional. Studiile arată de asemenea o corelație ridicată între nivelul autoreglării și nivelul performanțelor.

Formarea și dezvoltarea capacității elevului de autocontrol conduce la (auto)reglarea procesului instructiv-educativ și, în consecință, la o motivație suplimentară a acestuia pentru activitatea de învățare. Formarea capacității de autoreglare începe chiar de la intrarea în școală și continuă de-a lungul întregii școlarități, prefigurând procesul educației permanente și întreaga activitate umană, supusă continuu judecăților de valoare.

Autocontrolul are drept scop să-i ajute pe elevi să-și dezvolte capacitatea de autocunoaștere și autoapreciere obiectivă, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învățării și de standardele educaționale, să-și dezvolte un program propriu de învățare, să-și autoevalueze și valorizeze atitudini și comportamente.

Prin autoreglare, elevul este solicitat să-și descopere unele erori în momentul realizării unor sarcini de învățare, după care se pot organiza momente de corectare a lucrărilor. Depistarea lacunelor proprii constituie primul pas în conștientizarea competențelor în mod independent.

Bibliografie

1. Focant, J. et Grégoire, J. (2004), *Les stratégies d'autorégulation cognitive: une aide à la résolution de problèmes arithmétiques*, Paris: ESF éditeur
2. Lisievici, P. (2002), *Evaluarea în învățământ-teorie, practică, instrumente*, București: Aramis
3. Manolescu, M. (2002), *Evaluarea școlară un contract pedagogic*, București: Fundației „D. Bolintineanu“

ROLUL FEEDBACK-ULUI ÎN EVALUAREA EFICACITĂȚII PREDĂRII

Prof. CARMEN OANĂ

Liceul Tehnologic RADU NEGRU GALAȚI

În context educațional, feedbackul, este definit ca fiind o informație furnizată unui cursant pentru a reduce decalajul dintre performanța curentă și un obiectiv dorit (Sadler, 1989).

Prin urmare, pentru un feedback eficient, profesorul trebuie să știe foarte bine la ce stadiu sunt elevii săi și unde ar trebui să ajungă. Astfel elevii vor putea fi ajutați să treacă de la nivelul la care sunt la nivelul de reușită dorit și, astfel, să se bucure de roadele feedbackului.

Feedback-ul este un element cheie al procesului de învățare și evaluare continuă. Oferirea unui feedback frecvent, continuu și relevant, reprezintă un mijloc semnificativ de îmbunătățire a rezultatelor în materie de învățare.

Feedbackul servește unor scopuri variate în procesul de reducere a acestui decalaj

- Poate oferi indicii care captează atenția unei persoane și o ajută să se concentreze la sarcină
- Poate direcționa atenția spre metodele necesare pentru realizarea sarcinii
- Poate oferi informații despre ideile care au fost înțelese greșit
- Poate motiva elevul să depună mai mult efort în activitatea sa.

În procesul evaluării performanțelor, a progresului actului educațional, profesorii sunt conștienți de importanța feedbackului, își propun să reacționeze ținând cont de trei întrebări importante pentru remarcile lor

- ✓ Spre ce mă îndrept?
- ✓ Cum voi ajunge acolo?
- ✓ Ce urmează?

Instrumente prin care profesorii pot să primească feedback

1. **Chestionare la începutul cursului.** La debutul cursului, profesorii poate solicita noului grup de elevi să răspundă la o serie de întrebări precum:

- Care sunt așteptările dvs. cu privire la acest capitol/modul?
- Ce vă interesează cel mai mult legat de acest domeniu?
- Cum intenționați să folosiți ceea ce veți învăța la acest modul?
- Ce cunoștințe anterioare sau experiență aveți în acest domeniu?
- Ce îngrijorări aveți cu privire la acest capitol/modul?

2. **Formulare pe parcursul desfășurării cursului.** Profesorul poate solicita elevilor să completeze un formular de feedback care conține atât întrebări deschise cât și întrebări cu răspunsuri multiple. Pentru ca aceștia să răspundă cu sinceritate ar fi adecvat ca formularul să le păstreze anonimul. Exemple de întrebări care pot fi folosite:

- Care este cel mai util lucru pe care l-ați învățat până acum la modul acesta? Dar cel mai puțin util?
- Care a fost cel mai dificil concept de învățat?
- Care capitol a fost cel mai interesant? Dar cel mai plictisitor?
- Care subiect ați dori să-l studiați în profunzime?

3. **Evaluare la final de curs.** Pot fi folosite următoarele întrebări:

- Acum că ați finalizat capitolul/modulul, cât de bine credeți că înțelegeți conceptele predate?
- Cât de capabil sunteți să puneți în practică ceea ce ați învățat în cadrul acestui modul?
- Care aspecte ale experienței de la modul, v-au ajutat cel mai mult în învățarea conținutului predat?
- Ce s-ar fi putut face mai bine pentru ca aceasta experiență de învățare să fie una mai eficientă? Este important ca studenții să știe că feedback-ul lor este valorificat iar subiectele sau problemele comune vor fi ulterior discutate în cadrul unei întâlniri online. Cu această ocazie profesorul va vorbi despre ce poate și ce nu poate fi schimbat la momentul respectiv și despre cum vor fi folosite restul informațiilor pentru îmbunătățirea procesului de predare-învățare

Concluzie

Este de dorit să se păstreze dialogul deschis și să fie încurajat feedback-ul bidirecțional.

Feedback-ul nu ar trebui să fie oferit în stilul prelegerii, în care profesorul își petrece timpul vorbind și elevul doar ascultă până la sfârșit.

Feedback-ul care se transmite într-un mod autentic și personalizat este mai probabil să inspire elevii să continue să lucreze pentru a-și dezvolta abilitățile. Știm cu toții că feedback-

ul pozitiv ne poate spori încrederea și motivația și este o modalitate excelentă de a arăta aprecierea pentru elevii noștri. Să folosim adeseori feedback-ul constructiv,este crucial pentru creșterea și dezvoltarea elevilor noștri. Feedback-ul constructiv este o modalitate de a ne ajuta unii pe alții,elevi-profesori, să devenim cea mai bună versiune a noastră.

Indiferent de metodele și instrumentele utilizate pentru a acorda feedback, aprecierile transmise trebuie să fie concrete, făcând referire la cunoștințele și abilitățile demonstrate de elevi în comparație cu obiectivele de performanță, cerințele și așteptările exprimate în avans de profesor.

Feedback-ul este un element cheie al procesului de învățare și evaluare continuă. Oferirea unui feedback frecvent, continuu și relevant, reprezintă un mijloc semnificativ de îmbunătățire a rezultatelor în materie de învățare.

Feedbackul este un instrument în beneficiul elevului dar informează și educatorul cu privire la aspectele *legate de eficacitatea predării sale*.

Bibliografie

1. John Hattie, *Înățarea invizibilă*, Editura Trei, 2014.
2. Peter Senge, *Școli care învață*, Editura Trei, 2016.

Ce metode și tehnici interactive de predare-învățare poate folosi cadrul didactic cu elevii săi? Cum se pot concretiza în practică strategiile de evaluare interactivă?

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții. Uneori considerăm educația ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai rapidă ci și imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai știm dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil și mai complex, cu atât crește gradul de incertitudine. Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câțva timp în urmă nici nu ne puteam gândi. Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul și viitorul educației pe care îl dăm generației următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate școlară “muzeu”, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoștințe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii pentru viitor, punând accent pe competențele sociale și de comunicare. E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare. Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații. În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității elevului.

Creierul funcționează asemenea unui computer, acesta din urmă a fost proiectat și creat după modelul de funcționare al creierului. Pentru ca un computer să înceapă să funcționeze trebuie să apăsăm butonul de pornire. În cazul în care învățătura este „pasivă”, butonul „pornire” al creierului nostru este activat. Unui computer îi este necesar pentru a fi în stare de funcționare de un soft adecvat pentru a interpreta datele introduse și creierul nostru are nevoie să facă unele conexiuni cu ideile ancoră deja cunoscute. Când învățătura este „pasivă”, creierul nu face aceste legături. Un computer nu reține informația procesată decât dacă acționăm butonul „salvare”. Creierul nostru trebuie să testeze informația sau să o explice altcuiva pentru a o stoca.

Profesorii își inundă elevii cu propriile lor gânduri profunde și bine organizate. Profesorii recurg prea des la explicații și demonstrații de genul „hai-sa-ți-arăt-cum”. Desigur că, prezentarea poate face o impresie imediată asupra creierului, dar în absența unei memorii excepționale, elevii nu pot reține prea mult pentru perioada următoare. Un profesor, oricât de strălucit orator ar fi, nu se poate substitui creierelor elevilor și deci nu poate face activitatea care se desfășoară individual în mintea fiecăruia. Elevii înșiși trebuie să organizeze ceea ce au auzit și văzut într-un tot ordonat și plin de semnificații. Dacă elevilor nu li se oferă ocazia discuției, a investigației, a acțiunii și eventual a predării, învățătura nu are loc.

DESCRIEREA UNOR METODE DIDACTICE INTERACTIVE

1. CUBUL

În cazul în care se dorește explorarea unui subiect/ a unei situații din mai multe perspective, aceasta metoda oferă posibilitatea de a dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

ETAPELE METODEI:

- Se realizează un cub pe ale cărei fețe se notează cuvintele: **DESCRIE**, **COMPARĂ**, **ANALIZEAZĂ**, **ASOCIAZĂ**, **APLICĂ**, **ARGUMENTEAZĂ** (altele, în funcție de resurse, nu neapărat pe toate fețele cubului).
- Se anunță tema / subiectul pus în discuție.
- Se împarte grupul în șase subgrupuri, fiecare subgrup rezolvând una dintre cerințele înscrise pe fețele cubului.
- Se comunică întregului grup, forma finală a scrierii.

- Lucrarea în forma finală poate fi desfășurată pe tablă sau pe pe foi albe A3.

Exemplu:

2. PĂLĂRIILE GÂNDITOARE („Thinking hats”)

Această metodă contribuie la stimularea creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verdealbastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta astfel rolul precis, așa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanții sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Culoarea pălăriei este cea care definește rolul.

Pălăria albă:

- Oferă o privire obiectivă asupra informațiilor.
- Este neutră.
- Este concentrată pe fapte obiective și imagini clare.
- Stă sub semnul gândirii obiective.

Pălărie roșie:

- Dă frâu liber imaginației și sentimentelor.
- Oferă o perspectivă emoțională asupra evenimentelor.
- Roșu poate însemna și supărarea sau furia.
- Descătușează stările afective.

Pălăria neagră:

- Exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata.
- Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție.
- Este perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Pălăria galbenă:

- Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației.
- Culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul.
- Este gândirea optimistă, constructivă pe un fundament logic.

Pălăria verde:

- Exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă.
- Este verdele proaspăt al ierbii, al vegetației, al abundenței.
- Este simbolul fertilității, al producției de idei noi, inovatoare.

Pălăria albastră:

- Exprimă controlul procesului de gândire.
- Albastru e rece – este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător.

- Supraveghează și dirijează bunul mers al activității.
- Este preocuparea de a controla și de a organiza.

Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia.

Cele 6 pălării gânditoare pot fi privite în perechi:

Pălăria albă – pălăria roșie

Pălăria neagră – pălăria galbenă

Pălăria verde – pălăria albastră

CUM SE FOLOSEȘTE ACEASTĂ METODĂ?

Se împart cele 6 pălării gânditoare elevilor și se oferă cazul supus discuției pentru ca fiecare să-și pregătească ideile. Pălăria poate fi purtată individual – și atunci elevul respectiv îi îndeplinește rolul- sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare cooperează în asigurarea celei mai bune interpretări. Ei pot purta fiecare câte o pălărie de aceeași culoare, fiind conștienți de faptul că:

pălăria albastră – CLARIFICĂ

pălăria albă - INFORMEAZĂ

pălăria verde – GENEREAZĂ IDEILE NOI

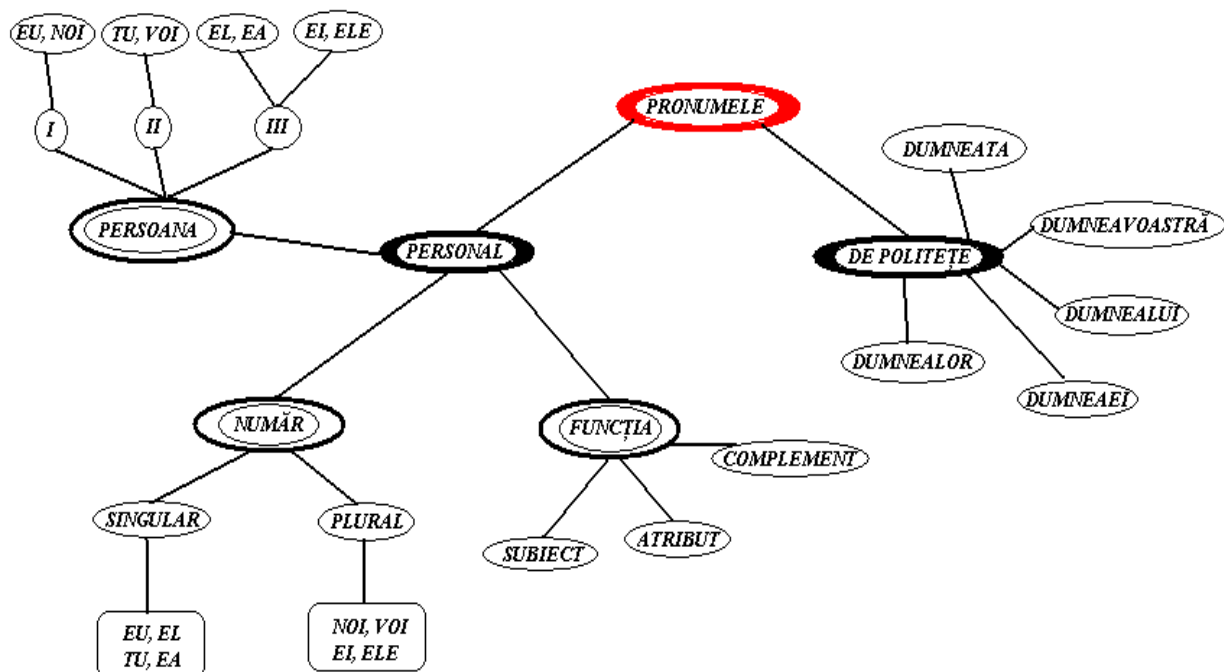
pălăria galbenă - ADUCE BENEFICII

pălăria neagră – IDENTIFICĂ GREȘELILE

pălăria roșie – SPUNE CE SIMTE DESPRE ...

3. CIORCHINELE

Este o metodă de brainstorming neliniară. Încurajează elevii la o gândire liberă, deschisă. Este folosit în fazele de **evocare** și **reflecție** în cadrul ERR, reprezentând o activitate de scriere. Este bine ca tema propusă să fie familiară elevilor, mai ales atunci când ciorchinele se utilizează individual. Poate fi folosit și pe perechi sau pe grupe. Am folosit cu succes această metodă mai ales în cadrul lecțiilor de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor despre o anumită parte de vorbire: substantiv, pronume, verb, realizându-se sub forma jocului și, într-un mod plăcut, schemele recapitulative:

4. ȘTIU / VREAU SĂ ȘTIU / AM ÎNVĂȚAT”

La clasa a V-a, reactualizarea cunoștințelor despre verb am organizat-o prin metoda Știu / Vreau să știu / Am învățat.

Elevii au primit următoarea fișă:

1) Citiți:

Irina a mers la concurs. A câștigat locul întâi. Acum este pe podium. Șade și mă privește fericită. Va participa și la alte concursuri.

2) Subliniați verbele din textul citit și spuneți ce exprimă fiecare.

3) Observați formele diferite ale aceluiași verb: (eu) merg, (tu) mergi, (el/ea) merge.

a) Comparați forma *merg* cu celelalte două forme.

b) Prin ce se deosebesc?

c) Indicați persoana care face deosebirea în fiecare caz.

4) Observați formele diferite ale aceluiași verb: (noi) mergem, (voi) mergeți, (ei/ele) merg.

a) Cine face acțiunea de fiecare dată? (o persoană?, mai multe persoane?)

b) Completați aceste forme cu formele aceluiași verb de la exercițiul 3.

c) Prin ce se deosebesc?

5) Observați formele verbului *a merge*: merg, am mers, voi merge. Când credeți că se petrece acțiunea în fiecare caz?

Elevii au studiat fișa. Le-am cerut să împartă pagina în trei coloane: *Știu*, *Vreau să știu*, *Am învățat*. Am enunțat tema și am completat împreună rubricile (eu la tablă):

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
Ce este verbul; Să recunosc verbele; Ce exprimă verbele; Cum își schimbă forma.	Cum își schimbă verbul forma după momentul în care are loc acțiunea; Ce funcție îndeplinește verbul în propoziție; Cum se pronunță și se scriu unele verbe.	Verbul este partea de vorbire care exprimă acțiunea, starea, existența ființelor, lucrurilor, fenomenelor naturii. Verbul își schimbă forma după <i>persoană</i> și <i>număr</i>.

Folosind această metodă modernă, am urmărit reactualizarea cunoștințelor studiate în anul anterior despre verb și am făcut legătura cu o nouă categorie gramaticală a verbului – timpul.

5. BRAINSTORMING

Etimologic, brainstorming provine din engleză, din cuvintele „brain”= creier și „storm”= furtună, plus desinența „-ing” specifică limbii engleze, ceea ce înseamnă „furtună în creier”- efervescență,o stare de intensă activitate imaginativă, un asalt de idei. Este „ metoda inteligenței în asalt.”

ETAPELE METODEI:

1. Se alege tema și se anunță sarcina de lucru.
2. Se solicită exprimarea într-un mod cât mai rapid, în enunțuri scurte și concrete, fără cenzură, a tuturor ideilor – chiar trăznite, neobișnuite, absurde, fanteziste, așa cum vin ele în minte legate de rezolvarea unei situații-problemă conturate.Se pot face asociații în legătură cu afirmațiile celorlalți, se pot prelua, completa sau transforma ideile din grup, dar atenție, fără referiri critice.Se suspendă orice gen de critică, nimeni nu are voie să facă observații negative.În acest caz funcționează principiul „cantitatea generează calitatea”.
3. Totul se înregistrează în scris, pe tablă, flipchart, video, reportofon, etc.
4. Se lasă o pauză de câteva minute pentru „așezarea” ideilor emise și recepționate.
5. Se reiau pe rând ideile emise, iar grupul găsește criterii de grupare a lor pe categorii-simboluri, cuvinte-cheie, imagini care reprezintă posibile criterii.
6. Grupul se împarte în subgrupuri, în funcție de idei listate, pentru dezbateri.Dezbaterea se poate desfășura însă și în grupul mare. În această etapă are loc analiza critică, evaluarea ,argumentarea și contraargumentarea ideilor emise

anterior. Se selectează ideile originale sau cele mai aproape de soluții fezabile pentru problema pusă în discuție. Se discută liber, spontan, riscurile și contradicțiile care apar.

7. Se afișează ideile rezultate de la fiecare subgrup, în forme cât mai variate și originale: cuvinte, propoziții, imagini, desene, cântece, colaje, joc de rol, pentru a fi cunoscute de ceilalți.

Profesorul trebuie să fie un autentic catalizator al activității, care să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită intervenții inhibante și să stimuleze explozia de idei.

6. TURUL GALERIEI

Turul galeriei este o metodă de învățare prin cooperare ce îi încurajează pe elevi să-și exprime opiniile proprii. Produsele realizate de copii sunt expuse ca într-o galerie, prezentate și susținute de secretarul grupului, urmând să fie evaluate și discutate de către toți elevii, indiferent de grupul din care fac parte. Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Pașii metodei:

- Elevii sunt împărțiți pe grupuri de câte 4-5 membri, în funcție de numărul elevilor din clasă;
- Cadrul didactic prezintă elevilor tema și sarcina de lucru.
- Fiecare grup va realiza un produs pe tema stabilită în prealabil.
- Produsele sunt expuse pe pereții clasei.
- Secretarul grupului prezintă în fața tuturor elevilor produsul realizat;
- Analizarea tuturor lucrărilor.
- După turul galeriei, grupurile își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte.

„Turul galeriei” urmărește exprimarea unor puncte de vedere personală referitoare la tema pusă în discuție. Elevii trebuie învățați să asculte, să înțeleagă și să accepte sau să respingă ideile celorlalți prin demonstrarea valabilității celor susținute. Prin utilizarea ei se stimulează creativitatea participanților, gândirea colectivă și individuală; se dezvoltă capacitățile sociale ale participanților, de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celui alt.

7. ESEUL DE CINCI MINUTE

Este o modalitate de a încheia o oră. Prin această metodă elevii sunt ajutați să –și sintetizeze ideile legate de tema lecției, iar învățătorul are o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, la acea oră.

TEXT SUPORT : » Vizita » de I. L. Caragiale

- descrieți, pe scurt, cum era Ionel;

- imaginându-vă că Ionel era un băiat educat ,găsiți un alt final întâmplării.
-

8. EXPLOZIA STELARA

Pasul 1. Se scrie problema in centrul unei steluțe cu 5 colțuri ;

Pasul 2. În vârful fiecărui colț al steuței se scriu întrebări de tipul:

***ce?, *cine?, *unde?, *de ce?, *când?**

Pasul 3. Se împarte clasa în grupuri;

Pasul 4. Se lucrează la nivelul grupurilor pentru elaborarea unei liste cu întrebări multe și diverse;

Pasul 5. Se comunică întregii clase rezultatele muncii de grup.

Lista de întrebări inițiale poate genera altele,neasteptate. Opțional,se poate proceda și la elaborarea de răspunsuri.

9.CADRANELE

Pentru a realiza această metodă, pagina este împărțită în patru părți prin trasarea a două drepte perpendiculare. Cadramele se numerează de la unu până la patru. În metoda cadranelor pot fi cuprinse patru obiective din ziua respectivă, ca de exemplu:

- **cadranul 1** : scoateți și apoi scrieți ideile principale din text
- **cadranul 2** :identificați în text și folosiți apoi în propoziții cuvinte scrise cu „m” înainte de „p” sau „b”
- **cadranul 3**:scrieți trei însușiri întâlnite în text pentru personajul principal, apoi în dreptul fiecărui cuvânt scrieți opusul lui
- **cadranul 4** : reprezentați printr-un tablou ultimul fragment din lecție.

Această metodă poate fi folosită în etapele lecției dar poate fi și o excelentă metodă de evaluare a cunoștințelor însușite de elevi (în cadrul unei lecții sau al unui capitol).

- În **evocare**: se poate desena cadranul și se pot trece obiectivele sub formă de cerințe; elevii își trasează cadramele și își citesc cerințele; le putem cere apoi să citească lecția cu atenție pentru a face însemnările în cadran;
- În **realizarea sensului**: colaborează, comunică, cer sfaturi și îndrumări cadrului didactic, dezbat și realizează obiectivele prevăzute;
- În **reflecție**: se confruntă rezultatele, se dezbat, se analizează, se fac aprecieri.

Metoda cadranelor poate fi aplicată în toate etapele lecției sau numai în etapele de reflecție, realizându-se feed-back-ul învățării.

Consider că utilizarea alternativelor metodologice moderne în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având cu adevărat un caracter activ-participativ și o reală valoare educativ-formativă asupra personalității elevilor. Un învățământ modern, bine conceput, va permite

inițiativa și spontaneitatea, creativitatea elevului, dar și dirijarea, îndrumarea sa, existența unor relații de cooperare între profesor și elev.

Evaluarea ne permite să ne pronunțăm “asupra stării unui fapt, proces la un anumit moment, din perspectiva informațiilor pe care la culegem cu ajutorul unui instrument care ne permite să măsurăm în raport cu o anumită normă la care ne raportăm” (Etienne Brunswic).

În sens larg, prin strategie se înțelege ansamblul de acțiuni întreprinse într-o organizație (militară, economică, educațională etc.) pentru atingerea obiectivelor stabilite pe termen lung sau mediu.

Strategia vizează asigurarea și pregătirea resurselor umane și materiale, probleme de planificare și organizare a muncii, de cooperare în cadrul organizației sau cu alte organizații etc., potrivit funcțiilor managementului modern, toate acestea având însă un caracter anticipativ, cu bătaie lungă, deci un pronunțat spirit de previziune.

Se poate asocia termenul de strategie, definit astfel, cu activitatea didactică în general și cu cea de evaluare, în particular. Activitatea didactică, indiferent de tipul și gradul (nivelul) instituției de învățământ, se desfășoară în conformitate cu anumite finalități, cunoscute sub denumirea de obiective pedagogice sau didactice.

Pentru atingerea lor, atât la nivelul instituției de învățământ, cât și la nivelul clasei, intră în joc resursele materiale (spații de învățământ, mobilier, materiale didactice, mijloace tehnice etc.) dar și cele umane (profesori, elevi, personal auxiliar etc.), au loc procese de planificare, organizare și dirijare, de control și evaluare, toate acestea, împreună, vizând atingerea obiectivelor pedagogice stabilite.

De priceperea utilizării resurselor și de capacitatea de conducere a procesului de învățământ (deci, de strategia didactică) depind, în ultimă instanță, performanțele școlare obținute de elevi.

Problema se pune asemănător și în cazul evaluării, o componentă principală a procesului de învățământ, alături de predare și învățare, deoarece atât profesorul, la nivelul clasei, cât și directorul, la nivelul școlii, sunt datori să-și stabilească din timp când și cum vor verifica dacă se află pe drumul cel bun, la capătul căruia obiectivele stabilite vor fi atinse și aceasta nu oricum, ci cu cheltuieli materiale, financiare, de timp și umane cât mai reduse.

Așadar, a stabili o strategie de evaluare în învățământ echivalează cu a fixa când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode și mijloace, cum valorifici informațiile obținute etc. Desigur, în final, în funcție de concluziile desprinse, elevul își va modifica strategia de învățare, profesorul pe cea de predare iar directorul strategia managerială.

Strategia de evaluare denotă modul de integrare a acțiunii de evaluare (realizabilă prin operațiile de măsurare-apreciere-decizie) în structura de

funcționare a activității didactice/ educative. Conceptul de *strategie de evaluare* reflectă tendința de extindere a acțiunilor evaluative: de la verificările tradiționale la evaluarea proceselor și condițiilor de desfășurare a activității didactice, a situațiilor de instruire/învățare.

Fiind un proces multidimensional, se pot identifica, în funcție de criteriile alese, mai multe strategii/tipuri de evaluare:

1. Din punct de vedere al **situațiilor de evaluare**, putem identifica două strategii:

- ◆ *evaluare realizată în circumstanțe obișnuite*, bazată pe observarea activității elevilor;
- ◆ *evaluare specifică*, realizată în condiții special create ce presupune elaborarea și aplicarea unor probe, partenerii angajați în proces fiind conștienți de importanța demersurilor de verificare și apreciere întreprinse;

2. După **funcția dominantă** îndeplinită, putem identifica două strategii:

- ◆ *evaluare diagnostică* (se realizează o diagnoză descriptivă ce constă în localizarea lacunelor și erorilor în cunoștințe și abilități dar și a “punctelor forte” și o diagnoză etiologică care relevă cauzele care au generat neajunsurile constatate);
- ◆ *evaluare predictivă* prin care se urmărește prognozarea gradului în care elevii vor putea să răspundă pe viitor unui program de instruire;

3. După **modul în care se integrează în desfășurarea procesului didactic**, putem identifica trei strategii:

- ◆ *evaluare inițială*, realizată la începutul demersurilor instructiv-educative, pentru a stabili nivelul la care se situează elevii;
- ◆ *evaluare formativă*, care însoțește întregul parcurs didactic, organizând verificări sistematice în rândul tuturor elevilor din toată materia;
- ◆ *evaluarea sumativă*, care se realizează de obicei, la sfârșitul unei perioade mai lungi de instruire;

Evaluarea tradițională tinde să fie tot mai mult înlocuită cu ***evaluarea alternativă, dialogată, (“dialogical evaluation”)***

Iată care sunt diferențele dintre cele două modele de evaluare, adaptate la nivelul învățământului:

➤ **EVALUAREA TRADIȚIONALĂ**

- este o căutare a obiectivității și a modalităților științifice de evaluare cu proceduri standard. Accentul se pune pe *profesorul-evaluator*.

- este interesată mai mult de măsurarea *aspectelor cantitative*. Aspectele calitative fiind dificil de măsurat tind să fie ignorate.
- are un grad înalt de *control managerial* al procesului de evaluare de către evaluator, singurul care pune întrebările. Ceilalți participanți care sunt afectați de constatările evaluării au o influență slabă în procesul evaluării și anume în a formula întrebările care pot fi puse, în a-și exprima părerea despre modalitățile de evaluare ori să discute cu profesorul despre concluziile la care acesta a ajuns. Elevul nu e direct implicat în procesul de evaluare. El e exterior acestuia prin faptul că se supune intervenției profesorului. Acesta este cel care vine cu propunerea: când, cum și ce se evaluează.
- nu exista o cooperare între evaluator și elev privind modalitățile de evaluare; din acest motiv profesorul evaluator poate fi perceput negativ.

➤ EVALUAREA DIALOGATĂ

- este privită ca parte integrantă a procesului de dezvoltare și schimbare și implică *judicata reflexivă*
- este centrată pe dialog, *pe cercetarea calitativă* mai mult decât pe măsurarea cantitativă; folosește mai puțin metodele formale.
- funcția principală este de *energizare din interior* a procesului, depășind concepția prin care evaluarea este un proces de control care acționează din exteriorul procesului de învățare. Se pleacă de la ideea că fiecare este unic, având propriul stil de lucru, diferite modalități de percepție, gândire și acțiune. Elevul participă *activ* la procesul de evaluare. Negocierea și consensul constituie elemente importante, iar profesorul discută cu elevii rezultatele și le face recomandări.
- rolul evaluatorului este cel de *facilitator* din interior al procesului de învățare mai mult decât un observator neutru. El ușurează învățarea și evaluarea, plecând de la premiza ca evaluarea îndeplinește funcții mai degrabă de ameliorare și de corectare decât de sancționare și de speculară a greșelilor.

Metode de evaluare: metoda **orală**, metoda **scrisă**, metoda **practică**, **evaluarea asistată de calculator**, alte metode

Numeroase discuții s-au purtat de-a lungul timpului și continuă să se poarte și astăzi în legătură cu gradul de obiectivitate și de precizie al metodelor de evaluare.

Sunt numeroase argumente „pro” și „contra” utilizării exclusive a uneia sau alteia dintre metodele cunoscute. În realitate, îmbinarea lor constituie soluția cea mai potrivită.

✓ ***Metoda de evaluare orală***

Este una dintre cele mai răspândite și se poate aplica individual sau pe grupe de elevi. Principalul avantaj al acestei metode îl constituie posibilitatea dialogului profesor-elev, în cadrul căruia profesorul își poate da seama nu doar „ce știe” elevul, ci și cum gândește el, cum se exprimă, cum face față unor situații problematice diferite de cele întâlnite pe parcursul instruirii. Cu prilejul examinării orale, profesorul îi poate cere elevului să-și motiveze răspunsul la o anumită întrebare și să-l argumenteze, după cum tot el îl poate ajuta cu întrebări suplimentare atunci când se află în impas.

Metoda are însă și unele dezavantaje: ea este mare consumatoare de timp, timp care, adesea, le lipsește profesorilor ale căror discipline sunt prevăzute în planul de învățământ cu un număr mic de ore, deci care au mai mulți elevi cărora trebuie – potrivit reglementărilor în vigoare – să le atribuie cel puțin trei note „în oral” pentru a li se încheia media semestrială.

Un alt dezavantaj este și acela referitor la dificultatea de a selecționa, pentru toți elevii examinați, întrebări cu același grad de dificultate. Pentru a elimina aceste dezavantaje se pot stabili anumite restricții cu privire la durata acestor examinări orale, în funcție de vârstă; întrebările vor fi stabilite din vreme pentru a fi cât mai uniforme, ca grad de dificultate, pentru întregul grup de elevi supus verificării, formularea lor făcându-se clar și precis, fără ambiguități.

Ca să-i fie mai ușor, profesorul poate avea în față, pe durata examinării, o *fișă de evaluare orală*.

✓ ***Metoda de evaluare scrisă***

Este utilizată sub diferite forme: extemporal, teză, test, chestionar, eseu, referat, temă executată acasă, portofoliu, proiect etc.

Prin această metodă se asigură uniformitatea subiectelor (ca întindere și ca dificultate îndeosebi) pentru elevii supuși evaluării, ca și posibilitatea de a examina un număr mai mare de elevi în aceeași unitate de timp.

Ea îi avantajează pe elevii emotivi și-i pune la adăpost pe profesorii tentați să evalueze preferențial prin metoda orală.

Ca și metoda de evaluare orală și cea scrisă are unele dezavantaje sau limite: la teste, de exemplu, elevii pot ghici răspunsurile la itemii cu alegere multiplă; la extemporale și teze se poate copia.

Indiferent de forma utilizată, în cazul probelor scrise este dificil de apreciat anumite răspunsuri, când acestea sunt formulate ambiguu, deoarece profesorul care

corectează lucrarea nu-i poate cere lămuriri autorului.

În general, metoda de evaluare scrisă nu oferă aceleași posibilități de investigare a pregătirii elevilor (cunoștințe, deprinderi, abilități, capacități, competențe etc.) ca evaluarea orală. În realitate, combinarea celor două metode amplifică avantajele și diminuează dezavantajele, așa încât e preferabilă folosirea unui sistem de metode pentru a realiza o evaluare cât mai apropiată de adevăr.

Ca și în cazul evaluării orale, pentru evaluarea scrisă, este necesar să se stabilească unele *criterii de apreciere*.

- La cerințele de conținut, ar trebui să se țină cont de *volumul și corectitudinea* cunoștințelor, de *rigoarea* demonstrațiilor (acolo unde este cazul).

Important este întotdeauna să nu se omită *cunoștințele esențiale* din materia supusă verificării (examinării).

- Prezentarea conținutului să se facă sistematic și concis, într-un limbaj *inteligibil* (riguros din punct de vedere științific și corect din punct de vedere gramatical).

- Forma lucrării presupune și o anumită organizare a conținutului (în funcție de specificul acestuia), unele sublinieri, realizarea unor scheme, tabele și grafice, pentru a pune în valoare unele idei principalele și a-i permite corectorului să urmărească, mai ușor, aceste idei. Când se recurge la citate, este necesar să se indice și sursa.

✓ ***Metoda de evaluare practică***

Le permite profesorilor să constate la ce nivel și-au format și dezvoltat elevii anumite deprinderi practice, capacitatea de „a face” (nu doar de „a ști”). Și această metodă se realizează printr-o mare varietate de forme, în funcție de specificul obiectului de studiu de la probele susținute de elevi la educația fizică, unde există baremuri precise, la lucrările din laboratoare și ateliere unde elevii pot face dovada capacității de a utiliza cunoștințe asimilate prin diverse tehnici de lucru: montări și demontări, executări de piese sau lucrări, efectuarea unor experiențe etc.

Și, la această categorie de probe, evaluatorii trebuie să stabilească unele criterii, norme și/sau cerințe pedagogice, pentru că, de fapt, evaluarea din învățământ, prin oricare dintre metode s-ar realiza are, prin excelență, o valoare, o semnificație pedagogică. Aceste cerințe nu trebuie să difere de cele formulate pe parcursul instruirii, în schimb, ele trebuie să fie cunoscute și de elevi, împreună cu baremurile (standardele) de notare.

✓ ***Evaluarea cu ajutorul calculatorului***

Noile tehnologii ale informării și comunicării (N.T.I.C), cu largi aplicații în toate domeniile, au pătruns – e adevărat, destul de greu – și în învățământ.

Studii internaționale de profil menționează că aplicațiile N.T.I.C „au fost experimentate în toate etapele procesului educativ: motivare, diagnoză, prezentarea informațiilor, pregătire, memorare, rezolvare de probleme, verificare, notare” (O. I. D. I., 1990)

Învățământul asistat de calculator – marea „minune” a tehnicii actuale care zdruncină din temelii învățământul tradițional fundamentat de Comenius în celebra sa lucrare *Didactica Magna*, acum mai bine de trei secole – își propune obiective ambițioase, cum sunt: „dezvoltarea raționamentului, imaginației și creativității, precum și a capacității de a emite o apreciere critică asupra rezultatului dialogului om - mașină” (O.I.D.I, 1990).

Experții remarcă, pe bună dreptate, că „Informatica are un potențial educativ foarte mare față de ceea ce ar putea oferi alte tehnologii. Informatica permite adaptarea învățământului la cerințele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile intelectuale și la nivelul său de cunoștințe, deci, diversificarea modalităților pedagogice și personalizarea învățământului”.

Utilizat în evaluare, calculatorul le oferă, atât profesorilor cât și elevilor, o mare diversitate de modalități.

Spre deosebire de metodele de evaluare tradiționale, evaluarea cu ajutorul calculatorului este debarasată de orice elemente de subiectivism, ca și de emoțiile care-i însoțesc pe cei mai mulți dintre elevi la verificările curente și la examene.

Ea economisește timpul și efortul evaluatorilor care, astfel, pot fi utilizați în alte domenii. Se schimbă, deci, însuși raportul profesor-elev, prin creșterea încrederii elevilor în obiectivitatea profesorilor.

Mai mult, elevii înșiși se pot autoevalua pe parcursul muncii independente pe care o depun zilnic, beneficiind de feed-back-ul atât de necesar unei învățări eficiente și performante.

Deși metoda de evaluare cu ajutorul calculatorului este folosită, încă prea puțin, în școala românească de toate gradele, începuturile sunt promițătoare iar numărul adepților utilizării ei în evaluarea curentă și la examene crește.

Integrată procesului de instruire, evaluarea asistată de calculator ar trebui să capete o mai mare extindere în rezolvarea de probleme (mai dificile pentru elevi).

După Nisbet și Sbucksmith (1986), citați de A. K. Jalaluddin (1990), „procesul de rezolvare a problemelor poate fi redus la următoarele operații: examinarea problemei model, prelucrarea modelului în vederea efectuării necesare și exprimării problemei în funcție de aceste condiții”.

Acest proces permite studiul pe bază de experiență (diferit de cel static) care, asociat cu utilizarea materialului imprimat pe calculator, îi oferă elevului un mod interactiv de construire și asimilare a noilor cunoștințe, concomitent cu posibilitatea de a verifica dacă ceea ce a învățat este corect sau nu.

✓ **Alte metode de evaluare**

În practica școlară sunt folosite și alte metode de evaluare a nivelului de pregătire al elevilor, atât pe parcursul instruirii cât și la sfârșitul ei.

Menționăm câteva, întâlnite mai des, în activitatea profesorilor:

- observarea;
- referatul;
- eseul;
- fișa de evaluare;
- chestionarul;
- investigația;
- proiectul;
- portofoliul;

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fișei de evaluare, chestionarului, proiectului și disertației/lucrării de diplomă, pot fi incluse în categoria metodelor de evaluare scrisă.

🌀 **OBSERVAREA** (înțeleasă aici ca metodă de cunoaștere a elevului sub diverse aspecte) poate fi folosită și ca metodă de *evaluare*, cu condiția să respecte aceleași *cerințe psihopedagogice*, ca și în cazul unei cercetări (investigații) pe o temă dată: să aibă *obiective clare* (exemplu: stimularea interesului elevilor pentru o anumită disciplină; ameliorarea rezultatelor școlare; creșterea caracterului aplicativ al predării și învățării); să se efectueze *sistemic*, pe o perioada mai îndelungată (semestru sau an școlar); să se *înregistreze operativ*, într-o fișă specială sau într-un caiet, rezultatele observării.

Obiectul observării îl constituie: activitatea elevilor, comportamentul lor, produsele unor activități realizate în conformitate cu cerințele programelor școlare sau combinație a lor.

Rezultatele observării vor fi comparate cu rezultatele la învățătură, în urma unor analize calitative și cantitative (matematice și statistice).

Observarea va fi folosită, mai ales, pentru sesizarea cât mai exactă a cauzelor care determină obținerea unor rezultate slabe la învățătură la anumiți elevi și oscilațiile (variațiile) prea mari în pregătirea altora, dar și pentru a evita erorile de apreciere prin atribuirea unor note (fie prea mari, fie prea mici) sub impresia momentului, a unor evaluări conjuncturale.

În mod deosebit, prin observarea sistematică a comportamentului și activității elevilor, se evită, atât supraestimarea unor elevi ca urmare a impresiei bune create despre ei, cât și subestimarea celor despre care există o impresie proastă.

În toate cazurile însă, valoarea observării depinde de rigoarea cu care este făcută și de competența evaluatorului.

Ⓢ *REFERATUL* (folosit ca bază de discuție în legătură cu o temă dată fiind menit să contribuie la formarea sau dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă ale elevilor din clasele mari sau ale studenților), este și o posibilă probă de evaluare a gradului în care elevii sau studenții și-au însușit un anumit segment al programei, cum ar fi o temă sau o problemă mai complexă dintr-o temă.

El este întocmit fie pe baza unei bibliografii minimale, recomandate de profesor, fie pe baza unei investigații prealabile, în acest din urmă caz, referatul sintetizând rezultatele investigației, efectuate cu ajutorul unor metode specifice (observarea, convorbirea, ancheta etc.).

Când referatul se întocmește în urma studierii anumitor surse de informare, el trebuie să cuprindă atât opiniile autorilor studiați în problema analizată, cât și propriile opinii ale autorului.

Nu va fi considerat satisfăcător referatul care va rezuma sau va reproduce anumite lucrări studiate, cu speranța că profesorul, fie nu cunoaște sursele folosite de elev sau de student, fie nu sesizează plagiatul.

Referatul are, de regulă trei-patru pagini și este folosit doar ca element de portofoliu sau pentru acordarea unei note parțiale în cadrul evaluării efectuate pe parcursul instruirii.

Deoarece el se elaborează în afara școlii, elevul putând beneficia de sprijinul altor persoane, se recomandă susținerea referatului în cadrul clasei/grupeii, prilej cu care autorului i se pot pune diverse întrebări din partea profesorului și a colegilor.

Răspunsurile la aceste întrebări sunt, de regulă, edificatoare în ceea ce privește contribuția autorului la elaborarea unui referat, mai ales când întrebările îl obligă la susținerea argumentată a unor idei și afirmații.

Ⓢ *ESEUL*, preluat din literatură (unde este folosit pentru a exprima liber și cât mai incitant, anumite opinii, sentimente și atitudini, referitoare la diverse aspecte ale vieții oamenilor, într-un număr de pagini cât mai mic), poate fi folosit și ca metodă de evaluare.

Problematika eseului în învățământ este foarte diversă putând fi abordată atât cu mijloace literare, cât și cu mijloace științifice, într-un spațiu care, de regulă, nu depășește două-trei pagini.

Rostul eseului, ca metodă de evaluare, este acela de a-i da elevului sau studentului posibilitatea de a se exprima liber, de a-și formula nestingherit opiniile față de un anumit subiect, neîncorsetat de anumite scheme livrești sau de prejudecăți.

El este o alternativă la testul grilă, bazat pe itemi stereotipi, cu alegere duală sau multiplă, care tind să monopolizeze evaluările sumative în ultimii ani.

Și eseul însă, ca și referatul, poate oferi informații limitate despre nivelul de pregătire al unui elev sau student, informațiile lui urmând a fi corelate cu informațiile obținute cu ajutorul altor metode de evaluare.

Oricum, eseul se bucură de o largă apreciere în rândul elevilor și studenților și, atunci când este bine folosit (ca moment și ca domeniu de aplicare), le oferă evaluatorilor informații foarte interesante, cel puțin în ceea ce privește capacitatea de gândire a elevilor (studenților), imaginația lor, spiritul critic, puterea de argumentare a unor idei personale și altele asemenea, ce nu pot fi „măsurate”, la fel de precis, cu alte metode de evaluare.

Ⓢ *FIȘA DE EVALUARE* este un formular de dimensiunea unei coli de hârtie A4 sau A5 (în funcție de numărul și complexitatea sarcinilor de îndeplinit), pe care sunt formulate diverse exerciții și probleme ce urmează a fi rezolvate de elevi în timpul lecției, de regulă după predarea de către profesor a unei secvențe de conținut și învățarea acestuia, în clasă, de către elevi.

În aceste condiții, fișa de evaluare se folosește, mai ales, pentru obținerea feedback-ului de către profesor, pe baza căruia el poate face precizări și completări, noi exemplificări etc., în legătură cu conținutul predat.

Nu este, deci, obligatoriu ca elevii să fie notați, fișa de evaluare având, în felul acesta, un pronunțat caracter de lucru, de optimizare a învățării, ceea ce o și deosebește de testul de evaluare care se folosește, prioritar, pentru aprecierea și notarea elevilor.

Fișa de evaluare mai poate fi folosită și pentru înregistrarea rezultatelor observării sistematice a comportamentului și activității elevilor, în această situație evaluarea având un rol sumativ.

Ⓢ *CHESTIONARUL*, folosit pe scară largă în anchetele de teren de către sociologi, precum și ca metodă de cercetare psihopedagogică, poate fi folosit și ca instrument de evaluare, mai ales atunci când profesorul dorește să obțină informații despre felul în care elevii percep disciplina predată sau stilul lui de predare și de evaluare.

Cu ajutorul chestionarului se pot obține informații despre opțiunile elevilor și atitudinea lor față de disciplină sau față de anumite probleme cuprinse în programă și manual, ceea ce înseamnă că, pe această cale, putem obține informații și despre nivelul lor de motivație la o anumită disciplină.

Nu este însă mai puțin adevărat că, prin intermediul chestionarului, se pot obține și informații referitoare la pregătirea elevilor (chestionarea putându-se face atât oral, cât și în scris), cu toate că, în practică, sunt preferate alte metode și instrumente ce permit obținerea unor informații mai relevante (testul, de exemplu,

fiind bazate o mare varietate de itemi, asigură o apreciere mult mai riguroasă decât chestionarul).

Când dorește însă o informare operativă cu privire la stăpânirea de către elevi a unor probleme esențiale, dintr-o lecție, dintr-o temă sau dintr-un capitol, profesorul poate recurge la chestionar.

Pe baza răspunsurilor primite de la elevi, el poate face nu doar aprecieri privind gradul de însușire a unor cunoștințe, ci și precizări, completări, dezvoltări etc., care să conducă la o mai bună cunoaștere a unei anumite părți din materia parcursă.

🌀 *INVESTIGAȚIA* (în sensul de cercetare, descoperire) se folosește, de regulă, ca metodă de învățare, pentru a-i deprinde pe elevi să gândească și să acționeze independent, atât individual cât și în echipă.

La începutul semestrului, profesorul stabilește lista de teme pe care elevii urmează să le abordeze cu ajutorul investigației, perioada investigației, modul de lucru, de prezentare și de valorificare a rezultatelor.

Investigația se poate realiza individual sau colectiv.

Este de preferat ca rezultatele să fie analizate cu clasa de elevi, pentru ca profesorul să poată formula observații, aprecieri și concluzii.

Pe baza analizei activității elevilor și a rezultatelor obținute de ei în cadrul investigației, profesorul poate acorda note, valorificând, în felul acesta, funcția evaluativă a investigației.

🌀 *PROIECTUL* are, de asemenea, un dublu rol: el poate fi folosit cu elevii din clasele mari de liceu și cu studenții pentru învățarea unor teme mai complexe, care se pretează la abordări pluridisciplinare, interdisciplinare și transdisciplinare sau ca metodă de evaluare (pe parcursul instruirii sale) sumativă. Cu ajutorul lui elevii/studenții, pot face dovada că au capacitatea de a investiga un subiect dat, cu metode și instrumente diferite, folosind cunoștințe din diverse domenii. Uneori, proiectul este folosit ca probă de evaluare la absolvirea unei școli profesionale, a unui liceu industrial sau cu profil artistic, precum și la absolvirea unei facultăți din domeniile tehnicii, artei, arhitecturii etc.

Ca și în cazul investigației, profesorul stabilește lista temelor de proiect, perioada de realizare și-i inițiază pe elevi sau pe studenți asupra etapelor și a tehnicilor de lucru (individual sau colectiv).

Elevii trebuie să fie orientați și îndrumați și (eventual) sprijiniți de profesor în colectarea datelor necesare (potrivit temei alese sau repartizate), iar pe parcursul realizării proiectului să beneficieze de consultații și de evaluări parțiale.

La aceste evaluări, ca și la evaluarea finală (când proiectul se prezintă sau se susține), profesorul operează cu anumite criterii, referitoare, atât la proces (documentarea, utilizarea datelor și a informațiilor în formularea concluziilor etc.), cât și la produs (structura proiectului, concordanța dintre conținut și temă, capacitatea de analiză și sinteză, relevanța concluziilor, caracterul inedit al rezultatelor etc.). Aceste criterii se recomandă să fie cunoscute și de elevi/studenți.

📁 *PORTOFOLIUL*, este o metodă de evaluare mai veche, folosită, îndeosebi, în învățământul primar, unde învățătorii le cereau elevilor să realizeze o seamă de lucrări, pe parcursul instruirii, care constituiau un fel de carte de vizită a lor. Aceste lucrări, cuprinzând compuneri, rezolvări de probleme, diverse produse executate la lucrul manual, ierbare, insectare, colecții minerale și altele asemenea, erau apreciate și notate, iar cele mai reușite erau prezentate în cadrul unor expoziții organizate la sfârșitul anului școlar.

„Descoperită” după anul 1989 și numită „portofoliu”, metoda s-a extins și la celelalte trepte de învățământ, dându-i-se un conținut mai precis.

Adrian Stoica o include între metodele „complementare” de evaluare, alături de observare, de investigație și de proiect, nici ele noi dar mai bine definite, evidențiindu-li-se valențele formative și apartenența la ceea ce autorul numește „evaluare autentică”, prin care înțelege „un concept relativ nou” ce „se referă la evaluarea performanțelor elevilor prin sarcini de lucru complexe” (Stoica, A., 2003).

În această perspectivă, Adrian Stoica include în portofoliu diverse rezultate ale activității desfășurate de elevi pe parcursul instruirii, înregistrate fie cu ajutorul metodelor considerate „tradiționale” (orale, scrise și practice), fie cu ajutorul celor numite „complementare” (observarea, proiectul, investigația).

Fără a minimaliza valoarea portofoliului și a celorlalte metode „complementare”, suntem de părere că oricare dintre metodele de evaluare (mai vechi sau mai noi, „tradiționale” sau „moderne”) trebuie utilizate de profesori și apreciate în raport cu „fidelitatea” lor, adică cu gradul în care ele reușesc să măsoare cât mai riguros ceea ce vrem să măsurăm, măsurarea fiind o caracteristică importantă a oricărei evaluări.

Ideea pentru care pledăm este aceea de a nu absolutiza nici o metodă de evaluare ci, așa cum menționăm într-un alt paragraf al lucrării, de a utiliza un sistem de metode, amplificându-le astfel avantajele și diminuându-le dezavantajele.

Să nu uităm că elementele portofoliului sunt lucrări executate de elev, de regulă, în cadrul activității independente din afara școlii, el putând beneficia de îndrumarea altor persoane sau prelua de la acestea lucrări gata făcute.

Așadar, și portofoliul va putea fi folosit ca o alternativă, alături de alte metode, conținutul său fiind precizat de evaluator, în funcție de specificul disciplinei de studiu, la începutul semestrului sau al anului de învățământ.

METODE INTERACTIVE ÎN EVALUAREA COPIILOR

PARASCHIV VIORICA LOREDANA

GRĂDINIȚA CU PP NR 4, MĂCIN, TULCEA

Pe 20 noiembrie 2023 am participat cu copiii la „Cea mai mare lecție din lume – Apă curată pentru toți” , organizată de UNICEF, realizând o activitate de educație despre acțiunile colective pe care le putem desfășura pentru prevenirea și diminuarea efectelor negative ale poluării, în special cea care afectează sursele de apă.

Cu această ocazie am urmărit și o evaluare a cunoștințelor copiilor , a comportamentelor și abilităților de lucru în perechi sau pe grupuri mici.

Preșcolarii au avut la dispoziție imagini cu aspecte diferite de ape curate sau poluate. Copiii analizează și apoi expun păreri cu privire la aspectul analizat. Ceilalți copii au la îndemână cartonași verzi și roșii pentru a-și exprima opinia -„AȘA DA!/ AȘA NU!” Educatoarea , utilizand metoda trierea asertiunii formulează enunțuri astfel încât copiii să-și exprime părerea și să completeze totodată un tabel .Preșcolarii și-au exersat capacitatea de analiză, de decizie, de selecție și opțiune. Metoda îmbină formele de organizare- în perechi sau grupuri mici; stimulează încrederea în forțele proprii și are un caracter antrenant.

Ulterior , preșcolarii lucrând pe grupuri mici, au utilizat water science kit pentru a **experimenta** filtrarea apei murdare. Au asamblat componentele kit ului, urmând instrucțiunile descrise în imagini, au observat elementele naturale din care se compun filtrele – pietriș, nisip etc.; au învățat despre modalitățile de filtrare a apei și în cazul cantităților mai mari, necesare pentru locuitorii unui oraș , spre exemplu. Colaborarea, observarea , discuțiile pornite de la „citirea,, instrucțiunilor de lucru în imagini până la înregistrarea transformărilor prin care trece apa ajută copiii în relaționare, disciplinare și autocontrol, și, nu în ultimul rând în învățare.

Metodele și tehnicile moderne de evaluare ,din care fac parte și cele două descrise mai sus, au multiple valențe formative care le recomandă ca modalități adecvate de optimizare a practicilor evaluative, fiind susceptibile, în primul rând , să faciliteze coparticiparea copiilor la evaluarea propriilor rezultate. Printre principalele valențe formative ale metodelor și tehnicilor moderne de evaluare putem aminti:

- stimularea activismului elevilor;
- accentuarea valențelor operaționale ale diverselor categorii de cunoștințe;
- evidențierea, cu mai multă acuratețe, a progresului în învățare al elevilor și, în funcție de acesta, facilitarea reglării/ autoreglării activității de învățare;
- formarea și dezvoltarea capacității de investigare a realității;
- formarea și dezvoltarea capacității de cooperare, a spiritului de echipă;
- dezvoltarea creativității;
- dezvoltarea gândirii critice;
- dezvoltarea capacității de autoorganizare și autocontrol;
- dezvoltarea motivației pentru învățare și formarea unui stil de învățare eficiente.

Bibliografie :Ion Ovidiu Pânișoară -„Enciclopedia metodelor de învățământ”, Editura Polirom
2022

Nume și prenume :

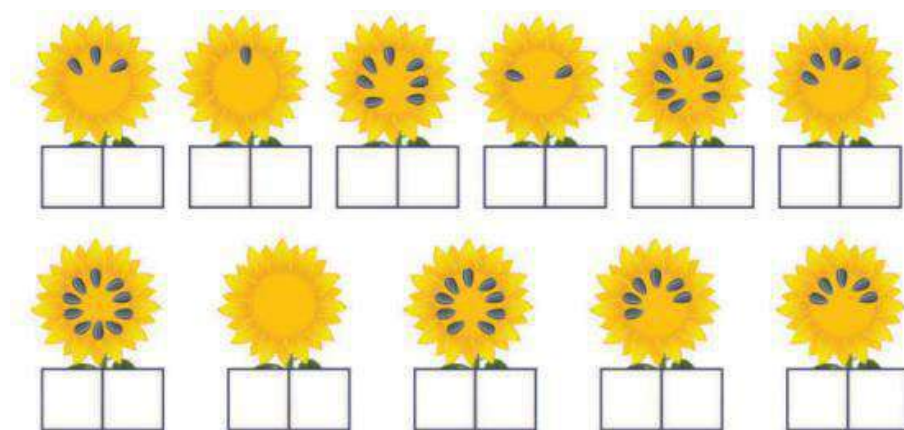
Data :

EVALUARE

1. Completează șirurile cu numerele care lipsesc :

- 0 , , 2 , , , 5
- 9 , , 7 , , , 4
- 2 , 4 , , , , 12
- 13 , 11 , , , , 3

2. Scrie în casete câte semințe are fiecare floare :

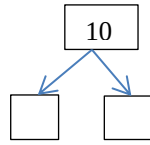
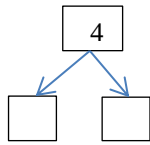
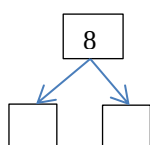
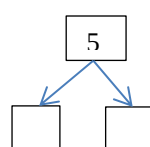
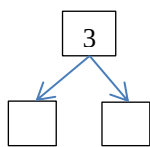
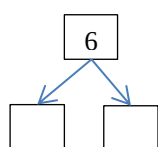

Colorează cu roșu casetele în care ai scris **numere pare** și cu albastru casetele în care ai scris **numere impare**.

3. Compară numerele, folosind semnele $<$, $>$, $=$:

3	5	6
9	7	2

4. Descompune numerele :

5. Se dau numerele : 0,6,3,8,4,9,10. Ordonează :

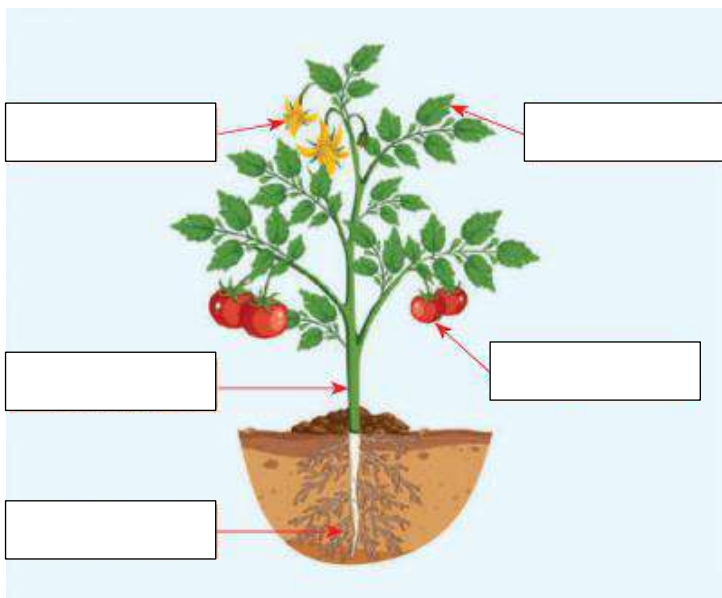
a) **crescător** numerele date :

.....

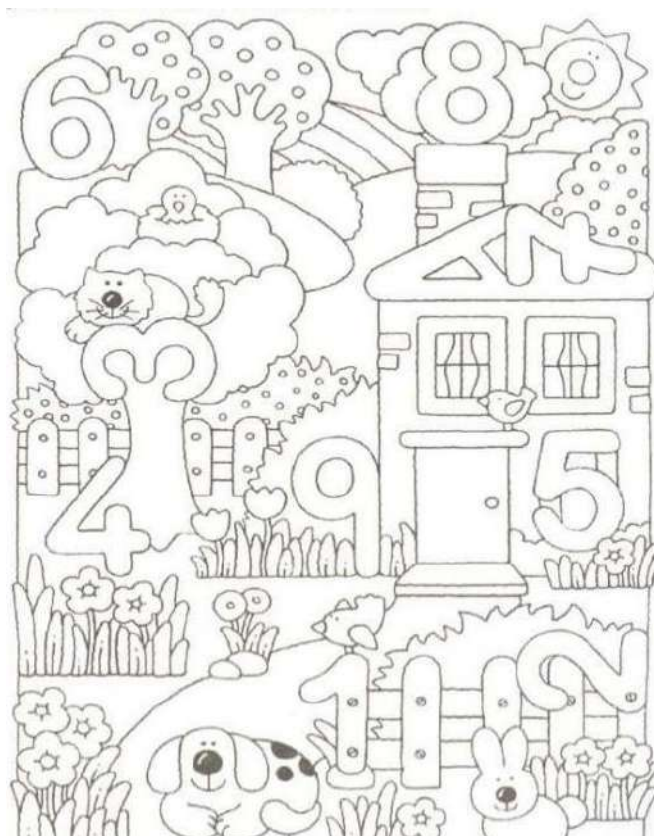
b) **descrescător** numerele date :

.....

6. Notează în casete părțile componente ale plantei :

FELICITĂRI, AI TERMINAT !

Descriptori de performanță

Item	Sarcina	Performanța		
		Foarte bine	Bine	Suficient
1	Completează șirurile cu numerele care lipsesc.	Completează corect 4 șiruri.	Completează corect 2-3 șiruri.	Completează corect 1 șir de numere.
2	Completează casetele și identifică numerele pare și impare.	Completează casetele cu numerele potrivite și identifică corect 6-11 numere pare/impare.	Completează casetele cu numerele potrivite și identifică 1-5 numere pare/impare.	Completează casetele cu numerele potrivite.
3	Compară numerele, folosind semnele $<$, $>$, $=$.	Folosesc corect semnele pentru 5-6 perechi de numere.	Folosesc corect semnele pentru 3-4 perechi de numere.	Folosesc corect semnele pentru 1-2 perechi de numere.
4	Descompune numerele.	Descompun corect 5-6 numere.	Descompun corect 3-4 numere.	Descompun corect 1-2 numere.
5	Ordonează crescător și descrescător numerele date.	Ordonează corect crescător și descrescător numerele date.	Ordonează corect crescător sau descrescător numerele date.	Ordonează crescător și/sau descrescător alte numere decât cele date.
6	Notează în casete părțile componente ale plantei ilustrate.	Completează corect casetele cu denumirile părților componente ale plantei.	Completează corect 3-4 casete cu denumirile părților componente ale plantei.	Completează corect 1-2 casete cu denumirile părților componente ale plantei.

Înregistrarea rezultatelor

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Calificativul obținut						Calificativul final
		Itemul 1	Itemul 2	Itemul 3	Itemul 4	Itemul 5	Itemul 6	
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								

Măsuri de ameliorare

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

METODE DE EVALUARE A REZULTATELOR ȘCOLARE

Prof.inv.primar PIELE ELENA-ROXANA
Scoala Gimnaziala "Gabriel Marinescu"-Tigveni

Evaluarea constituie o activitate de colectare, organizare și interpretare a datelor obținute prin intermediul instrumentelor de evaluare;

Evaluarea cuprinde o suită de acte prin care educatorul se informează asupra atingerii obiectivelor și poate emite o apreciere asupra activității elevului (M. Ionescu).

Metodele și instrumentele utilizate în evaluarea performanțelor școlare sunt de mai multe feluri. Prof. C. Cucoș propune următoarea taxonomie (*Pedagogie*, 2002) :

Metode și instrumente de evaluare	tradiționale	* probe orale * probe scrise * probe practice
	complementare	*observarea sistematică a elevilor *investigația *proiectul *portofoliul *tema pt. acasă *tema de lucru în clasă *autoevaluarea

A. Metode tradiționale

Verificarea orală

Verificarea orală constă în realizarea unei conversații prin care profesorul urmărește identificarea cantității și calității instrucției. Conversația poate fi individuală, frontală sau combinată. Avantajele constau în faptul că se realizează o comunicare deplină între profesor și clasa de elevi, iar feedback-ul este mult mai rapid. Metoda favorizează dezvoltarea capacităților de exprimare ale elevilor. De multe ori însă, obiectivitatea ascultării orale este periclitată din cauza intervenției unei multitudini de variabile: starea de moment a educatorului, gradul diferit de dificultate a întrebărilor puse, starea psihică a evaluaților etc.. În același timp, nu toți elevii pot fi verificați, ascultarea fiind realizată prin sondaj.

Avantajele utilizării probelor orale vizează (Cf. Stoica, *Evaluarea curentă și examenele*, 2001, pp. 48-49):

- flexibilitatea și adecvarea individuală ale modului de evaluare prin posibilitatea de a alterna tipul întrebărilor și gradul lor de dificultate în funcție de calitatea răspunsurilor oferite de către elev;
- posibilitatea de a clarifica și corecta imediat eventualele erori sau neînțelegeri ale elevului în raport cu un conținut specific ;
- formularea răspunsurilor urmărind logica și dinamica unui discurs oral, ceea ce oferă mai multă libertate de manifestare a originalității elevului, a capacității sale de argumentare etc.;

- interacțiunea directă, manifestă, creată între evaluator și evaluat (profesor și elev), de natură să stimuleze modul de structurare a răspunsurilor de către elev, încurajând și manifestări care permit evaluarea comportamentului afectiv-afectiv.

Limitele acestor probe se prezintă astfel :

- diversele circumstanțe care pot influența obiectivitatea evaluării atât din perspectiva profesorului, cât și din cea a elevului (gradul diferit de dificultate a întrebărilor de la un elev la altul, variația comportamentului evaluatorului etc. generează o puternică varietate interindividuală și intraindividuală între evaluatori sau la același evaluator în momente diferite, la fel cum starea emoțională a elevului în momentul răspunsului influențează performanța acestuia din punct de vedere al calității prestației sale);
- nivelul scăzut de validitate și fidelitate;
- consumul mare de timp, având în vedere că elevii sunt evaluați fiecare separat.

Verificarea scrisă

Verificarea scrisă apelează la anumite suporturi scrise, concretizate în lucrări de control sau teze. Elevii își prezintă achizițiile fără intervenția profesorului, în absența unui contact direct cu acesta.

Avantaje :

- anonimatul lucrării, ușor de realizat, îngăduie o diminuare a subiectivității profesorului ;
- posibilitatea verificării unui număr relativ mare de elevi într-un interval de timp determinat,
- raportarea rezultatelor la un criteriu unic de validare, constituit din conținutul lucrării scrise,
- avantajarea unor elevi timizi sau care se exprimă defectuos pe cale orală,
- economia de timp pe care o realizează în cadrul bugetului alocat relației predare-invatare-evaluare;
- acoperirea unitară ca volum și profunzime pe care acest tip de probe o asigură la nivelul conținutului evaluat;
- verificarile scrise fac posibilă evaluarea tuturor elevilor
- asupra aceleiași secvențe curriculare, ceea ce face comparabile rezultatele elevilor,iar evaluarea în sine devine mai obiectivă;
- posibilitatea evaluatorului de a emite judecati de valoare mult mai obiective, întemeiate pe existența unor criterii de evaluare clar specificate și prestabilite ;
- posibilitatea elevilor de a-și elabora independent răspunsul, reflectând cunoștințe și capacități demonstrate într-un ritm propriu;
- diminuarea stărilor tensionale, de stres, care pot avea un impact negativ asupra performanței elevilor timizi sau cu alte probleme emoționale.

Limite :

- verificarea scrisă implică un feedback mai slab, în sensul că unele erori, neîmpliniri nu pot fi eliminate operativ prin intervenția profesorului;
- inconvenientul major constă în relativă întârziere în timp a momentului în care se realizează ratificarea și corectarea probelor. Cu toate acestea, timpul de care dispun elevii pentru a intra în posesia rezultatelor evaluărilor poate fi utilizat pentru cunoașterea răspunsurilor corecte. Pot fi concepute strategii, de către profesorii creativi, de gratificare a acelor elevi care, în răstimpul scurs până la aflarea notei, identifică și cunosc răspunsurile corecte. Nu-i exclusă practica revizuirii notei
- dacă elevul probează că știe, până la urmă, ceea ce trebuia să știe !

Verificarea practica

Se realizeaza la o serie de discipline specifice și vizeaza identificarea capacitatilor de aplicare practica a cunoștințelor dobândite, a gradului de formare a unor priceperi și deprinderi, concretizate în anumite suporturi obiectuale sau activitati materiale.

Pentru realizarea cu succes a unei activitati practice, este normal ca inca de la începutul secvenței de învățare elevii să fie avizați asupra (Neacșu, Stoica, 1996, p. 76):

- *tematicii lucrarilor practice;
 - *modului în care ele vor fi evaluate (baremele de notare);
 - *condițiilor care le sunt oferite pentru realizarea activității respective (aparate, unelte, sali de sport etc.).
- Un tip specific de proba practica îl constituie activitățile experimentale în contextul disciplinelor cu caracter practic-aplicativ.

Probele evaluative de ordin practic se pot gândi în următoarele perspective:

- *executarea de către elevi a unor produse pornind de la un model;
- * realizarea de către elevi a unor acțiuni pornind de la un proiect de acțiune ;
- * simularea unor acțiuni în condiții speciale (pe ordinator, în salele de simulare etc.).

Facem precizarea ca probele practice, în măsura în care sunt bine concepute, ratifică în modul cel mai elocvent ceea ce elevii cunosc și pot să facă.

B. Metode complementare de evaluare

1. Referatul

Acest instrument permite o apreciere nuanțată a învățării și identificarea unor elemente de performanță individuală a elevului, care își au originea în motivația lui pentru activitatea desfășurată.

Se pot diferenția două tipuri de referate:

- referat de investigație științifică independentă, bazat pe descrierea demersului unei activități desfășurate în clasă și pe analiza rezultatelor obținute ;
- referat bibliografic, bazat pe informarea documentară.

Caracteristicile esențiale ale referatului sunt:

- pronunțat caracter formativ și creativ ;
- profund caracter integrator, atât pentru procesele de învățare anterioare, cunoștințele disciplinare și interdisciplinare, cât și pentru metodologia informării și a cercetării științifice, fiind astfel o modalitate de evaluare foarte sugestivă, precisă, intuitivă și predictivă;
- permite abordarea unor domenii noi, ce reprezintă extinderi ale conținutului, în măsura în care tematica propusă este interesantă, justificată didactic și există resurse în abordarea ei;
- se pot realiza conexiuni cu alte obiecte de învățământ și cu modalități de investigație transdisciplinare;
- caracter sumativ, angrenând cunoștințe, priceperi, abilități și atitudini diverse, constituite pe parcursul unei perioade mai îndelungate de învățare etc..

2. Investigația

Se prezintă ca un instrument ce facilitează aplicarea în mod creativ a cunoștințelor și explorarea situațiilor noi sau foarte puțin asemănătoare cu experiența anterioară. Investigația este o activitate care se poate derula pe durata unei ore de curs sau a unei succesiuni de ore de curs, în timpul căreia elevii demonstrează o gamă largă de cunoștințe și capacități.

Elevul sau grupul de elevi primesc o tema cu sarcini precise, bine circumscrise. Se poate formula și sub forma unor teme pentru acasă, dar definitivarea se va face în clasă, prin comentarea concluziilor.

Investigația este o metodă de evaluare în care elevul este pus în situația de a căuta o soluție la exigențe și complexități diferite. Elevul trebuie să facă dovada înțelegerii cerințelor temei, a soluției adoptate, generalizării sau transpunerii acesteia în alt context.

Caracteristicile esențiale ale investigației constau în faptul că:

- are un pronunțat caracter formativ;
- are un profund caracter integrator, atât pentru procesele de învățare anterioare, cât și pentru metodologia informării și a cercetării științifice, fiind în acest fel o modalitate de evaluare foarte sugestivă, precisă, intuitivă și predictivă;
- are un caracter sumativ, angrenând cunoștințe, priceperi, abilități și atitudini diverse constituite pe parcursul unei perioade mai îndelungate de învățare;
- se pot exercita în mod organizat activități de cercetare utile în formarea ulterioară și în educația permanentă.

3. Proiectul

Constituie o metodă complexă de evaluare, individuală sau de grup, recomandată profesorilor pentru evaluarea sumativă. Subiectul este stabilit de profesor, dar după ce se obișnuiesc cu acest tip de activitate, elevii înșiși vor putea propune subiectele. Este obligatoriu ca elevii să dispună de anumite precondiții:

- să prezinte un anumit interes pentru subiectul respectiv;
- să cunoască dinainte unde își vor găsi resursele materiale;
- să fie nerăbdători în a crea un produs de care să fie mândri;
- să nu aleagă subiectul din cărți vechi sau să urmeze rutina din clasă;
- să spera că părinții vor fi înțelegători și interesați de subiectul ales.

Capacitățile care se evaluează în timpul realizării proiectului pot fi:

- capacitatea de a observa și de a alege metodele de lucru;
- capacitatea de a măsura și de a compara rezultatele;
- capacitatea de a utiliza corespunzător bibliografia;
- capacitatea de a manevara informația și de a utiliza cunoștințe;
- capacitatea de a raționa și de a utiliza proceduri simple;
- capacitatea de a investiga și de a analiza;
- capacitatea de a sintetiza și de a organiza materialul;
- capacitatea de a realiza un produs.

Proiectul poate avea o conotație teoretică, practică, constructivă, creativă. El se poate derula într-o perioadă mai mare de timp, pe secvențe determinate dinainte sau structurate circumstanțial. În funcție de particularitățile de vârstă, acesta poate să includă componente ludice.

4. Portofoliul

Se prezintă ca o metodă de evaluare complexă, longitudinală, proiectată într-o secvență mai lungă de timp, care oferă posibilitatea de a se emite o judecată de valoare, bazată pe un ansamblu de rezultate.

Acest instrument reprezintă o colecție din produse ale activității elevului, selectate de el însuși, structurate și semnificate corespunzător. Portofoliul oferă o imagine completă a progresului înregistrat de elev de-a lungul intervalului de timp pentru care a fost proiectat, prin raportarea la criteriile formulate în momentul proiectării.

Portofoliul este un produs complex, format din elemente diferite, ca forme de transmitere a informației și a mesajului:

- fișe de informare și documentare independentă,
- referate,
- eseuri,
- pliante,
- prospecte,
- desene,
- colaje, care pot constitui subiectul unor evaluări punctuale, dar nu în mod obligatoriu.

Elevul adaugă în portofoliu materialele pe care le considera necesare, materiale care-l reprezintă, subliniind atitudinea și interesul față de domeniul abordat.

Profesorul va prezenta elevilor un model de portofoliu compatibil cu vârsta acestora, conținând elemente asemănătoare cu cele propuse ca temă, criterii de apreciere formulate clar și caracteristica valorică a diferitelor elemente

Există mai multe niveluri de analiză a portofoliului:

- fiecare element în parte, utilizând metodele obișnuite de evaluare;
- nivelul de competență a elevului, prin raportarea produselor realizate la scopul propus;
- progresul realizat de elev pe parcursul întocmirii portofoliului.

Portofoliul este un instrument euristic, prin intermediul lui putându-se evidenția următoarele capacități:

- capacitatea de a observa și de a manevra informația;
- capacitatea de a raționa și de a utiliza cunoștințe ;
- capacitatea de a observa și de a alege metodele de lucru;
- capacitatea de a măsura și de a compara rezultatele ;
- capacitatea de a investiga și de a analiza;
- capacitatea de a utiliza corespunzător bibliografia;
- capacitatea de a raționa și de a utiliza proceduri simple;
- capacitatea de a sintetiza și de a organiza materialul;
- capacitatea de a sintetiza și de a realiza un produs.

5. Observarea sistematică a comportamentului elevilor

Este o probă complexă ce se bazează pe următoarele instrumente de evaluare:

- 1.fișa de evaluare;
- 2.scara de clasificare;
- 3.lista de control/verificare.

1. Un posibil model de fișă de evaluare cuprinde următoarele :

- a) Date generale despre elev : nume, prenume, vârsta, climatul educativ din mediul caruia provine;
- b) Particularități ale proceselor intelectuale: gândire, limbaj, imaginație, memorie, atenție, spirit de observație etc.;
- c) Aptitudini și interese ;
- d) Trăsături de afectivitate ;
- e) Trăsături de temperament;
- f) Aptitudini față de :
 - sine;

- disciplina/obligatiile școlare;
- colegi.

g) Evoluția aptitudinilor, atitudinilor, intereselor și nivelului de integrare.

În raport cu fișa de evaluare, se avansează următoarele sugestii:

- fișele vor fi elaborate numai în cazul elevilor cu probleme (care au nevoie de sprijin și îndrumare);
- observarea se limitează la câteva comportamente relevante.

2. Scara de clasificare indică profesorului frecvența cu care apare un anumit comportament.

Scările de clasificare pot fi numerice, grafice, descriptive. Se va răspunde la întrebări de tipul:

a. În ce măsură elevul participă la discuții ?

- niciodată;
- rar;
- ocazional;
- frecvent;
- întotdeauna.

b. În ce măsură comentariile au fost în legătură cu temele discutate?

- niciodată;
- rar;
- ocazional;
- frecvent;
- întotdeauna.

3. Lista de control/verificare indică profesorului faptul că un anumit comportament este prezent sau absent. Poate fi urmat urmatorul model:

Atitudinea elevului față de sarcina de lucru	Da	Nu
A urmat instrucțiunile.		
A cerut ajutor atunci când a avut nevoie.		
A cooperat cu ceilalți.		
A așteptat să-i vină rândul pentru a utiliza materialele.		
A împărțit materialele cu ceilalți.		
A încercat activități noi.		
A dus activitatea până la capăt.		
A pus echipamentele la locul lor după utilizare.		
A făcut curat la locul de muncă.		

Recomandări pentru utilizarea listelor de control:

- se completeaza cu x in dreptul raspunsului adecvat;
- pentru ca rezultatele sa fie relevante se folosesc cel putin doua dintre instrumentele prezentate;
- se completeaza informatiile asupra comportamentului elevului din timpul activitatilor didactice;
- se utilizeaza numai in cazul copiilor cu dificultati de invatare.

6 . Autoevaluarea

O modalitate de evaluare cu largi valențe formative o constituie autoevaluarea elevilor. Autoevaluarea permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele operaționale; cu acest prilej, elevul va înțelege mai bine obiectivele și conținutul sarcinii pe care o are de rezolvat, modul în care efortul său în rezolvarea sarcinii este valorificat. Grilele de autoevaluare permit elevilor să-și determine, în condiții de autonomie, eficiența activitatilor realizate. Pornind de la obiectivele educaționale propuse, grila de autoevaluare proiectată conține:

- capacități vizate;
- sarcini de lucru;
- valori ale performanței.

Autoevaluarea poate să meargă de la autoaprecierea verbală până la autonotarea mai mult sau mai puțin supravegheată de către profesor.

Implicarea elevilor în aprecierea propriilor rezultate are efecte benefice pe mai multe planuri (Radu, 1988, p. 246):

- profesorul dobândește confirmarea aprecierilor sale în opinia elevilor, referitoare la rezultatele constatate;
- elevul exercită rolul de subiect al acțiunii pedagogice, de participant la propria formare;
- îi ajută pe elevi să aprecieze rezultatele obținute și să înțeleagă eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite;
- cultiva motivația intrinsecă față de învățare și atitudinea pozitivă, responsabilă, față de propria activitate.

Calitatea evaluării realizate de profesor se repercutează direct asupra capacității de autoevaluare a elevului. Interiorizarea repetată a grilelor de evaluare cu care operează profesorul constituie o premisă a posibilității și validității autoaprecierii elevului. Pe lângă această modalitate implicită a educării capacității de autoevaluare, profesorii pot dispune de cai explicite de formare și de educare ale spiritului de evaluare obiectivă. Iată câteva posibilități:

1. Autocorectarea sau corectarea reciprocă. Este un prim exercițiu pe calea dobândirii autonomiei în evaluare. Elevul este solicitat să-și depisteze operativ unele erori, minusuri, în momentul realizării unor sarcini de învățare. În același timp, pot exista momente de corectare a lucrărilor colegilor. Depistarea lacunelor proprii sau pe cele ale colegilor, chiar dacă nu sunt sancționate prin note, constituie un prim pas pe drumul conștientizării competențelor în mod independent.

2. Autonotarea controlată. În cadrul unei verificări, elevul este solicitat să-și acorde o notă, care este negociată apoi cu profesorul sau împreună cu colegii. Cadrul didactic are datoria să argumenteze și să evidențieze corectitudinea sau incorectitudinea aprecierilor avansate.

3. Notarea reciprocă. Elevii sunt puși în situația de a-și nota colegii, prin reciprocitate, fie la lucrările scrise, fie la ascultările orale. Aceste exerciții nu trebuie neapărat să se concretizeze în notare efectivă.

5. Notarea școlară

Aprecierea rezultatelor școlare se materializează, de cele mai multe ori, prin notare.

Notarea este un act de atașare a unei etichete, a unui semn, la un anumit rezultat al învățării. Nota este un indice care corespunde unei anumite realizări a randamentului școlar.

Dupa Vasile Pavelcu (1976), nota poate îndeplini mai multe funcții:

- rol de informare (pentru elevi, părinți, profesori),
- rol de reglare a procesului de învățare,
- rol terapeutic (dynamizator pentru anumite cazuri - prin acordarea de puncte „în plus”), dar și un rol patogen, întrucât nota îi induce stres și disconfort psihic elevului, mai ales în situațiile de insucces.

Apresiasi școlară, ca atribuire a unei judecăți de valoare, se face fie prin apelul la anumite expresii verbale, fie prin folosirea unor simboluri. Apresiasi verbală este des utilizată și are un rol dynamizator, calauzitor în învățarea școlară.

Apresiasi se poate realiza în mai multe feluri:

- aprecierea verbală sau propozițională;
- aprecierea prin simboluri:
 - numerice;
 - literale;
 - prin culori;
 - prin calificative.

Menirea activității evaluative este aceea de a conduce la optimizarea demersului calitativ și cantitativ de cunoaștere a celui evaluat, în condiții cât mai coerente și corecte. În acest sens, ansamblul metodelor tradiționale de evaluare, dominante în desfășurarea actului evaluativ, trebuie completat cu noi metode, tehnici și instrumente de evaluare ale căror virtuți formative sunt evidente.

EVALUARE ÎNȚĂLĂ ȘI PROGRES LA ORA DE LIMBA FRANCEZĂ

Prof. Daniela Popa

Liceul Tehnologic « Ion I.C. Brătianu », Timișoara

Recurgerea la evaluarea inițială la debutul orelor de limba franceză din parcursul liceal rămâne o practică didactică esențială cu perspectivă dublă, spre trecut și spre viitor, cu convergență însă în același punct: progresul elevilor. Prima perspectivă, aceea a *diagnosticării golurilor* de competență în învățarea limbii de către elevi, va permite cu atât mai mult adaptarea spre progres a strategiilor de predare-învățare, cu cât evaluarea inițială se va baza pe un plan de recapitulare conturat în conformitate cu cerințele programei școlare din parcursul gimnazial. Recapitularea conținuturilor va permite astfel actualizarea competențelor formate în anii de gimnaziu cu respectarea programei școlare, aplicarea criteriului normei în evaluare și, după analiza rezultatelor, direcționarea diverselor tipuri de strategii de predare către nevoile imediate ale elevilor, prin munca diferențiată pe baza unui plan de remediere. A doua perspectivă, cea a *remedierii golurilor* de competențe, se va contura prin urmare în procedeu declanșator al procesului de predare - învățare pe nivele de limbă diferențiate în cadrul disciplinei limba franceză: ea induce de asemenea viitoarea strategie de abordare a conținuturilor de predare de către profesor.

Așadar, *recapitularea* înaintea aplicării testului inițial la început de ciclu liceal devine strategie de *actualizare* a cunoștințelor dobândite în gimnaziu, cu *testul inițial ca instrument de măsurare și diagnoză a însușirii* acestora, cu finalizare în *alegerea strategiilor* celor mai adaptate în vederea *progresului școlar*.

Iată un exemplu de plan de recapitulare pentru limba franceză 2, clasa a IX-a:

Tematica recapitulării	Competențe	Strategii (cf. Programei școlare)	Data
Conținuturi tematice: scènes de vie: informations personnelles, transports, loisirs, santé Elemente de construcția comunicării: l'indicatif présent; le passé composé, les relatifs simples Funcții comunicative: parler de ses activités quotidiennes; parler du passé.	1.1 Identificarea sensului global al unui mesaj 2.1 Descrierea (oral / în scris) a unor activități cotidiene, obiceiuri; 2.3 Redactarea de paragrafe / texte pe o temă de interes	- munca în binom - fișe de lucru - exerciții și sarcini de lucru plecând de la un document declanșator înregistrat - planșă explicativă:	Săpt. 1
Conținuturi tematice: projets d'avenir: métiers et professions Elemente de construcția comunicării: le futur simple, le conditionnel présent Funcții comunicative: faire un portrait professionnel, exprimer un souhait, parler de l'avenir, faire des hypothèses	1.2 Anticiparea elementelor de conținut ale unui text pe baza titlului / unui stimul vizual 1.1 Formularea de idei/părerii pe teme de interes în cadrul unei discuții / în mesaje de răspuns: 2.5 Redactarea de texte funcționale simple	- exerciții și sarcini de lucru plecând de la un document declanșator înregistrat - fișe de lucru - glosar al formulelor specifice actelor de vorbire - sistematizarea problemei de gramatică	Săpt. 2

În urma recapitulării conținuturilor, profesorul de limba franceză aplică testul inițial la clasă : «În cazul evaluării exprimării orale sau scrise se utilizează itemi subiectivi, cu răspunsuri deschise care necesită utilizarea unei grile de apreciere cu mai multe criterii în raport cu competențele vizate (lingvistică, socio-culturală, discursivă, strategică).

În evaluare, criteriile de performanță utilizate pentru evaluarea competenței de comunicare sunt de natură pragmatică (coeziune, suplețe, coerență, dezvoltare tematică, precizie) și de natură lingvistică (repertoriu lingvistic general, bogăția vocabularului, corectitudine gramaticală, stăpânirea vocabularului, stăpânirea sistemului fonologic, stăpânirea ortografiei» (Ghid de evaluare pentru limba franceză, Ministerul Educației Naționale, București 1999, p. 5)

Analiza rezultatelor testului va fi realizată de către profesor plecând de la criteriile de performanță grupate în două categorii.

Prima categorie cuprinde criterii de natură lingvistică:

- corectitudinea gramaticală,

- bogăția și varietatea lexicală,
- corectitudinea ortografiei,
- folosirea corectă a semnelor de punctuație.

A doua categorie de criterii se referă la structura internă a textului:

- conținut (modul în care sarcina de lucru a fost respectată),
- coerență (organizarea clară, bine structurată),
- coeziune (utilizarea articulatorilor logici),
- stil și ton (țin de calitatea stilistică a lucrării).

În urma analizei rezultatelor obținute la testele inițiale, profesorul va constata necesitatea adaptării unor strategii de predare-învățare pentru aducerea progresivă la nivel a competențelor de limba franceză, în conformitate cu cerințele programei școlare.

Un plan de remediere se va impune, el urmărește, în vederea aplicării cerințelor programei școlare:

A. Practica rațională a limbii

Prin dezvoltarea competențelor de receptare și producere, elevul va putea, în limitele cunoștințelor dobândite, să decodifice și să producă în mod conștient, atât oral cât și în scris, mesaje corecte și adecvate funcțional-comunicativ.

B. Formarea și dezvoltarea de competențe de interacțiune.

Elevul va fi capabil să utilizeze conștient și adecvat funcțional modalități și tehnici de interacțiune (orală și în scris) în diverse contexte comunicative.

C. Dezvoltarea unor tehnici de muncă intelectuală.

Elevul va învăța să utilizeze strategii și tehnici de studiu prin care să valorifice cunoștințe și deprinderi achiziționate inclusiv prin studiul altor discipline, dintr-o perspectivă cross-curriculară, să utilizeze informații din tabele, scheme, să folosească dicționare și alte tipuri de lucrări de referință, alte surse de informare, inclusiv Internetul.

Profesorul va avea în vedere formarea următoarelor competențe generale, la ora de limba franceză : receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare, producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor anumite contexte, realizarea de interacțiuni în comunicarea orală și scrisă.

Măsurile de remediere în urma analizei testului inițial vor urmări asigurarea coerenței în învățare, de la simplu la complex, prin ancorarea în cunoștințele acumulate precedent și competențele deja formate, pe baza unor resurse suplimentare aprobate de minister. Spre exemplu, strategiile de predare-învățare-evaluare propuse pentru nivelul A1-A2 de limbă ar putea fi:

- Resurse calibrate pe Cadrul European Comun de Referință pentru Limbile Străine;
- Exerciții de formare de strategii de ascultare în cazul documentelor înregistrate, de la simplu la complex;
- Exerciții simple, de lexic și gramatică, bazate pe asociere, alegere duală;
- Exerciții de înțelegere a mesajului scris;
- Jocuri de rol;
- Exerciții interactive pe platforme virtuale.

Iar formele de prezentare a conținuturilor: descrieri de obiecte, persoane; paragrafe pe diverse arii tematice; dialoguri, conversații, mesaje personale; scheme privind funcțiile comunicative ale limbii necesare prezentării conținuturilor; înregistrări audio-video simple, realizarea unui portofoliu simplu de limbă străină.

Altele: consultații și muncă individuală suplimentară dozată, munca diferențiată, mărirea frecvenței muncii în binom.

Acest plan de remediere în urma testului inițial vizează progresul în formarea la elevi de competențe pentru obținerea de rezultate de nivel A2 - B1 la testele sumative și finale. Activitățile se vor desfășura pe parcursul a 36 de ore de limba franceză.

În concluzie, testul inițial permite profesorului de limba franceză orientarea propriului demers didactic spre sprijin imediat acordat în învățare elevului, ceea ce schimbă însuși statutul elevului ca actor al procesului didactic: devenit centru al acestuia, necesitățile lui de învățare orientează aplicarea strategiilor de către profesor către progres imediat sau performanță pe termen lung.

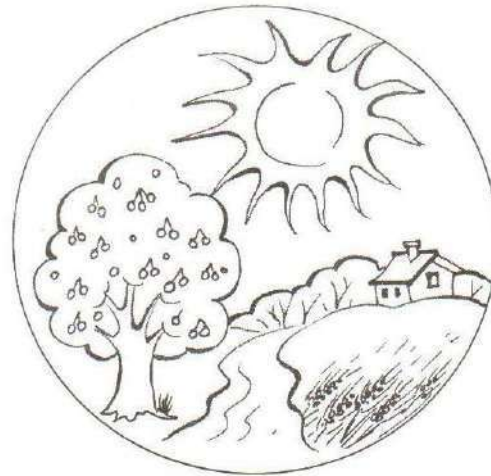
Bibliografie:

*** Ghid de evaluare pentru limba franceză, Ministerul Educației Naționale, București 1999, p. 5

MATEMATICĂ ȘI CUNOAȘTEREA MEDIULUI

-evaluare inițială-

1. Recunoaște anotimpul și desenează o bulină roșie lângă anotimpul toamna, o bulină albastră lângă anotimpul iarna, o bulină verde lângă primăvară și o bulină galbenă lângă anotimpul vara.

2. Câte anotimpuri sunt? Încercuiește cifra corespunzătoare.

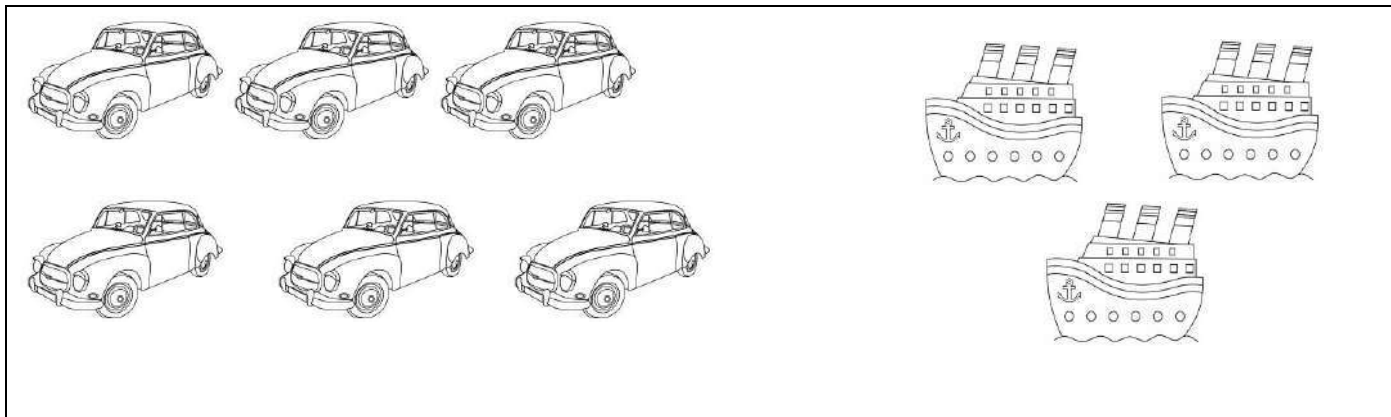
3

5

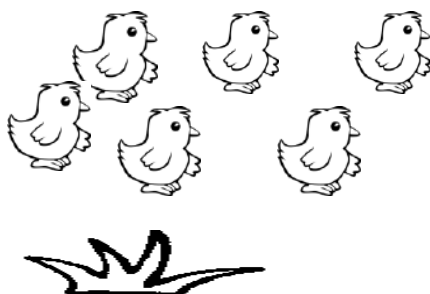
2

4

3. Formează mulțimi de mijloace de transport , iar în pătratul de sub fiecare mulțime scrie cifra corespunzătoare numărului de elemente.

4. În curtea bunicii sunt 6 puișori și mai vine unul. Câți puișori are bunica? Desenează în chenar tot atâția puișori câți sunt în curte și scrie operația.

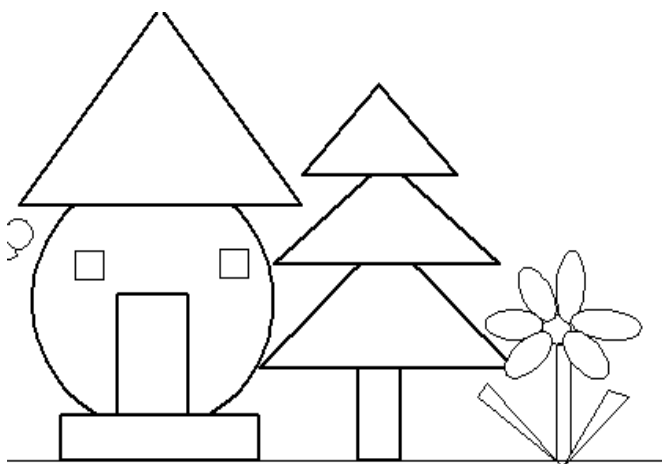
+

=

$$\square + \square = \square$$

5. Numără figurile geometrice de același fel și scrie cifra corespunzătoare în fiecare casetă

ROLUL JOCULUI IN ACTIVITĂȚILE COPIILOR

Colegiul National Militar
„Stefan cel Mare”
Campulung Moldovenesc
Prof. Irina Popescu
2023

„Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Sufletul și inteligența devin mari prin joc. Despre un copil nu se poate spune că el crește și atât; trebuie să spunem că el se dezvoltă prin joc”.

citată din Jean Chateau

Jocul are o influență deosebit de importantă în dezvoltarea psihică. Copiii se joacă aproape tot timpul conferindu-le conduitelor lor multă flexibilitate și creativitate. Activitatea ludică (jocul) este densă la această vârstă

În literatura psihologică și pedagogică se poartă în jurul jocului numeroase dispute. O dovadă în acest sens constituie apariția a numeroase teorii care încearcă o explicare cât mai adecvată a comportamentului ludic și a continuității sale, a comportamentelor de joc ce îi sunt specifice la această vârstă.

Explicarea jocului trebuie raportată la formarea și evoluția proceselor psihice, a personalității în general. O dată cu evoluția și dezvoltarea copilului comportamentul ludic de relaționare cu ceilalți parteneri suferă o modificare importantă, studiul efectuat de J. M. Parten asupra jocurilor copiilor este relevant din acest punct de vedere.

J. Piaget a impus explicarea jocului ca un proces de asimilare ce comportă o funcție dublă. Pe de o parte în timpul jocului, are loc o asimilare de impresii și reacții ce duc la dezvoltarea prin funcționalitate, iar pe de altă parte, asimilarea se organizează datorită unor antrenări și organizări de natură mentală. De aceea prin intermediul jocului în care se manifestă conduite specifice, se elaborează scheme de acțiune practică și mentală care stimulează și alimentează procesul dezvoltării.

Jocul nu se confunda cu plăcerea, deși prin intermediul activității ludice se realizează distracția. Prin joc se obține o plăcere, dar o plăcere de natură morală, cum se exprimă J.

Chateau, ceea ce înseamnă că, copilul are posibilitatea să distingă între joc și purul amuzament. Jocul presupune un plan. Fixarea unui scop și respectarea unor reguli, ca în final să se poată realiza o acțiune ce produce satisfacție. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa.

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca fie din cauză că nu sunt obișnuiți, fie din cauză că nu au cu cine, rămân „săraci”, atât sub aspectul cognitiv cât, (mai ales) sub acela al personalității.

Jocul oferă copiilor condiții inepuizabile de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață. Formează și dezvoltă în mod direct capacități observative, iar în mod indirect, jocul creează o mai mare antrenare.

Jocurile măresc capacitatea de înțelegere a situațiilor complexe, creează capacități de reținere, dar și de dozare a forțelor fizice și spirituale, antrenează capacitatea de concentrare, de supunere la contextul unor reguli și dorința de a reuși, a performa.

În jocurile cu reguli tensiunea afectivă complexă și rezolvarea situațiilor problemă, dezvoltă creativitatea și capacitatea de adaptare.

Pentru copil, jocul presupune un anumit efort fizic, dar și un consum, nervos chiar atunci când este vorba despre cele mai simple, mai facile activități ludice.

În joc se îndeplinesc și se realizează sarcini pe care jucătorul le adoptă în mod voit, deliberat. Dacă acceptă să intre într-un grup de joc, copilul știe că va trebui să se supună normelor adoptate, de parteneri, să respecte regulile respective, să adopte morala jocului și a grupului cu care se joacă.

Unele jocuri sunt complicate, altele sunt mai simple, astfel copilul manifestă preferințe diferite pentru joc, de la o etapă la alta a dezvoltării psihice.

Este important să remarcăm că jocul îl pregătește pe copil pentru muncă din două direcții. Îl fortifică din punct de vedere fizic cu numeroase însușiri, cu gustul performanțelor și a mijloacelor de a le realiza, ca și cu alte calități de ordin psihologic. În a doua direcție, jocul creează deprinderi și obișnuințe pentru colaborarea de grup, pentru sincronizarea acțiunilor proprii cu ale altora, pentru conjugarea efortului în comun în vederea atingerii unui scop comun.

Dacă ne referim la aspectul distractiv, amuzant pe care îl conține jocul, atunci se poate determina și o a treia direcție și anume aceea de creare a unei stări de bună dispoziție, un tonus bun, bucuria de a trai.

„Cea mai mare greșeală a copilăriei este să nu te joci, a tinereții să nu te îndrăgostești, a maturității să nu faci copii, iar a bătrâneții să nu lași copiii să se joace.” GAVRIIL STIHARUL

Bibliografie

**LAURENTIU OPREA, JOCURILE DE MISCARE , Editura National , 2015,Bucuresti*

**BIANCA GA,BOGDAN VAIDA,CALIN IEPURE,RAZVAN CURCUBATA,JOCURI DIDACTICE, Editura Sellification, 2021,Bucuresti*

PROIECT DIDACTIC

DATA:

CLASA: a VII-a

PROFESOR:

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

SUBIECTUL: Cazurile și funcțiile sintactice ale substantivului

TIPUL LECȚIEI: comunicare de noi cunoștințe

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Sala de clasă

DURATA: 50 minute

SCOPUL LECȚIEI: formarea deprinderii de analiză morfo-sintactică

Competențe generale:

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral.
2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală.
3. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris.
4. Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă.

Competențe specifice:

- 1.6. să sesizeze natura formală sau informală a unui dialog;
- 1.7. să manifeste discernământ (prin acceptare sau respingere) în receptarea mesajului oral.
- 2.3. să respecte normele morfosintactice în propoziții și în fraze.
- 3.2. să sesizeze valoarea expresivă a categoriilor lexicale învățate, într-un text citit.
- 4.1. să utilizeze corect și nuanțat categoriile gramaticale învățate;
- 4.3. să utilizeze corect flexiunea nominală în textul scris, utilizând corect semnele de ortografie și de punctuație.

Competențe derivate:

La sfârșitul orei elevii vor fi capabili:

- O1: să recunoască părțile de vorbire studiate, folosindu-le în diferite secvențe de comunicare;
- O2: să cunoască flexiunea substantivului;
- O3: să precizeze funcțiile sintactice.
- O4: să realizeze diferite comunicări în mod corect, după cerințele date (ortografie, ortoepie, punctuație)

Valori și atitudini:

- O5: să manifeste spirit de colegialitate și cooperare în cadrul grupului
- O6: să participe cu interes la activitate

STRATEGIA DIDACTICĂ

- a) **Metode și procedee:** *ciorchinele, învățarea prin descoperire, exercițiul oral și scris, conversația, problematizarea, analiza morfo-sintactică*
- b) **Materiale didactice:** *tabla, schema la tabla, manualul, caietul auxiliar, fișa, caietul de notițe, dicționare.*
- c) **Forme de organizare a activității :** *activitate în perechi, activitate frontală, activitate individuală*
- d) **Resurse și managementul timpului:**
 - *spațiu de lucru: sala de clasă*
 - *capacități normale de învățare ale elevilor*

- *cunoștințele lor anterioare;*
- *timpul de învățare: 50 minute.*

MODALITĂȚI DE EVALUARE: *frontală, observarea sistematică și orală-apreciere verbală*

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ *Programe școlare pentru clasele V-VIII. Aria curriculară: limbă și comunicare, București, 2006;*
- ✓ *„Limba și literatura română”, Manual pentru clasa a VII-a, Editura Humanitas, București, 2005;*
- ✓ *Limba și literatura română pentru clasa a VII-a, Metoda ȘTIU, DESCOPĂR, APLIC, Florentina Sâmihăian, ED. ART, 2012*
- ✓ Alina Pamfil, *Didactica limbii și literaturii române. Gimnaziu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000
- ✓ Marilena Pavelescu, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Ed. Corint, 2010
- ✓ DEX, Academia Română, Univers Enciclopedic, 2012
- ✓ DOOM 2, Academia Română, Univers Enciclopedic, 2010, ediția a II-a, revăzută și adăugită

SCENARIU DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele lecției	Timp	Activități elev / profesor	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Materiale didactice	Forma de organizare	
1	Moment organizatoric	1'	Se asigură condițiile necesare desfășurării optime a activității: asigurarea liniștii, pregătirea materialului didactic, cretă, burete, caiete, manuale, pixuri etc.	Conversația		Activitate frontală	Observarea sistematică a elevilor
2	Verificarea temei scrise, a cunoștințelor anterior însușite și captarea atenției	8'	Se verifică tema cantitativ; se corectează eventualele greșeli. Se continuă ora prin verificarea orală a cunoștințelor anterior însușite: Folosind metoda ciorchinelui, facem schema substantivului, cu toate categoriile gramaticale. Anexa nr. 1 Vor realiza apoi un test oral, Vor fi verificați toți elevii. *Ce este substantivul? *Care sunt tipurile de substantive învățate? (clasificarea substantivelor după sens și după formă) *Care sunt categoriile gramaticale ale substantivului? *Ce sunt substantivele epicene? Dar mobile? *Ce sunt locuțiunile substantive? Descoperă-mă! 1. La SUBSTANTIVELE FEM. NEOLOGICE NUME DE OCUPAȚII terminate în	Spargerea gheții Jocul didactic Metoda ciorchinelui Conversația	Fișa de lucru Tabla, creta	Activitate în perechi Individual	Formativă Frontală Orală

			– <i>OGĂ</i>, norma actuală nu a admis și formele în <i>-oagă</i>, evitată, probabil, din cauza coincidenței secvenței finale cu <i>adj. oloagă</i>. Aceste forme feminine sunt însă rar folosite, deoarece există încă tendința de a utiliza cu referire la numele de profesii practicate de femei echivalentul masculin, dovadă a puternicei rezistențe față de încercările de feminizare a numelor de profesii. 2. Formați substantive feminine de la următoarele substantive masculine și identificați sufixele moționale: <i>lăptar, sătean, sculptor, tigru, văr, filolog, pedagog, farmacolog, geolog doctor. *Ea este doctoriță. (nu doctoră)</i> ▪ Unele SUBSTANTIVE FEM. OMONIME la <i>N/Ac sg.au G/D sg. diferit</i>: ex. <i>maică</i>¹ „călugăriță” -G.-D. art. <i>maicii/maică</i>² „mamă”- G.-D. art. <i>maicei/maicii/maichii</i>; <i>soră</i> „grad de rudenie” - G.-D. art. <i>surorii/soră</i> „infirmieră” - G.-D. art. <i>sorei</i>; 3. Precizează tipul de substantiv: <i>rață, cuc, veveriță, cal, câine, cărăbuș, elefant, știucă, gărgăriță, țap, dascăliță, găscă, profesoară, mamă, croitor, varză, bărbat, pom, neamț, rus, băiat.</i>	<i>Problematizarea</i> <i>Analiza morfologică</i>	<i>Caietul, tabla,</i> <i>Tabla, creta</i>	<i>Activitate în perechi</i> <i>Individual</i> <i>Activitate în perechi</i>	<i>Formativă Frontală Orală</i>
--	--	--	--	---	--	--	--

		4. Dați pluralul următoarelor substantive și indicați desinențele: <i>făină, nea, zahăr, orez, pantaloni, ochelari, cireașă, cireș, coadă, monedă, poiană, regulă, vișină, buruiiană, căpșună, căpșun, copertă, gălușcă, nivel, suvenir, gadget, trend, weekend, adidas, bodyguard/bodigard, show, story, party.</i> <i>Se verifică cunoașterea regulii: Dacă RĂDĂCINA SUBSTANTIVULUI conține un –I + DESINENȚA de MASC. PL. este –I + PL. ARTICULAT CU ART. HOT. –I; ex. copil – copii – copiii/fiu – fii – fii/vizitiu – vizitii – vizitii;</i> 5. Spuneți formele corecte de G./D.ale substantivelor: <i>femeie, ploaie, bunică, pisică, idee, orhidee, alee, bloc-turn, câinelup, clarvăzător, liber-cugetător, nou-născut, arbore-de-cacao, post-scriptum,</i> <i>lasă-mă-să-te-las (indolentul), general-colonel, prim-ministru, formular-tip,</i> <i>câine-de-mare (rechin).</i>	<i>Problematicizarea</i> <i>Analiza morfologică</i>	<i>Caietul, tabla,</i> <i>Tabla, creta</i>	<i>Individual</i>	<i>Formativă</i> <i>Frontală</i> <i>Orală</i>
--	--	--	---	--	--------------------------	--

3.	Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor	1'	<i>Elevii sunt anunțați că în această oră își vor reaminti și sistematiza cunoștințele despre alte categorii gramaticale ale substantivului și anume: Cazurile și funcțiile sintactice. Sunt prezentate obiectivele. Profesorul notează pe tablă titlul lecției și elevii notează, de asemenea, în caiete.</i>	Explicația		Activitate frontală	Observarea sistematică a elevilor
4.	Dirijarea învățării și obținerea performanțelor	29'	- Profesorul realizează la tablă schema cazurilor și funcțiilor sintactice ale substantivului. Caz N.: ✓ Întrebări: cine?, ce? cine este?, ce este?, cum este? care?, ce fel de? ✓ Funcții sintactice: S, Np., A apoz. Caz Ac.: ✓ Întrebări: Pe cine?, Ce? despre cine/ce?, cu cine/ ce?, la cine/ce?, pentru cine /ce? unde?, de unde?, până unde?, încotro? cum?, în ce fel?, în ce mod? când?, de când?, până când?, cât timp? de către cine? care?, ce fel de? cine este?, ce este?, cum este? (cu preopziții) ✓ Funcții sintactice: S, Np., A apoz.; Cd, Ci, CCl, CCT, CCM, C de agent, A subst simplu și prep., Np. ✓ Prep. care cer cazul Ac.: pe, la cu, în, din, de, despre, înspre, sub, către, lângă, peste, după etc. Caz Dativ ✓ Întrebări: cui? (fără prepoziție); cum?, în ce fel?, în ce mod?(cu prepoziție) care?, ce fel de? cine este?, ce este?, cum este? (cu preopziții)	Expunerea, demonstrația, conversația Explicația, învățare prin descoperire Explicația Analiza morfo-sintactică	Caietul Manualul Caietul auxiliar	Activitate frontală Activitate în perechi	Observarea sistematică a elevilor Aprecierea răspunsurilor elevilor evaluare orală

			✓ Funcții sintactice: Ci, CCM, A prep., Np. ✓ Prep. care cer cazul D: <i>aidoma, asemenea, conform, contrar, potrivit, datorită, grație, mulțumită.</i> <i>Cazul G:</i> ✓ Întrebări: al (a, ai, ale) cui? (fără prepoziție), care?, ce fel de? al / a cui este? ai /ale cui sunt? unde?, de unde?, până unde?, încotro? când?, de când?, până când?, cât timp?(cu prepoziție). ✓ Funcții sintactice: A subst. genitival, A prep., Np., CCL, CCT. ✓ Prep.: <i>asupra, contra, împotriva, deasupra, dedesubtul, înaintea, înapoia, împrejurul.</i> <i>Cazul Vocativ</i> ✓ Fără funcție sintactică. Exprimă o strigare și se izolează de restul cuvintelor din propoziție prin virgulă. <i>- Se verifică înțelegerea explicațiilor și se repetă anumite noțiuni, cu alte exemple, dacă e necesar.</i>	<i>Explicația</i> <i>Analiza morfo-sintactică</i>			
5.	Asigurarea feed-back-ului (8 min.) Moment ortografic	5' 3'	Asigurarea feed-back-ului se realizează prin efectuarea, de către elevi, prin lucru individual, a următoarelor exerciții din caietul auxiliar „Limba și literatura română” Florentina Sâmihaian, Ed. Art: 1/116, 1/117, 6/117, 5/120.	<i>Explicația</i> <i>Analiza morfo-sintactică</i> <i>Problematizarea</i>	caietul auxiliar	<i>Activitate în perechi</i> <i>Activitate individuală</i>	<i>evaluare frontală</i>

6.	Evaluarea	2'	Profesorul observă lacunele din sistemul de cunoștințe al elevilor, pentru a lua măsurile necesare în lecțiile viitoare. Modalități de evaluare: individuală și frontală, orală. Evaluarea este de tip formativ. <i>Elevii primesc o fișă de autoevaluare – Anexa nr. 2 – pe care o completează.</i> <i>Se fac aprecieri legate de modul și gradul de participare a elevilor la lecție, de calitatea răspunsurilor, aprecieri generale și individuale.</i>	<i>Autoevaluare</i> <i>Expunerea</i> <i>Conversația</i>	<i>Fișa de auto-evaluare</i>	<i>Activitate individuală</i>	<i>Autoevaluare</i> <i>Aprecierea verbală</i>
7.	Asigurarea retenției și a transferului(2 min.)	1'	Anunțarea temei pentru acasă. Elevii vor avea de rezolvat itemi de identificare și de analiză corectă (morfo-sintactică) a substantivelor din <i>manual</i>, pag. 85, <i>exercițiile: 1, 2 și 3</i>, <i>caietul auxiliar 6, 7/120</i>.	<i>Explicația</i>	<i>caietul auxiliar , manualul</i>	<i>Activitate frontală</i>	<i>Explicația</i> <i>Conversația</i>

ROLUL FEEDBACK-ULUI ÎN ASIGURAREA PROGRESULUI ȘCOLAR

PROF. ÎNV.PRIMAR
PREDA TUDORIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB„

Profesorul are libertatea de a proiecta lecția, dovedind creativitate, dar cea mai eficientă cale este situația în care profesorii lucrează împreună pentru a elabora planuri, pentru a dezvolta idei comune despre modul de predare, pentru stimularea interesului și asigurarea progresului.

Feedbackul are un rol important în actul predare-învățare-evaluare. Obiectivul feedbackului este de a reduce decalajul dintre stadiul actual al elevului și nivelul la care ar trebui să ajungă, dintre achizițiile curente și criteriile de reușită. Profesorul trebuie să îi cunoască foarte bine pe elevi, să știe nivelul de pregătire și la ce stadiu ar trebui să ajungă. Feedbackul servește unor scopuri diverse, deoarece poate oferi indicii care captează atenția unei persoane, o ajută să se concentreze la temă, poate direcționa spre metode specifice realizării sarcinii, poate identifica ceea ce este înțeles greșit și poate motiva elevul să învețe.

Prin feedback, greșelile se pot corecta, elevul poate fi încurajat să lucreze mai mult sau să aprofundeze anumite aspecte, simțindu-se mai încrezător în posibilitățile sale, abilitățile dobândite. El poate fi dat pe mai multe căi: prin procesele afective, prin creșterea efortului depus, a motivației, a angajamentului, prin oferirea de metode cognitive, prin confirmarea înțelegerii conținutului, prin indicarea direcțiilor de abordare, strategiilor care să ducă la înțelegerea conținuturilor.

Feedbackul se adresează și elevilor care au greșit, dar și celor care au nevoie de suport după o primă încercare, celor care nu reușesc să atingă nivelul maxim. Cunoașterea greșelii este esențială pentru a ajunge la succes.

Un rol important îl are și în evaluarea profesorului, care observând evoluția, greșelile elevilor poate să implementeze o metodă, să abordeze conținuturile altfel.

Întrebările care stau la baza actului predării sunt: „Spre ce mă îndrept? Cum fac? Ce urmează?”

Feedbackul are mai multe niveluri și acestea impun întrebări precum: la nivel de sarcină de lucru, se pun întrebări ca: „Cât de bine a fost realizată sarcina?”, „A fost corect sau incorrect realizată?”, iar întrebările de feedback sunt: „Spre ce mă îndrept? Care sunt obiectivele?”.

Pentru metoda de abordare se pornește de la întrebările: Care sunt strategiile necesare pentru a realiza sarcina, există strategii alternative?, iar întrebările de feedback sunt: Cum mă descurc?, Ce progres am realizat spre atingerea obiectivului?

Pentru autoreglare, se pun întrebările: „Care este gradul de cunoaștere și înțelegere pentru a ști ce să fac?” Se impune automonitorizare, direcționarea metodelor și sarcinilor. Întrebările ce se impun acum sunt: „Spre ce ne îndreptăm după aceasta? Ce activități trebuie să realizăm spre a progresa?”

Este foarte importantă evaluarea personală a învățării și atitudinea față de instruire. Profesorul trebuie să fixeze competențele pe care elevii să le stăpânească la sfârșitul lecției.

Pentru a se atinge competențele dorite se raportează la feedback în trei moduri:

1. Informează persoanele despre nivelul de performanță dorit, astfel se poate monitoriza evoluția în funcție de obiectivele, competențele vizate.

2. Feedbackul le permite elevilor să fixeze alte obiective, asigurându-se o învățare continuă.
3. Provocarea îl face pe elev să se implice activ.

Prima întrebare: „*Spre ce mă îndrept?*” ține cont de finalitățile și țintele educației, iar elevii să fie familiarizați cu acestea. Punându-ne întrebarea, „*Cum voi atinge ceea ce mi-am propus?*”, se subliniază ideea că progresul pornește de la ceea ce și-a însușit anterior elevul, în relație cu standarde fixate. La întrebarea „*Spre ce ne îndreptăm?*”, se implică un feedback ce propune provocări următoare și autoreglaj al procesului de învățare.

T K Gamble și M Gamble, KD Moore specifică următoarele categorii și subcategorii de feedback: feedback evaluativ –pozitiv, negativ, neutru; nonevaluativ- de sondare, înțelegere, suportiv, „mesaj-cu”- adică, centrarea pe sine. Fiecare tip de feedback este potrivit într-un anumit moment și vine în ajutorul elevului și profesorului, asigurându-se succesul. Este foarte important ca elevul să fie apreciat în tot ceea ce face, încurajat și dirijat pentru a trece de greutăți și a depăși greșelile.

Rolul feedbackului este de a regla, de a duce spre atingerea performanțelor.

Bibliografie:

John Hattie, Învățarea vizibilă, Editua Trei, 2014, București
 Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București

METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof.înv. primar, Rașca Delia Ionica
Școala Gimnazială Groșeni

Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită. Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. Experiența mea este că le place acest lucru. Creativitatea manifestată este uluitoare. Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Predarea este componenta prin care *transmitem conținut* către elev/ De cele mai multe ori, predarea se rezumă la un proces unidirecțional, chiar dacă majoritatea autorilor de specialitate recomandă interacțiunea, care presupune o metodă de a testa (evalua) capacitatea elevului/studentului de a reține, înțelege și aplica ideile sau conceptele prezentate în procesul de predare. Interactivitatea foarte des întâlnită în cadrul proceselor didactice moderne, cu toate că nu de multe ori sunt finalizate cu o evaluare pe bază de note, ci este mai mult o formă de autoevaluare a procesului educațional în sine, practică în special de profesori preocupați de activitatea lor. Cu cât nivelul de studii este mai ridicat cu atât conținutul care trebuie consultat „offline” de către elev/student crește.

Învățarea este componenta individuală, unilaterală, voită și foarte diversificată practică de elev/student. Învățarea necesită pe lângă majoritatea teoriilor o puternică componentă de motivare. Motivația de a învăța, dincolo de teama unei note, este un factor social-cultural foarte complex, care cade atât în responsabilitatea profesorului dar mai ales a părintelui, indiferent de nivelul de studii. Ca profesor, dar și ca părinte, devine din ce în ce mai mare provocarea răspunsului la întrebarea demotivațională „*de ce trebuie să învăț asta...*”. Răspunsul ar trebui să-

l „găsim”/oferim încă din partea de predare. Cum? Încă nu știu. Știu doar că răspunsul este diferit de la o generație la alta. Știu că răspunsul îl vor găsi și ei în viitor.

Structura procesului de predare-învățare- evaluare, analizat în viziune sistemică de mai mulți autori cuprinde următoarele trei etape: **verificarea, măsurarea și notarea**

Verificarea presupune colectarea de informații referitoare la nivelul performanțelor școlare ale evaluaților, respectiv la cunoștințele, abilitățile, capacitățile, competențele, comportamentele și atitudinile acestora, prin aplicarea unui ansamblu de strategii, metode, tehnici, procedee și instrumente.

Măsurarea reprezintă acțiunea de interpretare și aprecierea performanțelor evaluaților prin raportarea lor la indicatori de performanță, la sisteme de referință, la standarde de performanță, la sisteme de criterii de evaluare. În general, evaluarea se referă la acordarea unei semnificații cantitative caracteristicilor calitative, măsurarea, în calitate de componentă a evaluării se referă la acordarea unor semnificații.

Notarea sau decizia de ameliorare, presupune precizarea și mai exactă, rafinarea semnificației atribuite prin măsurare, grație emiterii unor judecăți de valoare asupra rezultatelor și adoptării deciziei. În actul evaluativ decizia este luată ca urmare a asocierii rezultatelor cu scări de notare și acordării de note sau calificative școlare. Notarea reprezintă acțiunea cadrului didactic de apreciere prin note școlare a progresului școlar realizat de elevi, respectiv cuantificarea nivelului lor de cunoștințe, abilități, capacități, atitudini, aptitudini,

Evaluarea trebuie să fie corectă. În on-line marea problemă este verificarea identității. Mai ales în instrumentele gratuite care nu folosesc conturi instituționale. Trebuie să fie completă, continuă și corectă, pentru că rezultatele evaluării sunt folosite ulterior pentru beneficii specifice sistemului: burse, cămine, tabere, premii și altele. Iar pentru a fi corectă, toți participanții la proces trebuie să fie conștienți de acele lucruri.

Abordarea textului literar

Analiza și dezvoltarea competențelor de lectură

Prof. Roman Maria
Liceul Tehnologic Forestier Sighetu Marmăției

Studiul propus urmărește stimularea lecturii elevilor prin căutarea și elaborarea unor strategii didactice, oferind elevilor titluri accesibile și adaptate particularităților de vârstă.

Mi-am propus identificarea nivelului de lectură recreativă prin aplicarea unui pre-test și măsurarea acestui nivel la finalul experimentului. Lipsiți de constrângerea notei din catalog și încurajați de impresia că ei sunt cei care conduc firul activității, elevii au fost îndrumați către lecturarea unor titluri specifice vârstei și către prezentarea în manieră interdisciplinară a impresiilor produse de lectura titlurilor propuse. Elevii au răspuns pozitiv la acest studiu, în urma aplicării sale crescând interesul pentru lectură și capacitatea de exprimare argumentată a unui punct de vedere personal.

Textul literar este și o situație de comunicare. Cu alte cuvinte, în orice text se poate identifica un emițător (autorul, naratorul, naratorul-personaj, eul liric etc.), un receptor sau mai mulți receptori (care este cititorul sau chiar un personaj al operei literare), un context în care are loc comunicarea (și care este important uneori pentru ceea ce înseamnă codul comunicării, respectiv limbajul, în cele mai multe cazuri), precum și un mesaj pe care textul (uneori, autorul însuși) îl transmite prin semnificația acțiunii/ a conflictelor, prin statutul, prin psihologia și prin destinul personajelor, prin ideile poetice etc.

Comunicarea în cadrul unui text literar-artistic este una de tip particular, în care se operează o selecție de natura lexicală și gramaticală și se creează „abateri” de la limba comună, standard, care generează expresivitatea textului, o plurivalență sau chiar o ambiguitate a mesajului (mesajul poate fi interpretat în mai multe feluri sau din mai multe perspective). În acest context, lectura unui text literar presupune mai întâi o prelectură, ceea ce presupune a dobândi un număr de informații despre opera în cauză, despre structura ei (capitole, pagini etc), despre autor, eventual despre epoca în care acesta a trăit.

Urmează lectura propriu-zisă și apoi, dacă e cazul, o reluare a lecturii; în general la o primă lectură se are în vedere realizarea unui prim dialog între operă și cititor; cititorul înregistrează aspectele generale ale operei: organizarea operei, lumea personajelor și a faptelor, stările conflictuale, eventual scene semnificative care pot fi recitite. Într-o a doua lectură se poate trece la realizarea de fișe de lectură pentru diferite aspecte ale operei care să facă cititorul capabil să selecteze, să exploreze și, firește, să interpreteze textul potrivit unor intenții sau unor sarcini de lucru (descifrarea semnificațiilor unor grupuri de cuvinte/ a unor cuvinte-cheie, a unor titluri, delimitarea unor idei principale/ a unor idei poetice, identificarea unor momente ale subiectului literar, rezumarea sau povestirea textului, caracterizarea de personaje, exprimarea și motivarea unor opinii asupra semnificațiilor textului etc.).

În principiu, receptarea unui text literar trece prin trei faze: descifrarea textului, echivalentă cu înțelegerea elementară a textului, este o faza în care se clarifică sensul unor cuvinte/ expresii/ locuțiuni, a unor cuvinte-cheie, a unor sintagme etc. Totodată, acum se clarifică sensurile relaționale ale textului, inclusiv cele care sunt răspunsuri la întrebări de genul: unde? când? ce? cum? pentru ce? (întrebările de mai sus privesc textele epice sau dramatice, în proză sau în versuri). Este, în același timp, momentul să se identifice modurile de expunere dominante, organizarea pe episoade/ pe secvențe, momentele subiectului (dacă este cazul), situația inițială – transformarea - situația finală, modalitățile de caracterizare a personajelor, ipostazele naratorului etc.

În situația textului liric, se vor identifica elementele de versificație/ de prozodie, secvențele poetice, ipostazele eului liric și mărcile lexico-gramaticale ale prezenței acestuia în textul dat etc.; faza mimetică este cea a receptării emoționale, intuitive a textului, în care se face trecerea de la identificări de sensuri (grupuri nominale sau verbale, fragmente cu sonorități expresive etc.), la identificări de semnificații specifice (având ca baza expresivitatea în context sau capacitatea de sugestie a unor cuvinte/ construcții/ secvențe/ imagini și procedee artistice/ idei etc.); faza estetica este cea în care se realizează o privire sintetică asupra textului ca întreg. Acum se pătrunde în structurile de adâncime ale textului, acum este etapa când are loc o receptare paradigmatică (structurată) a textului (punerea în relație a ideilor textului cu mijloacele artistice, interpretarea semnificațiilor textului și exprimarea de opinii despre acestea, motivarea/ argumentarea unor idei sau a unor situații/ comportamente/ atitudini și reacții ale personajelor, descifrarea și interpretarea mesajului operei/ fragmentului etc.).

Conform Dicționarului explicativ român, lectura este faptul de a citi. Această accepțiune are un caracter oarecum general, deoarece, din perspectiva profesorului de limba și literatura română, lectura este o activitate complexă, ce presupune decodarea textului prin stăpânirea limbii române, dar și abordarea semnificațiilor textului, dezvoltând, în timp, competențe de comunicare generală în situațiile cotidiene.

Lectura literară vizează textul (capacitatea de a citi și înțelege informația dată), precum și contextul (încadrarea textului literar într-un curent artistic, într-un gen literar, într-o specie literară sau în universul literar al scriitorului abordat), subtextul (semnificația personajelor, perspectiva naratorului și a narațiunii) și posttextul (prin impresiile legate de lectură și argumentele empatice, elevul este condus spre crearea unui sistem de valori și principii morale, precum și dezvoltarea gustului pentru frumos, însușirea și utilizarea cotidiană a unui limbaj expresiv etc).

Astfel, în timpul orelor de literatură, profesorul îndrumă lectura textelor din manualele și programele date, evaluând rezultatele conform normelor în vigoare. Teama unui eșec școlar, precum și imaginea puternic erodată a școlii în ultima vreme a condus la o reticență a elevului asupra lecturii, mai ales a lecturii suplimentare, cea școlară fiind realizată în cursul programului. Stimularea lecturii și dezvoltarea competențelor de lectură sunt componente ale finalităților educaționale, în general și competențe cheie în orele de literatură română, în special, fapt pentru care profesorul caută și elaborează permanent noi strategii didactice pentru atingerea lor. Respectând principiul accesibilității textului literar și al adecvării lui la particularitățile de vârstă și de grup, precum și utilizarea unor metode și mijloace didactice diverse pentru a facilita receptarea textului literar, îmi propun medierea culturală între cărți și elevi prin diferite strategii.

EVALUARE FORMATIVĂ:
PARADIGME ESTETICE PRIN METODA „PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE”

Clasa: a XII-a

prof. dr. NICOLETA ROTARU- TERTELEAC

LICEUL ENERGETIC CONSTANȚA

Motto: „Pentru mine, găsirea locului [interior] este un proces cosmic. Ființa umană se situează într-un ansamblu, nu este disparat, nu este localizat (...). Este o dimensiune cosmică, trebuie să mă situez față de mine, față de ceilalți, față de cultura mea, față de culturile pe care le-am întâlnit în viața mea, față de știință, față de filozofie.” (Nicolescu, Basarab, *De la Isarlik la Valea Uimirii*)

1. CAPTAREA ATENȚIEI 2. ENUNȚAREA OBIECTIVELOR	„PĂLĂRIA ALBĂ” = GÂNDIREA OBIECTIVĂ
○ Demers explicativ: Se propune elevilor un exercițiu de imaginație, cu scopul dezvoltării gândirii critice: ca designeri de interior, vor avea de amenajat o cafenea literară, de recreat decorurile, atmosfera, atitudinea specifice esteticii romantismului/simbolismului. În acest scop, reprezentantul echipei solicită o ședință de lucru, precizându-și motivația (de ce este importantă ședința?) și obiectivele (ce cunoștințe/ semnificații vor fi explorate; ce utilitate practică vor avea ele?). ○ Pentru a se elimina „obsesia concurențială” neproductivă, fiecare grup format (prin împărțirea prealabilă a clasei) adoptă un „rol” specific, în concordanță cu o direcție de gândire din cele șase „pălării gânditoare” (De Bono, 2007). Astfel, subiectul este explorat din diverse puncte de vedere, puse în paralel, evitându-se discuțiile contradictorii. ➤ Grupul ce poartă „pălăria roșie”: Sarcină de lucru: de identificat STAREA DE SPIRIT comună, specifică ambelor ideologii estetice: romantică și simbolistă; resurse materiale (două tablouri ale pictorului englez, William Turner). Se precizează emoția indusă de tablouri. Analizându-se liniile, formele, culorile, se recunosc elementele esteticii romantice, respectiv, simboliste. <i>Furtuna</i>, William Turner, 1823; <i>Pescari pe mare</i>, William Turner, 1796	
3. ACTUALIZAREA INFORMAȚIILOR-ANCORĂ	„PĂLĂRIA ROȘIE” = GÂNDIREA AFECTIVĂ
CRITERIILE CLASICE ALE POETICULUI: Versificația și <i>mimesisul</i> → oricărei teme/ atitudini → poezie amplă, accesibilă unei categorii largi de cititori (poezii descriptive, alegorice, satirice, lirice, epice, filozofice); Ornamentele stilistice previzibile exprimă în mod declarativ, rațional, sentimente comune; predomină alegoria într-un univers coerent structurat și simbolurile univoc descifrabile; Căutarea adevărului (didacticism), prin imitație și inspirație; • N. Manolescu (1987, 122): „claritate mimetică”, „raționalitate”, „limbajul ornamental”,	

„comoditatea unei versificări regulate”;

Romantismul = „preludiu al modernității”, prin „depășirea schemelor clasice, a imobilismului în primul rând, prin apropierea de natură, de sensibilitatea vie și de individualitate; solitudinea morală, atmosfera stranie, insolită; oniricul și (...) vizionarismul subiectiv, ireductibil: în sfârșit, antimimesisul și cultivarea sufletului muzical și liric.” (Manolescu: 1987, 142)

Perseu și Andromeda (1684), Pierre Puget/

https://fr.wikipedia.org/wiki/Pierre_Puget

CRITERIILE MODERNE ALE POETICULUI: lirismul = vibrație (restul fulgurant al combustiei sufletești); „puritatea” = poezie antimimetică, atrasă de absolutul misterios; limbaj sugestiv, nenotional, muzical, vibrant, concis, elitist, exprimând stări lăuntrice inefabile, irepetabile, difuze, imprecise ; versul liber sugerând intuirea esenței misterioase a eului contopit cu lumea poetică (impresiile lucrurilor în sensibilitatea creatoare)

- Simbolismul = poezie de cunoaștere prin intuiție a misterului universului imaterial; interesat de corespundența artelor (pictura impresionistă, acordurile disonante wagneriene), științele oculte, filozofie, subconștient; limbajul sugestiv, bazat pe simboluri plurivalente, comunică misterioasele conivențe între micro- și macrocosmos și exprimă cunoașterea orfică, modelatoare a universului; misterul lumii sugerat prin categorii negative (straniul, grotescul, neantul, agonia, spaima, sfârșirea, transcendența goală)

Prometeu (1930), Gheorghe Leonida/ artindex.ro/2012/05/16/leonida-gheorghe

4. DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII/EVALUĂRII	„PĂLĂRIA GALBENĂ” = GÂNDIREA POZITIVĂ
o Grupul care poartă „pălăria galbenă”: Sarcini: să exploreze beneficiile și utilitatea practică a valorilor existențiale promovate de romantism; să explice în textul dat propunerile, sugestiile, ideile gândirii constructive eminesciene; să definească „propunerea de lume” aparținând romantismului; condiții prealabile: de cunoscut retorica romantică din <i>Luceafărul</i> – Mihai Eminescu; resurse materiale (textul poetic). ROMANTISMUL – proiect despre „managerierea locului în lume (= a locului interior)” o VIZIUNEA: revalorizarea unicității, a irepetabilității ființei umane prin deschiderea ei către sinele plinar și către universal o MISIUNEA: insurecția conștiinței artistice, a libertății intrinseci împotriva valorilor prestabilite,	

într-un univers mereu schimbător

- STRATEGII: respingerea constrângerilor formale; exacerbarea intelectului intuitiv, a sensibilității, a fanteziei creatoare; lumea ca paradigmă a mișcării și a „dorului nemărginit” = devenire continuă până la armonizarea contrariilor = viziune dinamică asupra lumii; atitudine estetică dionisiacă față de viață (freamăt interior, tensiune, revoltă); exprimarea subiectivă
 - estetica romantică: loc la înfruntării antinomiilor/ al „dorului nemărginit” (ca „lume a începuturilor”, Noica: 1987, 208); „privire” („Să te privesc de-aproape”) vs „chemare” („Ca să-ți urmez chemarea”) = observare, înțelegere vs ispitire, seducere
- „VEDEREA” EMINESCIANĂ ASUPRA LUMII = viziune holografică, specifică spațiului compensatoriu

Masa tăcerii, Constantin Brâncuși, 1937 (Brâncuși: „Linia Mesei tăcerii... vă sugerează curbura închisă a cerului care adună, unește și apropie...”

- „privirea” coborâtă a Luceafărului către fata de împărat devine o viziune holografică asupra lumii, existând „o deplină concordanță între om și univers, primul asumându-și holografic pe cel de-al doilea” (Marcus, 832), în sensul încercării de a ieși din limitele date.

5. OBȚINEREA PERFORMANȚEI

„PĂLĂRIA GALBENĂ” = GÂNDIREA POZITIVĂ

Structura imaginarului poetic din *Luceafărul* = spațio-temporalitate holografică

* „fata de împărat” – stare de excepționalitate a condiției umane → posedă conștiința omului care își înțelege poziția izolată, limitată (metafora „fereastră” palatului părintesc = „marginile” condiției umane – funcționalitate bivalentă: blestem (închidere în materialitate) și binecuvântare (deschidere către cunoașterea universală);

* „negrul castel” → condiția umană izolată de absența luminii „lămuritoare”, purificatoare, înțelegătoare a pincipiilor universale

* „Luceafărul” – descendență uraniană saturată de sacralitate („cerul”, „soarele”, „noaptea”, „apele” primordiale) → revelarea transcendenței ca modalitate de a fi inaccesibil, etern, infinit, puternic, aparținând „înaltului” → existența cosmică = o „introducere la dor” (Noica)

* călătoria inițiată la Demiurg = manifestare a voinței sacre; dorul de regăsire a arhetipului regenerator; revelator al secretelor de natură metafizică: menținerea ordinii, a echilibrului între nivelurile cosmice

6. ASIGURAREA FEED-BACKULUI

„PĂLĂRIA NEAGRĂ” = GÂNDIREA PRUDENTĂ

SIMBOLISMUL – proiect despre „hipertrofia lirismului”

- VIZIUNE DE TIP IDEALIST: fenomenele concrete sunt aparențe sensibile aflate în corespondențe ezoterice cu Ideile primordiale

➤ MISIUNEA: poetul să fie modelator al universului prin cuvânt, să reinstituească cunoașterea de tip orfic, printr-o gândire analogică; poezia să devină instrument de cunoaștere metafizică a realității transcendente, dincolo de aparențe; să asculte muzicalitatea interioară, făcând referire la un univers de pură idealitate, la „impresiile” obiectelor în sensibilitatea extaziată, ascultată „cu urechea spiritului”. ○ STRATEGII: centrarea discursului liric pe o temă-nucleu, dezvoltată printr-o tehnică a contrapunctului; ermetizarea mesajului liric prin încriptarea obiectului poetic și accentuarea misterului său, prin eliminarea plasticității; exprimarea corespondențelor ascunse între micro- și macrocosmos, prin utilizarea sugestiei, a simbolului plurivalent, a sinesteziilor, ce rezumă complicitățile secrete între sunet, culoare și parfum; redescoperirea „esteticii urâtului”, a viziunii negative ○ SIMBOLISMUL BACOVIAN: <i>VIZIUNEA „SUPRAVIEȚUIRII” PRIN „PICTURA CUVINTELOR” ÎN ABSENȚA SPAȚIULUI COMPENSATORIU</i> ➤ ATMOSFERA DEZOLANTĂ A DEZAGREGĂRII PARADIGMA SEMANTICĂ A RISIPIRII DE SINE ; Claude Monet, <i>Plaja de la Sainte- Adresse</i> (1867) <i>RISCUL EXISTENȚIAL ASUMAT LIRIC: „SFÂRȘITUL CONTINUU” prin TEHNICI SIMBOLISTE ALE SENSIBILIZĂRII</i> ➤ Concluzie: discursul liric bacovian construit pe două centre semantice (realul dezarticulat și interiorul scindat) aflate în relație de corespondență, prin tehnica paralelismului sintactic → eul liric își definește viziunea tragică asupra lumii în versurile:	
7. EVALUAREA PERFORMANTELOR	„PĂLĂRIA VERDE” = GÂNDIREA CREATOARE
➤ Grupul care poartă „pălăria verde”: • Sarcini: să avanseze idei noi, opțiuni, alternative estetice derivate din romantism/ simbolism; să identifice ideile cu valoare de mișcare/ de înaintare din ideologia romantică/ simbolistă; condiții prealabile: de cunoscut estetica expresionismului; ➤ romantism: idei cu efect de „înaintare”: din atitudinea dionisiacă => expresionismul recuperează din romantism: nevoia de absolut, cultivarea intuiției, întoarcerea spre arhetipul original, mitic => starea de extaz, daimonia, misterul existențial, dorința de a-și revela esența omului Lucian Blaga (<i>Vreau să joc!</i>) ➤ romantism: idei cu efect de „înaintare”: perspectiva kantiană asupra timpului => suprarealism: scufundare în delir și iraționalitate ➤ simbolism: idei cu efect de „înaintare”: paroxismul deliberat al senzației, dezarticularea lumii, a ființei interioare => înstrăinarea de lume a suprarealiștilor (pictura metafizică a spațiului deformat de multiple unghiuri de vedere); „somnul” bacovian („dormea întors”) = <i>Somnul</i> lui	

Dali → iraționalitatea lumii; Salvador Dali, *Somnul*, 1937

8. ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI

„PĂLĂRIA ALBASTRĂ” = GÂNDIREA SPECULATIVĂ

Sarcini de lucru pentru grupul „pălăria albastră”: să examineze ideile, opțiunile, alternativele estetice obținute din ideologia romantică/ simbolistă; să organizeze informațiile obținute de la membrii care au purtat celelalte „pălării gânditoare”; să configureze arhitectura interioară pentru proiectul discutat: cafeneaua literară; condiții prealabile: monitorizarea întrebărilor la care au răspuns „pălăriile gânditoare”, în scopul explorării subiectului (amenajarea cafenelei literare) în întregime; resurse materiale (site-uri cu tematică artistică, utilitară);

Pasărea măiastră, 1923, Constantin Brâncuși; *Umbra*, 1880-1881, Auguste Rodin

CONFRUNTARE CU LIMITELE EXISTENȚIALE

RESPINGERE A LIMTELOR VS RESEMNARE FAȚĂ DE LIMITELE RELATIVIZATE

ARTA ROMANTICĂ = SPAȚIUL EVADĂRII ÎN SPAȚII COMPENSATORII

VS

ARTA SIMBOLISTĂ = SPAȚIUL EVAZIUNII, AL VOLUPTĂȚII DURERII

Lumea romantică

VS

lumea simbolistă

METAFORA LUMII ROMANTICE VS METAFORA LUMII SIMBOLISTE BACOVIENE

ZBORUL ASCENDENT ↑

ZBORUL DESCENDENT ↓

BIBLIOGRAFIE:

Bacovia, George, *Opere*, Editura Semne, București, 2006.

De Bono, Edward, *Șase pălării gânditoare*, Editura Curtea Veche, București, 2007.

Blaga, Lucian, *Opere I*, Editura Minerva, București, 1982.

Chiprian, Cristina, Ciupercă, Livia, *Alternative didactice. Limba și literatura română*, Editura Spiru Haret, Iași, 2002.

Eliade, Mircea, *Morfologia religiilor. Prolegomene*, Editura Jurnalul literar, București, 1993.

Farthing, Stephen, *Istoria artei: de la pictura rupestră la arta urbană*, Editura RAO, București, 2011.

Gadamer, Hans-Georg, *Adevăr și metodă*, Editura Teora, București, 2001.

Moeschler, Jacques, Reboul, Anne, *Dicționar enciclopedic de pragmatică*, Editura Echinoc, Cluj, 1999.

Manolescu, Nicolae, *Teme 2*, Editura Cartea Românească, București, 1975.

- Manolescu, Nicolae, *O ușă abia întredeschisă (Teme 6)*, Editura Cartea Românească, București, 1986.
- Manolescu, Nicolae, *Despre poezie*, Editura Cartea Românească, București, 1987.
- Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Editura Minerva, București, 1990.
- Mincu, Marin, *Mihai Eminescu. Luceafărul*, Editura Albatros, București, 1978.
- Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea. Manifest*, Editura Polirom, Iași, 1999.
- Nicolescu, Basarab, *De la Isarlik la Valea Uimirii (I). Interferențe spirituale*, Editura Curtea Veche, București, 2011.
- Noica, Constantin, *Cuvânt împreună despre rostirea românească*, Editura Eminescu, București, 1987.
- Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări*, Editura Art, București, 2016.
- Popovici, D, *Romantismul românesc*, Editura Albatros, București, 1972.
- Stănescu, Nichita, *Opera poetică II*, Editura Cartier, Chișinău, 2005.
- Vianu, Tudor, *Alecsandri, Eminescu, Macedonski*, Editura Minerva, București, 1974.
- Zărnescu, Constantin, *Aforismele și textele lui Brâncuși*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1980.

INVESTIGAȚIA - MOD DE REALIZARE A LUCRĂRILOR DE LABORATOR TEHNOLOGIC

Prof. Elena Savu

Colegiul Tehnic „Mihai Băcescu” Fălticeni

1. Introducere

Investigația facilitează atât dobândirea cunoștințelor științifice, cât și formarea competențelor de căutare, identificare și explicare a fenomenelor prin parcurgerea unor etape specifice în procesul de predare-învățare.

Etape ale investigații științifice:

1. Formularea întrebării de investigat – în care elevi formulează întrebări ce pot fi abordate într-o manieră științifică (competența investigativă);

2. Explorarea fenomenului prin activități practice – în care elevii colectează dovezi și date experimentale pe baza cărora vor încerca să ofere răspunsuri posibile la întrebarea inițial și analizează dovezile;

3. Explicarea fenomenului sau fenomenelor care au generat întrebarea – prin formularea de către elevi a definițiilor, regulilor, principiilor și legilor prin care ajung să dea un răspuns întrebării inițiale. Astfel, elevii dobândesc cunoașterea de conținut corespunzătoare (definiția, regula, principiul, legea etc.).

4. Transferul cunoștințelor dobândite – prin care elevii aplică definițiile, regulile, principiile, legile, dar și elemente ale cunoașterii asimilate anterior în sarcini de lucru noi.

5. Reflecția și evaluarea propriei învățări – prin care elevii reflectează și evaluează activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

În atingerea obiectivelor propuse, poate fi utilizată o gamă diversă de metode didactice integrate contextului investigativ și anume: metoda activității practice sau a experimentului, conversația euristică dirijată și problematizarea, brainstorming-ul sau asaltul de idei, turul galeriei, harta „știu, vreau să știu, am învățat”, eseul de 5 minute, cubul, mozaicul, jocul de rol etc.. Toate aceste metode didactice, alături de experimentul de laborator, activează elevul, îl ajută să reflecteze critic la ceea ce se face și îl încurajează să fie creativ în timpul lecțiilor.

2. Exemplu de aplicare a metodei investigației

În cele de urmează este exemplificat un mod de utilizare a metodei investigației la Modulul III: Sisteme electro-hidropneumatice, din curriculumul clasei a X-a, domeniul de pregătire profesională: Electromecanică, calificarea profesională: Tehnician electromecanic.

Tema: Elemente de circuit hidraulic și pneumatic – Distribuitoare (rol, funcționare, simboluri, selectare conform documentației tehnice).		
Tip de activitate: activitate de laborator tehnologic		
<i>Rezultate ale învățării vizate:</i>		
<i>Cunoștințe</i>	<i>Abilități</i>	<i>Atitudini</i>
7.1.1. Elemente de circuit hidraulic și pneumatic (rol, funcționare, simboluri, selectare conform documentației tehnice) - Motor hidraulic, pompă, compresor, distribuitor, ventil, rezistență hidraulică, supapă, filtru, rezervor, drosel, cuplă, cilindru, burduf pneumatic, sursă de aer comprimat, mușchi pneumatic, generator de vid, ventuză pneumatică, senzor, actuator.	7.2.1. Selectarea elementelor componente și specifice ale circuitelor hidraulice și pneumatice în funcție de rol și funcționare 7.2.2. Utilizarea documentației tehnice pentru selectarea elementelor de circuit hidraulic și pneumatic 7.2.3. Utilizarea simbolurilor elementelor de circuit hidraulic și pneumatic în diverse aplicații 7.2.5. Utilizarea corectă a vocabularului comun și a celui de specialitate	7.3.1. Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă 7.3.2. Demonstrarea spiritului creativ în argumentarea soluțiilor tehnice abordate

Mod de organizare a activității/a clasei:

Colectivul de elevi va fi organizat pe grupe, frontal dar și individual, în funcție de etapele posibil de parcurs pe durata activității de investigație.

Durată propusă: 100 minute

Obiective:

1. Să definească distribuitoarele
2. Să explice rolul funcțional al distributoarelor
3. Să clasifice tipurile de distribuitoare
4. Să identifice simboluri în funcție de tipurile de distribuitoare
5. Să reprezinte simboluri ale unor tipuri de distribuitoare
6. Să identifice și să explice structura distributoarelor
7. Să respecte normele de protecție a muncii
8. Să utilizeze corect vocabularul de specialitate

Resurse materiale:

- Laborator cu echipamente specifice acționărilor electro-hidropneumatice;
- Elemente componente specifice acționărilor electro-hidropneumatice;
- Materiale, accesorii necesare realizării lucrărilor de laborator/practice;
- Truse cu SDV-uri și AMC-uri specifice laboratorului de electromecanică;
- Norme specifice/legislație de protecția mediului;
- Videoproiector, laptop/desktop/tablete;
- Documentație tehnică și tehnologică;
- Fișă de documentare/Prezentare Google .

Durată: 100 minute

2.1. Mod de aplicare a metodei pentru conținutul ales

Activitatea de învățare/laboratorul tehnologic se va desfășura pe grupe de câte 4 elevi și frontal. Activitatea vizează identificarea și aplicarea noțiunilor și fenomenelor referitoare la rolul, funcționarea, modul de simbolizare și selectarea distribuitorilor conform documentației tehnice, precum și exersarea formulării de ipoteze cu scopul însușirii și formării de cunoștințe, abilități și atitudini prin parcurgerea unui demers de investigație științifică.

Etape de lucru

Etapă 1-a - Formularea întrebărilor de investigat

Elevii vor formula întrebări referitoare la tipurile, rolul, funcționarea simbolizarea și selectarea distribuitorilor necesare în instalații electro-hidropneumatice.

Elevii vor utiliza diagrama stelară pentru a parcurge această etapă. Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri obiective, formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de elevi în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme, dezvoltă și stimulează creativitatea individuală și de grup, exprimarea liberă, spontaneitatea.

Tema de studiat este consemnată în mijlocul steluței iar pe alte cinci steluțe se scrie câte o întrebare de tipul „Ce? Cum? Care? Unde? De ce?” referitoare la tema activității de laborator. Această etapă se poate aborda prin utilizarea conversației euristice.

Cinci elevi extrag câte o întrebare/stelută, apoi, fiecare își va alege câte trei-patru colegi, organizându-se, astfel, în cinci grupe de lucru.

Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor. Întrebările sunt, apoi, comunicate în fața clasei și/sau se formulează noi întrebări. Se apreciază întrebările, corectitudinea acestora, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemple de întrebări:

- Ce sunt distribuitorii?

- Ce elemente structurale au distribuitoarele?
- Cum se simbolizează distribuitoarele?
- Cum sunt acționate distribuitoarele?
- Care este principiul de funcționare?
- Care sunt tipurile de distribuitoare?
- Unde se utilizează distribuitoarele?
- De ce sunt necesare distribuitoarele? Etc.

Etapa a 2-a - Explorarea întrebărilor și analiza dovezilor

a. Explorarea întrebărilor prin activități practice

Elevii colectează dovezi pe baza cărora vor încerca ulterior să ofere un răspuns întrebărilor inițiale. Astfel, elevii utilizează materialele puse la dispoziție, fișele de documentare, prezentări Google/PowerPoint, cataloage, site-uri de specialitate și vizionează materialele video recomandate.

b. Analiza dovezilor

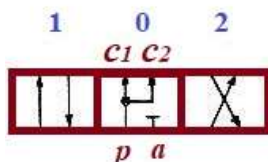
Elevii analizează dovezile colectate și răspund, pe grupe, la întrebările formulate prin metoda exploziei stelare aferentă activității de laborator. Fiecare grupă va realiza o hartă conceptuală cu tema: „Distribuitoare (rol, funcționare, simboluri, selectare conform documentației tehnice)”, care include o sinteză a răspunsurilor la întrebări. Se recomandă utilizarea formatului electronic. La final, grupele vor prezenta în fața clasei rezolvările proprii, emit concluzii și își asumă rezultatul activității.

Etapa a 3-a - Explicarea fenomenului sau fenomenelor care au generat întrebările

Elevii explică fenomenele care au generat întrebările, formulează generalizări și dobândesc cunoașterea de conținut corespunzătoare. Fiind organizați pe grupe, elevii colaborează în vederea realizării activității de laborator în conformitate cu cerințele solicitate și rezolvă sarcinile specifice.

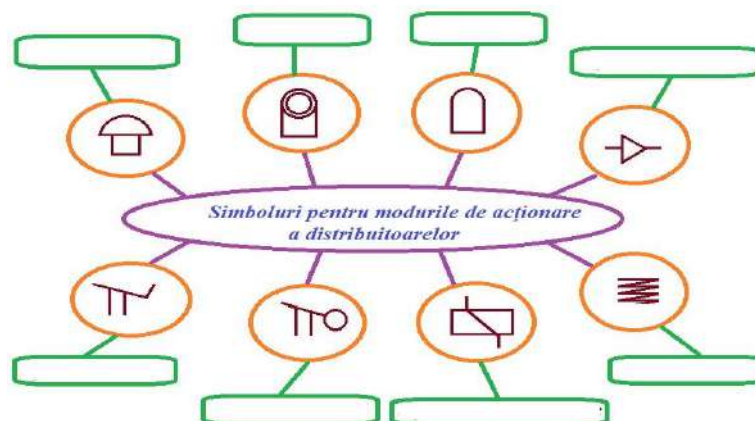
Activitate de laborator

I. Analizați imaginea dată și rezolvați corespunzător următoarele cerințe, utilizând fișele de documentare și resursele materiale puse la dispoziție.

- a. Enumerați informațiile notate pe semnele convenționale ale distributoarelor.
 - b. Precizați cum sunt simbolizate distribuitoarele.
 - c. Identificați tipul de distribuitor din simbolul dat;
 - d. Identificați notațiile marcate pe simbol.
- II.** Analizați modurile de acționare a distributoarelor.

a. Completați schema dată.

b. Explicați cum funcționează un distribuitor cu 3 căi și 2 poziții, normal închis, comandat pneumatic indirect (cu pilot).

Etapa a 4-a - Transferul cunoștințelor dobândite

Elevii realizează transferul cunoștințelor dobândite dar și elemente ale cunoașterii procedurale asimilate anterior în sarcini de lucru noi. Utilizând o fișă de autoevaluare, elevii lucrează individual pe grupe, apoi își compară rezultatele, discută și argumentează folosind această metodă activă.

Fișă de autoevaluare

1. Definiți distribuitorul.

2. Completați termenii lipsă:

- Elementul de distribuție este partea de distribuitor care are rolul de a realiza ... (1) ... între circuitele ... (2) ..., corespunzător acțiunii elementului de comandă.
- Elementul de comandă este partea din distribuitor care are rolul să acționeze, în urma unor comenzi primite din ... (3) ..., asupra elementului de distribuție, pentru ca acesta să realizeze legăturile între circuitele exterioare, corespunzător ... (4) ... primite.

3. Stabiliți valoarea de adevăr a enunțurilor:

- Distribuitorul este conceput să modifice valorile mărimilor de stare ale aerului care îl traversează.
 - Funcția distribuitorului este exclusiv aceea de dirijare a aerului spre anumite circuite instalației.
 - La proiectarea unei acționări pneumatice este necesar să se aleagă distribuitorul potrivit caracteristicilor aerului comprimat utilizat.
 - Distribuitorul nu trebuie să asigure închiderea etanșă, a circuitelor prin care nu trebuie să circule aerul.
4. Clasificați distribuitorul din punct de vedere al formei constructive a organului de distribuție.

5. Completați tabelul de mai jos cu noțiunile corespunzătoare:

Tip constructiv de distribuitoare		Variante constructive	
a.	Cu sertar rectiliniu cu translație		Plan
			Conic
b.			
c.	Cu supape	Cu taler plan	
		Cu taler conic	Cu scaun mobil
			

6. Reprezentați schema unui distribuitor 3/2 cu acționare manuală prin buton și revenire cu arc.

Etapa a 5-a - Reflecția și evaluarea propriei învățări

Elevii sunt îndrumați să reflecteze asupra procesului investigativ pe care l-au desfășurat, să emită opinii și concluzii și să-și evalueze rezultatele obținute. În această etapă, elevii vor realiza un scurt eseu de 5 minute cu tema: „Importanța distribuitoarelor în acționările electrohidropneumatice”.

3. Referințe bibliografice

1. Cerghit, I., Metoda de învățământ, E. D. P., București 1997
2. Ciascai, L. (coordonator). 2017. Model ciclic de predare-învățare bazat pe investigație. Cluj: Presa Universitară Clujeană.
3. Savu, Elena (coautor), ș.a., Repere metodologice pentru clasa a X-a, Electromecanică, 2022-2023, IPT, CNPEE, CNDIPT, 2022.
6. Eșanu, A., Investigația ca strategie didactică și metode didactice asociate, CEAE București, disponibil online: <https://ceae.ro/wpcontent/uploads/2018/04/Investigatia-si-met-didactice-asociate.pdf>
4. ***, Anexa nr. 2 la O.M.E.N. nr. 3915 din 18.05.2017, Curriculum pentru clasa a X-a. Învățământ liceal - Filiera tehnologică. Domeniul de pregătire profesională: Electromecanică, M.E.N., C.N.D.Î.P.T., 2017
5. ***, Anexa nr. 4 la O.M.E.N.C.S. nr. 4121 din 13.06.2016, Standarde de pregătire profesională. Calificarea profesională: Tehnician electromecanic. Nivel 4, Domeniul de pregătire profesională: Electromecanică, M.E.N.C.S., C.N.D.Î.P.T., 2016

EDUCAȚIA ÎN EVOLUȚIE: ABORDĂRI INOVATOARE ȘI PRACTICI EXCEPȚIONALE

Prof. Simon Maria-Magdolna, Școala Gimnazială Augustin Maior, Reghin

În domeniul educației, trecerea de la simpla îndeplinire a standardelor către atingerea excelenței reprezintă un proces esențial, iar evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă joacă un rol central în acest demers. Evaluarea performanțelor în învățământ reprezintă un aspect important al procesului educațional, având rolul de a măsura progresul elevilor și de a oferi feedback util pentru îmbunătățirea continuă a practicii didactice. O evaluare eficientă nu doar cuantifică rezultatele, ci și facilitează dezvoltarea competențelor și a abilităților elevilor. În acest articol, voi explora abordarea unor metode eficiente de evaluare a progresului elevilor și modul în care feedback-ul poate fi utilizat pentru a îmbunătăți practica didactică.

Evaluarea performanțelor joacă un rol crucial în modelarea procesului educațional. Pentru a asigura un cadru de evaluare relevant și eficient, se impune adoptarea unor metode inovatoare și adaptarea acestora la nevoile specifice ale elevilor. În educație, așa cum știm evaluările pot fi:

1. Evaluare Formativă, se desfășoară pe parcursul procesului de învățare pentru a oferi feedback continuu, scopul fiind identificarea punctelor slabe, ajustarea instruirii, încurajarea dezvoltării continue.
2. Evaluare Sumativă, se desfășoară la sfârșitul unei perioade de învățare sau a unui curs scopul fiind măsurarea performanței generale, atribuirea de note și evaluarea rezultatelor.
3. Autoevaluare și Evaluarea Peer-to-Peer, elevii se autoevaluează sau se evaluează reciproc, scopul fiind dezvoltarea gândirii critice, a abilităților de auto-reflecție și a capacității de a oferi feedback constructiv.

Standardele în educație reprezintă cadrul de referință care indică nivelul de performanță așteptat de la elevi. Cu toate acestea, atingerea standardelor nu trebuie să fie un obiectiv final, ci mai degrabă un punct de plecare. Evaluarea performanțelor în acest context trebuie să depășească simpla constatare a îndeplinirii standardelor și să se concentreze asupra dezvoltării continue a cunoștințelor și abilităților elevilor.

Pentru a depăși abordările tradiționale de evaluare, care se limitează la măsurători punctuale, este esențial să adoptăm metode eficiente care să reflecte diversitatea progresului elevilor. Evaluarea formativă, prin care feedback-ul este oferit în timp real, permite adaptarea continuă a procesului de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor.

De asemenea, portofoliile educaționale reprezintă o metodă holistică de evaluare, oferind o perspectivă amplă asupra diverselor competențe dobândite de elevi. Încurajarea autoevaluării și a evaluării peer-to-peer completează acest cadru, contribuind la dezvoltarea abilităților critice de auto-reflecție și analiză. O componentă esențială a modelării educației este implementarea unui sistem eficient de feedback și îmbunătățire continuă. Este esențial ca feedback-ul să fie specific, clar și orientat spre dezvoltarea competențelor, astfel încât elevii să înțeleagă nu doar unde pot îmbunătăți, ci și cum să facă acest lucru. Profesorii, prin oferirea unui feedback detaliat și orientat spre dezvoltare, devin ghizi pentru elevi în călătoria lor educativă. În același timp, feedback-ul oferă informații prețioase pentru adaptarea curriculumului și a metodelor de predare, contribuind astfel la modelarea unui mediu educațional mai eficient și relevant.

În activitățile mele de la clasă, pentru un feedback constructiv, de foarte multe ori folosesc platforma educațională Wordwall, în care pot crea o varietate de activități interactive cum ar fi puzzle-uri, jocuri, flashcard-uri, activități de tip trivia și multe altele. Prin activitățile personalizate și adaptate, Wordwall sprijină dezvoltarea abilităților elevilor și le stimulează interesul pentru învățare. De asemenea, facilitează evaluarea și monitorizarea progresului, contribuind la o mai bună înțelegere a nevoilor și performanțelor elevilor. În era digitală, platforme precum Wordwall reprezintă un suport esențial pentru profesori în misiunea lor de a oferi o educație captivantă și relevantă elevilor.

În concluzie, evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă în educație reprezintă un proces complex și dinamic, care evoluează de la atingerea standardelor către excelență. Adoptarea metodelor eficiente de evaluare, precum evaluarea formativă, portofoliile și platformele educaționale, oferă o imagine mai completă a progresului elevilor. Feedback-ul, oferit în mod constructiv și orientat spre dezvoltare, devine astfel un motor al îmbunătățirii atât a performanțelor elevilor, cât și a practicii didactice a cadrelor didactice. Astfel, de la standarde la excelență, educația devine un proces dinamic și adaptabil, în care elevii și profesorii se perfecționează continuu.

Bibliografie

1. Ștefan Pacearca, Bernard Rey, Vincent Carette: Competențele în școală. Formare și evaluare., Editura Aramis, București, 2012.
2. London, M. (2003). Job Feedback: Giving, Seeking, and Using Feedback for Performance Improvement. Lawrence Erlbaum Associates.
3. Grecu Daniela: INSTRUMENTE ONLINE ÎN PROCESUL DIDACTIC, Craiova, 2020

clasa a IV-a

Nume: _____

Data 16.09.2022

TEST DE EVALUARE INITALĂ
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Citește textul.

Tudorel era un ciobănaș de vreo zece anișori. Moșul din pădure, vrăjitorul cel bun, care vede și răsplătește pe cei ce se poartă voinicește l-a chemat la el în peșteră și l-a poftit să-și aleagă tot ce va dori.

Tudorel se hotărî să ia doar un fluier. Fluierul acesta, pe care l-a făurit un meșter din vechime, nu numai că-i va ține de urât, dar prin el va putea împlânzi fiarele.

A doua zi, plecând cu oile, Tudorel se așeză pe un dâmb și începu să-i zică din fluier. Mare îi fu bucuria când văzu că mioarele se opresc din pășunat și încep să joace.

(Victor Eftimiu, *Fluierul fermecat*)

1. Completează spațiile punctate, conform cerinței, cu informații din text:

- a) Autorul textului este
- b) Titlul textului este
- c) Personajele care iau parte la acțiune sunt.....

2. Formulează întrebările sau răspunsurile corespunzătoare:

1) Î.

R. - Ciobănașul Tudorel era isteț, curajos și onest.

2) Î.....

R. - Tudorel se hotărî să ia doar un fluier.

3) Î. - Care erau puterile magice ale fluierului?

R.

.....

3. Scrie cuvinte:

a) *cu sens asemănător pentru:*

istet - ;

frică - ;

bogație -;

b) *cu sens opus pentru:*

răsplată - ;

frică -;

tristețe -

4. Alcătuieste un enunț folosind cuvântul poartă cu alt înțeles decât cel din textul dat:

.....

5. Selectează din textul dat:

a) un substantiv comun la genul feminin:

..... ;

b) un adjectiv:

..... ;

c) un verb la persoana I, numărul singular:

d) un pronume personal:

6. Completează următoarea propoziție cu semnele de punctuație potrivite:

Broscuța nu vrei să ne jucăm

7. Subliniază forma corectă a cuvintelor evidențiate (scrise înclinat).

Bunica *sa /s-a* împletește ciorapi.

Cumperi mere *sau /s-au* pere?

Tata *ia /i-a* dat lui Adi o jucărie.

Radu este *neam /ne-am* cu tata.

DISCIPLINA: LB. ROMÂNĂ
Prof.înv.primar: STAMATE AURORA-MARIA
Clasa a IV- a 18 elevi evaluați
Data susținerii evaluării: 16.09.2022

EVALUARE INITIALĂ

1. COMPETENTE SPECIFICE :

- 1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiare
- 3.1. Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sau literare
- 3.5. Sesizarea unor regularități ale limbii pe baza textului citit

2. OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O.1. Să identifice informații dintr-un text citit la prima vedere,
- O.2. Să formuleze întrebări sau răspunsuri corespunzătoare,
- O.3. Să scrie cuvinte cu sens asemănător sau cu sens opus,
- O.4. Să selecteze din text părțile de vorbire menționate,
- O.5. Să completeze cu semnele de punctuație studiate,
- O.6. Să sublinieze forma corectă a ortogramelor

3. DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

Itemul	Calificativul		
	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
I.1.	precizează corect cele 3 informații: titlul, autorul, personajele textului	precizează 2-3 informații	precizează 1 informație
I.2.	completează corect cele 3 rubrici	completează corect 2 rubrici	completează corect doar 1 rubrică
I.3.	scrie corect 6 cuvinte	scrie corect 5-4 cuvinte	scrie corect 2-3 cuvinte
I.4.	scrie corect propoziția dar cu alt sens decât cel din text	scrie corect propoziția cu același sens ca-n text	scrie incorect propoziția
I.5.	identifică corect cele 5 părți de vorbire	identifică corect 3-4 părți de vorbire	identifică corect 1-2 părți de vorbire
I.6.	scrie corect 3 semne de punctuație	scrie corect 2-3 semne de punctuație	scrie corect 1 semn de punctuație
I.7.	subliniază corect 4 forme	subliniază corect 3 forme	subliniază corect 1-2 forme

4.CENTRALIZATOR PRIVIND ATINGEREA OBIECTIVELOR:

	O.1.	O.2.	O.3.	O.4.	O.5.	O.6.
Completează corect	8	9	7	9	7	6
Răspunsuri parțiale	7	6	9	7	8	9
Lipsă răspunsuri	3	3	2	2	3	3

5. CENTRALIZARE PE CALIFICATIVE :

<i>Calificativ</i>	<i>Nr. elevi</i>
FB	
B	
S	
I	

8.CALIFICATIVE OBȚINUTE:

NR. CR T.	NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVILOR	I1	I2	I3	I4	I5	I6	I7	I8	Rezultat final
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										
15										
16										
17										
18										

6.INTERPRETAREA REZULTATELOR/ GREȘELI FRECVENTE

Testul inițial pregătit a urmărit stabilirea nivelului de pregătire a elevilor la începutul clasei a IV-a, la limba și literatura română. Acest test presupune **un nivel mediu de dificultate** și nu depășește sfera conținuturilor reactulizate la orele de recapitulare.

Am observat că **12 din 18 elevi** se pot exprima corect în scris, având de realizat propoziții scurte. De asemenea, **la 6 copii** am sesizat probleme în realizarea acordului în propoziție, pentru ca acesta să aibă sens.

Am constatat că **7 elevi** că nu știu să extragă informațiile din text, să formuleze corect întrebări sau răspunsuri pe baza textului. De asemenea, am observat că lipsesc noțiuni ce definesc părțile de vorbire, identificarea lor în textul dat, dar și folosirea corectă a semnelor de punctuație și a ortogramelor.

De asemenea, **9 elevi** nu au putut identifica corect și complet cuvinte cu sens asemănător/ sens opus, **8 elevi** nu au identificat corect părțile de vorbire și nici semnele de punctuație, deși s-au lucrat exerciții similare la clasă, înainte de evaluarea inițială.

Alte observații: **2 copii** nu știu să citească, prin urmare nu au rezolvat sarcinile, **ia 1 fetiță** citește pe litere, și îi este greu să înțeleagă enunțul și să rezolve.

Exemple de greșeli frecvente:

- Nu știu să extragă informațiile din text (cine este autorul, care este titlul)
- Nu formulează corect întrebări sau răspunsuri pe baza textului
- Nu cunosc cuvinte cu sens asemănător și cu sens opus, sau nu înțeleg enunțul
(”rasplată”= nerăsplătit, ”istet”= voinic, ”răsplată”= ajutor, primește)
- Nu identifică corect părțile de vorbire: substantiv, verb, pronume, adjectiv
(substantivele sunt selectate împreună cu verbele și invers, sau verbele cu pronumele și invers: ”sunt cioban”, ”să-mi păzesc turma”, ”să-mi trăiești băiatul moșului,” tu alegi”
- Nu utilizează semnele de punctuație potrivite (nu realizează utilizarea liniei de dialog, și a altor semne)
- Dificultăți în alegerea ortogramelor corecte (”Bunica s-a”, ”Cumperi mere s-au pere”, ”Sunt cel m-ai bun”)

7.MĂSURI DE AMELIORARE:

- Voi organiza 2-3 ore de pregătire suplimentară, în afara orelor de curs pentru copiii ce au probleme astfel:
 - cu cei **6 copii** voi lucra exerciții ce presupun realizarea acordului în propoziție

- cu cei **7 elevi** voi lucra pe texte unde va trebui să extragă informațiile din text, să formuleze corect întrebări sau răspunsuri pe baza textului.
- pentru cei **9 elevi** voi propune exerciții prin care să identifice corect cuvinte cu sens asemănător și sens opus.
- pentru cei **3 copii** care nu știu să citească voi propune transcrieri de texte scurte, apoi mai complexe, citirea unor propoziții scurte, texte de lungime redusă, apoi din ce în ce mai ample, dictări.
- pentru cei **8 copii** voi propune exerciții pentru recunoașterea părților de vorbire și a semnelor de punctuație.
- **pentru elevii cu rezultate foarte bune voi organiza ore de pregătire suplimentară pentru dezvoltare, performanță.**

De asemenea, voi propune:

- Fișe de lucru diferențiate
- Aplicarea unor metode interactive, centrate pe elev
- Elaborarea unor fișe de lucru, care urmăresc rezolvarea unor sarcini de la general la particular și de la noțiuni mai simple, la cele mai complexe
- Evaluarea continuă și periodică a tuturor elevilor prin fișe de evaluare care urmăresc mai multe categorii de itemi: subiectivi, obiectivi și semiobiectivi
- Verificarea temelor pentru acasă și observarea sistematică a elevilor
- Pregătirea suplimentară și diferențiată pentru elevii cu dificultăți de învățare
- Pentru elevii foarte slabi recapitularea literelor, dictări și transcrieri pentru remedierea greșelilor de scriere
- Discuții cu părinții

ÎNTOCMIT,
PROF. ÎNV. PRIMAR STAMATE AURORA

Numele elevului: _____

FIȘĂ DE LUCRU

Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea numerelor în centrul 0-1000

Efectuează calculele:

$573 + 241 = \boxed{}$

$756 + 193 = \boxed{}$

$288 + 476 =$

$989 - 322 = \boxed{}$

$511 - 337 = \boxed{}$

$412 - 247 = \boxed{}$

[illegible]

$5 \times 7 = \square$

$8 \times 3 = \boxed{}$

$8 \times 3 =$

$10 \times 5 = \boxed{}$

$9 \times 8 =$

$7 \times 4 =$

[illegible]

9 x3=

9 x6=

92:4=

8 x 5 =

6 x3=

72:6=

[illegible]

56:4=

10:2=

90:9=

[illegible]

OPTIMIZAREA ÎNVĂȚĂRII MATEMATICII ÎN GIMNAZIU

Stela Stancu,

Școala Gimnazială „Mircea – Vodă” Călărași

Motto

„Nu e destul să știi, trebuie să și aplici, nu e destul să vrei, trebuie să și faci.” – J.W. Goethe

Sarcina principală a profesorului în cadrul procesului educațional constă în implicarea elevului în activități și crearea situației de succes pentru acesta. Toate mijloacele utilizate de profesor în organizarea procesului educațional sunt orientate spre atingerea acestui obiectiv. Metodele moderne de abordare a lecțiilor de matematică au o contribuție importantă în formarea elevilor, stimulând învățarea și dezvoltarea personală încă de la cele mai mici vârste. Orice metodă interactivă folosită trebuie să devină un exercițiu pentru mințile copiilor, să ofere feed-back, progresul realizat de elevi dovedind eficiența acestor metode.

Profesorul de matematică este chemat a fi pregătit pentru a alege, de fiecare dată, cea mai bună variantă de acțiune educațională pentru facilitarea predării matematicii. Orice profesor de matematică își dorește ca activitatea didactică pe care o desfășoară să fie una eficientă, menită să formeze la elevi. Profesorul conduce realizarea învățării prin cooperare, este un partener al elevului în educația acestuia, încearcă să-l motiveze, să-l ancoreze în propria formare.

În aceste condiții, pentru ca activitatea didactică să fie eficientă, trebuie proiectată în avans și adaptată permanent. Strategiile folosite în pregătirea elevilor la matematică presupune stabilirea obiectivelor, a acțiunilor necesare atingerii acestor obiective, stabilirea și adaptarea unor măsuri remediale personalizate.

Obiectivele strategice urmărite sunt în principal acelea de creare a unui mediu centrat pe învățare, de implicare a tuturor în actul educațional, dezvoltare a parteneriatului părinte – elev – profesor, realizarea progresului școlar și creșterea stimei de sine a elevilor.

Cum fiecare sfârșit de an școlar aduce în atenție rezultatele obținute de elevii clasei a VIII-a la Evaluarea Națională, acțiunile necesare atingerii obiectivelor strategice vizează în general familiarizarea elevilor cu condițiile examenului, cu regulile de organizare ale acestuia, stabilirea și implementarea programului de pregătire suplimentară, proiectarea unor teste de tipul celor propuse la

examele anterioare, aplicarea pe parcursul anului școlar a acestor teste și analiza rezultatelor obținute, analizarea continuă a greșelilor frecvente ale elevilor, atenționarea asupra condițiilor de apariție ale acestora, conștientizarea elevului asupra progresului său școlar, autoevaluarea permanentă și familiarizarea elevilor cu aplicarea baremelor de corectare. Pentru eficientizarea pregătirii, profesorul trebuie să realizeze fișe de lucru pe mai multe niveluri de dificultate, cu activități de învățare care pot fi aplicate individual, pe echipe sau frontal, pentru învățarea în clasă și pentru acasă. Un rol important îl are și gestionarea emoțiilor și a stresului.

Pentru a putea realiza toate aceste lucruri, în contextul actual, profesorul dispune de resurse educaționale deschise care îi permit să prezinte actul educațional într-un mod atractiv și de actualitate care să dezvolte interesul și atenția pentru studierea matematicii. Anumite metode și tehnici folosite în cadrul orelor de matematică cu participarea online s-au dovedit ulterior extrem de eficiente și la clasă, îmbinarea metodelor moderne cu cele clasice de predare, evaluare fiind mult mai eficientă. Dintre acestea, aplicația „*OpenBoard*”, care este o aplicație software de tablă interactivă utilizată în procesul de predare-învățare-evaluare, este o aplicație foarte utilă deoarece conține instrumente virtuale care te ajută să ghidezi elevul în construcțiile geometrice din cadrul problemelor, datorită vizualizării instrumentelor de lucru (riglă, compas, raportor, echer etc) și a pașilor de construcție a unei figuri geometrice. „*Pauza de mate*” nu este doar un canal de YouTube, ci și o pagină web ce oferă lecții atât de algebră, cât și pentru geometrie, destinată exclusiv înțelegerii matematicii. „*Învațămte*” este un site dedicat elevilor ce doresc să recapituleze sau să înțeleagă mai bine anumite noțiuni ce țin de matematică, creând o atmosferă distractivă, pentru a ajuta elevii de toate vârstele să înțeleagă cât mai bine informațiile prezentate. Prin folosirea resurselor educaționale deschise în desfășurarea actului didactic, am observat următoarele: feedback imediat, act didactic calitativ, interactiv, captează atenția elevilor, oferă diversitate în alegerea metodelor didactice, în predare-învățare-evaluare, procesul didactic poate fi adaptat în funcție de stilul de învățare al fiecărui elev. Drept pentru care, consider că folosirea acestor resurse este în continuare utilă în găsirea și utilizarea instrumentelor de optimizare a învățării matematicii pe orice nivel de studiu.

Exemple de fișe propuse pentru activități remediale la matematică:

FIȘA 1

- Se consideră expresia $E(x) = (x - 1)^2 + 2(x - 1)(x + 2) + (x + 2)^2$.
Arată că $E(x) = (2x + 1)^2$, pentru orice număr real x .
- Se consideră expresia $E(x) = (x - 3)^2 - 2(x^2 - 3x) + (x - 1)^2$, unde x este număr real.
 - Arată că $E(x) = -2x + 10$, pentru orice x număr real.
 - Determină numărul întreg a pentru care $E(a + 2) + a = 0$.
- Se consideră expresia $E(x) = (2x + 3)^2 - 7(x + 1)(x - 2) - (x + 3)^2$, unde x este număr real.
 - Arată că $(x + 1)(x - 2) = x^2 - x - 2$, pentru orice număr real x .
 - Demonstrează că $E(x) = (x - 2)(x - 3)$, pentru orice număr real x .
- Se consideră expresia $E(x) = (3x + 4)^2 - (2x + 1)^2$, unde x este număr real.
 - Arată că $E(1) + E(-1) = 40$.
 - Demonstrează că $E(n)$ este multiplu al lui 5, pentru orice număr natural n .

FIȘA 2

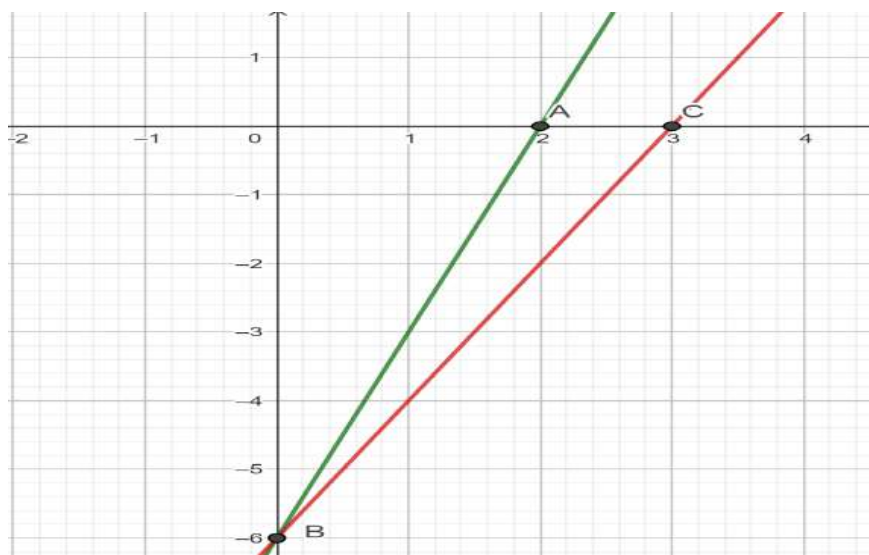
- Fie funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = 3x - 1$. Rezultatul calculului $f(-3) + f(3)$ este egal cu ...
- Fie funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = -3x + 2$. Soluția ecuației $f(x) = 3$ este ...
- Fie funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = -2x + 10$. Intersecția graficului funcției cu axa absciselor este punctul de coordonate...
- Dacă $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = 2x - 8$, atunci intersecția reprezentării grafice a funcției f cu axa Oy este punctul $A(.,.,.,.)$.
- În figura următoare, este reprezentat tabelul de valori al unei funcții liniare

x	2	4	6	8
f(x)	- 1	1	3	5

Conform tabelului, valoarea funcției pentru $x = 6$ este.....

- Considerăm funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = 6 - 3x$.
 - Calculează media geometrică a numerelor $a = f(\sqrt{3})$ și $b = f(-\sqrt{3})$.
 - Determină numărul real m pentru care punctul $A(m, m - 2)$ aparține graficului funcției f .
 - Determinați coordonatele punctului de pe graficul funcției care are coordonatele egale.

7. Calculați aria triunghiului determinat de axa OX și reprezentările grafice ale funcțiilor $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 3x - 6$, $g(x) = 2x - 6$.

În concluzie, evoluția copiilor este puternic influențată de modul în care se dezvoltă parteneriatul părinte – elev – profesor. O școală performantă este o școală în care este promovată, susținută și dezvoltată o legătură puternică între profesori și părinți, este un parteneriat în care, nu trebuie uitat niciodată, că nucleul este elevul!

„Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea!”- Nelson Mandela

Bibliografie:

1. Cursul de formare: “Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” – CRED/ Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020
2. <https://pauzademate.ro/>
3. <https://www.invatamate.com/>
4. <http://subiecte.edu.ro/2024/>

Evaluarea curriculumului implementat online

*Autor: Ștefan Valentina Georgeta
Școala Gimnazială comuna Săpoca, Buzău*

Termenul de curriculum întâlnit în literatura de specialitate a avut de-a lungul timpului o mulțime de încercări de definire, toate încorporând evoluția și dezvoltarea continuă a acestui concept.

De la definiția largă oferită de Committee în 1931, „curriculum-ul este văzut mai degrabă prin prisma unei activități și a unei experiențe decât cunoștințe ce trebuie asimilate și date ce trebuie memorate”, până la cea dată de Raynor în 1972 „curriculum-ul oficial este un program de experiențe de învățare ce merită a fi trăite și care este planificat și aplicat în școală. Această activitate este în același timp deliberată și conștientă: este proiectată să aducă anumite rezultate în învățarea copilului”, toate concentrează componentele curriculum-ului. (***, 2001, pag. 256)

Atunci însă, când societatea este supusă unor provocări care necesită schimbare, științele educației se aliniază la noi practici, iar în literatura de specialitate apar noi orientări dictate de noi tendințe.

Este cazul informatizării învățământului despre care Cucoș (2020) arăta că reprezintă o „axă a modernizării și înnoirii educației instituționalizate și nu numai.” Referindu-se la curriculum precizează că „acesta se disponibilizează prin noile tehnologii, trebuie să suporte redefiniri și redimensionări de ordin tehnic și pedagogic, ținând cont de caracteristici intrinseci noului cadru de învățare (delocalizarea formării, asincronicitate, autonomia sporită a educatului), cât și o serie de parametri ce caracterizează contextul mai larg, de ordin sociocultural, în care se realizează educația.” (Ceobanu et al., 2020, pag. 260)

Studiind peste 1000 de surse bibliografice, Tacea (2017) analizează alte concepte strâns legate de curriculum, respectiv sintagma „evaluare curriculară cu referire la achizițiile teoretice și practice ale domeniului, nu în relație cu un anumit curs/ o anumită disciplină sau cu o anumită ofertă educațională, specifică unei instituții sau unui anumit domeniu disciplinar”. (Tacea, 2017, pag. 4)

Alăturată termenului online, sintagma își extinde aria asupra unei zone specifice ale noilor educații, mai puțin cercetată, dar intens aplicată mai ales în această perioadă cu profunde schimbări la nivelul formelor sub care se desfășoară astăzi educația școlară.

Din experiența anului trecut și cea actuală, la nivelul unității școlare a trebuit să regândim, să redimensionăm, să aplicăm curriculum-ul pe care l-am utilizat în învățarea online, fără a avea prea multe date sau timp la dispoziție.

Evaluarea curriculum-ului implementat online a fost o componentă aparte care a provocat la căutări, învățare, descoperiri de noi instrumente care să poată fi aplicate noului specific de învățare.

Printre instrumentele de evaluare pe care le-am utilizat cel mai des în această perioadă au fost chestionarele transmise sub variantă de formulare online.

Aspecte urmărite:

a) obiectivele evaluării

- identificarea măsurilor pe care școala le poate implementa în scopul trecerii de la predarea tradițională la un repertoriu mai larg de practici
- identificarea modului de lucru al profesorilor în scopul sprijinirii acestora pentru abilitare cu noi instrumente specifice învățării online, nevoia de formare
- colectarea de idei pentru îmbunătățirea calității serviciilor educaționale oferite de școală în contextul activităților on-line

b) durata evaluării și durata pentru care se realizează evaluarea

- durata de aplicare a chestionarului de către respondent este de 10 minute, perioada de aplicare a setului pentru grupul țintă este 1 zi, iar durata efectivă a procesului de aplicare cu tot cu raportare este de 2 săptămâni repartizate după următorul plan:

1. consultări în cadrul comisiei numite pentru aplicarea instrumentului, identificarea resurselor necesare (timp, materiale, umane), perioada de implementare la nivelul unității școlare;
2. realizarea setului de întrebări conform obiectivelor;
3. crearea formularului electronic;
4. convocarea grupului țintă și prezentarea informațiilor generale referitoare la scopul pentru care instrumentul a fost creat, dar și a beneficiile aduse de aplicarea acestui instrument în unitatea de învățământ, informații generale completare formular;
5. aplicare la nivelul grupului țintă;
6. interpretarea rezultatelor la nivel de unitate școlară;
7. etapele creării unui plan de acțiune.

c) cine realizează evaluarea

Evaluarea se va realiza în cadrul Comisiei pentru Evaluarea și Asigurarea Calității din unitatea școlară, care va organiza aplicarea chestionarului și întocmirea raportului care va conține date statistice de aplicare (număr respondenți, niveluri de învățământ), baza de date cu răspunsuri și analize comparative.

d) conținutul evaluării (ce este evaluat efectiv)

Este vorba de un set de 10 întrebări în care se vor colecta răspunsuri despre eficiența activității online, adaptarea informațiilor la stilul de învățare al elevilor, tipurile de activități organizate cu elevii, dificultăți în predarea online, nevoia de formare, comunicarea cu părinții, colaborarea cu echipe din cadrul școlii, idei de îmbunătățire a calității în contextul online

e) instrumentele folosite pentru evaluare

Se va folosi un formular electronic fără colectare de adrese de email pentru asigurarea totală a confidențialității răspunsurilor oferite, formular ce va fi aplicat în același interval de timp în cadrul unei videoconferințe, având în vedere scenariul de funcționare al unității școlare.

f) asupra cui vor fi administrate instrumentele de evaluare

Grupul țintă este format din toți profesorii unității școlare de la nivelurile primar și gimnazial.

g) cum vor fi folosite rezultatele evaluării

Rezultatele evaluării vor fi colectate automat prin formularul electronic și vor sta la baza întocmirii unui plan de acțiune la nivel de unitate care se va raporta la documentele de diagnoză și planurile operaționale.

h) cine sunt utilizatorii evaluării

Ulterior colectării, Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității va realiza raportul cu rezultatele și-l va înainta Comisiei Curriculum spre analiză și realizarea planului de acțiune. Planul de acțiune va fi supus aprobării Consiliu de Administrație al unității și înaintat spre monitorizare Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității.

Instrument de evaluare

Chestionarul se regăsește și în varianta de formular electronic.

https://docs.google.com/forms/d/1BbE89Nmrqayse9izm22aTOseTSF2P_T9rqE_U8sRnrM/edit

CHESTIONAR

Stimate coleg!

Acesta este un chestionar adresat cadrelor didactice din școala noastră, realizat în cadrul Comisiei pentru Evaluarea și Asigurarea Calității și vă consultă pentru:

- identificarea măsurilor pe care școala le poate implementa în scopul trecerii de la predarea tradițională la un repertoriu mai larg de practici
- identificarea nevoii de formare pentru învățarea online
- colectarea de idei pentru îmbunătățirea calității serviciilor educaționale oferite de școală în contextul activităților online

Te rugăm să parcurgi chestionarul de mai jos și să completezi răspunsurile tale. Ai nevoie de maxim 10 minute.

1. În ce măsură apreciați că activitatea elevilor în mediul online este eficientă?
foarte mare măsură...
mare măsură...
mică măsură...
foarte mică măsură...
deloc...
2. În ce măsură reușiți să le captați atenția și interesul copiilor în/prin activitățile online?
foarte mare măsură...
mare măsură...
mică măsură...
foarte mică măsură...
deloc...
3. În ce măsură adaptați informațiile și materialele utilizate la stilul de învățare al elevilor și condițiile actuale de predare?

foarte mare măsură...
mare măsură...
mică măsură...
foarte mică măsură...
deloc...

4. Cum apreciați preocupările instituției în ceea ce privește învățarea online/îmbunătățirea calității serviciilor educaționale oferite?

Foarte bine...
Bine...
Satisfăcător...
Necorespunzătoare...

5. Există o comunicare eficientă între dumneavoastră și echipa managerială referitoare la implementarea sistemului on-line din instituție?

Da...
Nu...
Dacă răspunsul este Nu, vă rugăm detaliați.....

6. Ce situații problematice vă semnalează elevii?

.....
.....
.....

7. Ce dificultăți întâmpinați în folosirea platformei Google Classroom?

.....
.....

8 . Precizați ce cursuri, webinarii, tutoriale ați urmărit pentru a vă dezvolta capacitatea de proiectare a lecțiilor online/de a utiliza tehnologia în proiectare

9.În situația în care sunteți învățător/diriginte, cum apreciați implicarea părinților în contextul actual, având în vedere sprijinul la activități și eforturile pentru procurarea/punerea la dispoziție a tehnicii?

Foarte bine...
Bine...
Satisfăcător...
Necorespunzătoare...
Dacă ați bifat ultimele două variante, vă rugăm să detaliați

10.Ce recomandări ați face pentru îmbunătățirea calității serviciilor educaționale oferite de școală în contextul activităților online (cu ce greutateți vă confrunțați și ați dori să le îndepărtați)?

.....
.....
.....

Vă mulțumim pentru răspunsurile oferite!

BIBLIOGRAFIE:

1. Tacea, F.A., (2017). *Evaluarea curriculumului ca program educațional – curs*, Universitatea din București
2. Ceobanu, C., Cucos, C., Istrate, O., Pânișoară, I.O., (2020). *Educația digitală*, București: Editura Polirom;
3. ***Ministerul Educației și Cercetării. (2001). *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, București: Editura Tipogrup Press;

EVALUAREA PERFORMANTELOR ELEVILOR

Manuela Ștefănescu, Liceul Teoretic "Alexandru Ioan Cuza"

Evoluând de la concepția tradițională asupra evaluării, care o situa la finalul învățării, se poate afirma astăzi că evaluarea este mai mult decât un proces final sau paralel cu învățarea. Este un act care se integrează organic în același proces de învățare, creând relații interactive și circulare.

Elevul, în timp ce învață, efectuează repetate procese de valorizare și de apreciere critică care-i servesc ca bază pentru luarea deciziilor orientative în propria-i formare și dezvoltare.

Evaluarea analizează în ce măsură conținuturile au fost definite în conformitate cu obiectivele, dacă s-a efectuat o analiză de nevoi ale elevilor și în ce măsură procesele de instruire au stimulat și au favorizat învățarea.

Teoria evaluării reprezintă un sistem de concepții, principii și tehnici referitoare la măsurarea și aprecierea rezultatelor școlare și a procesului didactic după cum afirmă I.T. Radu.

Problema erorilor de apreciere apare întotdeauna asociată oricărui tip de evaluare. Acest lucru se datorează faptului că relația de evaluare este o relație inter-subiectivă de interacțiune psiho-socială dintre profesor și elev.

De-a lungul întregii sale cariere școlare, elevul este pregătit pentru a reuși: la examene, în alegerea unei profesii, în integrarea sa în viața socială etc. Reușita devine astfel un concept care se învață, așa cum elevul învață să manipuleze aparențele în favoarea sa, așa cum învață să acționeze asupra „semnelor” exterioare ale competenței sale și să le controleze.

Atunci când vorbim despre „competențe deținute de elev” este imposibil să afirmăm că acestea pot fi sesizate în mod direct! Există anumite semne detectabile în conduită, în comportament, în modalitățile și strategiile de evaluare sau negociere practicate de către elev. Din acest punct de vedere, evaluarea devine un joc “tactic” între cei doi actori educaționali ale căror interese sunt opuse: profesorul care vrea să judece elevul la adevărata sa valoare, iar de cealaltă parte, elevul care încearcă să-și mascheze propriile lacune și să controleze situația în avantajul său.

Din păcate, actualul sistem de promovare din gimnaziu în ciclul inferior al liceului și din ciclul superior al liceului în învățământul superior, forțează elevul să învețe cum să „împuște” note cât mai mari apelând la orice fel de mijloace. Atunci când vorbim despre „competențe deținute de elev” este imposibil să afirmăm că acestea pot fi sesizate în mod direct.

Ph. Perrenoud, lansând conceptul de „meserie de elev”, afirma (despre elev) că „a învăța să reușești reprezintă în același timp și a învăța să utilizezi în avantaj strategii prin care să «trișezi»”. Astfel caracterul de predictibilitate al comportamentului profesorului asigură elevului destule informații pentru aplicarea diverselor strategii în vederea creării unei bune imagini.

Este deja cunoscut faptul că în relația sa cu elevul, profesorul formulează mental sau emite judecăți de valoare sau aprecieri. Cele mai multe dintre aceste aprecieri stau sub semnul influenței

reprezentărilor profesorului despre elev. În timpul acțiunii educative, aceste judecăți și aprecieri pot lua forma evaluării.

Notarea rezultatelor școlare, ca expresie a aprecierii lor, relevă unul dintre aspectele activității profesorilor care generează probleme și atitudini diferite din partea acestora. Profesorii fie că subapreciază rolul și funcțiile actului de evaluare a performanțelor școlare printr-o folosire neglijentă a sistemului de notare, fie că ajung să considere acest act drept soluție de rezolvare a ceea ce trebuiau să realizeze prin alte mijloace (cultivarea interesului pentru studiu, a responsabilității etc.). Și cum cel care realizează evaluarea, este, în general profesorul, el este în cele din urmă o persoană care rămâne tributară, în grade diferite de la o situație la alta, multor factori subiectivi care devin „marca personalității” sale (reprezentări, așteptări, concepția sa educațională, tipul de relație pedagogică practică, elemente componente ale personalității sale, structura personalității etc.), aprecierea nu poate face abstracție de latura sa „umană”.

S-a constatat că, în majoritatea cazurilor, evaluarea este plasată exclusiv în responsabilitatea adultului formator, singurul abilitat să o garanteze. Elevul se găsește astfel într-o situație de dependență în ceea ce privește aprecierea activității sale. Dacă aceasta atitudine a elevului devine obișnuință, ea se va manifesta mai târziu în incapacitatea, dificultatea sau refuzul de a accede la autonomie în munca sa. Este vorba de relația pe care elevul o întreține cu propria sa formare: dacă nu este notat, el nu muncește cu aceeași atenție! Aceasta atitudine poate antrena efecte asupra motivate, care va fi progresiv redusă la un câștig imediat. Pe de altă parte, anumiți profesori consideră că elevii nu sunt suficient de motivați pentru a adopta o atitudine de responsabilitate și pentru acest motiv întăresc sistemul de notare sau clasamentele.

Este necesară o anumită manieră de colaborare a elevului în evaluare, o cooperare între cel ce predă și cel ce învață pentru a fi informați și a se informa reciproc asupra progreselor și achizițiilor făcute.

Pornind de la premisa afirmată de V. Pavelcu „aprecierea făcută de profesor, interiorizată de către elev, devine autoapreciere”, trebuie să înțelegem nu numai importanța acordată aprecierii, dar și preocuparea evaluatorilor de a se apropia cât mai mult de obiectivitate și exactitate, reducând factorul de variabilitate.

În mod cert ceea ce se evaluează sunt performanțele intelectuale. Rezultatele obținute de elevi la teste influențează așteptările și predicțiile profesorului despre elev. Problema care se ridică este următoarea: oare în cazul aprecierii favorabile a elevilor, aceștia vor fi capabili să-și folosească competențele dobândite în situații concrete de viață? Din păcate actualul sistem de învățământ nu ne permite răspunsul la această problemă.....

Pe fondul acestei modalități de notare (tehnica impresiei globale), pot apărea un număr de distorsiuni subiective, care se constituie în tot atâția factori perturbatori.

În următoarele rânduri voi enumera principalele distorsiuni, alături de variantele de remediere care s-au propus (vezi și I.T.Radu, 1981; D.Muster, 1970).

Efectul halo se concretizează în notarea elevului nu în raport cu calitatea și cantitatea prestației sale, ci grație situației lui generale (vezi și C.Moise, 1986; I.T.Radu, lucr.cit.). Elevul este notat bine, fiindcă notele anterioare, pe ansamblu sunt bune. Unii autori (De Landsheere, 1975) văd, tot ca semn al efectului halo, luarea în calcul (în sens pozitiv) a unor aspecte colaterale conținuturilor ce trebuie stăpânite (ținută, dicție etc.).

Efectul oedipian (aluzie la povestea predestinării triste a celebrului personaj din tragedia greacă antică) este foarte asemănător celui menționat anterior. Efect prin excelență defavorizant pentru unii elevi, el pornește de la o idee preconcepțuită a evaluatorului despre capacitățile elevului. Odată pusă “pecetea” asupra presupusei slăbiciuni a celui examinat, acesta nu va putea depăși o anumită notă modestă.

Efectul ordine asociat cu cel **de contrast** (De Landsheere, lucr.cit.), la rândul lor se vor traduce în notări fluctuante, după împrejurare. Notele vor fi diferite în funcție de context sau de locul în șirul examinărilor sau corectării. După cum este mai la început sau mai la sfârșit, după cum este în contextul unor lucrări mai slabe sau al unora mai bune, aprecierea va avea rezultate diferite.

Efectul datorat ecuației personale a examinatorului: un examinator este mai sever, altul mai indulgent; unul ține seama de o serie de aspecte, altul de altele. Este factorul care se resimte cu deosebire în cadrul disciplinelor axate preponderent pe raționamentul probabilistic (istorie, literatură, filosofie), dar nu sunt scutite de el nici altele.

Efectul datorat prudenței sau expectativei: unii examinatori, din dorința de a nu nedreptăți elevii, pe care încă nu-i cunosc (se află la începutul conlucrării cu ei), preferă să fie mai indulgenți în această perioadă. În aceeași linie se poate considera procedeul adoptat în unele școli de elită, inclusiv din țara noastră. În acestea, în partea de început a anului școlar, notele se atribuie cu destulă zgârcenie, din dorința ca elevii să fie “ținuți sub control”, fiind astfel prevenit orice “calcul” al acestora în favoarea comodității.

Acestor nominalizări li se pot adăuga și alți factori perturbatori ai notării corecte: să zicem relația concretă dintre examinator și o anumită clasă sau un anumit elev, în contextul activității școlare; chiar percepția examinatorului despre importanța propriei specialități, în contextul celorlalte materii școlare etc. Astfel că, prin însumarea lor, denaturarea poate merge până la pură și simplă anulare a valorii notei.

Pentru diminuarea efectelor factorilor perturbatori în evaluare s-au conceput unele măsuri ca remediu. Dintre cele propuse, se impun a fi menționate următoarele:

- **Arbitrul multiplu** este una dintre propuneri, fără să fie neapărat cea de la care se așteaptă cel mai mult. Concret, cu cât vor fi mai mulți evaluatori simultani, spun susținătorii acestei soluții, ecuația personală se va estompa.

○ **Notarea cu bareme** este o altă propunere din partea docimologilor. Aceasta are la bază “descompunerea temei în subteme” (I.Radu, 1995 – pe criteriul cantitativ – n.n. C.Moise) și atribuirea unor punctaje proporționale pentru fiecare dintre ele, procedeu operant și în cadrul lucrărilor cu subiect multiplu. Propunerea pare destul de rezonabilă și totodată aplicabilă, mai ales pentru domenii ca matematică teoretică, fizică teoretică și biologie.

○ **Extinderea utilizării testului obiectiv** pe cât posibil mai mult, tocmai dată fiind precizia cerințelor, uniformitatea lor pentru toți elevii examinați, precum și corectura strict identică, potrivit instrucțiunilor care îl însoțesc.

Cum se poate conchide, pe baza celor câteva soluții prezentate, reducerea subiectivității nu ar fi posibilă decât prin îmbinarea, în funcție de situație, a tuturor remediilor propuse. Practicianul profesiei didactice ar putea nuanța și el această rezolvare, prin reflecție asupra fiecărei secvențe de aplicare a uneia sau alteia dintre alternative.

Bibliografie

Anghel S. ș.a, Metodica predării fizicii, Editura ARG – TEMPUS, București, 1995.

Cristea, G., Managementul lecției, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2003.

Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998.

Jinga, I., Istrate, E., Manual de pedagogie, Editura ALL, 1998.

Nicola, I., Pedagogie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994.

Popovici M. M., Chicioreanu T. D., Proiectarea didactică, Editura Printech, București, 2004.

Lițoiu, N., Implicațiile evaluării performanțelor elevilor și a comportamentului profesorului asupra reprezentărilor reciproce profesor-elev, Editura Paralela 45, București 2005.

ABORDAREA METODELOR EFICIENTE DE EVALUARE FOLOSITE LA FIZICĂ

PROF. GABRIELA SUSANU,

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PRINCIPELE RADU”-ADJUD

Evaluarea reprezintă o componentă cheie a procesului de învățământ, având rolul de a oferi profesorului informații despre eficiența strategiilor și metodelor de predare- învățare și despre atingerea obiectivelor de învățare.

Metoda de evaluare este o cale prin care profesorul oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoștințelor, de formare a diferitelor capacități testate prin utilizarea unor variate instrumente adecvate scopului urmărit.

Metodele și tehnicile de evaluare și autoevaluare, prin raportare la criteriul timp sau moment de realizare, se grupează în: evaluare inițială (realizată la începutul etapei de instruire), evaluarea continuă (pe parcursul secvenței de instruire sau al stagiului) și evaluarea finală (realizată la sfârșitul perioadei de formare)(C. Cuciș, 1999). Dintr-o altă perspectivă, evaluarea procesului formativ desfășurată pe parcursul activității instructiv-educative se poate axa pe evaluări realizate de către cadre didactice (prin aprecieri orale, aprecieri scrise, redactare de memorii, marcare pe o scală, note sau calificative, credite) sau pe evaluări realizate de elevi - autoevaluare (prin aprecieri verbale, completarea de chestionare, sinteze grafice, aprecieri scrise, memorii finale etc.) Preluând clasificarea metodelor și tehnicilor de evaluare realizată de I.T. Radu(1998) în strategii de evaluare cumulativă (sumativă) și strategii de evaluare continuă (formativă) R.M., Niculescu și E. Cocoradă (2002) prezintă sintetic principalele strategii, metode și tehnici de evaluare:

STRATEGII	METODE	TEHNICI
Evaluare inițială	1. verificare orală 2.verificare scrisă	1.1. conversație întrebare-răspuns 1.2. interviu 1.3. chestionare cu răspuns amânat 1.4. povestire 1.5. completarea testelor cu lacune 2.1. teste de cunoștințe 2.2. probe cu itemi subiectivi 2.3. chestionare de interese 2.4. teste de atitudini sau de personalitate 2.5. test sociometric

	3. verificare practică	3.1. realizarea unui produs după un model 3.2. realizarea unui produs după un proiect 3.3. simularea unor activități sau realizarea lor pe un simulator 3.4. efectuarea unor demonstrații
Evaluarea formativă	1. verificare orală 2. verificare scrisă 3. verificare practică	fișe criteriale, teste panel grafice, tabele, instrumente metaforice, portofoliu, dialogul pedagogic, contractul pedagogic.
Evaluare sumativă – finală (cumulativă / globală)	1. verificare orală 2. verificare scrisă 3. verificare practică.	2.1. teste docimologice (standardizate) 2.2. probe-eseu 2.3. portofoliu 3.1. proiecte 3.2. simulare, joc de rol.

Metoda de evaluare este într-o relație de dependență univocă cu instrumentul de evaluare, în sensul că acesta își subsumează valențele formative și operaționale realizării perspectivei metodologice propuse.

În ultimii ani, metodele alternative de evaluare, sunt folosite mai des decât metodele tradiționale deoarece ele promovează colaborarea și interrelaționarea dintre profesor și elev evitând monotonia și rutina. Metodele alternative de evaluare care au un grad ridicat de activism sunt:

- Hărțile conceptuale
- Portofoliul individual și de grup
- Proiectul
- Investigația
- Metoda R.A.I.
- Jurnalul reflexiv
- Observarea sistematică a activității și a comportamentului elevului
- Fișa pentru activitatea personală a elevului.

Valențele formative ce recomandă aceste metode alternative ca practici de succes, inovative, pentru evaluare cât și pentru învățare (stimulează învățarea de tip euristic) sunt:

1. Asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților;

2. Stimulează implicarea activă a elevilor, devenind mai conștienți de responsabilitatea lor;
3. Descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru notă;
4. Reduce factorul de stres, evaluarea având ca scop îmbunătățirea activității și stimularea elevului, profesorul având rol de consilier.
5. Asigură un demers interactiv al actului de predare- evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev;
6. Asigură o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate, devenind astfel operaționale.

Din multitudinea de metode folosite cu succes, la disciplina Fizică, voi prezenta următoarele metode de evaluare:

1. **HARTA CONCEPTUALĂ:** este un instrument care îi permite cadrului didactic să evalueze nu atât cunoștințele pe care le dețin elevii, cât relațiile pe care aceștia le stabilesc între diverse concepte, cunoștințe internalizate în procesul învățării, modul în care își construiesc structurile cognitive, asociind și integrând cunoștințele noi în experiențele cognitive anterioare. Ea reprezintă o oglindire a modului în care un elev poate percepe și interpreta realitatea.

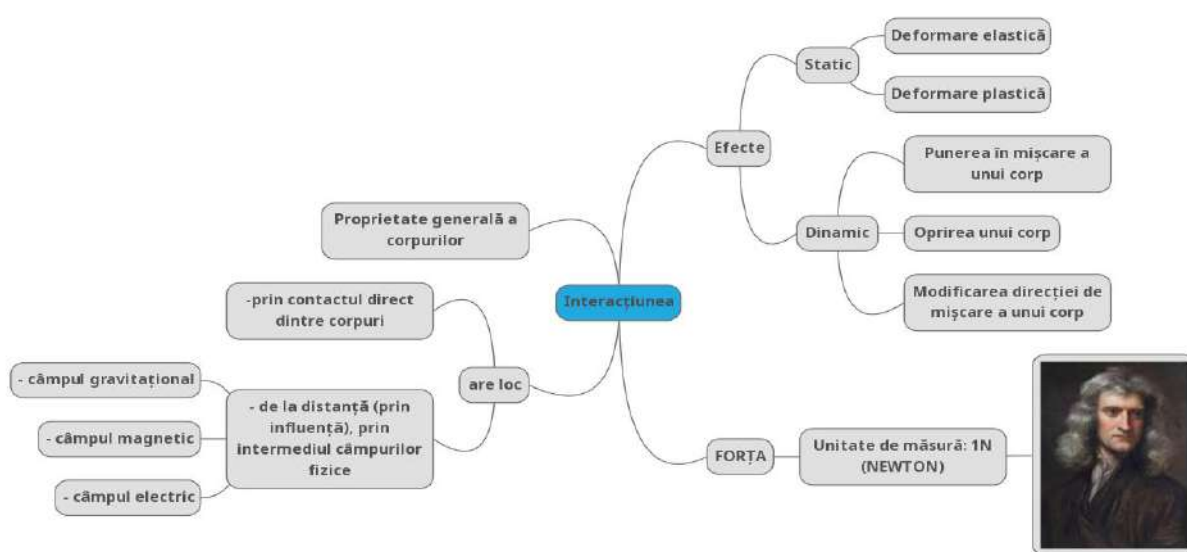

Fig.1. Harta conceptuală- Interacțiunea

2. **PROIECTUL:** este deosebit de util atunci când profesorul urmărește accentuarea caracterului practic/aplicativ al învățării și apropierea între discursul teoretic și experiența de viață a elevului. Este o formă activă, participativă care presupune și încurajează transferul de cunoștințe, deprinderi, facilitează abordările interdisciplinare și consolidează abilitățile sociale ale elevului.

Avantajele folosirii proiectului sunt:

- Este o metodă alternativă de evaluare care scoate elevul și profesorul din rutina zilnică;
- Oferă șansa de a analiza în ce măsură elevul folosește cunoștințele, materialele disponibile, instrumentele în atingerea finalităților propuse;
- Elevul este pus în situația de a acționa și a rezolva sarcini, autotestându-și capacitățile practice, cognitive, sociale.

Profesorul, pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor elevilor, poate recurge la un test criterial, după parcurgerea etapei de culegere, organizare, prelucrare și evaluare a informațiilor. Acest test, va conține itemi obiectivi, semiobiectivi și subiectivi care să-i dea posibilitatea elevului să reflecteze asupra procesului de învățare și a produsului obținut.

Exemplu: Fenomenul de dilatare utilizat în tehnică

Scopul proiectului: identificarea importanței fenomenului de dilatare/ contracție în tehnică.

Tema poate fi realizată individual sau în echipă.

De ce vei face ? Vei identifica câteva aparate și dispozitive care funcționează pe baza fenomenului de dilatare.

În cadrul proiectului vei urmări etapele:

1. Vei consulta site-uri de internet, cărți sau alte surse de informații;
2. Vei alege informații relevante pentru proiectul tău.
3. Vei descrie pe scurt rolul și modul de funcționare al dispozitivelor alese (cel puțin două).

Cum vei prezenta proiectul colegilor tăi? Vei realiza o prezentare PowerPoint, cu imagini și text.

Evaluare proiectului. Criteriile de evaluare sunt: calitatea documentării, selectarea informațiilor relevante, acuratețea prezentării.

- a. Au înțeles colegii tăi informațiile prezentate?
- b. Solicită colegilor tăi să îți pună întrebări și să îți dea sugestii, apoi să îți acorde un calificativ dintre: excelent, foarte bine, bine, satisfăcător.

3. INVESTIGAȚIA: este o metodă care prin valențele sale formative deservește atât predarea, învățarea cât și evaluarea. Profesorul, poate urmări:

- Abilitatea de a formula și testa ipotezele;
- Gradul în care elevii își definesc și înțeleg problema investigată;

- Capacitatea de a identifica și selecta procedeele de obținere a informațiilor, de colectare și organizare a datelor;
- Modalitatea în care elevul prezintă metodele de investigație folosite.

Acestea corelate cu gradul de complexitate al sarcinii de lucru, cu natura disciplinei de studiu fac din metoda investigației un prețios instrument de analiză și apreciere a cunoștințelor, a capacităților și a personalității elevului.

Exemplu: Domeniul utilizat: Fenome mecanice. Pârghia

Cerință: Care dintre următoarele dispozitive: foarfecele, presa de usturoi, capsatorul, balanța cu brațe egale, penseta, roaba, cleștele de scos cuie, cleștele de spart nuci, constituie pârghie de ordinul 2, sau ansamblu de două pârghii de ordinul 2?

Informează-te utilizând dispozitivele găsite acasă, sau folosind site-uri web de tipul ro.wikipedia.org, discută cu colegii, părinții și profesorul.

4. PORTOFOLIUL: reprezintă „cartea de vizită” a elevului, prin care profesorul poate să-i urmărească progresul la disciplina predată, de-a lungul unui interval mai mare de timp (modul sau un an școlar).

Este o metodă flexibilă care stimulează perseverența, creativitatea, originalitatea elevului și îi oferă oportunitatea de a combina activitatea individuală cu cea colectivă. La începutul demersului educativ, profesorul realizează un diagnostic asupra necesităților de învățare, pentru a stabili criteriile și obiectivele de evaluare. Apoi, este discutat cu elevul implicat în evaluare. „Portofoliul este un instrument care îmbină învățarea cu evaluarea continuă, progresivă și multilaterală a procesului de activitate și a produsului final. Acesta sporește motivația învățării.”(Ioan Cerghit, 2002,p.315).

Avantajele folosirii portofoliului sunt:

- Implică elevul mai activ în propria evaluare și în realizarea unor materiale care să-l reprezinte;
- Evaluarea portofoliului este motivantă și nu stresantă pentru elevi;
- Dezvoltă capacitatea de autoevaluare a elevilor (ei își asumă responsabilitatea asupra activității desfășurate);
- Portofoliul este un instrument flexibil, adaptabil la condițiile concrete ale activității, ale clasei, ale disciplinei.

Dezavantajul portofoliului este: nu poate fi evaluat repede și ușor. Deoarece reflectă originalitatea și creativitatea elevului, este greu de apreciat conform unui barem strict.

Portofoliul poate să constituie parte integrantă a unei evaluări sumative sau a unei examinări, datorită bogăției informației oferite.

Exemplu: Domeniul evaluat: Fenomene mecanice. Energia mecanică

Etape: 1. Realizează un referat cu tema: „Utilizarea practică a energiei elastice”;

2. Documentează-te, utilizând site-uri de internet, cărți sau alte surse de informații și identifică câteva aparate sau dispozitive care utilizează energia elastică.

3. Realizează o listă de trei-patru dispozitive sau aparate care utilizează energia potențială elastică.

În cadrul referatului răspunde la următoarele întrebări:

1. Cum este utilizată energia elastică pentru funcționarea aparatului sau dispozitivului analizat?
2. Care este scopul funcționării aparatului sau dispozitivului analizat?

Adună toate materialele pe care le realizezi pentru Portofoliu, într-o mapă.

Alegerea celor mai adecvate metode și instrumente de evaluare reprezintă o decizie importantă în vederea realizării unui act educativ pertinent.

Bibliografie:

1. Adrian Stoica- Evaluarea curentă și examenele, Editura ProGnosis, București, 2001
2. Crenguța Lăcrămioara Oprea- Strategii didactice interactive, E.D.P., București, 2007
3. Victor Stoica, C. Dobrescu, F. Măceșanu, I. Băraru, manual Fizică, clasa a VII-a, Editura Art Klett, București, 2019
4. Victor Stoica, C. Dobrescu, F. Măceșanu, I. Băraru, manual Fizică, clasa a VIII-a, Editura Art Klett, București, 2022.
5. Corina Dobrescu, V. Stoica, F. Măceșanu, I. Băraru, manual Fizică, clasa a VI-a, Editura Art Klett, București, 2023
6. Suport curs – Program de formare: Abordări moderne în didactica Matematicii și Științelor naturii.

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 26

Str. Teiului nr. 3, 300658, Timișoara,

Tel: 0256 226307, Fax: 0256 222717

Email: gradinitapp26timisoara@yahoo.com**MINISTERUL EDUCAȚIEI**

Avizat,
Director,
Prof.

Nr.. /din.....

GRAFICUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE
GRUPA MARE
AN ȘCOLAR 2023-2024

MODULUL I

NR. CRT.	DOMENIUL ACTIVITĂȚII	TEMA ACTIVITĂȚII	DATA
1.	Educație culturală	„Să învățăm să împărțim”	11.09.2023
2.	Educația rutieră	„Cum și unde ne jucăm?” - discuții libere	18.09.2023
3.	Educație culturală	„În familie”-joc de rol	25.09.2023
4.	Educație ecologică	„Avem nevoie de soare”-discuții libere	02.10.2023
5.	Educație sanitară/nutrițională	„Ce ne spune oglinda?”-joc exercițiu	09.10.2023
6.	Educație sanitară/nutrițională	„Alimentele... prieteni sau dușmani” - de vorbă cu nutriționistul	16.10.2023
7.	Educație rutieră	„Semaforul culorilor” - joc-exercițiu	23.10.2023

MODULUL II

NR. CRT.	DOMENIUL ACTIVITĂȚII	TEMA ACTIVITĂȚII	DATA
1.	Educație culturală	„Toamna magică”-atelier de pictură și activități practice	06.11.2023
2.	Educație sanitară/nutrițională	„Salata de fructe”-activitate practică gospodărească	13.11.2023
3.	Educație sanitară/nutrițională	„Hora legumelor”-memorizare	20.11.2023
4.	Educație culturală	„La mulți ani, țara mea!” – vizionare imagini din România	27.11.2023
5.	Educație religioasă	„Moș Nicolae ,bine ai venit!”-activități practice,vizionare PPT	04.12.2023

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 26

Str. Teiului nr. 3, 300658, Timișoara,

Tel: 0256 226307, Fax: 0256 222717

Email: gradinitapp26timisoara@yahoo.com**MINISTERUL EDUCAȚIEI**

6.	Educație religioasă	„Vremea colindelor” – audiții muzicale	18.12.2023
-----------	---------------------	--	-------------------

MODULUL III

NR. CRT.	DOMENIUL ACTIVITĂȚII	TEMA ACTIVITĂȚII	DATA
1.	Educație sanitară/nutrițională	„Îmbrăcămintea potrivită”-joc exercițiu.	08.01.2024
2.	Educație rutieră	„Fram ne învață cum să circulăm”-joc de rol	15.01.2024
3.	Educația ecologică	„Misterele apelor” - experiment	22.01.2024
4.	Educație culturală	„Ce vreau să fiu”-joc de rol	29.01.2024
5.	Educația ecologică	„Vremea pe Pământ” – discuții libere	05.02.2024
6.	Educație religioasă	„Rugăciunea micului școlar!” – memorizare	12.02.2024
7.	Educație culturală	„Un elefant politicos”-lectura după imagini	19.02.2024

MODULUL IV

NR. CRT.	DOMENIUL ACTIVITĂȚII	TEMA ACTIVITĂȚII	DATA
1.	Educație culturală	„Cadouri pentru mămica mea!”-activitate de confecționare de felicitări, daruri pentru mame	04.03.2024
2.	Educație culturală	„Cum să realizez un tablou de primăvară?” - atelier de creație, confecționare	11.03.2024
3.	Educație ecologică	„Are nevoie omul de animale la curtea lui?” – discuție liberă	18.03.2024
4.	Educație sanitară/nutrițională	„STOP microbilor!”-joc didactic	25.03.2024
5.	Educație rutieră	Plimbare prin cartierul Dacia - observare spontană și dirijată a circulației	01.04.2024
6.	Educație ecologică	„Un copil, un copac, o floare...” – activitate ecologică	08.04.2024
7.	Educație culturală	„Sunt un pui de românaș!” - audiție muzicală	15.04.2024

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 26

Str. Teiului nr. 3, 300658, Timișoara,

Tel: 0256 226307, Fax: 0256 222717

Email: gradinitapp26timisoara@yahoo.com**MINISTERUL EDUCAȚIEI****MODULUL V**

NR. CRT.	DOMENIUL ACTIVITĂȚII	TEMA ACTIVITĂȚII	DATA
1.	Educație rutieră	„Semne de circulație” – lectură după imagini	08.05.2024
2.	Educație culturală	„Planeta albastră”-vizionare documentar	13.05.2024
3.	Educație ecologică	„Cum pot proteja natura-discuții libere	20.05.2024
4.	Educație culturală	„Și noi,copiii, avem drepturi!”-discuții libere	27.05.2024
5.	Educație culturală	„Cum crezi că va fi la școală?” - povestire creată de copii	03.06.2024
6.	Educație sanitar-nutrițională	„Să mâncăm sănătos acasă și la restaurant!”- joc de rol;	10.06.2024
7.	Educație culturală	„Scrisoare de rămas bun, grădiniță!” – desen / pictură	17.06.2024

CENTRALIZAREA NUMĂRULUI DE ACTIVITĂȚI PE DOMENII:

NR. CRT	DOMENII	MODUL I	MODUL II	MODUL III	MODUL IV	MODUL V	ANUAL
1.	Educația rutieră	2	-	1	1	1	5
2.	Educația ecologică	1	-	2	2	1	6
3.	Educația sanitară/nutrițională	2	2	1	1	1	7
4.	Educația culturală	2	2	2	3	4	13
5.	Educația religioasă	-	2	1	-	-	3
	TOTAL ACTIVITĂȚI Modul / An	7	6	7	7	7	34

EDUCATOARE:

Utilizarea siturilor wiki în educație

Prof. Tăicuțu Rodica

Școala Gimnazială ‘Sfânta Vineri’

Ploiești, Prahova

O modalitate de a facilita și îmbunătăți învățământul este prin utilizarea dispozitivelor de calcul și a tehnologiei comunicațiilor.

Învățarea independentă, asistată, se bazează pe instrumente web 2.0 care dezvoltă creativitatea, abilitățile de lucru cu calculatorul, elevul beneficiind de materiale didactice și de sprijinul educatorului, acesta având rol de îndrumător.

Ideea de bază a web-ului este existența unui spațiu virtual în care oamenii pot comunica într-un mod special: prin partajarea cunoștințelor. Spațiul virtual nu trebuie să fie numai un mediu unde poți găsi informații, ci unul în care fiecare își va putea pune propriile idei.

Wiki-urile reprezintă site-uri web de colaborare online care pot fi setate pentru a fi editate de oricine sau doar de anumiți utilizatori. Autorul unui wiki poate fi notificat cu privire la toate modificările și poate urmări și monitoriza dezvoltarea conținutului site-ului.

Constituie o experiență pozitivă de învățare cu ajutorul unei tehnologii cunoscute și îndrăgite (Internetul) mai ales în cazul educației la distanță în care lipsește interacțiunea (face en face) față-în față.

Potențialul lor pedagogic constă în creșterea implicării grupurilor școlare, a interesului față de materia de studiu, facilitarea construirii cunoașterii, a feedback-ului din partea elevilor, adaptarea conținuturilor și chiar a disciplinei în ansamblu la interesele elevilor.

Dreptul de editare acordat în mod deschis oricărei persoane conduce la o utilizare democratică a web-ului și facilitează crearea de conținuturi web de către persoane fără abilități tehnice speciale. Această tehnologie cuprinde o gamă largă de aplicații și funcții software, abordări și proiecte educaționale. Nu există o definiție integrală și unanim agreată în rândul specialiștilor, dar principiile directoare sunt următoarele:

- Wiki utilizează propriul cod de marcare (formatare) a textului, care este unul simplificat utilizând funcțiile de bază HTML;

- Titlurile paginilor wiki nu sunt despărțite prin spații, pentru a permite crearea rapidă și automată de noi pagini, realizarea de legături către pagini înrudite este foarte facilă;
- Conținutul nu poate fi atribuit unui autor anume, nu este limitat la o perioadă delimitată de realizare și, prin urmare, nu este niciodată finalizat; spre deosebire de bloguri care sunt organizate preponderent cronologic, wiki-urile sunt organizate după conținut, după legăturile către alte pagini sau ale altor wiki către propria pagină sau de categoriile și conceptele emergente în procesul colectiv de editare.

Wikipedia este o enciclopedie deschisă, operată de fundația nonprofit Wikimedia. Numele său este o combinație a cuvintelor wiki (tehnologie pentru crearea siturilor colaborative) și enciclopedia www.wikipedia.org. Prefixul din denumirea Wikipedia se referă la metoda „wiki” de a edita pagini de web în colaborare, o metodă simplă și rapidă care permite participarea unui mare număr de persoane la redactarea aceluiași material.

Utilizarea siturilor wiki în educație asigură crearea rapidă a unor situri web simple, a unor portofolii personale, a unor baze colaborative de cunoștințe, urmărirea unui proiect de grup, realizarea prezentărilor în locul soft-ului PowerPoint.

Paginile wiki pot fi utilizate pentru:

- ✓ construirea în timp a cunoașterii;
- ✓ rezolvarea progresivă a problemelor sau redefinirea lor;
- ✓ aprofundarea conceptelor, combinarea, rezumarea și evaluarea conceptelor din diferite discipline;
- ✓ analiza cauzelor, principiilor, urmărilor unui fenomen/proces;
- ✓ citirea critică și oferirea de feedback în manieră constructivă și publică;
- ✓ analiza de profunzime în scopul evitării stereotipiilor de gândire.

Ele permit realizarea unor proiecte cu rezultat deschis prin comunicare de tip asincron și colaborarea de grup prin Internet, elevii au avut posibilitatea să-și dezvolte propriile proiecte, să-și încarce diverse teme date și să colaboreze cu colegii de grupă pentru realizarea unor materiale de calitate.

Cu ajutorul unui site wiki se pot realiza schimburi de informații, colectare de informații realizarea de portofolii ale elevilor, furnizarea unui organizator grafic pentru cercetare, furnizarea unui spațiu pentru înțelegerea în colaborare a lucrărilor scrise, experimentelor,

muzicii, artei, furnizarea unui spațiu pentru activități scriitoricești în colaborare (piese de teatru, beletristică, articole), organizarea și colectarea de linkuri ale blog-urilor elevilor, prezentarea unor fragmente de idei, organizarea și prezentarea informațiilor pentru proiectele pentru târgurile științifice.

Rolul profesorului se modifică substanțial prin adaptarea noilor tehnologii la activitatea curriculară, el facilitând procesele de învățare în cadrul comunităților online prin:

- ✓ negocierea și agrearea normelor de participare, stabilirea unor convenții de conduită în mediul online;
- ✓ clarificarea rolurilor elevilor și animarea participării online;
- ✓ identificarea și orientarea situațiilor de învățare pe teme cele mai semnificative pentru elevi inițierea unor activități de împărtășire a cunoștințelor;
- ✓ proiectarea situațiilor de învățare valorificând contextul socio-educational;
- ✓ dezvoltarea unor mecanisme de susținere și de recompensă pentru eforturile de colaborare și asumarea acestora de către elevi prin alegerea criteriilor de evaluare a participării în procesul de învățare prin colaborare (intenții, procese și rezultate proprii);
- ✓ includerea de activități de evaluare între egali;

Utilizarea unui wiki la clasă presupune: rezumate de lecții, partajarea unor idei inițiale sau informații legat de o nouă temă, colaborare de notițe, introducerea unor concepte, agregare de resurse web, portofoliu al elevilor, diseminarea informației importante în afara orelor de curs, proiecte individuale, crearea unui site simplu, colaborare între profesori.

Învățământul de astăzi necesită cât mai mult punerea în practică a informaticii în procesul de predare-învățare la cât mai multe discipline prin folosirea calculatoarelor învățându-i și obișnuindu-i pe elevi cu noile tehnologii astfel încât, aceștia să fie pregătiți încă de la cele mai fragede vârste pentru un contact benefic cu lumea înconjurătoare

BIBLIOGRAFIE

1. Brezeanu I., Societatea informațională, *Internet și web 2.0*, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2009
2. Cucoș C., Informatizarea în educație, Ed. Polirom, 2008

FEEDBACK-UL ACTIVITĂȚII SĂPTĂMÂNA “ȘCOALA ALTFEL”

"Educația nu înseamnă pregătire pentru viață,

educația este viața însăși" - John Dewey

PROFESOR: TIRON CRISTINA- MIHAELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ: „ALEXANDRU IOAN CUZA”, ROMAN, NEAMȚ

OBIECTIVE:

1. Elevii să identifice elementele specifice (naturale, istorice, culturale) ale orașului
2. Să scrie un mesaj în franceză despre Roman
3. Să realizeze afișe și fotografii despre locul natal
4. Să manifeste dragoste și prețuire față de localitatea natală.

RESURSE TIC :

- Am utilizat aplicația www.menti.com, program folosit pentru colectare de date sau evaluare
- Resursa educațională deschisă: www.padlet.com, iar rezultatele activității pot fi consultate la următoarele linkuri:
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/ewj3n2q0297ex5li,
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/v7cib15tvjl6wuqa
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/bq3zji2q3zpm3mup
 - Am creat chestionare și jocuri pe www.wordwall.com.
- RED: <https://www.slideserve.com/zurina/clubul-de-istorie-dacii-liberi-va-prezinta>
www.wordwall.com

Proiectarea activităților a respectat orarul și s-a desfășurat în sistem online, sincron și asincron, pe platformele www.meetgoogle.com și www.googleclassroom.com.

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE:

1. **Romașcani celebri- Sergiu Celibidache- VI A, B, C, VII A, B, C, VIII A, B, C**
Activitatea a constat în urmărirea unui material PPT despre Sergiu Celibidache ce poate fi consultat la adresa: <https://www.slideserve.com/zurina/clubul-de-istorie-dacii-liberi-va-prezinta> și completarea unui quizz și a unui joc, pe www.wordwall.com:
<https://wordwall.net/play/7357/337/413>.
2. **C'est ma ville- VIII A, B, C**
 - Elevii au creat mesaje către prietenii francofoni, pentru a face cunoscut orașul natal. Rezultatele activității pot fi consultate la următoarele linkuri:
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/ewj3n2q0297ex5li,
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/v7cib15tvjl6wuqa
 - https://ro.padlet.com/tarita_cristina/bq3zji2q3zpm3mup

3. Realizare de afișe și fotografii cu tema **Romanul, prin fereastra timpului- VI A, B, C, VII A, B, C.**

Elevii au explorat orașul Roman, făcând fotografii cu locurile preferate și au realizat afișe pe această temă, după ce, în prealabil, au lecturat, sub îndrumarea mea, broșura Roman, realizată de Primăria Municipiului Roman.

Atașez în continuarea rezultatele activităților.

ACTIVITATEA 1: *Romașcani celebri- Sergiu Celibidache*

Activitate la curs pentru Limba F... x Sergiu Celibidache- personalitate... x Meet - zhp-june-bez x +

classroom.google.com/ju/1w/MTQ00DcyMDk3NzduYzU/

Flux Activitate la curs Persoane Note

+ Creați Meet Calendar Google Dosar de curs în Drive

Toate subiectele

SĂPTĂMÂNĂ "ȘCOALA ALTFEL": 23-27 noiem...

Unită 2: Toute la vie

SERGIU CELIBIDACHE- PERSONNALITÉ "RO..." Termen limită: Azi

ROMANUL, PRIN FEREASTRA TIMPULUI Data postării: 12.26

BROȘURA ROMAN Data postării: 12.26

Unité 2: Toute la vie

Les participes passés irréguliers Data postării: 16 nov.

19 jours d'activisme, Prévention abus et viol... Termen limită: 17 nov.

Le passé composé - fiche de travail Termen limită: 16 nov., 14.00

https://classroom.google.com/ju/1w/MTQ00DcyMDk3NzduYzU/

VIII B (2020-11-23).csv VIII B (2020-11-23).html

Show all

Activitate la curs pentru Limba F... x Sergiu Celibidache- person... x Meet - zhp-june-bez x +

wordwall.net/ro/resource/7357337/sergiu-celibidache-personnalite-romascană

Wordwall Creează lecții mai bune mai repede

Acasă Caracteristici Comunitate Activitățile Mele Rezultatele Mele Creați Activitate Upgrade tanitacristina

1:58

Sergiu Celibidache a été déclaré citoyen d'honneur de la ville:

A B C

MUNICH Paris Viena

1 din 10

Sergiu Celibidache- personnalité "romașcană"

Partajează

Comutare șablon

ACTIVITĂȚI INTERACTIVE

Chestionar

Chestionar concurs

Deschide caseta

Cursă în labirint

Avion

Arală tot

ACTIVITĂȚI IMPRIMABILE

Chestionar

Potrivoste

Anagramă

Cadru de scenă

VIII B (2020-11-23).csv VIII B (2020-11-23).html

Show all

Wordwall Creează lecții mai bune mai repede

Acasă Caracteristici Comunitate Activitățile Mele Rezultatele Mele **Creează Activitate** Upgrade tanita.cristina

0:05 DĂ-I DRUMUL! 0

acteur

Sergiu Celibidache a été: (mai multe răspunsuri corecte)

Sergiu Celibidache- personalitate "romășcană"

Partajează

Comutare șablon

ACTIVITĂȚI INTERACTIVE

- Avion
- Chesonar
- Chesonar concurs
- Deschide căsuța
- Cursa în labirint
- Arată tot

ACTIVITĂȚI IMPRIMABILE PDF

- Avion
- Chesonar
- Potrivește
- Anagramă
- Cadru de scriere
- Arată tot

Wordwall Creează lecții mai bune mai repede

Acasă Caracteristici Comunitate Activitățile Mele Rezultatele Mele **Creează Activitate** Upgrade tanita.cristina

Rezultatele mele

Sergiu Celibidache- personalitate "romășcană"

Link partajabil cu rezultate Activitate deschisă Mai multe

TEMĂ CHESTIONAR 23 nov, 12:11 27 nov, 14:00 19 (30) Toate Cele mai bune Prima wordwall.net/play/7357/337/413

Rezumat

NR. DE ELEVI **19**

PUNCTAJ MEDIU **6.7** /13

PUNCTAJUL MAXIM **13** /13 Roxana

CEL MAI RAPID **5.6 s** Roxana

Corect sau incorect în funcție de întrebare

Repartizarea punctajelor

Corect Incorect Nicun răspuns

13:54 PM 11/23/2020

Activitate la curs pentru Limba F... Sergiu Celibidache - personalitati... Meet - zhp-juni-bez

wordwell.net/ro/result/a/5848759

Clasament

Rang	Nume	Scor	Timp
1.	Roxana	13	1:13
2.	Filip Alexia	12	4:29
3.	Grigoras Iustin	11	1:35
4.	Popa Stefan Alexandru	11	8:09
5.	Marina	10	1:47
6.	Onofrei Bianca	10	2:25
7.	Daria	9	56.9
8.	Mazare Rares	9	2:09
9.	Vatra Andrei	9	3:43
10.	Yannis	8	2:21
11.	Ancuta Teodora	7	2:46
12.	Aida	6	53.5
13.	Vranceanu Malina	4	54.1
14.	Denis	4	1:46
15.	Paolo	2	16.1
16.	alexia	2	1:52
17.	Tancă paolo	0	6.0
18.	Georgiana	0	6.5

VIII B (2020-11-23).csv VIII B (2020-11-23).html Show all

Type here to search

135 PM 11/23/2020

Activitate la curs pentru Limba F... Sergiu Celibidache - personalitati... Meet - zhp-juni-bez

wordwell.net/ro/result/a/5848759

Rezultate în funcție de întrebare

SORTARE DUPĂ: Număr, Corect, Incorect

Întrebare	Corect	Incorect
1 ▶ Sergiu Celibidache est né en 1912 à:	12	0
2 ▶ Sergiu Celibidache a été: (mai multe răspunsuri corecte)	10	1
3 ▶ Il a étudié à:	10	3
4 ▶ Il est mort en 1996 en :	9	0
5 ▶ Il a vécu:	7	3
6 ▶ Sergiu Celibidache a été le chef d'orchestre des symphonies de/ d':	12	0
7 ▶ Sergiu Celibidache a été déclaré DOCTOR HONORIS CAUSA:	11	3
8 ▶ Le Festival "Sergiu Celibidache 100" a été en:	12	2
9 ▶ Quelle affirmation appartient à Sergiu Celibidache?	8	4
10 ▶ Sergiu Celibidache a été déclaré citoyen d'honneur de la ville:	7	7

Rezultate în funcție de elev

SORTARE DUPĂ: Trimitere, Nume, Corect + Timp

Elev	Prezentate	Corect	Incorect	Timp
▶ Yannis	13:28 - 23 nov. 2020	8	5	2:21
▶ Marina	13:32 - 23 nov. 2020	10	3	1:47
▶ Roxana	13:32 - 23 nov. 2020	13	0	1:13
▶ Vranceanu Malina	13:32 - 23 nov. 2020	4	1	54.1
▶ Mazare Rares	13:32 - 23 nov. 2020	9	4	2:09

VIII B (2020-11-23).csv VIII B (2020-11-23).html Show all

Type here to search

135 PM 11/23/2020

Activitate la curs pentru Limba F... x Sergiu Celibidache- personalitati... x Meet - zhp-juni-bez... x

wordwall.net/ro/result/a/5848759

Rezultate în funcție de elev

Sortare după: Trimitere Alune Corect + Timp

Elev	Prezentate	Corect	Incorrect	Timp
Yannis	13:28 - 23 nov. 2020	8	5	2:21
Marina	13:32 - 23 nov. 2020	10	3	1:47
Roxana	13:32 - 23 nov. 2020	13	0	1:13
Vranceanu Malina	13:32 - 23 nov. 2020	4	1	54.1
Mazare Rares	13:32 - 23 nov. 2020	9	4	2:09
Grigoras Iustin	13:32 - 23 nov. 2020	11	2	1:35
Paolo	13:33 - 23 nov. 2020	2	1	16.1
Aida	13:33 - 23 nov. 2020	6	1	53.5
Denis	13:34 - 23 nov. 2020	4	1	1:46
Onofrei Bianca	13:34 - 23 nov. 2020	10	1	2:25
Ancuta Teodora	13:34 - 23 nov. 2020	7	1	2:46
Georgiana	13:35 - 23 nov. 2020	0	1	6.5
Vatra Andrei	13:35 - 23 nov. 2020	9	1	3:43
Daria	13:35 - 23 nov. 2020	9	1	56.9
Petru Tabarcea	13:35 - 23 nov. 2020	0	1	34.9
alexia	13:36 - 23 nov. 2020	2	1	1:52
Țancă paolo	13:36 - 23 nov. 2020	0	1	6.0
Popa Stefan Alexandru	13:37 - 23 nov. 2020	11	2	8:09
Filip Alexia	13:37 - 23 nov. 2020	12	1	4:29

VIII B (2020-11-23).csv VIII B (2020-11-23).html Show all

Type here to search

136 PM 11/23/2020

ACTIVITATEA 2 : *C'est ma ville*

CRISTINA TARITA + 27 2m

C'est ma ville, Roman.

Ville A

C. CRISTINA TARITA 29m

J'aime ma belle ville avec ses paysages naturelles.

♥ 2

I. IANIS GILCA 29m

L'hôtel de Roman

♥ 0

F. FLORIN GHIROAGA 29m

Ma ville

Dans ma ville, nous pouvons pratiquer de divers sports, par exemple: l'athlétisme, le football au stade de Moldavie.

♥ 3

R. RARES BALAITA 29m

Ma belle ville

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme: Sergiu Celibidache.

♥ 2

M. MATEI PARASCHIV 29m

Ma belle ville

C'est le parc municipal.

♥ 2

D. DARIA PRUTEANU 29m

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme:

Sergiu Celibidache est né le 28 juin 1912 à Roman, une petite ville de la région de Moldavie de Roumanie.

mariafaleu 29m

Ma Ville

Le Collège national «Roman Vodă» est un établissement d'enseignement secondaire de Roman, en Roumanie, situé rue Mihai Eminescu no. 4. Le bâtiment du collège est un monument historique.

♥ 1

D. DIANA FOCSA 29m

Ma ville, Roman

La maison Calistrat Hogas est une attraction touristique importante dans notre ville.

♥ 0

T. THEODOR MAYERHOFFER 29m

Les personnalités

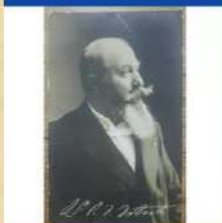
J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme: Jean Mihail, le créateur de la cinématographie roumaine.

♥ 0

tabarcea 29m

Constantin I Istrati a été un chimiste de Roman.

♥ 0

S. STEFAN ULIAN 29m

La gare de Roman.

♥ 0

D. DARIUS FARCAȘ 29m

Ma belle ville

S. STEFANIA MOVILEANU 29m

Constantin I Istrati

J'adore cette ville car de nombreuses personnalités sont de cette ville, comme: Constantin I Istrati. Il est né le 7 septembre 1850 à Roman. Il était un chimiste roumain, ministre de l'agriculture et maire de Bucarest pendant un an. Décédé le 17 janvier 1918 à Paris.

♥ 1

M. MATEI VATAMANELU 29m

Ma ville

J'aime nager dans ma ville.

♥ 4

R. RARES PATULEA 29m

hôtel de ville Roman

lol

♥ 2

S. SEBASTIAN CRETU 29m

Les fêtes dans ma ville

J'aime ma ville parce qu'on connaît l'importance des fêtes.
<https://images.app.goo.gl/kUJ8mXDh1jowZPXU9>

♥ 0

A. ALEXANDRU PETRARIU 29m

J'aime ma ville. Nous avons une belle bibliothèque.

♥ 0

P. PAUL HUTANU 29m

Ma ville

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme: Mihail Burada.

Mihail Burada (1842-1918)

♥ 3

FRANCESCA BULAI 2m

Ma ville

Je préfère Roman pour ses points touristiques. On peut y visiter: Le Musée d'histoire

♥ 0

F. FLORENTIN BACIU 29m

♥ 3

D. DARIA PUIU 29m

Ma ville natale

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme: Miron Costin.

♥ 3

M. MARI COSTACHE ADASCALL 29m

Ma ville culturelle

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme: Otilia Cazimir.

© CRISTINA TARITA + 11 • 1m

C'est ma ville, Roman.

VIIIe B

© CRISTINA TARITA 7m

La culture

C'est une ville où la culture est développée par des écrivains qui y sont nés, comme: Calistrat Hogaș.

CALISTRAT HOGAȘ

Pe drumuri de munte

☆ RATE

R RAOUL LAPUSNEANU 2h

Musée des sciences naturelles

☆ RATE

A ALEXANDRA VOICA 2m

Le musée d'art

Je préfère Roman pour ses points touristiques. On peut y visiter Le musée d'art. Le bâtiment du musée est un monument architectural construit à la fin du XIXe siècle. Collections du Musée comprennent 642 œuvres de peinture, de graphisme, de sculpture et d'art décoratif.

☆ RATE

D DENISA IONESCU 6m

Miron Costin

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme Miron Costin. Il était un boyard, diplomate, gouverneur et important chroniqueur Moldave.

☆ RATE

R ragojinaru 2h

Salle polyvalente de Roman

C'est un complexe sportif moderne où l'on peut pratiquer de différents sports, en plus on peut regarder des matchs de handball, de football ou de volley-ball. C'est un lieu représentatif de ma ville.

☆ RATE

M MARIA IACOB 2h

Sergiu Celibidache

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités, comme Sergiu Celibidache. Il a été chef d'orchestre et compositeur Roumain, membre honoraire de l'Académie roumaine. Il été la tête du philharmonique du Berlin et Münchin

D DENISA COZMA 2m

Le Musée d'Art

Le musée a été construit à la fin du XIXe siècle. Il possède 642 œuvres de peinture graphique, de sculpture et d'art décoratif.

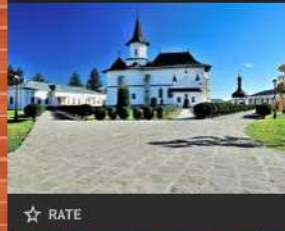

☆ RATE

C COSMIN BITU 2h

Cathédrale épiscopale "Sainte Paraschiva"

Elle a été construite entre 1542-1550 sur les traces d'une église en pierre fondée par Pierre 1er Musat en 1391 et Alexandre le Bon en 1408.

☆ RATE

A ANDREI BALAITA 1m

La bibliothèque municipale « George Radu Melidon »

C'est un monument d'une valeur inestimable, ayant une longue et intéressante histoire, une architecture occidentale.

★★★★★(1) RATE

Ichim Izabela 4m

Musée d'histoire

Je préfère Roman pour ses points touristiques. On peut y visiter Le Musée d'histoire. C'est un monument de l'architecture baroque depuis le milieu du XIXe siècle.

☆ RATE

A ALESSIA SUHANIA 1m

La Bibliothèque Municipale

L'une des raisons pour lesquelles j'aime ma ville c'est la bibliothèque municipale<<George Radu Melidon>>.

☆ RATE

M MIHNEA FERARU 3m

Roman

Roman est une ville diversifiée. Je préfère Roman pour ses points touristiques. On peut y visiter: le musée d'histoire, le musée d'art, la maison Calistrat Hogaș.

Casa Calistrat Hogaș, Roman - Case...
Casa Calistrat Hogaș din Roman este...
case-frumoase

☆ RATE

C'est ma ville, Roman.

VIIIe C

CRISTINA TARITA 20h

Ma ville

J'adore ma ville, Roman, parce qu'il y a beaucoup de personnalités qui y ont vécu. Par exemple: Sergiu Celibidache...

♥ 12

MIRUNA MIHAILA 8h

Histoire

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités. Par exemple: Miron Costin.

♥ 4

LEONARD NICOLAE 5h

Star TV

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités- Andreea Marin

♥ 3

SEBASTIAN MOROIU 3m

Ma ville

AMALIA TALMACIU 9h

Ma ville historique

Je préfère Roman pour ses points touristiques. On y peut visiter le musée d'histoire, le musée des sciences. Ainsi que d'autres qui ont une belle histoire.

♥ 4

NICOLAE LUPU 8h

Livres

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités... Par exemple: Savin Bratu (Barasch)

♥ 2

vranceanu_i 9h

Ma ville pleine d'attractions et d'endroits merveilleux

Un lieu touristique pourrait être: Le Parc Municipal.

♥ 3

PAULA FLEISCHI 4h

Ma ville

C'est ma ville natale où je vis avec ma famille.

GEORGIANA SECARA 9h

Ma ville natale

C'est ma ville natale où je vis avec ma famille.♥

♥ 3

ALEXANDRU BARBU 9h

La Ville des écrivains

J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités. Par exemple: Mihail Jora...

♥ 6

ANDREI NEDELCU 5h

Ma ville est située dans la région Nord-Est de la Roumanie.

♥ 4

Mihaela Asandei 8h

ÉCONOMIE

Ma ville est située dans la région NORD-EST de la Roumanie. L'économie est développée. Il y a des entreprises comme: AGRANA (fabrique des sucreries), TRW (airbag), MARSAT, CERSANIT.

VLAD CHELARU 3h

Géographie

Ma ville est située dans la région NORD- EST de la Roumanie.

♥ 4

MARIA BROASCA 8h

Culture

Je préfère Roman pour ses points touristiques. On peut y visiter : la Bibliothèque municipale "George Radu Melidon".

♥ 4

RAZVAN LEAHU 8h

Les poètes

Dans ma ville on peut pratiquer de divers sports à : la natation et le foot. C'est ma ville natale où je vis avec ma famille. J'adore ma ville parce qu'il y a beaucoup de personnalités: Otilia Cazimir

♥ 4

ALESSIA DORNEANU 8h

La famille

C'est ma ville natale où je vis avec ma famille.

ACTIVITATEA 3: *Romanul, prin fereastra timpului*

DARIA MAFTEI, VII A

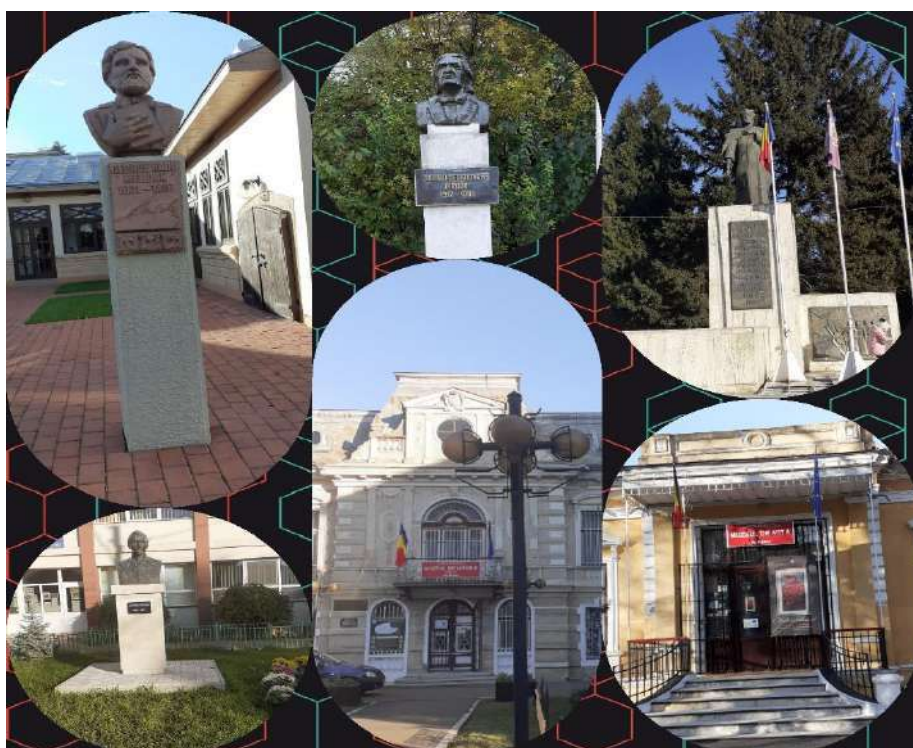
IRODEI ANA- MARIA, VII A

MACOVEI LARISA, VI C

HĂISAN ANDREEA, VI B

DUTCOVICI DENISA, VI B

POPA ALEXANDRU, VI A

EDUCAȚIA ÎN VREMURILE MODERNE

ADAPTARE ȘI INOVARE

TREPĂDUȘI MARIA ELENA

LICEUL TEHNOLOGIC N. STOICA DE HAȚEG

MEHADIA, CARAȘ- SEVERIN

Evenimentele moderne fac problema educației din ce în ce mai dificilă. Încă nu se știe cu certitudine dacă educația trebuie să fie în primul rând vocațională, morală sau culturală. Unii sunt de părere că ar trebui recomandate toate trei. Societățile și elitele au dezvoltat totdeauna interes și preocupare pentru educație.

În perioada modernă, o dată cu revoluția industrială, când accesul la școală s-a generalizat și nu era doar pentru anumite păături sociale, toate clasele sociale au sperat că individul, propriul copil se poate ridica, își poate depăși condiția socială, familială, locul și mediul în care s-a născut.

În ultimii ani s-au efectuat studii asupra educației și învățământului românesc pe toți parametrii învățării: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să fii și mai ales a învăța să trăiești împreună fie pe parametri individuali, independenți, dar mai ales pe parametri colectivi, într-un grup, loc de muncă. Există o legătură între nivelul scăzut al învățământului și problemele economice ale țării. Din moment ce harta etnică a țării se modifică continuu, ba chiar și harta Europei este într-o continuă metamorfoză, este foarte greu să păstrezi viu spiritul național fără a-l neglija pe cel internațional.

Cum să găsești un loc și o direcție într-o lume care se află într-o continuă schimbare? În perioada contemporană globalizată, supertehnologizată în ceea ce privește piața muncii țările care au reușit să creeze schimbări majore și benefice pentru învățământ au avut câteva lucruri în comun în politicile educaționale.

Noi, ca țară, ar trebui să urmăm un decalog pe care alte țări ca Singapore, Canada, Coreea de Sud, Finlanda, l-au experimentat.

1. Crearea unei viziuni de țară pentru educație și învățământ pe termen lung. Dacă Singapore a trecut de la lumea a treia la lumea întâi, concentrarea fiind pe păstrarea acestui nivel, Finlanda dorește o educație la nivel înalt cu păstrarea identității naționale.
2. Standarde ridicate stabilite, așteptări de la toți elevii.
3. După o perioadă de stat în medii defavorizate, egalitatea de șanse să devină o prioritate.

4. Practica viitorilor profesori să fie făcută în școli din mediul rural/urban.
5. Alinierea curriculei cu asigurarea sprijinului material.
6. Motivarea și implicarea elevilor în întreg procesul școlar (Școala altfel, Săptămâna verde, sport organizat, activități artistice, serbări, cinacluri)
7. Clarificarea responsabilităților, stabilirea numărului de inspecții necesare, creșterea gradului de obiectivitate în ceea ce privește evaluarea elevilor.
8. Eficientizarea folosirii resurselor.
9. Creerea unui portret de caracter al elevului.
10. Conectarea la practici educaționale de succes în contextul globalizării.

Portretul elevului care accede și absolvă Bacalaureatul în format internațional dar

adaptat la nevoile României ar trebui să conțină o serie de trăsături de caracter integrate în programe, prezente în viața de zi cu zi a elevilor, discutate de cadrele didactice la întâlnirile de pregătire profesională. Câteva trăsături de caracter:

- Persoane ce gândesc
- Pot comunica cu ușurință;
- Au principii de onestitate, demnitate, responsabilitate;
- Pot lua decizii logice și etice;
- Au minte deschisă, tolerantă;
- Pot combina și folosi în aceeași măsură dezvoltarea fizică cu cea psihică;
- Sunt persoane capabile de empatie, respect pentru sentimentele celorlalți, situațiile problemă în care se află semenii lor;
- Își pot evalua părțile pozitive dar și corecta pe cele negative.

Schimbările din perioada post-comunistă au fost în mare parte pozitive, deși politicienii nu au păstrat coerența, flexibilitatea și viziunea pe termen lung. Ar trebui păstrate măsurile care se potrivesc cu viziunea și necesitățile țării noastre indiferent de clasa politică care se află la guvernare.

1. De la o supraspecializare să se treacă la o cultură generală mai largă;
2. Analiza și evaluarea progreselor fiecărei școli la intrarea/ ieșirea elevilor în sistem;
3. Pedagogia separată de curriculum să fie înlocuită cu pedagogia axată pe conținuturi integrate;
4. De la o pedagogie centrată pe profesor la pedagogia centrată pe elev. Un profesor respectat, care are autonomie, acces la resurse, cunoștințe profesionale. pedagogice solide.

Provocarea actuală este de a căuta și a crea o lume mai bună cu materialul pe care îl avem în contextul social, uman și geografic al României.

Bibliografie:

1. I. Albulescu, Note de curs, Istoria Pedagogiei Românești, Universitatea Babeș- Bolyai, Cluj-Napoca, 2010
2. J. Hattie, Învățarea vizibilă, Ghid pentru profesori, București, 2014
3. S. Butnaru, L.R. Gherasim, Performanța școlară, Polirom, București, 2013
4. C. Iosifulescu, C. Novak, D. Stroie, Z. Vlăduț, F. Nicula, O. Jidveian, Raport național privind starea calității învățământului în unitățile din învățământul preuniversitar public din mediul rural, București, 2015

IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

PROF.ÎNV.PREȘC.TUȚĂ CAMELIA
GRĂDINIȚA NR 138, BUCUREȘTI

În activitatea din grădiniță, actul de evaluare are drept scop măsurarea și aprecierea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobândite de copii în cadrul actului educațional. În același timp, evaluarea urmărește și aspectele formative ale muncii educatoarei, concretizată în modalitățile de abordare a conținuturilor și a modalităților de transmitere ale acestora.

În opinia lui Ausubel, evaluarea este punctul final într-o succesiune de evenimente, care cuprinde următorii pași:

- Stabilirea scopurilor pedagogice, prin prisma comportamentului dezirabil al copiilor;
- Proiectarea și executarea programului de realizare a scopurilor propuse;
- Măsurarea rezultatelor aplicării programei;
- Evaluarea rezultatelor.

Aplicând teoria acestui pedagog la cerințele educației timpurii, putem deduce că educatoarea stabilește premisele activității ce se vor regăsi în puncte atinse, a căror cuantificare va reda măsura în care demersul educativ a avut eficiența dorită. Așadar, cadrul didactic proiectează scopul educațional, adaptează resursele și activitățile la posibilitățile copiilor, planifică și măsoară fiecare progres, organizând demersul următor în funcție de rezultat și are capacitatea de a stabili rezultatul intervenției sale asupra preșcolarului prin evaluare.

Cele mai des întâlnite forme de evaluare sunt: evaluarea **inițială**, **continuă** și **finală**.

Evaluarea inițială se realizează la începutul unui program de „instruire” și stabilește nivelul de pregătire a preșcolarilor în momentul inițierii programului respectiv, constituind o condiție hotărâtoare pentru reușita activităților următoare deoarece oferă educatoarei posibilitatea de a cunoaște potențialul fiecărui copil.

Pentru ca evaluarea inițială să fie eficientă, trebuie elaborate criterii și modalități de verificare, măsurare și apreciere a nivelului de pregătire a preșcolarilor, pornind de la obiectivele propuse.

Datele obținute ajută la conturarea activității didactice în trei planuri: stabilirea modului adecvat de predare a noului conținut al programei, organizarea unui program de recuperare, dacă este cazul și adoptarea unor măsuri de sprijinire și recuperare a unor preșcolari.

Evaluarea formativă își propune să verifice toți preșcolarii asupra conținuturilor predate, fapt ce permite ca educatoarea să cunoască pregătirea copiilor, identificarea lacunelor, după fiecare secvență de învățare să adopte măsuri pentru ameliorarea procesului de învățământ.

Evaluarea finală intervine la sfârșitul unei perioade mai lungi de învățare, la sfârșit de semestru, an școlar, ciclu de învățământ. Se realizează prin verificări parțiale pe parcursul programului și o estimare globală a rezultatelor, pe perioade lungi. Este centrată pe o evaluare de bilanț, regрупând mai multe unități de studiu.

Evaluare a preșcolarilor se poate realiza prin mai multe modalități a căror eficiență variază în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, de structura personalității lor și de resursele didactice de care dispune cadrul didactic.

În continuare vom analiza câteva modalități de evaluare ale preșcolarilor, ele variind de la un cadru didactic la altul, dar având același principiu: nevoia de a înregistra progresul și de a sunține demersul spre nivelul următor, pentru că, evolutiv, preșcolarul cunoaște salturi importante pe toate planurile în perioade de timp specifice fiecărui copil, cadrul didactic făcând posibilă dezvoltarea plenară și armonioasă a acestora prin coordonarea procesului instructiv-educativ cu nevoile, interesele și prioritățile celui instruit la momentul prezent.

Observarea copiilor în timpul regimului zilnic reprezintă perceperea organizată, sistematică, de durată a conduitei în situații variate. Presupune stabilirea unui scop, elaborarea unui plan, precizarea instrumentelor, consemnarea datelor, interpretarea acestora din punct de vedere psiho-pedagogic.

Convorbirea este un dialog între cadru didactic și copil după un plan de întrebări, urmând consemnarea răspunsurilor și interpretarea lor.

Testul este o probă standardizată care furnizează date despre caracteristici psihofizice din diverse planuri.

Studiul produselor activității oferă date însemnate pentru dezvoltarea deprinderilor, a intereselor, a aptitudinilor, a motivațiilor copiilor (se studiază desene, obiecte confecționate, colaje, picturi,).

Probele orale sunt cele mai utilizate metode de evaluare din grădiniță. Acestea oferă o interacționare directă între cadru didactic și copil. Sunt flexibile și pot alterna întrebările în funcție de calitatea răspunsurilor. Probele orale oferă copilului posibilitatea de a formula răspunsurile libere, fără a le structura; copilul putând să-și justifice răspunsul.

Portofoliul este o metodă de evaluare care înmagazinează date despre progresul copilului, poate fi considerat ca o „carte de vizită” a preșcolarului.

Tipuri de portofolii:

- **portofoliu de prezentare sau introductiv** (cuprinde o selecție a celor mai importante lucrări);
- **portofoliu de progres sau de lucru** (conține toate elementele desfășurate pe parcursul activității);
- **portofoliul de evaluare** (cuprinde: obiective, strategii, instrumente de evaluare, tabele de rezultate etc.)

Portofoliul poate cuprinde: o listă cu comportamente așteptate; observații asupra evoluției copilului; lucrări ale acestuia; poze cu sarcini/activități pe care acesta le-a dus la bun sfârșit pe parcursul anului școlar, rezultate ale activităților extracurriculare (diplome la diverse concursuri) etc.

În concluzie, portofoliul nu este numai o metodă alternativă de evaluare a copilului ci, poate fi reprezentativ pentru crearea unei imagini pozitive asupra unei grupe sau a unei grădinițe.

Printre metodele și procedeele interactive de fixare și evaluare a cunoștințelor utilizate în grădiniță, se înscriu următoarele: *turul galeriei, scaunul autorului, piramida, ghicitorile, tehnica fotolimbajului, ciorchinele, posterul, blazonul, Diagrama Venn, Examinarea povestirii, Jurnalul grafic, Harta conceptuală / cognitivă, Tehnica florii de nufăr, metoda colțurilor, tehnica analitico-sintetică, cubul, turnirul întrebărilor, cvintetul, R.A.I.(Răspunde. Aruncă. Interoghează.), jurnalul grupei.*

Acestea fiind recomandate ca abordare modernă a învățământului timpuriu, a cărei față s-a înnoit constant prin colaborarea tradiționalului cu pedagogiile alternative și adaptarea la cerințele și mijloacele moderne de lucru.

Educația presupune progres, evaluarea este instrumentul de cuantificare și conducere a preșcolarului spre evoluție, fiindu-i cadrului didactic cea mai la îndemână metodă de control și analiză a demersului pedagogic, în vederea atingerii finalităților proiectate și formării preșcolarului pentru o integrare optimă în următorul modul evolutiv, școala.

Cadrul didactic se găsește de cele mai multe ori în situația de a trasa o cale nouă acolo unde toate drumurile își au doar început, sau parafrazându-l pe Ralph Waldo Emerson putem spune că *educația nu constă neapărat în a merge unde te duce drumul, ci, mai degrabă, să mergi pe unde nu există un drum și, tocmai pe acolo, să lași o urmă.*

Bibliografie:

- Ausubel, P. D., Robinson, R. F.(1981) – „ Pedagogia secolului XX. Învățarea în școală”, București, EDP.;
- Chiriac, Maria-„, Evaluarea- ghid al activității din grădiniță”- studiu științific
- Comenius, J., A. (1970) – „ Didactica Magna” București, EDP;
- Cucoș, Constantin – „Pedagogie” ediția a II a revizuită și adăugită, - Iași, Polirom, 2006;
- Curriculum pentru învățământul preșcolar, București, DPH, 2009

CALITATEA IN EDUCAȚIE

Văcăruș Anca, Școala Gimnazială “Aurel Vlaicu” Fetești

“Calitatea înseamnă să faci ceea ce trebuie chiar și atunci când nu te vede nimeni.”

Ce înseamnă “calitateîn educație”? Cred că pentru a putea da un răspuns la această întrebare ar trebui să știm ce înseamnă “calitate”.....

Conform Dex-ului, una din definițiile pentru “Calitate” este : “totalitatea însușirilor esențiale care determină un fenomen și care, schimbându-se prin salturi în urma acumulărilor cantitative, dau naștere altui fenomen cu trăsături esențiale superioare primului” .

Pornind de la această idee, calitatea în educație ar putea fi explicată într-o multitudine de însușiri în variate moduri. Dacă ar trebui să explic într-un sigur mod ... aș spune că prin oameni. Oamenii care dau valoare . Copiilor. Școlii. Viitorului. Acei oameni care vin cu drag la școală. Care se scoală de dimineață și vin la școală cu zâmbetul de buze . Acei oameni care își privesc elevii în ochi când le vorbesc. Pentru că ochii reprezintă poarta sufletului și doar prin ei un om care își iubește profesia poate vedea dincolo de aparențele adeseori înșelătoare ale atitudinii și comportamentului copiilor. Oamenii care nu au profesia de dascăl ,ci menirea de dascăl.

Profesorul de calitate este un om asumat. Nu are nevoie de altcineva care să îi spunăacum zâmbești , acum ești serios, acum ești dur, acum dai teme, acum nu. Pentru că el știe să citească elevul din fața lui. Știe ce are nevoie acel copil . Știe să descopere. Apoi intră și iese din viețile și sufletele elevilor fără drame teatrale. Pătrunde ușor, niciodată nu intră cu bocancii murdari de noroi, se descalță și pășește pe partea carosabilă a sufletului lor . Si totuși mereu lasă urme.

Calitatea în educație poate fi făcută doar de oamenii implicați trup și suflet. De oamenii care iubesc copiii , vorbesc și se poartă cu elevii lor ca și cum ar fi proprii lor copii,așa cum ar vrea să le vorbească alți profesori propriilor lor copii. De oamenii care nu se dau înapoi din a face ceva pentru copii fără a aștepta ceva în schimb. Nici laude din partea părinților, a directorului sau a colegilor. Dar cel al cărui inimă se va topi când peste ani, elevul se va întâlni cu el și va spune...Multumesc,domnule profesor! Ei au mereu în minte și inimă cutiuța cu amintiri despre acel copil.

Profesorul de calitate este un om bine pregătit și în consecință va ști mereu ce are de făcut pentru că nu se oprește din învățat.. Ochii copiilor ațintiți spre el îl onorează și îl obligă. Este nevoie să se prezinte în fața copilului bine pregătit . Să stie să răspundă întrebărilor. Pentru că un copil știe să întrebe uneori cele mai grele întrebări.

Un profesor de calitate este sincer. El va recunoaște oricând dacă este ceva ce nu știe. Si în fața copiilor. El își cere scuze. Si în fața copiilor. El respectă. Și pentru asta este respectat. Nu vom întâlni nicăieri absențe la ora unui profesor de calitate. Are un fel aparte de a fi. De a jongla cu metodele astfel încât niciun copil să nu se plictisească. Fiecare copil să fie valorizat. Să îi arate la ce e bun și nu la ce nu e bun. Să îl facă să vrea mai mult . Să fie mai bun. Să gândească. Să viseze. Să îl facă sa progreseze. Să transforme ,“în urma acumulărilor cantitative ” de informații , copilul de ieri , în unul “cu trăsături esențiale superioare primului”. Asta înseamnă calitate.

Calitate în educație înseamnă profesori.Cu pregătire,dragoste față de copii, disponibilitate, dăruire. Oameni.

“Dacă vrei să construiști un vapor să nu începi prin a-i trimite pe oameni după lemne, cuie,unelte, sfori și alte material. Învață-i întâi sa tânjească după marea îndepărtată, nesfârșită. ”

EVALUAREA PERFORMANTELOR ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA

CONTINUĂ

Profesor consilier școlar, Vasile Elena

CJRAE Ialomița/Liceul Tehnologic "Al.Ioan Cuza", Slobozia

Evaluarea este un „proces de apreciere a calității sistemului educațional sau a unei părți a sistemului respectiv, care stabilește “dacă sistemul își îndeplinește funcțiile pe care le are, adică dacă obiectivele sistemului sunt realizate”. (Lindeman Richard, Evaluarea în procesul de instruire). Alături de predare și învățare, evaluarea reprezintă o funcție esențială a procesului de învățământ. Cele trei forme de evaluare - inițială, formativă și sumativă - sunt în relație de complementaritate, determinate de funcțiile lor în demersul evaluativ. Evaluarea reprezintă o componentă cheie a procesului de învățământ. Evaluarea este un element reglator, având rolul de a oferi profesorului informații despre eficiența strategiilor și metodelor de predare - învățare .

Din punctul de vedere al activităților instructiv-educative concrete, evaluarea are ca scop cunoașterea randamentului școlar, respectiv a raportului dintre performanțele realizate și demonstrate de elevi și performanțele anticipate și proiectate de cadrul didactic. Metodele de evaluare reprezintă calea prin care profesorul oferă elevului posibilitatea de a demonstra nivelul de cunoștințe acumulat, nivelul de priceperi și deprinderi însușit.

Metodele de evaluare sunt împărțite în două categorii:

- metode tradiționale: probe orale, probe scrise, probe practice
- metode moderne: observația sistematică, investigația, proiectul, portofoliul, autoevaluarea

Alegerea celor mai adecvate metode și instrumente de evaluare reprezintă o decizie importantă în vederea realizării unui act educativ pertinent. În funcție de momentul în care este realizată, evaluarea este de mai multe tipuri: evaluare inițială (la începutul unui program de formare) – are ca scop cunoașterea nivelului de la care se pornește; - evaluare continuă (pe tot parcursul programului de formare) – are ca scop îmbunătățirea activității și a rezultatelor, optimizarea programului de formare; - evaluare sumativă (la finalul unui modul sau la finalul programului de formare) – are ca scop luarea unei decizii și ameliorarea activității viitoare.

În funcție de instrumentele cu care se realizează, evaluarea poate fi: Evaluare formală – este evaluarea prin teste standardizate / Evaluarea informală – este evaluarea prin metode alternative.

Evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă sunt aspecte fundamentale în procesul de învățământ, având un impact semnificativ asupra calității educației și a rezultatelor elevilor. Acestea sunt interconectate și joacă un rol crucial în asigurarea că procesul de învățare este eficient și se adaptează nevoilor individuale ale elevilor. Iată câteva considerații

importante în legătură cu evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă în contextul educațional:

1. Implementarea unor metode de evaluare diversificate: Utilizarea unui set variat de instrumente de evaluare, cum ar fi teste, proiecte, prezentări și observații în clasă, poate oferi o imagine mai completă a performanțelor elevilor. Astfel, se pot identifica mai bine punctele tari și slabe ale fiecărui elev și se pot adapta strategiile de predare în consecință.

2. Feedback-ul adecvat: Furnizarea unui feedback constructiv și detaliat este esențială pentru îmbunătățirea performanțelor elevilor. Profesorii ar trebui să ofere nu doar note, ci și recomandări specifice pentru a susține elevii în dezvoltarea abilităților și în corectarea greșelilor.

3. Utilizarea datelor pentru îmbunătățirea procesului educațional : Colectarea și analiza datelor referitoare la performanțele elevilor poate oferi o perspectivă clară asupra planului de învățământ și a nevoilor individuale ale elevilor. Pe baza acestor date, se pot identifica punctele slabe și se pot dezvolta strategii pentru a le aborda.

4. Colaborarea între cadre didactice : Schimbul de bune practici și de resurse între profesori poate contribui la îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ. De asemenea, colaborarea poate ajuta la identificarea metodelor eficiente de evaluare și la dezvoltarea unor strategii comune pentru îmbunătățirea performanțelor elevilor.

5. Implicarea părților interesate : Implicarea elevilor, părinților și a altor membri ai comunității educaționale în procesul de evaluare și îmbunătățire continuă poate aduce perspective diferite și poate contribui la crearea unui mediu educațional mai eficient și mai incluziv.

6. Evaluarea resurselor și a infrastructurii educaționale : Este crucială evaluarea constantă a resurselor și a infrastructurii educaționale pentru a asigura un mediu propice pentru procesul de învățare. Aceasta poate include analiza tehnologiilor educaționale disponibile, a spațiilor de învățare și a altor resurse necesare pentru susținerea unui mediu educativ eficient .

În concluzie, evaluarea performanțelor și îmbunătățirea continuă sunt aspecte cruciale în asigurarea unei educații de calitate. Prin implementarea unor metode diverse de evaluare, furnizarea unui feedback adecvat, utilizarea datelor pentru îmbunătățire, colaborarea între cadrele didactice, implicarea părților interesate și evaluarea continuă a resurselor și infrastructurii educaționale, putem contribui la creșterea performanțelor elevilor și la asigurarea unei experiențe educaționale excelente. Acest proces necesită o abordare holistică și o angajare continuă din partea tuturor actorilor implicați în educație, dar aduce cu sine beneficii semnificative pentru viitorul elevilor și al societății în ansamblu.

BIBLIOGRAFIE –

1. Bell, S. (2010). Învățare bazată pe proiecte pentru secolul 21: Abilități pentru viitor. The Clearing House
2. Bocoș, M. (2002). Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune, Cluj: Ed. Presa, Universitară Clujeană
3. Bunch, G.(1999). Inclusion: How to. Essential Classroom Practices, Toronto:Inclusion Press.
4. Ceobanu C., Cucos, C., Istrate O., Pânișoară, I.O (2022). Educația digitală. Iași: Ed. Polirom.
5. Cerghit, I. (2001). Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii, AFIE – București ,Ed. - Aramis

Trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la producția industrială la informație și computerizare, schimbând semnificativ modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu instituțiile publice și entitățile economice. Dacă până acum ni se părea învățământul la distanță o realitate îndepărtată, acesta a ajuns la stadiul în care progresul care s-a făcut într-un an pe această direcție, ar fi durat cel puțin 10 ani, dacă nu exista contextul actual.

Cu certitudine, faptul că toți au fost luați prin surprindere, în special cadrele didactice, deoarece au trebuit ca în decurs de câteva luni să se adapteze noului sistem de predare, care în mod normal, ar trebui să ia cel puțin un an. Pentru a-i susține și ajuta, multe entități au elaborat cursuri prin care au instruit cadrele didactice cum să folosească tehnologia pentru a-și structura informația care trebuie predată și evaluate și pentru a face cursurile cât mai atractive și interactive pentru copii.

Microsoft Teams, Zoom, Google Meet și alte aplicații care oferă servicii de comunicare video, au sosit – peste noapte – pe device-urile a milioane de oameni de rând care încercau să se conecteze sau să-și conecteze copiii la cursurile susținute acum online. În acest context, adaptarea cadrelor didactice la ceea ce presupune predarea online a devenit o necesitate majoră. Această lucrare dezbate o ramură a cursurilor online, și anume evaluarea online.

Metode de evaluare cursuri online

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care îți permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate. Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui implicați mai mult. Dar, îți recomandăm ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimida copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul

Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pune elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elevi, încurajați-i pe aceștia să utilizeze platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videoclipuri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Wordwall este o aplicație unde se creează diverse activități interactive pentru elevi: fișe, chestionare, potriviri, jocuri de cuvinte, identificarea unor cuvinte lipsă etc. În această aplicație se găsesc și materiale gata create de alți utilizatori. Înregistrarea se poate face prin contul Google sau Facebook.

Folosind instrumentul Wordwall, putem crea cu ușurință un set de întrebări pe care să le folosim în cazul predării sincrone sau asincrone. Aceste tipuri de teste le putem folosi ca warm up (încălzire) sau la finalul lecției, pentru a asigura feed-back-ul. Toți elevii vor fi implicați într-o mod interactiv în rezolvarea testului. Jocurile/ testele create le putem distribui elevilor noștri, dând clic pe butonul „Partajează”.

Piktochart- este o aplicație ușor de folosit pentru crearea de infografice de calitate. Le putem îmbina prin jocuri(continuă șirul, ordonează și sortează obiectele) la domeniul științe și tehnologii. Prin jocul (În livadă) copilul este pus în situație de problemă, respectiv trebuie să selecteze toate merele de culoare roșie după care să numere câte are în coș.

Intrumentul Diffen ajută să planifici însărcinări pentru dezvoltarea gândirii critice a preșcolarilor. Este folosită în cadrul activităților de formare a reprezentărilor elementare matematice, unde comparăm noțiuni (mare-mic, lung-scurt, care este mai greu mingea sau un sac de cartofi.)

Quizizz este o aplicație de evaluare a cunoștințelor ce presupune prezența unor avatare amuzante, tabele, teme, muzică, meme-uri. Aplicația poate fi accesată de pe telefon, laptop, tabletă sau computer. Pentru accesare folosim adresa quizizz.com care ne va conduce la interfața aplicației. În partea stângă găsim meniul care prezintă următoarele facilități:

- crearea unui test;
- căutarea unor teste create anterior;
- vizualizarea rapoartelor;
- conține colecții cu testele create sau salvate de la alți colegi;
- conține clase create sau importate de pe Classroom;

- conține domenii (pentru profesorii care predau mai multe discipline sau care predau la mai multe clase.

Quizlet este o altă aplicație cu ajutorul căreia putem crea teste și pentru aceasta se accesează adresa următoare quizlet.com . Aici se pot crea în mod gratuit 8 teste. După ce ne creăm cont, o să apară o nouă interfață și din bara de sus, vom selecta butonul „Create” și apoi „Set”. În continuare completăm titlul activității și descrierea cerinței, apoi în partea de jos introducem itemii și definițiile; se poate alege limba pentru a putea scrie cu diacritice. După ce am completat cardurile, selectăm butonul „Create” și o să obținem link-ul pe care îl vom distribui elevilor, fie copiindu-l și adăugându-l în mesaj, fie folosind opțiunea „Share”.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Cerghit Ioan, „Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri si strategii” , Editura Aramis, București, 2002;
2. Cucos Constantin, „Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării” , Editura Polirom, Iași, 2006;
- 3.<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/platforme-si-instrumente-digitale-pentru-activitati-online-cu-prescolarii>
- 4.Insp. șc. ed. timpurie Crina Clapou, Prof. Vasilica Găzdac, INSTRUMENTE DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR – sugestii pentru cadrele didactice, P.P.T.,Bistrița Năsăud, 2020

Îmbunătățirea rezultatelor la învățatură ale preșcolarilor prin participarea la proiecte e-Twinning

Profesor Învățămint Preșcolar Zaharia Raluca,

Grădinița Scufița Roșie, București

Importanța mediului lingvistic și a competențelor lingvistice la o vârstă fragedă pentru performanța unui copil în școală, în special abilitățile de citire și scriere (de exemplu, învățarea diferitelor discipline precum: științe ale naturii, științe exacte etc.) este din ce în ce mai accentuată. Din aceste motive, copiii aflați deja la grădiniță au nevoie de un mediu care să le ofere suficiente oportunități de a folosi limbajul - ascultarea, vorbirea, vorbirea. Cei care vor să învețe să citească au nevoie să fi acumulat multe experiențe: să cunoască literele, să aibă abilitățile de a lega sunete și litere, să fi auzit diverse lucrări. Pentru a le oferi preșcolarilor posibilitatea de a explora și integra conținuturile lingvistice într-un mod interactiv, am dezvoltat alături de 18 educatoare din țări europene Proiectul e-Twinning “The world in letters”, în anul școlar 2022-2023.

Perioada planificată a proiectului a fost cuprinsă între 01.02.2023 și 14.06.2023. În cadrul proiectului, un grup de grădinițe din Lituania, Turcia, Bulgaria, Ungaria, Grecia și România, am desfășurat activități care încurajează copiii să fie interesați de literele alfabetului, să caute litere similare și diferite în alfabetul altei

țări, să audă sunete și să descopere inscripții în diverse medii, să accepte provocările creând litere, cuvinte simple din diverse materiale.

Scopul acestui proiect a fost dezvoltarea abilităților de limbaj oral și scris prin evaluarea capacităților fiecărui copil, folosind metode și metode de aplicare cognitive, artistice, creativității, STEAM și TIC.

În vederea realizării corespondenței cu curriculumul am susținut următoarele abilități ale preșcolarilor noștri în activitățile desfășurate

1. DOMENIUL DEZVOLTĂRII COGNITIVE - acordă atenție obiectului/situației/eventului, face predicții despre obiect/situație/event, își amintește ceea ce percepe, observă obiecte sau entități, urmează instrucțiunile de amplasare în locație, recunoașterea simbolurilor folosite în viața de zi cu zi.

2. DOMENIUL DEZVOLTĂRII LIMBAJULUI - ascultă cu atenție povestiri scurte, distinge sunete, își folosește vocea în mod corespunzător, folosește limbajul în scopuri de comunicare, înțelege semnificația a ceea ce ascultă/văd, exprimă ceea ce ascultă/vizionează în diverse moduri, fonologia indică conștientizarea, citește materiale vizuale, cititul arată conștientizarea, scrisul arată conștientizarea.

3. DOMENIUL DEZVOLTĂRII SOCO- EMOTIONALE - manifestă interes față de colegii săi, folosește modele de comunicare socială, cântă/danează cu grupul, își introduce propriile caracteristici, se exprimă în moduri creative, se motivează singur pentru a îndeplini o sarcină sau sarcină, respectă diferențele, explică diferitele caracteristici culturale, își îndeplinește responsabilitățile, respectă regulile în diferite medii, păstrează valorile estetice.

4. ZONA DEZVOLTARE MOTORIE - se mișcă cu muzică și ritm.

Pentru implementarea proiectului am utilizat o varietate de instrumente digitale. Comunicarea cu partenerii am realizat-o printr-un grup de WhatsApp, prin întâlniri online pe Zoom, prin social media în paginile de Facebook și Instragram ale proiectului, precum și prin Twin-space. La debutul proiectului am creat o clasă virtuală folosind aplicatia PIXTON, precum și prezentări ale orașului, grădiniței, grupului de preșcolari pentru care am utilizat Canva, Clipchamp și Voila. Toate activitățile proiectului au fost cuprinse în colaje foto și video folosind instrumente digitale.

Prin intermediul acestui proiect am vizat și dezvoltarea competențelor digitale ale preșcolarilor. Copiii au învățat să se logheze pe Zoom pentru desfășurarea întâlnirilor, au votat folosind Awangarden posterul și logo-ul proiectului, au utilizat aplicatia Colorillo pentru a crea live coperta e-book-ului The world in letters

care cuprinde povești despre literele din alfabetul fiecărei țări partenere realizate împreună cu copiii.

Impactul acestui proiect a fost considerabil, atât asupra mea, cât și asupra copiilor. Preșcolarii grupei participau cu plăcere la activități, erau dornici să cunoască mai multe despre specificul cultural și alfabetul fiecărei țări partenere, manifestau interesul să parcurgă inclusiv acasă activitățile.

CÂNTECUL CA METODĂ DE EVALUARE

Gabriela Sabina Zolancovschi

Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” Iași

Pentru mine, ca profesor, evaluarea este la fel de importantă ca și predarea, deoarece mă ajută să îmi dau seama dacă elevii au înțeles corect informația predată de mine, dacă au asimilat-o și în ce măsură o pot utiliza în noi situații de comunicare.

În contextul pandemic s-a impus găsierea unor metode noi de evaluare sau regândirea acestora, astfel încât elevii să fie mai interesați de procesul de evaluare, implicit de achiziția de cunoștințe noi și de posibilitatea de a folosi aceste achizitii noi. De asemenea, acordând mai multă atenție modului în care cadrul didactic își alege metodele sau tehnicile de evaluare, se poate pune accent și pe stimularea și dezvoltarea creativității elevilor. În cadrul orelor mele de limba germană am încercat să utilizez cântecul în procesul de evaluare. Argumentele care vin în sprijinul acestui demers sunt: muzica poate să facă nu doar ora, dar și evaluarea mai plăcută, mai relaxată, mai emoțională. De asemenea muzica face atmosfera în clasă mai destinsă, mai degajată, ceea ce poate determina o creștere a motivației elevilor. Și nu în ultimul rând, muzica poate declanșa o exprimare mai facilă a emoțiilor, a fanteziei și a spontaneității elevilor.

La sfârșitul unei unități, a unui modul sau a unei lecții care a abordat o problemă de gramatică importantă, folosesc testul ca metodă de evaluare scrisă, cu itemi cât mai diversificați, pornind de la un cântec. Un exemplu concret îl constituie clasa a 7 a, unde după predarea perfectului compus, a urmat consolidarea cunoștințelor și apoi evaluarea sub formă de test. Desigur am ales un cântec ale cărui versuri pot fi cu ușurință înțelese de către elevi. Înainte de audiția cântecului, am scris titlul acestuia pe tablă, iar elevii au lansat ipoteze privind tema cântecului. Am utilizat apoi o imagine sugestivă, iar elevii au descris în propoziții scurte sau cuvinte cheie ceea ce au văzut în imagine, lansând idei cu privire la acțiunea cântecului. Am încercuit pe tablă varianta corectă, astfel încât, să fiu sigură că elevii au înțeles tema cântecului. În acest moment ei sunt curioși să afle amănunte și să asculte cântecul. Aceste activități de pregătire și introducere în

tematică sunt necesare pentru ca atenția elevilor să se concentreze asupra materialului pe care îl vor asculta și ulterior pentru obținerea unor rezultate bune în cadrul evaluării. În acest moment are loc prima audiție, timp în care elevii notează cuvinte necunoscute, ce sunt ulterior explicate. Are loc a doua audiție a cântecului și dacă mai sunt neclarități, sunt și acestea clarificate. Elevii primesc apoi testul scris și explicațiile necesare rezolvării lui. De fiecare dată când concep un test, încerc ca itemii să fie diversificați și durata testului să nu depășească 40 de minute. Acest test a avut ca scop principal verificarea însușirii perfectului compus, iar ca scop secundar abilitatea de înțelegere a unui text audiat. În cadrul testului am utilizat itemi obiectivi cu alegere multiplă- exercițiul 1, itemi semisubiectivi de completare- exercițiul 2 și itemi subiectivi- exercițiul 3. În orele care urmează se poate aprofunda lucrul cu cântecul- individual sau pe grupe-, propunând elevilor diverse activități: jocuri, rebusuri prin care se exersează și se utilizează nu numai elementul de gramatică predat și evaluat, dar și elemente de vocabular, joc de karaoke- perfecționează pronunția elevilor și le dezvoltă abilitățile de citire și înțelegere, activități practice: realizarea unui afiș, a unui desen, a unei reclame, activități care stimulează și încurajează creativitatea elevilor.

Combinarea instrumentelor de evaluare scrisă cu cele de evaluare orală și cu cele de evaluare practică pot asigura realizarea unei imagini globale a capacităților elevilor. Astfel, analiza rezultatelor testului și a activităților ulterioare, m-a făcut să depistez eventualele greșeli în utilizarea perfectului compus, dar și probleme de scriere, de vocabular și de pronunție. De asemenea, evaluarea a fost mai relaxată, activitățile ulterioare au fost distractive, elevii au fost mai interesați și rezultatele evaluării au fost mai bune. Problematica modalităților de evaluare rămâne deschisă, putând fi continuu îmbunătățită și diversificată.

Klassenarbeit

Wo warst du?

I. Wähle die richtige Variante!

Wo warst du, wo bist du? (gewessen b. gewesen c. gewest)

Ich war im Park und habe dort (gelest b. gelesen c. geliest)

Dann hat es zu regnen (a. angefangt b. angefangen c. anfangt)

also bin ich ins Kino (a. gegangen b. gegehen c. gegangt)

Ich habe einen tollen Film (a. geseht b. gesehen c. gesahen)

Und ich konnte fast alles verstehen.

habe dagesessen und mich(a. totlacht b. totgelacht c. totgelachen)

der Film hat mir wirklich Spaß (a. gemachen b. gemochen c. gemacht)

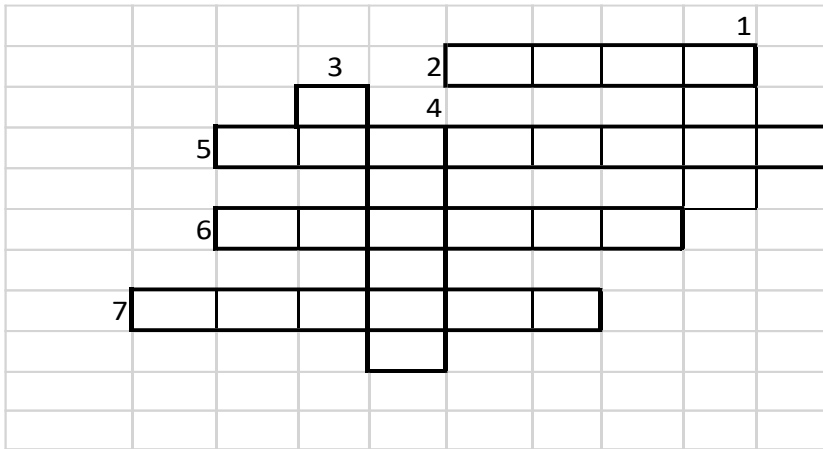
Und dann bin ich zum Kaufhof (a. gelaufen b. gelauft c. geläuft)

denn ich wollte gern für Sie etwas kaufen.

Ich habe lange und nach zwei Stunden (a. gesucht b. gesucht c. gesacht)

habe ich dann endlich etwas Nettes(a. gefunden b. gefundet c. gefunden)

II. Kreuzworträtsel

1. Ort, wo man Filme sieht
2. Grünfläche in der Stadt
3. Vorsilbe beim Perfekt
4. sechzig Minuten
5. Präsens
6. schnell gehen, rennen
7. „Wer sucht, der“

III. Was hast du am Wochenende gemacht?

- Am Morgen
- Am Mittag
- Am Nachmittag
- Danach
- Am Abend

Bibliografie:

Kind, U/Broschek, E, Deutschvergnügen. *Deutsch lernen mit Rap und Liedern*, Langenscheidt, 2013